

Országgyűlési Napló

*Dr. Hiller István, Jakab István és
Sneider Tamás*
elnöklete alatt

Jegyzők: *Gelencsér Attila, Hegedűs Lorántné, Mirkóczki Ádám,
Móring József Attila*

Az ülésnap megnyitása	11465
Napirenden kívüli felszólalók:	
<i>Ikotity István</i> (LMP)	11465
<i>Dr. Rétvári Bence</i> emberi erőforrások minisztériumi államtitkár.....	11466
<i>Korózs Lajos</i> (MSZP)	11468
<i>Dr. Rétvári Bence</i> emberi erőforrások minisztériumi államtitkár.....	11470
<i>Dr. Lukács László György</i> (Jobbik).....	11472
<i>Dr. Rétvári Bence</i> emberi erőforrások minisztériumi államtitkár.....	11474
<i>Font Sándor</i> (Fidesz)	11476
<i>Dr. Nagy István</i> földművelésügyi minisztériumi államtitkár.....	11477
<i>Dr. Aradszki András</i> (KDNP)	11479
<i>Soltész Miklós</i> emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	11480
Az energiahatékonyságról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés.....	11482
Zárószavazás	11482
A polgárőrségről és a polgárőri tevékenység szabályairól szóló 2011. évi CLXV. törvény módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés.....	11482
Zárószavazás	11483
Döntés önálló indítványok tárgysorozatba vételéről	11483
A 650/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet 31. cikke szerinti megfeleltetési nemperes eljárásról, valamint egyes igazságügyi tárgyú törvénymódosításokról szóló törvényjavaslat általános vitája.....	11483
<i>Dr. Répássy Róbert</i> igazságügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója.....	11483
Felszólalók:	
<i>Dr. Vas Imre</i> , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	11490
<i>Dr. Bárándy Gergely</i> , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	11493
<i>Dr. Vejkey Imre</i> , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	11498
<i>Dr. Gyüre Csaba</i> , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	11499
<i>Dr. Schiffer András</i> , az LMP képviselőcsoportja részéről.....	11504
<i>Dr. Répássy Róbert</i> igazságügyi minisztériumi államtitkár	11508
<i>Dr. Bárándy Gergely</i> (MSZP)	11513
<i>Dr. Répássy Róbert</i> igazságügyi minisztériumi államtitkár	11514
<i>Dr. Schiffer András</i> (LMP).....	11514
<i>Dr. Répássy Róbert</i> igazságügyi minisztériumi államtitkár	11515
<i>Dr. Gyüre Csaba</i> (Jobbik).....	11516
<i>Dr. Gyüre Csaba</i> (Jobbik).....	11517
<i>Dr. Schiffer András</i> (LMP).....	11518
<i>Dr. Bárándy Gergely</i> (MSZP)	11521
<i>Dr. Gyüre Csaba</i> (Jobbik).....	11525
<i>Dr. Schiffer András</i> (LMP).....	11527
<i>Dr. Répássy Róbert</i> igazságügyi minisztériumi államtitkár válasza.....	11528
A Koreai Interparlamentáris Unió delegációjának köszöntése	11531
Egyes büntetőjogi tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája	11531
<i>Dr. Répássy Róbert</i> igazságügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója.....	11532
Felszólalók:	
<i>Vigh László</i> , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	11538

Dr. Bárándy Gergely , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	11540
Dr. Vejkey Imre , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	11545
Dr. Staudt Gábor , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	11547
Dr. Schiffer András , az LMP képviselőcsoportja részéről.....	11551
Szilágyi György (Jobbik).....	11556
Dr. Répássy Róbert igazságügyi minisztériumi államtitkár válasza.....	11561

A Magyarország Kormánya és a Nemzetközi Távközlési Egyesület között az ITU Telecom World 2015 konferencia megrendezéséről, megszervezéséről és finanszírozásáról szóló Megállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslat általános vitája.....	11563
Dr. Mikola István külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója	11563

Felszólalók:

Bartos Mónika , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	11565
Demeter Márta , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	11566
Dr. Hoffmann Rózsa , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	11569
Bana Tibor , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	11572
Schmuck Erzsébet , az LMP képviselőcsoportja részéről	11574
Demeter Márta (MSZP)	11574
Dr. Lukács László György (Jobbik).....	11575
Sallai R. Benedek (LMP)	11576
Dr. Hoffmann Rózsa (KDNP).....	11577
Demeter Márta (MSZP)	11578
Dr. Mikola István külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár válasza	11578

Az ENSZ Éghajlatváltozási Keretegyezményéhez fűzött Kiotói Jegyzőkönyv 2012. december 8-án Dohában, az ENSZ Éghajlatváltozási Keretegyezmény Részes Felek 18. Konferenciáján elfogadásra került „dohai módosításának” kihirdetéséről szóló törvényjavaslat általános vitája	11580
Szabó Zsolt nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója.....	11580

Felszólalók:

Bartos Mónika , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	11582
Demeter Márta , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	11585
Sallai R. Benedek , az LMP képviselőcsoportja részéről.....	11585
Magyar Zoltán (Jobbik).....	11587
Szabó Zsolt nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár válasza	11589

A 2015-2020 közötti időszakra szóló Nemzeti Környezetvédelmi Programról szóló országgyűlési határozati javaslat általános vitája	11590
V. Németh Zsolt földművelésügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója.....	11590

Felszólalók:

Manninger Jenő , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	11593
Heringes Anita , az MSZP képviselőcsoportja részéről	11598
Földi László , a KDNP képviselőcsoportja részéről	11600
Magyar Zoltán , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	11602
Sallai R. Benedek , az LMP képviselőcsoportja részéről.....	11606
Bartos Mónika (Fidesz).....	11612
Schmuck Erzsébet (LMP)	11613
Manninger Jenő (Fidesz).....	11617
Sallai R. Benedek (LMP)	11619
Heringes Anita (MSZP).....	11621
Manninger Jenő (Fidesz).....	11621
Schmuck Erzsébet (LMP)	11622
V. Németh Zsolt földművelésügyi minisztériumi államtitkár válasza.....	11623

A biológiai sokféleség megőrzésének 2015-2020 közötti időszakra szóló nemzeti stratégiájáról szóló országgyűlési határozati javaslat általános vitája	11628
V. Németh Zsolt földművelésügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója.....	11628

Felszólalók:

Bartos Mónika , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	11630
Heringes Anita , az MSZP képviselőcsoportja részéről	11634
Magyar Zoltán , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	11635
Sallai R. Benedek , az LMP képviselőcsoportja részéről.....	11638
Bartos Mónika (Fidesz).....	11643
Z. Kárpát Dániel (Jobbik)	11644
Schmuck Erzsébet (LMP)	11644
Magyar Zoltán (Jobbik).....	11647
V. Németh Zsolt földművelésügyi minisztériumi államtitkár válasza.....	11649

A magyar nemzeti értékekről és a hungarikumokról szóló 2012. évi XXX. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája	11652
V. Németh Zsolt földművelésügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója.....	11652

Felszólalók:

Pócs János , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	11654
Harangozó Gábor István , az MSZP képviselőcsoportja részéről	11655
Földi László , a KDNP képviselőcsoportja részéről	11657
Magyar Zoltán , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	11659
Hepp Mihály nemzetiségi szószóló.....	11660
Koránisz Laokratisz nemzetiségi szószóló.....	11663
V. Németh Zsolt földművelésügyi minisztériumi államtitkár válasza.....	11664

Napirenden kívüli felszólalók:

Magyar Zoltán (Jobbik).....	11665
V. Németh Zsolt földművelésügyi minisztériumi államtitkár	11667
Farkas Gergely (Jobbik)	11668

Az ülésnap bezárása	11670
----------------------------------	-------

Az ülésen jelen voltak:

L. SIMON LÁSZLÓ, a Miniszterelnökség államtitkára, DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi minisztériumi államtitkár, DR. NAGY ISTVÁN és V. NÉMETH ZSOLT földművelésügyi minisztériumi államtitkárok, DR. FÓNAGY JÁNOS és SZABÓ ZSOLT nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkárok, HENDE CSABA honvédelmi miniszter és VARGHA TAMÁS államtitkár, DR. MIKOLA ISTVÁN külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár, DR. RÉTVÁRI BENCE és SOLTÉSZ MIKLÓS emberi erőforrások minisztériumi államtitkárok.

Az Országgyűlés tavaszi ülészakájának
28. ülésnapja
2015. május 12-én, kedden
(9.01 óra - Elnök: Sneider Tamás
Jegyzők: Gelencsér Attila és Hegedűs Lorántné)

ELNÖK: *(A teremben lévőek felállnak, és ezzel köszöntik a választópolgárok közösségét. Amikor az ülést vezető elnök helyet foglal, a teremben lévőek is leülnek.)* Tisztelt Képviselőtársaim! Mindenkit sok szeretettel köszöntök.

Az Országgyűlés tavaszi ülészakájának 28. ülésnapját megnyitom. Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Hegedűs Lorántné és Gelencsér Attila jegyzők lesznek segítségemre.

Köszöntöm a megjelent hallgatóságot és a televízió nézőit is.

Tisztelt Országgyűlés! **Napirend előtti felszólalásra** jelentkezett elsőként Ikotity István képviselő úr, az LMP részéről: „Az egészségügyi szakdolgozók helyzetéről” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Ház! Ma, Florence Nightingale brit ápolónő születésnapján világszerte megemlékezünk e hivatás képviselőiről. Nightingale a krími háború idején tapasztalta meg a táborigények borzalmait; túlterhelt személyzettel, szűkös gyógyszerellátással, minősíthetetlen állapotokkal találkozott. Figyelemfelhívó tevékenysége nyomán a brit kormány hathatós lépéseket tett, és rövid idő alatt 42-ről 2 százalékra csökkent le a halálozási arány.

Ma Magyarországon szerencsére nincs háború. Az egészségügyi intézményeket elnézve azonban biztos, hogy azonnali kormányzati beavatkozásra van szükség. Az, hogy az egészségügy még nem omlott össze, csupán rogyadozik, a benne dolgozók elszántságának köszönhető.

Nem mondhatjuk, hogy ne lettek volna Nightingale-ek Magyarországon. A szakmák képviselői évek, sőt évtizedek óta figyelmeztettek, ez így biztosan nem mehet tovább, nem működhet örökké az „eddig is volt valahogy, ezután is lesz”. A kormány nem hallgathat, nem figyel rájuk. Az elmúlt évek kormányzása lenullázta az egészségügyet. 2010 és 2013 között reálértéken 189 milliárd forintnyi kivonás történt az egészségügyből, pedig már 2010-ben is az arányos uniós átlag alatt költöttünk az egészségügyre.

Így odáig jutottunk, hogy kórházainkban ugyanazokkal a problémákkal kell megküzdeni, amelyekkel Nightingale-nek kellett: túlterheltség, folyamatos eszköz- és gyógyszerhiány, lepusztult létesítmények, időutazás a múltba. Jelenleg a szakmai szervezetek szerint 26 ezer ápoló hiányzik a rendszerből. Ez egy elképesztő túlterheltség. Aki ma Magyarországon kórházba kerül, jó eséllyel nem kapja meg a szükséges figyelmet. A megfelelő ellátás az ápolók legjobb szándéka és áldozatvállalása ellenére sem biztosítha-

tó, mert alapvető feltételek hiányoznak. Az elhivatottság sem tud pótolni eszközöket, gyógyszereket vagy épp egy betegre szánt szükséges időt.

Ez, ami történik, felelőtlen játék emberéletekkel. Az a baj, hogy ezt például az elitbe tartozó vezető politikusok nem tudhatják. Ők ugyanis soron kívüli ellátásban részesülnek. Velük nem kell közölni az ápolóknak, hogy nincs több kötszer, azt sem hallották még soha, hogy hétvégére elfogyott a fájdalomcsillapító. Ebben a burokból élve könnyen azt hiszik, hogy az egészségügy működik, hogy nagy gondok nincsenek. Hát ne higgyék, mert semmi sincs rendben! Azonnali mélyreható lépéseket követel ma már mindenki, nem csak a szakma. Mindenki, aki tudja, hogy nem lesz pénze és kapcsolatrendszere az elitnek járó különleges bánásmódról. Már nem lehet az egészségügyi dolgozók szemét kiszűrni néhány ezer forinttal. A néhány éve adott 27 százalékos átlagbéremelésből megtanulták; az ápolóknak ebből alig jut, az átlagot ugyanis mások bére húzza felfelé.

Arról nem is beszélve, hogy a korábbi béremelések is elvesztették értéküket, mert nem az alapberek növekedtek. Ezek után mindenki számára világos, hogy a múlt héten bejelentett béremelés édeskeves. Ezzel a pénzzel már évek óta tartoznak nekik, és ez az összeg sajnos nem lesz elég arra, hogy a helyzetük javuljon, hogy előrébb jussanak. A magyar ápolók fizetése nemzetközi összehasonlításban is nagyon alacsony. Szinte minden uniós ország előttünk van, és Kelet-Európától is leszakadóban vagyunk. Megvárjuk, amíg mindenki Nyugatra költözik?

Azt sem hagyhatjuk, hogy a teljesített túlórák miatt a hónap végén kényszerszabadságokkal fizessenek a kórházak, vagy hogy a túlórákat hivatalosan ne jelentsék le. Ezek azok a fárasztó túlórák, amelyek még működésben tartják a rendszert. A becsületos munkáért tisztességes fizetés jár.

Az egészségügyi dolgozók mai összefogása példaeértékű. Különböző szakmák szervezetei együtt demonstrálnak, hiszen a célok is közösek. A jól működő egészségügy mindannyiunk érdeke. Szégyellje magát az a kormány, amelyik előbb ad üresen álló focistadionokra, gazdagoknak adókedvezményre tíz-és százmilliárdokat, mint az emberek gyógyítására!

Végül szeretném köszönetemet és elismerésemet kifejezni az ápolóknak, hogy ilyen körülmények között is ellátják a betegeket. Erőt és kitartást kívánok minden demonstrálóknak. Szeretném, ha tudnák, az ország velük van. Köszönöm a szót. *(Taps az ellenzéki pártok soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Rétvári Bence államtitkár úr kíván válaszolni. Öné a szó.

DR. RÉTVÁRI BENEC, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Azt hiszem, hogy az ápolók napján is és az év többi napján is mindenki számára, aki ismeri a kór-

házi viszonyokat, és látja azt, hogy egy ápolónak milyen emberfeletti az a tevékenység, amit végeznie kell azért, mert beteg emberekkel foglalkozik, azért, mert nemcsak orvosi szempontból kell ügyelnie a dolgok rendben léteire, hanem lelkiileg és emberileg is sokszor támogatni kell az ottani betegeket... - éppen ezért nagyon helyes, hogy minél többször gondoljunk rájuk, minél többször ismerjük el az ő munkájukat. Ez az elismerés egyrészt jelenthet nyilván szimbolikus elismeréseket, akár a mai napon, akár Kossuth Zsuzsa születésének évfordulóján, akár bármilyen más napon, amikor az egészségügyi dolgozókat helyezük a figyelmünk középpontjába, de ha kormányzati felelősségről, a költségvetés elfogadásáról beszélünk, akkor természetesen ennek a tiszteletnek, ennek a megbecsülésnek anyagi úton is meg kell nyilvánulnia.

Éppen ezért volt fontos ennek a kormányzatnak is, hogy abból a leszakadásból, ami 2006-2010 között keletkezett, főleg az egészségügyi bérekben, hiszen még 2006-ig úgy-ahogy követte az egészségügyi bérek alakulása a nemzetgazdasági átlagbérváltozásokat, de 2006-ban és főleg 2008 környékén, amikor a 13. havi juttatást is elveszítették az egészségügyben dolgozó közalkalmazottak (*Moraj az MSZP soraiban. - Bangóné Borbély Ildikó: Vissza lehet adni!*), akkor véglegesen és nagyon nagy mértékben érezhetően leszakadt az egészségügyi bér a többi bér növekedési ütemétől.

Ezért kellett ehhez a kérdéshez nagyon hamar hozzányúlni 2010-ben és segítséget nyújtani. Az egyik legfontosabb az alapellátásban dolgozók bérének a segítése volt, hiszen nekik már két évben 10 milliárd forintos plusztámogatással igyekeztünk a helyzetüket javítani, de ugyanolyan fontos volt a képviselő úr által említett ápolók esetében is a bérfejlesztésbe belekezdeni, és ugyanígy nyilvánvalóan az orvosok esetében is. Hiszen mindenki számára a rendszerváltás óta egyértelmű, hogy az a bér, amit az orvosok kapnak a kórházaktól, az egészségügyi rendszertől, az messze nem arányos azzal a munkával, amit végeznek. Ez nem egy egyéves, nem egy ötéves, nem egy tízéves, hanem 25 vagy lehet igazából, hogy 35 éves probléma Magyarországon, amelyet elkezdett ez a kormányzat orvosolni.

Ennek nagyon fontos része az egyeztetés fenntartása. Ön is jól tudja, képviselő úr, a hírekben is olvashatta, hogy az elmúlt hetekben is jártak a különböző szervezetek képviselői az államtitkárságon Zombor államtitkár úrnál. A legutóbbi egyeztetésen is az egyik fő téma a túlmunka, a túlórák kérdése volt, ahol megállapították, hogy ugyan vannak nyilván egyes intézményekben problémák, de általánosságban kifizetik ezeket a túlórákat, csak különböző elszámolási rendszerekben teszik ezt. Éppen ezért arra jutottak az egészségügyi szervezetek képviselői és az államtitkárság képviselői, hogy arra kell kidolgozni egy módszert, hogyan lehet 3 hónapos elszámolási időszakokban elszámolni a túlórákat, és azokat 30 napon belül utána ki is fizetni a dolgozóknak.

Ez egy fontos és biztonságot teremtő előrelépés lehet az egészségügyben dolgozók számára.

Ön is utalást tett arra - és azt hiszem, ez is fontos, hogy elmondjuk -, hogy az egészségügyben dolgozók számára 2012-2013-ban indult el egy bérfejlesztés, amely átlag 24 százalékos béremelést jelentett 95 ezer dolgozónak. Ez körülbelül 76 milliárd forintos pluszforrást igényelt, amit a kormányzat biztosított is a számukra. A jövő évi költségvetés tervezése során is arra törekedtünk, hogy az ápolók esetében tovább folyjon ez a béremelés, 43 ezer ápolónak; akik kórházban dolgoznak, akár éjszakai műszakban is, nekik az alaphérembe épülne be a mozgóbér rész, ezzel biztosítva garanciát arra, hogy magasabb fizetést vigyenek haza.

(9.10)

Ez mintegy 15 milliárd forintos pluszforrást jelent majd az egészségügyben dolgozók számára. Ezen a 43 ezer ápolón kívül még 17 ezer orvos is részesülhet ebből a támogatásból. Ugyanígy fontos a rezidensek, a fiatal szakorvosok itthon tartása, az ő fokozottabb anyagi megbecsülésük.

A kormány az elmúlt időszakban is és a következő évben is törekedni fog pluszforrások igénybevételeire. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypárti pad-sorokban.*)

ELNÖK: A következő napirend előtti felszólalásra Korózs Lajos képviselő úr jelentkezett, az MSZP részéről: „Ápolók nemzetközi napja” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

KORÓZS LAJOS (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! Ahogy itt elhangzott, ma van az ápolók nemzetközi napja, de azt gondolom, hogy közel 100 ezer, az egészségügyben dolgozó szakembernek ez a fekete kedd. Nekem volt lehetőségem másfél héttel ezelőtt az Ápolók Országos Egyesületének kongresszusán ott lenni és meghallgatni őket; nem mintha nem tudtam volna, hogy milyen helyzetben van az egészségügy. Tudják, a parlamenti pártok mindegyike meghívást kapott ide, és egyetlen párt volt, amelyik nem jött el: az a Fidesz, aki kormányoz. Azt gondolom, hogy ez egy üzenet az egészségügyben dolgozók felé.

Azt érzékeltük ezen a konferencián, illetve kongresszuson és természetesen itt az országban is, hogy az egészségügyben dolgozók helyzete egyre rosszabb. Az ápolók háromnegyede folyamatos betegmozgatás miatt két vagy három mozgásszervi betegségben szenved. Ezt ott mondták el a szakdolgozók a kongresszuson. Egy ápoló gyakran 40 beteget lát el egyedül. A szakdolgozók túlterheltek, a fekvőbeteg-ellátási osztályok többségénél nincsenek pihenőszobák, az ápolók nem kapnak védő- és munkaruhát, és kapaszkodjanak meg: a Központi Statisztikai Hivatal adatait hozom ide, az átlagjövedelmük mindössze 97 ezer forint. Hangsúlyozom: az átlagjövedelmük 97

ezer forint. Ez az összeg 40 ledolgozott év után sem éri el a bruttó 160 ezer forintot. Ennek következtében egyre nagyobb a leszakadás más ágazatokhoz képest is. És bizonyára önök is hallották a Tárki legfrissebb kutatását: soha nem látott kivándorlás fenyegeti Magyarországot.

Kedves Barátaim! Nem szeretnék riogatni, de a társadalombiztosítási alrendszerek finanszírozása néhány éven belül az összeomlás határára fog kerülni, ha ilyen mérvű az aktív dolgozók, az aktív foglalkoztatott korúak kivándorlása az országból. 2010-12 között, ha megnézzük a statisztikai adatokat, radikálisan nőtt a migrációs potenciál; valamelyest csökkent 2013-ban, és '14-ben újra dinamikusabban növekedett.

Tavaly óta ismét megnőtt a külföldi munkavállalást tervezők aránya, a kivándorolni szándékozók aránya pedig az 1990 óta mért legmagasabb értéket mutatja minden egyes mutatóban. Radikálisan nő a rövid távú munkavállalási hajlandóság, radikálisan nő a hosszú távú munkavállalási hajlandóság, és a múlt évhez képest, kedves barátaim, áprilisban duplájára nőtt a kivándorolni hajlandók száma. Semmit nem csökkent - ahogy látom - az egészségügyi dolgozók migrációja az elmúlt évben. Ezrével kéri most is a külföldi munkavállaláshoz szükséges igazolást az Egészségügyi Engedélyezési Hivataltól. Tessék megkérdezni, hogy milyen adatokat tudnak produkálni!

Az orvosok közül legtöbben a múlt évben, 59-en háziorvosi képesítéssel vándoroltak ki az országból. Az aneszteziológusok követték őket, 53 távozott az országból; a belgyógyászok 51-en. A távozók között 35 sebész volt, 33 csecsemő- és gyermekgyógyász, 22 szülész-nőgyógyász, 20 pszichiáter, 16 klinikai onkológus és neurológus. 95 fő távozott, mióta beadtam az interpellációm két héttel ezelőtt. Hangsúlyozom: két héttel ezelőtt adtam be egy interpellációt, és azóta 95 egészségügyi dolgozó hagyta el az országot. És kapaszkodjanak meg: már nemcsak Nyugatra mennek, hanem Romániába is. *(Csenger-Zalán Zsolt: Jézus!)*

És itt elmondták a követeléseiket az egészségügyi dolgozók. Engedjék meg, hogy én is elmondjam most, mert nincs ember, aki elmondja az Országgyűlésben, hogy mit követelnek az egészségügyi szakdolgozók.

Elsősorban azt követelik, hogy ágazati stratégia az egészségügyi szakdolgozók élet- és munkakörülményeinek javítására kerüljön elfogadásra. Második követelésük: a szakdolgozói életpályamodell azonnali bevezetését kéri. Harmadik követelésük: a bértárgyalás azonnali megkezdését és szektorsemleges megvalósítását kéri. Negyedik pontként kéri az 50 ezer forint/hó alapilletmény emelését 2015-ben. Ötödik pont: a változó béreknek a már rendezett alapilletmény szerinti bérszámfejtését kéri. Hatodik pont: a szakdolgozók közösségi közlekedésének támogatását kéri. Hetedik pont: a szakdolgozók kafe-terá-ria-rendszerének bevezetését kéri. Nyolcadik pont: védő- és munkaruha, valamint munkacipő minden egyes szakdolgozónak. Kilenc: nővérszállók

létesítése mindenhol. Tíz: szakdolgozói hatáskörök tisztázása. Tizenegy: ágazati stratégia a hiányszakmák felszámolására. Tizenkettő: az ápolásügy képviselőjének megerősítése az egészségügyért felelős államtitkárság struktúrájában.

És én hozzáteszek még egyet: a bíróság megítélte az egri nővéreknek a kafe-terá-ria kifizetését, és kérem, hogy a kormány azonnal fizesse ki minden egyes egészségügyi szakdolgozónak. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: A kormány nevében ismét Rétvári Ben- ce államtitkár úr kíván válaszolni. Öné a szó.

DR. RÉTVÁRI BEN- CE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Köszönjük, hogy ismertette ezeket a pontokat. Ha ott lett volna akkor, amikor az egészségügyi szakdolgozók ezt bejelentették, akkor látta volna, hogy Zombor Gábor államtitkár úrnak adták át a képviselők - Balogh Zoltán, a kamara elnöke -, és Zombor államtitkár úr természetesen ott helyben reagált is ezekre a felvetésekre. Azóta is többször jártak az ágazat képviselői, nemcsak a szakdolgozói szervezet, a kamara képviselői, hanem mindenki más is az egészségügyi államtitkárságon, hiszen folyamatos a párbeszéd az érdek-képviselői szervezetek és az egészségügyi ágazati irányítás között.

Az elmúlt héten is történt ilyen találkozó, arról az előbb beszámoltam, hogy mi volt a fő téma: főleg a túlórák kérdése. Tehát azt mondom, hogy ezek a követelések teljes mértékben ismertek *(Közbeszólások az MSZP padsoraiból.)*, a kormányzat képviselői részt vesznek ezeken az egyeztetéseken, sőt sok esetben ők maguk hívják őket össze. Volt olyan is, amikor ágazatonként, egyenként, és a múlt héten például egy egységes egyeztetésre került sor, amikor az összes szervezet képviselői együtt voltak jelen a minisztériumunkban. Ez a rész, azt kell mondjam, hogy folyamatosan zajlik.

Ugyanakkor azt tudom mondani önnek is, amit tegnap Tukacs képviselő úrnak. Tehát úgy látom, hogy a Magyar Szocialista Párt nagyon gyorsan felejt. *(Közbeszólások az MSZP padsoraiból.)* Úgy gondolom, sok esetben óhatatlanul nagy bátorság, hogy béremelést követel - egyébként jogosan elvégzett munkáért - az a Magyar Szocialista Párt, amely 8 százalékkal csökkentette az egészségügyben dolgozók bérét. *(Felzúdulás az MSZP padsoraiban. - Korózs Lajos: 50 százalékot emeltünk! Ötven százalékot!)*

Akkor, amikor 2008-ban - ahogy elmondtam Iktóty képviselő úrnak is - önök végleg elszakították az egészségügyben dolgozók bérét az átlag bérnövekedéstől, valahogy akkor sem 12 pontot, sem 1 pontot nem tudtak az MSZP képviselői elfogadtatni. *(Dr. Harangozó Tamás: Miért nem csináltok 50 százalékos béremelést ti is? Akkor beszélj!)* Akkor mindenki megszavazta a Magyar Szocialista Párt

tagjai közül azt, hogy az egészségügyben dolgozók bére csökkenjen.

Emlékezhettünk arra az esetre: név szerinti szavazás volt itt a parlamentben (*Bangóné Borbély Ildikó közbeszól.*), és ezen név szerinti szavazáson az itt levő szocialista képviselők mind igent mondtak arra, hogy csökkenjen az egészségügyi ágazatban dolgozók bére. (*Korózs Lajos egy papírlapot emel fel, amelyen fekete EKG-vonal, annak közepén fekete szív látható.*)

Amikor Iktóty képviselő úr szól az egészségügyben dolgozókról, róla a jó szándékot feltételezni tudom, hiszen amikor neki lehetősége van, itt felszólal az egészségügyben dolgozók érdekében. De szocialista képviselőtársaimnál, akik adott esetben, amikor éppen az IMF úgy diktálta, akkor elvették ezeknek az embereknek a bérét, akik bezárták az OPNI-t (*Felzúdulás az MSZP padsoraiban.*), akik adott esetben vizitdíjat, kórházi napidíjat akartak bevezetni (*Bangóné Borbély Ildikó: Arról beszélj már, hogy mi fog történni!*), akik magánbiztosítóknak akarták átjatszani az egészségügyi rendszert (*Közbeszólás az MSZP padsoraiból: Mit mondott? Ez egy hazugság!*), akik képesek voltak a HospInvestnek privatizálni kórházakat (*Dr. Harangozó Tamás: Ki adott 50 százalékos béremelést? Ki adta a 13. havi fizetést?*), amelyeket utána az állami intézményrendszernek kellett megmenteni a csődtől, és nyolc év alatt elhasználtak hat egészségügyi minisztert - azt hiszem, hogy ezek után a Szocialista Párt aggodalma nem mondható kifejezetten hitelesnek. Más képviselőtársaimtól ezt el tudom fogadni, de az OPNI-bezáró, kórházbezáró szocialista kormányoktól ez valahogy kevésbé elfogadható.

(9.20)

Ugyanakkor a kérdés fontos, 2010 óta folyamatosan fontos a kormányzat számára. Új forrásokat igyekeztünk bevonni az egészségügybe, hogy abból tudjuk a béremelések fedezetét megteremteni, hiszen nagyarányú forrásokra volt szükség. (*Dr. Harangozó Tamás: Adjatok ti is 50 százalék béremelést!*) Egy diplomás egészségügyi dolgozónak 41 ezer forinttal nőhetett a bére abban az esetben, ha felsőfokú képzettsége volt. Emellett fontos volt a munkakörülmények javítása is számunkra, hiszen összesen 400 helyszínen 500 milliárd forintból folyt és folyik egészségügyi fejlesztés.

Az adósságkonszolidáció esetében ön is tudja, képviselő úr, hogy ez egy évek óta... (*Korózs Lajosnak:*) Persze, mosolyoghat is és pózolhat a fotósoknak, de figyelhet is arra, amit mondok. Nos tehát, az adósságkonszolidáció esetében 60 milliárd forintos kiegyenlítésre, állami segítségnyújtásra kerül sor. Ez évek óta görgetett adóssághalmaz, nem az elmúlt négy vagy öt évben keletkezett, hanem a kórházak már nagyon régóta görgetik maguk előtt. De a felületi kezelésekkal szemben most egy átható gyógymódot próbálunk alkalmazni (*Gógös Zoltán: 50 százalékot*

kell adni, és akkor dumálhatsz vissza!), és minden kórház számára ezeket az adósságokat kifizetni, megváltani.

A várólisták kialakulása az előző időszakra tehető, a várólisták csökkentése pedig az elmúlt egy évre, hiszen az elmúlt év első felében 1,5 milliárd forintból 3 ezres nagyságrendben sikerült csökkenteni a várólisták hosszát, a nyáron ehhez hozzáadódott egy további 1 milliárd forint (*Dr. Harangozó Tamás: Másfél milliárdért a Mészáros le se hajol!*), az idén, illetőleg december-januárban pedig további 6 milliárd forintot fordítottunk a várólisták csökkentésére. Bízunk benne, hogy ez több mint tízezres nagyságrendben fogja csökkenteni a várólisták hosszát. (*Moraj az MSZP soraiban.*)

Az orvosok elvándorlása valóban nagy probléma, sok más országban is. Hadd mondjak csak egy számot: míg négy évvel ezelőtt 1200 volt azoknak az orvosoknak a száma, akik hatósági bizonyítványt kértek külföldi munkavállaláshoz, ez mára 948-ra csökkent. (*Bangóné Borbély Ildikó: Mert aki akart, az már kiment!*) Tehát ebben is egy csökkenő tendencia látható.

Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypartok soraiban. - Gógös Zoltán: 50 százalék béremelés után majd lehet beszélni. Tőlünk 50 százalék béremelést kaptak!*)

ELNÖK: A következő napirend előtti felszólalásra Lukács László György képviselő úr jelentkezett, a Jobbik részéről: „Kezdődik: forradalmi hangulatban az egészségügy” címmel. Megkérem szocialista képviselőtársaimat, hogy ne itt vitatkozzanak; majd ha szót kapnak, akkor beszéljenek. Öné a szó, képviselő úr.

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Képviselőtársaim! Lassan egy hónapja foglalkozunk az ápolói tavasszal, és nem telik el nap úgy, hogy a hírekben ne hallanánk erről, nem telik el nap úgy, hogy ne szólalna föl valaki ebben az ügyben a parlamentben. Egészen a mai napig, a mai demonstrációig, ami a Hősök terén 17 órakor kezdődik, nagyon keveset hallott meg a kormány. Mondhatjuk úgy is, hogy a kormánynak képességbeli gondjai vannak, és a hallással vannak gondjai. A kormány nem hallotta meg azokat a bérköveteléseket, azokat a bérproblémákat, amelyek az egészségügyi szakdolgozókat és közöttük az ápolókat feszítik. Rendezetlen túlórabérekkel, minden szektort szinte alulmúló bérekkel állunk szemben.

De nem hallotta meg a kormány azokat a munkakörülménybeli hiányosságokat és kihívásokat sem, ami gyakorlatilag most már az egészségügyben dolgozók egészségét veszélyezteti. Így a munkakörülmények, mind a munkahelyek fizikális problémái, mind a pszichés kihívások komoly és hátrányos következményekkel vannak az ápolók mindennapjaira.

De nem hallotta meg a kormány azt sem, hogy az utánpótlásban, a képzésben is óriási probléma

van. 10 ezer fő ápoló hiányzik jelenleg a rendszerből, 50 évhez közelít az ápolók átlagéletkora, és már nincs diák, de nemhogy diák sincs, hanem az őket oktató szakoktatói gárda is kikopott.

De mielőtt elfogultak lennénk és a kormány képességbeli hiányosságairól beszélünk, nyugodtan beszélhetünk az itt helyet foglaló baloldali politikusok, az MSZP és a DK képességbeli hiányosságairól is, bár ők a nem hallás helyett a nem emlékezést választották. A baloldali politikusoknak bőségesen van elszámolnivalójuk azzal a kórházrombolással, azzal az egészségügyi tönkretétellel, amelyet az áldozatos - mondhatjuk zárójelben: áldozatos - munkájuknak megfelelően tettek. Ők voltak azok, akik kivéreztek a magyar egészségügyet, ők vezették ide a magyar egészségügyet, ahol tart.

Most pedig mi történik? A Fidesz és az MSZP egymást menteti, egymással versenyez, hogy ki nem tett semmit, ki mit tett, illetve ki hogy próbálja eltussolni azokat a tévutas politikákat, amelyekkel az egészségügy a jelen helyzetbe jutott.

Ezzel szemben a Jobbik őszintén és hitelesen állt hozzá a problémához, és egy olyan határozati javaslatot tett le, amely minimális költségvetési kihatással jár. A határozati javaslatban az államigazgatási oldalát kívánja a Jobbik úgy megreformálni az államigazgatásnak és az ápolók ügyének, hogy az ne kerüljön pluszköltségbe és ne képezzen pluszterhet. Ebből három területen koncentrálnánk a javaslatokat. A három terület: az országos főápolói intézmény visszaállítása, amely a humán erőforrás-krízist szeretné feloldani, amely ebben a rendszerben uralkodik, szeretné, hogy egy önálló egészségügyi minisztérium jöjjön létre, de ha a minisztériumot nem lehet létrehozni, akkor az államtitkárságon belül legyen egy ápolásügyi főosztály, amely az ápolókkal kiemelten tud foglalkozni. Ezenfelül szeretné, hogy az ágazati szakképzés ismételten az egészségügyhöz kerüljön, és ne a Nemzetgazdasági Minisztérium foglalkozzon azzal.

Ezek mind-mind olyan kérdések, mind-mind olyan lehetőségek, amelyek pénzbe nem kerülnek. És akármennyire zavarja ez az MSZP-t, mert nem ők vetették fel, vagy akármennyire zavarja a Fideszt, hogy nem nekik jutott eszükbe az ésszerűsítés, a Jobbik elhatározott emellett, és ezzel áll ki a 24. óra után járó ápolók ügyében.

De ma a kiabálásnak már nincs tovább helye, nincs tovább helye a pártoskodásnak. Arra kérek mindenkit, hogy a pártpolitikát elfelejtve a lehető legtöbben menjünk ki a 17 órakor kezdődő demonstrációra, hogy részt vegyünk (*Zaj.*) és szolidaritásunkról biztosítsuk az ápolókat. Ma talán lehetőség lesz arra is, hogy például Rétvári Bence levegye a zakóját, levegye a nyakkendőjét, és nyugodtan civilben kijöjjön a demonstrálók közé, és részt vegyen azon a menetben, amely 17 órakor gyülekezik, és 18 órától indul az Arany János utcába. A mai napon lehetőség nyílik arra, hogy nyomatékot adjunk a demonstráció hangjának, hogy mindenki szót kaphasson, és mindenki

meghallja, így a kormány is meghallja azt, amit követelnek az egészségügyi szakdolgozók, a baloldal végre tudjon emlékezni, képes legyen emlékezni arra, hogy milyen kórházrombolást tettek, és az emberek, valamint a kormány végre megismerhesse, hogy a Jobbik mennyire szolidáris az ápolókkal, és mit szeretne tenni úgy, hogy ez az országnak, a költségvetésnek szinte egy fillérjébe se kerüljön.

Innen szeretnék megkérni a média nyilvánosságát kihasználva minden jóérezésű magyar polgárt, hogy a lehető legtöbben vegyünk részt és támogassuk az egészségügyi dolgozók követeléseit, és vegyünk részt a ma 17 órakor kezdődő, a Hősök terén megtartandó demonstráción. Köszönöm szépen. (*Taps a Jobbik soraiban.*)

ELNÖK: A kormány nevében ismét Rétvári Bence államtitkár úrnak adom meg a szót.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Azért a kérdéskör szerintem komolyabb annál, semmint amilyenné itt a hangulat változott az elmúlt percekben. Először is úgy gondolom, az egészségügyben dolgozók helyzetén érezhetően csak akkor lehet segíteni, ha több forrást is biztosítunk számukra. Én nem értek egyet a Jobbik álláspontjával, hogy pluszforrás nélkül is lehet érdemi segítséget nyújtani. Ebben az évben 6 százalékkal nőtt az egészségügyi ágazat teljes költségvetése, ehhez még hozzáadódik az a 60 milliárd forint, amit a kórházak adósságállományának a csökkentésére tudunk fordítani.

Bízunk benne, hogy még további források is rendelkezésre fognak állni az egészségügyben. Csak ezekkel a pluszforrásokkal lehet elérni azt, amit a diplomás ápolók esetében sikerült az elmúlt öt évben, hogy egy diplomás ápolónak 41 ezer forinttal nőjön a keresménye. Nyilván jó lenne, ha ennek a többszörösét tudnánk elmondani, csak mi nem választjuk azt az utat, amit a szocialisták, akik hitelből emeltek fizetéseket, mi arra törekszünk, hogy az ország gazdasági teljesítményének a növekedéséből ágazatonként előbb a pedagógusoknak, valamelyest az egészségügyi dolgozóknak, a rendvédelmi dolgozóknak, a fegyveres testületek tagjainak, kormánytisztviselőknek nyújtsunk béremelést. Ebben természetesen fontos, hogy az egészségügyi béremelés is tovább folytatódjék.

Összességében, ahogy mondtam már a mai napon, 24 százalék volt az ágazatban az a béremelés, amit 95 ezer embernek tudtunk garantálni. 76 milliárd forint értékben sikerült pluszforrásokat teremtenünk az egészségügyi bérnövekedés fedezésére; mindezt úgy, hogy igyekeztünk az ágazat képviselőivel külön-külön és együtt is minél több alkalommal egyeztetni és találkozni. Ennek az egyik fontos következménye az, amiről a múlt héten a Népjóléti bizottságban is be tudott számolni Balog Zoltán miniszter úr, hogy 2016. január 1-jétől újabb 43 ezer

ápolónak nyílik meg az a lehetőség, hogy a korábbi mozgóbér helyett alapteremelésben részesülnek 15 milliárd forintos pluszforrásból, és ez még további 17 ezer orvos számára jelenthet forrásokat.

(9.30)

Felmerült itt többször, teljesen indokoltan az orvosok elvándorlásának kérdése, ami Magyarországon és sok másik országban is problémát jelent, hiszen ez nem egy specifikusan magyar probléma. 2,5 milliárd forintot törekszünk arra fordítani a következő évben, hogy a fiatal szakorvosokat is itthon tartjuk, hiszen a korábbi években is már több milliárd forint volt az az összeg, amivel fiatal rezidensek ösztöndíját, plusz 100 vagy 200 ezer forintját igyekeztünk megadni ahhoz, hogy ők a magyarországi munkavégzést, a magyarországi szolgálatot válasszák, és ne vándoroljanak ki Magyarországról, ne máshol folytassák tevékenységüket.

Bízunk benne, hogy akik most a rezidensidőszakból kikerülnek, azok fiatal szakorvosként, ha megkapják ugyanezt a pluszjuttatást, ugyanezt a nettó 100 vagy 200 ezer forintot, akkor a továbbiakban szakorvosként is itt dolgoznak Magyarországon. Ez egy olyan program, amelyik körülbelül három éve fut. Ha a korábbiakban is lett volna ilyen, akkor sok másik orvost is sikerült volna Magyarországon tartani. De ez csak az utóbbi években indult el, éppen ezért az eredmények is ezekből az évekből mondhatók, de több ezer fiatal orvost sikerült már ennek a programnak a révén Magyarországon tartani.

A házi orvosok számára évente 10 milliárd forintos többletforrást biztosítottunk, immáron kétszer is. Bízunk benne, hogy a házi orvosok esetében az egyik legégetőbb problémát, az elöregedést tudja oly mértékben orvosolni, hogy fiatal, végzett orvosok is a házi orvosi praxist válasszák, és itthon tevékenykedjenek házi orvosként. Fontos törvénymódosítási lehetőség vagy törvényben biztosított lehetőség egy friss kormányzati betérjesztés nyomán, hogy az önkormányzatok a helyi iparüzési adót is elengedhetik a házi orvosoknak, ezzel is csökkentve terheiket. Bízunk benne, hogy minél több önkormányzat él ezzel, és tartja településén a házi orvosokat.

Fontos volt a béremelésen kívül nyilván az a fejlesztés, ami az ön által említett munkakörülményeken igyekezett javítani, összesen 500 milliárd forint értékben. Fontos a chipsadó bevezetése, ami pluszforrást jelentett, és amit kifejezetten, pántlikázottan az egészségügyi bérekre kell fordítani. Fontos volt a várólisták csökkentésével kapcsolatos 8,5 milliárd forint, amit az elmúlt másfél évben erre költöttünk. Fontos az adóssághozzájárulás, ami most is zajlik, hiszen ezekben a napokban véglegesedik az, hogy pontosan mely kórház milyen támogatást kap, hogyan váltjuk meg az adósságukat.

Az egészségügyi szakközépiskolák újraindítása azt a fajta szakemberhiányt hivatott orvosolni, amit ön mondott. Ez 2300 fiatalot jelent, 14 ezer szakdol-

gozónak térítésmentes képzést biztosítottunk, pályaválasztási, pályorientációs ösztöndíjra pedig a következő években 2,2 milliárd forint áll rendelkezésre, pontosan azért, hogy minél többen válasszák az egészségügyi pályát.

Bízom benne, hogy ezek az intézkedések tovább folytatódnak a következő években, nem források nélkül, ahogy ön mondta, hanem további források biztosításával, és még a következő években is beszámolhatunk hasonló vagy ennél nagyobb mértékű béremelésekről. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a kormányparti padsorokban.)*

ELNÖK: A következő napirend előtti felszólalásra jelentkezett Font Sándor képviselő úr, a Fidesz részéről: „Ismét pusztítást végzett a jég - Képesek vagyunk-e egy hatékony védelmi rendszer kiépítésére?” címmel. Oné a szó, képviselő úr.

FONT SÁNDOR (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Az elmúlt héten, szerdán délután elérte az országot egy vihar, amely az előrejelzésekben foglaltaknál sokkal nagyobb károkat okozott. A Sopron-Balaton, majd Kaloosa-Soltvadkert-Szegvár-Békéscsaba útvonalon egy jégesősáv haladt el, amely régen látott nagy pusztítást végzett. A legkülönlegesebb az volt, hogy a Duna vonalától keletre este 8 óra után, az éjszakai órákban tarolt a jég, ami nem jellemző. Általában nappali felmelegedés következtében szokott súlyos jégeső kialakulni.

Nemcsak épületekben jelentkezett rendkívül nagy kár, hanem az igazi csapást a mezőgazdaság kapta, a területeket súlyos jégkárok érték. Szántóföldi kalászosokat, kikelt kukoricákat cafatokra darabolt a jég, de ugyanez lett a sorsuk a szabadföldi konyhakerti növényeknek is. Talán az 1 hektárra vonatkoztatott termelési értékben a szőlő- és gyümölcsültetvényeket érte a legnagyobb csapás. Itt kérdéses, hogy a növények képesek lesznek-e egyáltalán úgy regenerálódni, hogy jövőre ismét termést adjanak majd. Mindenesetre a gazdálkodók azonnal tegyék meg a helyi falugazdászoknál kárbejelentésüket, mert erre a káresemény napjától számított 15 nap áll rendelkezésükre. És csak így lesz esélyük, hogy a kiesett idei évi hozam mintegy 50 százalékát megtérítse az állami kárenyhítési rendszer.

A magyar mezőgazdaság az elmúlt években igen szépen teljesített, minden évben tudta növelni termelési, értékesítési és exportadatait. A mezőgazdaságunk egyre biztosabb alkotórésze lett a hazai gazdaság teljesítőképességének. Nyugodtan mondhatjuk, hogy amikor jó évet zárt a mezőgazdaság, akkor kiemelkedő volt gazdasági növekedésünk is. Ezért egyértelmű, ha stabilizálni szeretnénk a mezőgazdaság GDP-hez adott teljesítményét, akkor csökkenteni kellene az időjárás által okozott veszteségeket. Jómagam ezt már több ciklus óta hangoztatom.

A jégkár csökkentésére a technológiai fejlődés következtében rendelkezésre állnak az elérhető árú

jégvédelmi rendszerek. A Mezőgazdasági bizottságban kezdeményezéseimre a jégvédelmi technológiákról, lehetőségekről többórás konzultációt tartottunk 2014. december 10-én, az ülés szó szerinti jegyzőkönyve a bizottság honlapján elérhető az érdeklődők számára. A konzultációba bevontuk a szerb jégeső-elhárító rendszer rakétás módszerrel dolgozó üzemeltetőit, valamint a hazai jódionos párologtató rendszer üzemeltetőit, meteorológusokat, klímaszakértőket, MTA-tudósokat.

Hogy melyik védekezési technológia, netán egy vegyes üzemeltetésű rendszer a hatékony, arról most nem érdemes vitát nyitni, ez a szakemberek dolga. Ami viszont egyértelműen kiderült az előadásokból, az az, hogy úgynevezett sziget módban nincs értelme lokális jégeső-elhárító védekezésnek, csak úgy van annak értelme, ha minél nagyobb összefüggő területeket fedünk le védelemmel. Véleményem az, hogy ez az összefüggő terület lehetne a Magyarország mezőgazdasági termelésében szerepet játszó teljes terület is, azaz Magyarország teljes lefedettségét kellene megvalósítani. Ez több európai országban már megvalósult.

Szinte eltörpül a beruházási és működtetési költség a jég által okozott veszteségekhez képest. Csak érzékeltetésképpen: Soltvadkerten csak a szőlőknél körülbelül 2 milliárd forint veszteség érte a gazdákat, és ezután jön még a gyümölcsstermelőket és szántóföldi termelőket ért kár. Ezért javaslom, hogy a kormány kezdje meg a komplex magyarországi jégvédelmi rendszer felmérését, felhasználva a francia, olasz tapasztalatokat. Ugyanakkor ne hagyja figyelmen kívül az úgynevezett IPA-program keretében az EU által 90 százalékban finanszírozott szerb-magyar közös rakétás jégvédelmi technológiát sem, amely határon átnyúló együttműködési program keretében megvalósítható lenne.

Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: a kormány nevében Nagy István államtitkár úr kíván válaszolni. Öné a szó.

DR. NAGY ISTVÁN földművelésügyi miniszteriumi államtitkár: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Kedves Képviselőtársam! A földünket érintő klímaváltozás következtében a szélsőséges időjárási események valószínűsége, gyakorisága, valamint azok kedvezőtlen gazdasági, környezeti és társadalmi hatása, tudjuk nagyon jól, növekszik. Különösen érzékenyen érinti ez a mezőgazdaságot, amelynek egyik legfontosabb feladata a lakosság élelmiszerellátásának biztosítása.

A mezőgazdaság kockázatainak növekedésével ennek a feladatnak a teljesítése veszélybe kerülhet, ezért egyre nagyobb hangsúly helyeződik a kockázatmegelőzésre és a kockázatkezelésre, amelyekre a Földművelésügyi Minisztérium is kiemelt figyelmet fordít. A Magyarországon 2012-ben megújított agrárkár-enyhítési rendszer többek között a jégkárt is

kezeli. A rendszer azóta folyamatosan fejlődik, mára mintegy 78 ezer termelő a rendszer tagja, összesen 4 millió hektárral. 2015-ben az őszi fagy beemelésével is bővül a lefedett károk köre, pontosabbá válik az eljárásrend. 2014 novemberében bevezettük az elektronikus rendszert, amely megkönnyíti mind a termelők, mind a hatóságok munkáját.

Az elektronikus kárbejelentéssel lehetőség nyílt parcellaszintű károk bejelentésére, így a termelők már több kisebb kár összesítésével is jogosultságot szerezhetnek kárenyhítő juttatásra, továbbá már 15 százalékos üzemi szintű bevételecsökkenés után is igényelhető a kompenzáció. 2012 óta pedig 65 százalékos díjtámogatást is nyújtunk a mezőgazdasági biztosításokhoz, amelyek a jégkárt is lefedik. A háromféle konstrukcióval működő támogatási program népszerűsége folyamatosan növekszik a termelők körében.

(9.40)

A 2012. évi indulás óta 2014-ben már 5,68 milliárd forint díjállománnyal kötött díjtámogatott mezőgazdasági biztosítási szerződést. 2014-ig az EMGA keretében társfinanszírozással, 2015-ben tisztán hazai költségvetési forrásból, majd 2016-tól a vidékfejlesztési program keretében szintén társfinanszírozással működhet tovább a támogatás, amelynek éves költségvetése 2015-ben 3 milliárd forintot tesz ki.

Magyarországon a jégkár az egyik leggyakrabban előforduló káresemény, amely évről évre jelentős kárt okoz nemcsak a mezőgazdaságnak, hanem a lakosságnak is. A jégeső az országon belül bárhol előfordulhat, de hatékony jégeső-elhárító rendszer eddig csak három megyében épült ki. Jó példa erre a '91 óta működő dél-dunántúli talajgenerátoros rendszer, amelynek működtetését termelői befizetések mellett az FM is megemelt összeggel támogatja.

Az elmúlt években az ország több területéről - Dél-Alföldről, Szabolcs-Szatmár-Bereg megyéből - érkezett igény jégeső-elhárító rendszer kiépítésére, ezért ebben a ciklusban célul tűztük ki az egész országot lefedő rendszer kiépítését. Ennek megvalósítása érdekében a 2015 második félévében megnyíló vidékfejlesztési program kockázatmegelőző intézkedéseit is ennek megfelelően alakítottuk ki. Tehát teljes mértékig egyetérttek képviselőtársammal abban, hogy az elhatárolt, szigetszerű védekezés eredménytelen, csak akkor lesz eredményes, ha az egész országot lefedő rendszert tudunk kiépíteni. Ezen az úton haladunk most.

2014 novemberében az érintettek bevonásával konferenciát tartottunk az FM-ben, amelyen a tudományos háttér mellett egy országos jégeső-elhárító rendszer gyakorlati megvalósításának kérdései kerültek napirendre. Azóta többször egyeztetünk a rendszer lehetséges működtetőivel, melyek eredményeként az országos jégeső-elhárító rendszer megvalósítását a Nemzeti Agrárgazdasági Kamara vállalja. Ehhez a minisztérium minden szakmai tá-

mogatást megad, nem véletlenül, természetesen. A dél-dunántúli rendszer működésének tapasztalatai azt mutatják, hogy a kárány, amely a kártérítési összeg és a biztosított érték hányadosa százalékban, jelentősen csökkent. Baranya megyében ez átlagosan 4,3 százalék volt a jégeső-elhárítási rendszer működése előtti időszakban, a védelmi rendszer alkalmazása óta pedig körülbelül 1 százalék. Az országos rendszer létrejöttét tehát mindenképpen támogatjuk.

Az országos rendszer megvalósításához és fenntartásához felhasználhatjuk a dél-dunántúli talajgenerátoros jégeső-elhárítási rendszer tapasztalatait. Fontos ugyanis megjegyezni, hogy nemcsak a rendszer kiépítése lényeges, hanem annak fenntartása is, amelyhez a termelői hozzájárulás elengedhetetlen. Figyelemmel kell lennünk arra, hogy egy-egy ilyen rendszer előnyeit nemcsak a mezőgazdasági termelők élvezik, szükséges lehet a működtetés költségének fedezéséhez harmadik szereplők, így például a biztosítók, önkormányzatok, vállalkozások bevonása is.

Ezen túlmenően termelői szinten további lehetőség áll rendelkezésre a jégeső elleni védekezésre, például jégálló vagy fólia telepítésével is, amelynek forrásaihoz a vidékfejlesztési program keretében lehet majd támogatásért pályázni, csakúgy, mint a nemzeti kockázatkezelési rendszer harmadik pilléréként a zöldség-gyümölcs ágazatban is bevezetésre kerülő jövedelembiztosítási eszközként történő részvételre.

Kérem válaszem elfogadását. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: A következő napirendi előtti felszólalásra jelentkezett Aradszki András képviselő úr, a KDNP részéről: „Aki életét adta barátaiért - Boldog Salkaházi Sára emléknapija” címmel. Ön a szó, képviselő úr.

DR. ARADSZKI ANDRÁS (KDNP): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Ház! Vasárnap olvasta fel a katolikus egyház János evangéliumának azt a szakaszát, amely Jézusnak az utolsó vacsorán megfogalmazott végrendeletét tartalmazta. Ennek lényege: szeressétek egymást, ahogyan én szeretlek titeket; senkinek nincs nagyobb szeretete annál, mint aki életét adta a barátaiért.

December 27-én volt 70 éve annak, hogy a nyilasok Budapesten a Dunába lőttek egy levétköztetett és megalázott nőt, akinek az volt a bűne, hogy embereket mentett egy embertelen időszakban. Salkaházi Sára szociális nővérről van szó, akinek sok más egyházi személy mellett szívügye volt az ártatlan és védtelen zsidó üldözöttek menekítése, abban a történelmi időszakban, amikor sokan hallgattak.

Mi, katolikusok tegnap, május 11-én ünnepeltük ennek a szent életű szerzetesnőnek a liturgikus emléknapiját, hiszen XVI. Benedek pápa jóváhagyásával 2006-ban itthon a Szent István-bazilika előtt megtörtént az ő boldoggá avatása. Ő valóban az életét adta barátaiért, azonban nem pusztán emberszeretet

vagy egyfajta liberális humanizmus által vezérelve, hanem a Krisztusba vetett hitéből fakadóan. Ugyanis a kereszténység azt tanítja, hogy nem azért kell szeretnünk vagy inkább kedvelnünk embertársainkat, mert sajnáljuk őket vagy együtt érzünk velük. Teljesen más ok miatt. Azért, mert hitünk szerint minden egyes ember Isten képmása, egyedi és megismételhetetlen, személyes méltósággal rendelkező teremtmény, akiért meghalt Krisztus a kereszten. Ha Jézus pedig ennyire szeretett minden embert, akkor nekünk is szeretnünk kell egymást. Ez a keresztény humanizmus, ami az egyetlen valódi humanizmus. Hitler gyűlölte is az egyházat ezért, de ugyanilyen gyűlölet vezette az 1948-ban hatalomra került MDP vezetését és a velük azonosuló magyarok ezreit is.

Tisztelt Ház! Sokan gondolják, hogy a KDNP szeret olyan dolgokról beszélni, ami nem érdekli az emberek érzékelhető részét, nem pragmatikus dolgokról, nem politikai megoldásokról van közlendője. Igen, lehet, hogy ez így van, de mint a parlament egyetlen történelmi pártja, amely történelme során a keresztény hitvallás mentén politizált, amiért üldözték a nemzetiszocialisták és a kommunisták, kötelességünk megszólalnunk olyan dolgokban, amelyek nem a mindennapi közbeszédhez tartoznak. *(Folyamatos zaj.)*

Salkaházi mártíromsága az örökkévalóságba érkezett, ott várja a jóérezésű magyarokat. Mártíromsága figyelmeztető jel is egyben. Figyelmeztet arra, hogy nem csak az emléknapi adja aktualitását jelen felszólalásomnak. Van itt a magyar Országgyűlésben olyan pártnak is frakciója, amely magát kereszténynek nevezi, sőt karácsonykor - némi képzavar jeleként - kettős keresztet állít, de szóbeli és gyakorlati megnyilvánulásaiban igen távol áll az ismertett felfogástól, sőt annak ellentétét képviseli, hasonlóan azokhoz, akik Boldog Salkaházi Sára vértanút a Dunába lőtték.

Néhány hete, amióta esélyt látnak arra, hogy győztes erővé váljanak, feltűnően másként kezdtek beszélni. Veszélyesen és aggasztóan egyszerű és radikális megoldásokat javasolnak. Ezért kell itt és most Salkaházi Sárára emlékezve kimondani, hogy személyes vértanúsága legyen mindnyájunk számára felkiáltójel, és figyelmeztesse minden idők politikusaikat: vagy szélsőjobb, vagy kereszténység - a kettő együtt nem megy. *(Dr. Staudt Gábor: Vagy vadászat!)* Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: A kormány nevében Soltész Miklós államtitkár úr kíván válaszolni. Ön a szó, államtitkár úr.

SOLTÉSZ MIKLÓS, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! 1899. május 11-én Salkaházi Sára Kassán született. Az a néhány évtized, amely során Kassa még akkor magyar városként nevelte őt, megtanította arra, hogy becsülje az ott élő nemzetiségeket, becsülje az ott élő

szlovákokat, németeket, magyarokat egyaránt. De megtanította arra is, hogy becsülje azokat is, akik más vallásúként, akár reformátusként, evangélikusként, akár zsidóként éltek az életüket.

Sajnos az első világháború pusztítása, majd az azt követő trianoni békediktátum az ő életét is nagymértékben kettétörte. Egyrészt már akkor vállalta bátran azt a tettet, miszerint nem volt hajlandó fölesküdni az akkori Csehszlovák állam követésére, és ezzel utat mutatott sok-sok magyarnak; utat mutatott sok-sok magyarnak a következő évtizedek felvidéki küzdelmében. Másik oldalról pedig végig kiállt a kisebbségi magyarokért, a kisebbségbe került magyarokért az akkori Csehszlovákiában.

Salkaházi Sára másik nagy életpéldája, amit érdemes követni, egyértelműen az, amikor a Szociális Testvérek Társaságának tagjaként karitatív tevékenységet végzett, gyermekkonyhát, illetve szegények otthonát vezetett. De azt gondolom, hogy mindegyik a leginkább kiemelhető az életpályájából, és hozzáteszem, a szociális testvérek tevékenységéből az 1940-es évek szörnyű diktatúrája, ami elkezdődött, és aminek következtében sok tízezer, sok száz-ezer honfitársunk, többnyire zsidó honfitársunk életét tették tönkre, üldözték el vagy végezték ki őket.

(9.50)

Kár, hogy ezalatt, míg ön képviselőként Salkaházi Sáráról beszélt, van olyan frakció, amelyik ezen csak mosolygott, és nem figyelt oda erre a történetre. *(Dr. Staudt Gábor közbeszól.)*

Mindamellet pedig ki kell emelni annak az embermentő tevékenységnek a küzdelmét, amit a szociális társaság nőveire végeztek, hiszen több mint ezer zsidó gyermeket, illetve édesanyját, édesapát mentettek, közülük százat maga Salkaházi Sára. És ő volt az, aki 1944 decemberében, december 27-én vállalta a halált maga is, vállalta, hogy mindazokkal, akiket ő addig bújtatott és mentett, őt is a Dunába lövették azok a szélsőjobboldali, fasiszta, náci gondolkodók, akik nem tűrtek el más ideológiát rajtuk kívül. Éppen ezért azt gondolom, hogy az életét mindenképp a mai világban is figyelemmel kell kísérni, mert az mindenképp példát ad a mai világban is; példát ad abban a tekintetben, hogy bármilyen ideológia ellen, legyen az a kommunizmus, legyen az a nácizmus vagy fasiszmus, fel kell lépni. Legyen az bármilyen nép, népcsoport vagy vallási felekezet elleni fellépés, az ellen fel kell emelnünk a szavunkat, akár a múltban történt ez, akár a jelenben, mint sajnos a keresztényüldözés most sok-sok országban.

Éppen ezért köszönöm mindazoknak, akik Salkaházi Sára emlékét őrzik. Köszönöm a Szociális Testvérek Társaságának, hogy folytatják azt a szociális munkát, tevékenységet, amit közösen a második világháború előtt, majd azt követően is folytattak, és köszönöm önnek is, tisztelt képviselő úr, hogy ezt az emléknapot, a születésnapját ilyen tekintetben is megemlíttette, és felelevenítette az életét. Köszönöm

szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypartok és az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Most határozathozatalokkal folytatjuk a munkánkat.

Ennek értelmében soron következik **az energiahatékonyságról szóló törvényjavaslat**hoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. Az előterjesztés T/4285. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/4285/9. számon, összegző jelentését pedig T/4285/10. számon terjesztette elő.

Tisztelt Országgyűlés! Most a határozathozatalok következnek. Tájékoztatom önöket, hogy a házszabály 48. § (4) bekezdése alapján az LMP képviselőcsoportja a T/4285/3. számú módosító javaslat fenntartását indítványozta. Először erről határozunk.

A 3. számú módosító javaslatban Szél Bernadett terjesztett elő javaslatot. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e ezt a javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a módosító javaslatot 49 igen, 112 nem szavazattal, tartózkodás nélkül nem tartotta fenn.

Tisztelt Országgyűlés! Mivel az Országgyűlés a módosító javaslatot nem tartotta fenn, most az összegző módosító javaslatról döntünk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/4285/9. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 115 igen, 32 nem szavazattal, 19 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/4285/12. számú egységes javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az egységes javaslatot 116 igen, 31 nem szavazattal, 20 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Most soron következik **az polgárőrségről és a polgárőri tevékenység szabályairól szóló 2011. évi CLXV. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat**hoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. Az előterjesztés T/3495. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/3495/12. számon, összegző jelentését pedig T/3495/13. számon terjesztette elő.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/3495/12. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 163 igen, 4 nem szavazattal, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/3495/14. számú egységes javaslatot.

Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az egységes javaslatot 164 igen, 4 nem szavazattal, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Most **előterjesztések tárgysorozatba vételéről** döntünk.

Kérdezem önöket, tárgysorozatba veszik-e a Schiffer András képviselő által egyes törvényeknek a közhatalmat gyakorló politikusok és közpénzekkel gazdálkodók vagyonynyilatkozat-tételi szabályainak átalakítását szolgáló módosításáról szóló, T/2860. számon előterjesztett törvényjavaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a törvényjavaslatot 53 igen, 115 nem szavazattal és tartózkodás nélkül nem vette tárgysorozatba.

Kérdezem önöket, tárgysorozatba veszik-e a Sallai R. Benedek képviselő által a nemzeti vidékstratégiáról és annak végrehajtásáról szóló, H/2305. számon előterjesztett határozati javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a határozati javaslatot 53 igen, 115 nem szavazattal, 1 tartózkodás mellett nem vette tárgysorozatba.

Tisztelt Országgyűlés! Arra figyelemmel, hogy a frakciók bizottsági tagcserékre nem tettek javaslatot, személyi döntésekre a mai napon nem kerül sor. *(Folyamatos zaj.)*

Ezzel a határozathozatalok végére értünk, most általános vitákkal folytatjuk a munkánkat. Kétperces technikai szünetet rendelék el. *(Rövid szünet. - Számos képviselő távozik az ülésteremből. - Az elnök csejeng.)*

Tisztelt Képviselőtársaim! Kérem, hogy akinek halaszthatatlan feladata van, most hagyja el a termet, mert folytatjuk a munkánkat.

(10.00)

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **650/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet 31. cikke szerinti megfeleltetési nempertes eljárásról, valamint egyes igazságügyi tárgyú törvénymódosításokról szóló törvényjavaslat általános vitája** a lezárásig. Az előterjesztés T/4648. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. Bejelentem, hogy a Házbizottság múlt heti ülésén elhangzottaknak megfelelően az előterjesztést uniós napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés.

Elsőként megadom a szót Répássy Róbert úrnak, az Igazságügyi Minisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének, aki a pulpitusról mondja el a vezérszónokit. Öné a szó, képviselő úr.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi miniszteri-umi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Hölgyeim és Uraim! Az elmúlt másfél évtizedben a szabadság, a biztonság és a jog érvényesülésén ala-

puló egységes európai igazságügyi térség fenntartásában és fejlődésében mérföldkőnek számító európai uniós jogi aktusok születtek. A közelmúltban sor került az európai öröklési jogi rendelet megalkotására is, amely uniós szinten egységesen szabályozza az öröklési viszonyok nemzetközi magán- és eljárási jogi alapkérdéseit. A rendelet 2015. augusztus 17-től lesz közvetlenül alkalmazandó Dánia, az Egyesült Királyság és Írország kivételével az Európai Unió valamennyi tagállamában, így hazánkban is. A rendelet jelentős változásokat hoz minden magyar jogalkalmazó szerv számára. Mostanáig a magyar jogalkalmazóknak csupán a magyar belső jog nemzetközi öröklési tárgyú szabályait, valamint az öröklési viszonyokat érintő nemzetközi szerződéseinket kellett ismerniük. Ez azonban megváltozik, ugyanis idén augusztus közepétől ezeket a rendelkezéseket felváltják a rendelet szabályai.

Milyen újításokat vezet be a rendelet? Az európai polgárok számára a külföldi hagyatéki vagyonnal kapcsolatos jogaik érvényre juttatása jelenleg számos nehézséggel jár, mivel az öröklési ügyek tekintetében a más államban hozott határozatok vagy ott kiállított közokiratok szabad forgalma javarészt hiányzik. Ennek következtében ma az örökösök arra kényszerülnek, hogy az ugyanazon örökhagyó utáni öröklés tekintetében is minden olyan államban, ahol hagyatéki vagyon maradt, külön eljárást kezdeményezzenek a hagyatékhöz való hozzájutás érdekében.

A rendeletnek köszönhetően azonban ez a helyzet 2015. augusztus 17-től megváltozik. Ezt követően az öröklés tekintetében elegendő lesz egyetlen tagállamban lefolytatni a hagyatéki eljárást, és az eljárás eredményeként született határozat vagy egyéb okirat birtokában valamennyi tagállamban fekvő hagyatékhöz hozzá lehet jutni újabb hagyatéki eljárás lefolytatása nélkül. Ez jelentős mértékben megkönnyíti majd az európai polgárok örökléssel összefüggő jogainak érvényesítését, sőt számottevő idő- és költségmegtakarítást is eredményez.

A rendelet alapján mind a joghatóságot, mind az alkalmazandó anyagi öröklési jogot fő szabályként az örökhagyó halálakor szokásos tartózkodási helye határozza majd meg. A rendelet egyik meghatározó rendező elve a hagyatéki egységének elve, amelynek értelmében az eljárást lefolytató fórum joghatósága kiterjed az örökhagyó teljes hagyatékára, ideértve a más tagállamokban fellelhető akár ingó, akár ingatlan hagyatéket is. A külföldi eljárás eredményeként hozott határozat vagy akár a rendelet által létrehozott új jogintézmény, az európai öröklési bizonyítvány birtokában az örökös hozzájuthat majd az őt illető magyarországi vagyontárgyhoz, legyen az magyarországi bankszámlán lévő pénzüsszeg vagy akár magyarországi ingatlan. Előfordulhatnak olyan esetek, amikor a külföldi hatóság által a külföldi jog szerint hozott határozat vagy a kiállított európai öröklési bizonyítvány alapján olyan idegen dologi jogot kérnek bejegyezni a magyar nyilvántartásba, amely a magyar jogban ismeretlen.

Az ilyen helyzetek orvoslására vezet be a rendelet az úgynevezett adaptációt. Ennek lényege, hogy az ismeretlen dologi jogot a vagyontárgy fekvés helye szerinti tagállam jogában létező, az eredetihez legközelebb álló dologi joghoz kell igazítani, illetve a hozzá legközelebb álló dologi jognak kell megfeleltetni. Annak érdekében, hogy hazánk is eleget tegyen a megfeleltetési kötelezettségnek, a javaslat bevezeti az úgynevezett megfeleltetési nemperes eljárást. Ezen eljárást a nyilvántartást vezető szerv kezdeményezi, amelynek eljárása során a megfeleltetés szükségessége felmerült, vagyis amely szervnél az idegen dologi jogot tartalmazó külföldi okiratot bejegyzés céljából benyújtották. A magyar bíróság hozza majd meg azt a határozatot, amely a külföldi dologi jog magyar jogban ismert dologi jognak való megfeleltetéséről szól, és a bírósági határozatban szereplő dologi jog kerül majd bejegyzésre a hazai nyilvántartásba.

A módosítás meghatározza, hogy milyen eljárásrendet kell követniük a magyar közjegyzőknek a nemzetközivé váló hagyatéki eljárások során, hogy a másik uniós tagállamban öröklési ügyben hozott határozat, közjegyzői okirat hazai végrehajtása érdekében milyen eljárást kell lefolytatni, illetve hogy a földhivataloknak milyen speciális eljárási szabályokat kell alkalmazniuk az európai öröklési bizonyítvány birtokában igényt érvényesíteni kívánó ügyfelek ingatlan-nyilvántartási ügyeiben.

A törvényjavaslat ennek megfelelően több törvényt is módosít, legnagyobb részét a hagyatéki eljárásról szóló törvényt. Ez utóbbi átfogó módosítására kerül sor annak érdekében, hogy ha az öröklési ügy lefolytatására a rendelet szerint magyar közjegyzőnek van joghatósága, úgy a hagyaték átadása a külföldi elemmel nem bíró hagyatéki ügyekhez hasonlóan minél gyorsabban és gördülékenyebben megtörténhessen.

A rendelet alkalmazását követően a magyar közjegyzőknek is több esetben kell majd lefolytatniuk olyan hagyatéki eljárást, amelyben az örökös vagyona nagyrészt külföldön található. Az ilyen esetek kezelésére a törvényjavaslat a külföldi hagyatéki vagyona vonatkozó rendelkezéseket iktatja a hagyatéki eljárási törvénybe. A külföldi igényérvényesítés, például külföldi hagyatéki vagyon felkutatása, biztosítása megkönnyítése érdekében a törvényjavaslat bevezet egy új jogintézményt, a hagyatéki eljárási igazolást. Ez az okirat azoknak az öröklésben érdekeltnek nyújthat segítséget, akik valamely külföldi vagyontárgy meglétét és hagyatékhoz tartozását kívánják igazolni, ám ahhoz, hogy például a külföldi pénzügyi részükre felvilágosítást, tájékoztatást nyújtsanak, valamilyen módon igazolniuk kell, hogy az örökös hagyatékával összefüggésben eljárás van folyamatban, és ebben az eljárásban érintettek.

A törvényjavaslat emellett az európai öröklési bizonyítvány kapcsán, a magyar hagyatéki eljárás sajátosságait szem előtt tartva épít be a hagyatéki eljárási törvénybe az európai öröklési bizonyítvány kiállítása iránti kérelemre, a bizonyítvány kiállításá-

ra, valamint a rendelet előírta jogorvoslati jogra vonatkozó, a hazai jogalkalmazást segítő kiegészítő szabályokat. A javaslat részét képezi továbbá az úgynevezett bécsi vételi egyezményhez tett magyar nyilatkozat visszavonása is. A bécsi vételi egyezmény az áruk nemzetközi adásvételére egységes szabályozást teremtő egyezmény, amelyhez a világ szinte valamennyi, a kereskedelmi életben jelentős állama csatlakozott. Ma már nincs olyan magyar belső jogi rendelkezés, amely az adásvételi szerződésekre általánosságban kötelező írásbeliséget írna elő, ezért a nyilatkozat fenntartásának immár nincs meg a jogalapja. A nyilatkozat fenntartása, a belső joggal való összhang hiánya jogbizonytalanságot okoz, a magyar cégekkel kötött nemzetközi adásvételi szerződésekkel kapcsolatban növeli a jogi kockázatokat, költségeket. A nyilatkozat visszavonása ezáltal nemcsak tiszta jogi helyzetet eredményezne, hanem hozzájárulhat a magyar cégek versenyképességének növekedéséhez is.

Tisztelt Képviselőtársaim! Engedjék meg, hogy áttérjek a törvényjavaslatnak az igazságügyi tárgyú törvénymódosításokat magába foglaló részére, és röviden áttekintést adjak azok főbb tartalmi elemeiről. A polgári perrendtartás elektronikus kommunikációra vonatkozó rendelkezése alapján 2013. január 1-jétől mód van arra, hogy a törvényszék első fokú hatáskörébe tartozó perekben a felek, illetve a képviselők elektronikus úton tartsák a kapcsolatot a bírósággal. Ebben az esetben, amennyiben a felek, illetve képviselők a polgári perben az elektronikus kapcsolattartás útját választják, a bíróságnak is elektronikus úton kell kapcsolatot tartania a felekkel.

(10.10)

A törvényjavaslat ezért 2015. július 1-jétől kizárólag lehetőségként írja elő az elektronikus kapcsolattartást mind a jogi képviselővel, mind a jogi képviselő nélkül eljáró felek tekintetében. A törvényjavaslat módosító rendelkezései következtében azonban immáron nemcsak a törvényszékek és a járásbírók előtt folyó elsőfokú ügyekben lesz lehetőség az elektronikus kommunikáció igénybevételére, hanem a polgári per minden szakaszában, ideértve a perorvoslati eljárásokat is.

A törvényjavaslat annak érdekében, hogy a bíróságoknak, illetve a polgári perben részt vevő feleknek elegendő idő álljon rendelkezésre az elektronikus kapcsolattartás kötelező alkalmazásához való felkészülésre, 2016. január 1. napjától tenné kötelezővé az elektronikus kommunikációt, ideértve a bíróságok egymás közötti és a közigazgatási szervekkel, illetve más hatóságokkal történő kapcsolattartását is.

Tisztelt Képviselőtársaim! A törvényjavaslat jelentős újítást hoz a közjegyzői tevékenységek szabályozásában is. A javaslat kimondja, hogy a közjegyzői eljárások többségéhez hasonlóan a közjegyzőkről szóló törvényben szabályozott közjegyzői tevékeny-

ségek - így például a közjegyzői okirat szerkesztése, okirat vagy pénz bizalmi őrzése is - nemperes eljárásoknak minősülnek, megteremtve ezzel az összehangot a bírói gyakorlatban és a jogirodalomban tükröződő ez irányú felfogással.

Kiemelt helyet foglal el ezen eljárások között az okirat-szerkesztési eljárás, amely a törvényjavaslat értelmében a jövőben kérelemre indul, annak érdekében, hogy erősítse az ügyfelek irányában az eljárás hatósági jellegét, valamint lehetővé tegye annak bizonyítását, hogy a közjegyző és az ügyfél közötti eljárási, azaz közjogi jogviszony mikor és milyen tartalommal jött létre. A formális kérelem bevezetése lehetővé teszi az eljárás lezárásának rendezését is arra az esetre, ha az nem a kérelem teljesítésével, azaz az okirat elkészítésével vagy a közreműködés megtagadásával végződik.

A közjegyzőkről szóló törvényben szabályozott eljárásokban a fő szabály az, hogy az ügyfél szabadon választhat közjegyzőt, aki azonban az illetékességi területén kívül nem járhat el. Ezt a megengedő szabályozást néhány ponton szigorítani indokolt. E célból a törvényjavaslat kizárja az alávetés illetékességét valamennyi közjegyzői eljárás tekintetében, azaz a jövőben az ügyfelek a közjegyző illetékességét megállapodásukkal nem köthetik ki. Elő kell segíteni továbbá a devizahiteles ügyekben is tapasztalt, a fogyasztóknak meghatározott közjegyzőhöz való irányításában megtestesülő kedvezőtlen gyakorlat kiküszöbölését, ami a fogyasztói hitelek kapcsán igénybevett közjegyzői közreműködés szigorúbb szabályozásával érhető el.

A fairbank-törvény célja a fogyasztók hatékony védelmének megteremtése volt, amit jelen törvény-módosítás azzal támogat, hogy a fairbank-törvény hatálya alá tartozó jogügyletek esetén fő szabályként írja elő az adós lakóhelye, tartózkodási helye szerinti közjegyző illetékességét. Azokban az esetekben, ahol a jogügylet tárgya vagy biztosítéka ingatlan, vagy legalább az ingatlan fekvése szerinti közjegyző is eljárhat. Ez jelentős mértékben hozzájárul ahhoz is, hogy a közjegyzők fairbank-törvénnyel összefüggő okirat-szerkesztési tevékenységét hatékonyabban lehessen kamarai ellenőrzés alá vonni, ami elősegíti az egységes jogalkalmazást és a fogyasztók érdekeinek teljes körű védelmét.

Ahhoz, hogy a javasolt illetékességi szabályok betartása biztosított legyen, a törvényjavaslat megsértésük esetére szankcióként kimondja, hogy az illetékességi szabályok megsértésével készült közjegyzői okirat nem minősül közokiratnak.

Megújulnak a közjegyzői iroda átalakulására vonatkozó szabályok is, lehetővé téve, hogy ha a közjegyző szolgálati jogviszonya az öregségi nyugdíjkorhatár elérésével vagy felmentéssel megszűnik, a meglévő irodai infrastruktúra felhasználásával vállalkozási tevékenységet folytathasson tovább. Ennek érdekében a közjegyzői iroda korlátozott felelősségű társasággá alakulhat, több közjegyző tagságával működtetett közjegyzői irodából pedig a szolgálati jogvi-

szony megszűnésével érintett tag kiválásával korlátozott felelősségű társaság jöhet létre.

A törvényjavaslat az előbb elmondottakon túl több igazságügyi jogállási törvényt is módosít. E változtatások célja a magyar igazságszolgáltatás magas színvonalú, az országosan egységes, kiszámítható és időszerű működéséhez szükséges jogi keretek további pontosítása.

Az igazságügyi alkalmazottak szolgálati jogviszonyáról szóló törvény tekintetében a törvényjavaslat számos olyan kisebb pontosítást tartalmaz, amely az igazságügyi alkalmazottak foglalkoztatását, munkaszervezését segíti elő. Emellett a bírósági fogalmazók és bírósági titkárok részére és ezzel párhuzamosan az ügyészségi fogalmazók és alügyészek részére 10 százalékos mértékű munkaköri pótlékot vezet be 2015. július 1-jétől. A bíróságok bővülő feladataira és szolgáltatásaira tekintettel a bírósági fogalmazókra és a bírósági titkárokra háruló feladatok is egyre növekednek, így az e feladatkörben foglalkoztatottak megemelt díjazásra, munkaköri pótléokra lesznek a törvényjavaslat elfogadásával jogosultak.

A bírák jogállásáról és javadalmazásáról szóló törvény vonatkozásában a törvényjavaslat az Országos Bírósági Hivatal elnökének kezdeményezésére több sarkalatos rendelkezést is módosít, amelyek szintén az igazságszolgáltatás működését teszik kiszámíthatóbbá, időszerűbbé. E körben újraszabályozza a katonai bírói kinevezés feltételeit, bővíti a katonai bírói álláshelyre kinevezhetők körét azokkal, akik rendelkeznek a Magyar Honvédség által kiállított egészségügyi, fizikai és pszichikai alkalmassági igazolással. A módosítással a törvényjavaslat az Alaptörvénynek megfelelően biztosítja a pályázók egyenjogúságát, a katonai bírói álláshelyek betöltését, valamint a hivatásos állomány okszerű és indokolt kihasználását.

A törvényjavaslat kiegészíti a bírói álláspályázatoknál a pályázati rangsor kialakításánál figyelembe veendő szempontokat, illetve a bírói vizsgálat eljárási határidejét, részletszabályait is pontosítja. Megteremti továbbá az Országos Bírósági Hivatalba, valamint a minisztériumba beosztott bírák bírói vizsgálatának lehetőségét, ami a méltányos és egyenlő elbírálás lehetőségét biztosítaná valamennyi bíró számára.

A törvényjavaslat elhárítja az akadályt a határozott időre kinevezett bírónak az igazságügyért felelős miniszter által vezetett minisztériumba történő beosztása elől. Emellett figyelemmel kell lenni a bírói életpálya átalakulására is: egyre több olyan, határozott időre kinevezett bíró van, aki nem a klaszrikus bírósági fogalmazó-bírósági titkár-bíró pályát bejárva jutott el a sikeres bírói pályázatig, hanem titkári kinevezése, illetve bírói pályázata előtt más területeken szerzett tapasztalatokat, például ügyvédként vagy a közigazgatásban, amely többtitudás szintén jól hasznosítható a jogszabály-előkészítési munka során.

Mindezekre tekintettel indokolatlan fenntartani a jelenlegi szabályozás szerinti, határozott és határo-

zatlan időre kinevezett bírák közötti különbségtételt. Az előbbieket mellett a törvényjavaslat a kirendelés szabályait akként módosítja, hogy a bírósági vezető hozzátartozóját az Országos Bírósági Hivatal elnöke a vezetői kinevezés idejére szívesen más bíróságra kirendelheti. E módosítás gyakorlati problémát orvosol, célja, hogy a bírósági vezető és hozzátartozója vonatkozásában az együttalkalmazási tilalomként jelentkező összeférhetetlenségi ok megszüntetésére kerülhessen.

Végezetül az ügyészségi törvény módosításáról ejtenék néhány szót. A törvényjavaslat az ügyészség számára az ügy jellegétől függetlenül biztosítja az elektronikus kommunikáció megvalósításához szükséges szabályozott elektronikus ügyintézési szolgáltatások nyújtását vagy azok igénybevételének lehetőségét, ezzel megkönnyítve az ügyészséggel való kapcsolattartást és gyorsítva az ügyészség eredményes eljárását.

Az elektronikus ügyintézés további lényeges eleme a különböző elektronikus űrlapok használata és más, elektronikusan beküldhető egyéb beadványok fogadásának kialakítása, amelyek a kommunikációt átláthatóbbá, egyszerűbbé és gyorsabbá teszik. Az ügyészséggel szolgálati viszonyban nem álló állampolgárok vagy ügyfelek számára az elektronikus űrlapok használata ugyanakkor természetesen nem kötelező előírás, hanem lehetőség, választásuk szerint a jelenleg rendelkezésre álló kommunikációs csatornákat és formákat továbbra is használhatják.

(10.20)

Tisztelt Képviselőtársaim! Ismertetem a törvényjavaslatot, amely néhány ponton sarkalatos rendelkezéseket tartalmaz, sarkalatos törvények módosítását célozza. Kérem, vegyék figyelembe a törvényjavaslat vitája és végül a határozathozatal során, hogy mindezeket a pontosításokat az igazságszolgáltatás szervei kezdeményezték, illetve az igazságszolgáltatás szerveivel együttműködve alakította ki az Igazságügyi Minisztérium. Amennyiben természetesen további részletes egyeztetésekre van szükség a sarkalatos pontok elfogadása érdekében, akkor ezeknek az igazságszolgáltatási szerveknek a bevonásával az Igazságügyi Minisztérium készen áll a frakciókkal való egyeztetésre.

Ajánlom a törvényjavaslatot a tisztelt képviselők figyelmébe, kérve a támogatásukat. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek, ezek első körében a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Ennek értelmében megadom a szót Vas Imrének, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. VAS IMRE, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Az Európai Unió célul tűzte ki, hogy fenntartsa és továbbfejlessze a szabadságon, biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térséget, amelyben biztosított a személyek szabad mozgása. A térség fokozatos kialakítása érdekében az Európai Unió intézkedéseket fogad el a határokon átnyúló vonatkozású polgári ügyekben való igazságügyi együttműködésre vonatkozóan, különösen, ha az a belső piac megfelelő működéséhez szükséges. Így kezdődik a 650/2012. európai parlamenti és tanácsi rendelet, amely az öröklési ügyekre irányadó joghatóságról, az alkalmazandó jogról, az öröklési ügyekben hozott határozatok elismeréséről, végrehajtásáról, valamint az öröklési ügyekben kiállított közokiratok elfogadásáról, végrehajtásáról, valamint az európai öröklési bizonyítvány bevezetéséről rendelkezik.

Az elfogadott rendeletnek az Európai Közösségen belüli előzménye már 1999-re nyúlik vissza. Az Európai Tanács 1999. október 15-16-án Tamperében tartott ülésén a polgári ügyekben folytatott igazságügyi együttműködés sarokköveként jóváhagyta az igazságügyi hatóságok ítéletei és egyéb határozatai kölcsönös elismerésének elvét, továbbá felkérte a Tanácsot és a Bizottságot, hogy fogadjanak el intézkedési programot ennek az elvnek a végrehajtására. A Bizottság és a Tanács 2000. november 30-án elfogadta a polgári és kereskedelmi ügyekben hozott határozatok kölcsönös elismerése elvének érvényesítésére irányuló közös intézkedési programot. A program a kollíziós szabályok harmonizációjához kapcsolódóan olyan intézkedéseket határoz meg, amelyek elősegítik a határozatok kölcsönös elismerését, és amely előírja egy, a végrendeletekre és az öröklésre vonatkozó jogi eszközök kidolgozását.

Az Európai Tanács 2004. november 4-5-én Brüsszelben tartott ülésén új programot fogadott el, amelynek címe: „Hágai program: a szabadság, a biztonság és a jog érvényesülésének erősítése az Európai Unióban”. Ez a program hangsúlyozza, hogy az öröklési ügyekre vonatkozó olyan jogi eszközt kell elfogadni, amely foglalkozik különösen a jogszabályok közötti kollízió, a joghatóság, az öröklési kérdésekkel kapcsolatban hozott határozatok kölcsönös elismerésével, végrehajtásával, valamint az európai öröklési bizonyítvány kérdésével.

Az Európai Tanács 2009. december 10-11-én Brüsszelben tartott ülésén új, többéves programot fogadott „A stockholmi program - A polgárokat szolgáló és védő, nyitott és biztonságos Európa” címmel. Ebben a programban az Európai Tanács úgy vélte, hogy a kölcsönös elismerést, a tagállamok jogrendszereit, körendjét és az e területen fennálló nemzeti hagyományait tiszteletben tartva ki kell terjeszteni a még nem lefedett, de a mindennapi élet szempontjából létfontosságú területekre, így az öröklésre és a végrendeletekre.

Az Európai Unió mindezek után a hivatkozott rendeletben 2012-ben deklarálta, hogy elő kell segí-

teni a belső piac megfelelő működését azáltal, hogy megszüntetik azoknak a személyeknek a szabad mozgása előtti akadályát, akiknek ez jelenleg nehézségekbe ütközik a határokon átnyúló vonatkozású örökléssel összefüggő jogaik érvényesítése során. Az örökösök, a hagyományosok és az örökgyóhoz közel álló más személyek, valamint a hagyatéki hitelezők jogait hatékonyan kell biztosítani. Az említett célkitűzések megvalósítása érdekében a rendelet egybegyűjtötte a joghatósággal, az alkalmazandó joggal, a határozatok, a közokiratok és a perbeli egyezségek elismerésével vagy adott esetben elfogadásával, végrehajthatóságával és végrehajtásával, valamint az európai öröklési bizonyítvány bevezetésével kapcsolatos rendelkezéseket.

A rendelet hatálya azonban nem terjed ki az adókérdésekre vagy a közjogi jellegű igazgatási ügyekre, ezért a nemzeti jognak kell rendelkeznie például az adók vagy az egyéb közigazgatási tartozások kiszámítási és behajtási módjáról, legyen szó az örökgyónak az elhalálozás előtti időpontban fennálló adótartozásáról, illetve a hagyatékból vagy a kedvezményezettek által fizetendő bármilyen, az öröklés kapcsán felmerülő adóról. A nemzeti jognak kell rendelkeznie arról is, hogy a hagyatéki javaknak a kedvezményezettek számára az e rendelet értelmében történő átadása és a hagyatéki javak nyilvántartásba vétele közül melyik adóköteles. Éppen ezért a rendelet szabályai ugyan 2015. augusztus 17-étől közvetlenül alkalmazandók, az mégsem érinti például az egyenes ági öröklésnél az illetékmentességet, amelynek fenntartását a miniszterelnök úr a napokban meg is erősítette.

Az előttünk fekvő javaslat a hivatkozott európai közösségi rendelet megvalósítása érdekében vezet be egy új nemperes eljárást, illetve módosít törvényeket a rendelettel összefüggésben. A nemperes eljárás az úgynevezett megfeleltetési nemperes eljárás, amelyre első fok a Budai Központi Kerületi Bíróság, míg másodfokon a Fővárosi Törvényszék lesz illetékes. Fontos megjegyezni, hogy az adaptáció az adott külföldi öröklési és dologi jognak, valamint a hazai dologi jognak összehasonlító elemzésével valósítható meg, amire csak olyan szerv lehet alkalmas, amely az említett jogterületeken kimagasló szakértelemmel rendelkezik. Úgy vélem, hogy az erre a feladatra kijelöltek alkalmasak, hogy ennek a komoly kihívásnak megfeleljenek.

Az elhangzottakkal némileg összefüggésben kérem, engedjék meg, hogy megjegyezzem, a javaslat a bírósági fogalmazók és a bírósági titkárok részére 10 százalékos mértékű munkaköri pótlékot vezet be 2015. július 1-jétől, ugyanez érvényes az ügyészségi fogalmazókra és az alügyészekre. Az előttünk fekvő javaslat megteremti a bírósági titkár bírósági ügyintéző feletti felügyeleti jogát is, hiszen a törvényben meghatározott esetekben a bírósági titkár érdemi ítélkező tevékenységre jogosult. Továbbá a javaslat annak a lehetőségét is biztosítja, hogy a bírósági titkár beosztásra kerülhessen az Igazságügyi Minisz-

tériumba, ezzel is segítve szakmai tapasztalatszerzését. A benyújtott indítvány értelmében az Országos Bírósági Hivatal elnöke az igazságügyi alkalmazottat annak hozzájárulásával és a felette munkáltatói jogkört gyakorló bírósági elnök egyetértésével több bíróságot érintő központi igazgatási feladat összehangolt végrehajtása érdekében külön feladattal megbízhatja.

Felhívom képviselőtársaim figyelmét, hogy a törvényjavaslat az elhangzottakon túl a bíróságon felmerülő gyakorlati problémákat is rendezi. Ilyen például az, hogy a felülvizsgálati kérelem előterjesztésének a jövőben akkor is legyen helye, ha a keresetlevél idézés kibocsátása nélkül történő elutasítására, illetve a per megszüntetésére azon okból kerül sor, mert a magyar bíróság joghatósága egyetlen joghatósági ok alapján sem megállapítható.

(10.30)

A jogértelmezést segíti annak a kimondása, hogy a fizetési meghagyás iránti kérelemmel indult eljárásokban a perbe hívás határidejét az előkészítő iratnak az alperes részére történő kézbesítésétől kell számítani.

A javaslat arra is irányul, hogy a kis értékű perekben a perbe hívásra és a perbe hívott nyilatkozatára meghatározott határidő 30 napos határidő helyett csak 8 nap legyen.

Az elektronikus kommunikációs formák a közigazgatásban és az igazságszolgáltatásban is egyre nagyobb teret nyernek. Éppen ezért fontos kiemelni, hogy 2015. július 1-jétől immáron nemcsak a törvényszék és a járásbíróságok előtt folyó elsőfokú ügyekben lesz lehetőség az elektronikus kommunikáció igénybevételére, hanem a polgári per minden szakaszában, ideértve a perorvoslati eljárásokat is. Ezzel párhuzamosan a javaslat a bíróságok egymás közötti és a közigazgatási szervekkel, illetve más hatóságokkal történő elektronikus kapcsolattartását is 2016. január 1-jétől kötelezővé teszi.

Végezetül, engedjék meg, hogy felhívjam a figyelmüket a közjegyzői nemperes eljárásokkal kapcsolatos szabályváltozásokra. A javaslat egyértelműen rögzíti, hogy a közjegyzőkről szóló törvényben szabályozott eljárásoknál az egyes közjegyzői nemperes eljárásokról szóló törvény szubszidiárius normaként szolgál. Emellett pedig szükséges néhány eltérő rendelkezés megállapítása a közjegyzőkről szóló törvényben. A közjegyzőkről szóló törvényben fő szabály az, hogy az ügyfél szabadon választhat közjegyzőt, aki viszont illetékességi területén kívül nem járhat el. Ezt a szabályt azonban gyakorlati tapasztalatok alapján indokolt szigorítani, így például a fogyasztók jogainak hatékony védelmére. A fairbank-törvény hatálya alá tartozó jogügyleteknél indokolt, hogy az adós lakóhelye, ennek hiányában tartózkodási helye szerint járjon el a közjegyző. Azokban az esetekben, ahol a jogügylet tárgya vagy

biztosítéka ingatlan, az ingatlan fekvése szerinti közjegyző is vagylagosan illetékes. Egy ilyen illetékességi szabály nagyban hozzájárul, hogy a közjegyzők fairbank-törvénnyel összefüggő okirat-szerkesztési tevékenységét hatékonyan lehessen ellenőrizni. Szintén ezt a célt szolgálja, hogy ugyanígy a fairbank-törvény hatálya alá tartozó közokiratba foglalt jogügylet felmondása esetén a felmondás közokiratba foglalása, illetve közlésének tanúsítására az arra a székhelyre kirendelt közjegyző kizárólagosan illetékes, aki a jogügyletet közokiratba foglalta.

Úgy vélem, hogy az előttünk fekvő javaslattal összefüggéseiben és részleteiben is az állampolgárok jogi ügyeinek megkönnyítését, az igazságszolgáltatás és a közigazgatás hatékonyságát és gyorsaságát, ugyanakkor a jobbiztonságot is szolgálja, legyen szó határokon átvitelő öröklésről, bíróságokkal történő kommunikációról vagy közjegyzői eljárásokról. Ezért kérem képviselőtársaimat, hogy szavazatukkal támogassák a törvényjavaslat elfogadását.

Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Most megadom a szót Bárándy Gergelynek, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. BÁRÁNDY GERGELY, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Mielőtt a törvényjavaslat egyes konkrét rendelkezéseinek elemzésébe fognék, két alapvető problémát szeretnék kiemelni ezzel kapcsolatban. Az egyik az, hogy megint egy salátatörvényt terjesztett elénk a minisztérium, ráadásul nem is akármelyik minisztérium, hanem az Igazságügyi Minisztérium, amelyiknek feladata lenne éppen az, hogy a többi minisztériumot is lebeszélje arról, hogy ilyen jellegű salátatörvények kerüljenek elénk, amiben megfeleltetési nemperekről szóló passzusoktól kezdve, a közjegyzőkön keresztül, az igazságügyi jogállási törvényeken át, számos más törvénymódosítást kívánnak átvezetni. Ezt nemcsak külföldről és belföldről a szakemberek, akár mondom itt a magyar ellenzéki pártokat, a Velencei Bizottságot, hanem a köztársasági elnök is megkifogásolta. Ilyet nem lehet csinálni. Ehhez képest pont az a minisztérium, amelyiknek felelnie kellene a jogrendszer egységéért, felelnie kellene az állam jogállami működéséért, az a minisztérium terjeszti elénk megint a salátatörvényt. Ez az egyik alapvető probléma.

A másik probléma, államtitkár úr, hogy ön nagyon - nem találok más szót rá, mint hogy álságos - álságos módon onnan a pulpitusról elmondta, hogy mennyire nyitottak az egyeztetésre. Tisztelt Államtitkár Úr! Nem gondolja, hogy egy kétharmados törvény esetén, akkor, amikor a kormányzó pártoknak nincs kétharmados többsége az Országgyűlésben, akkor az előtt kellene egyeztetni, mielőtt benyújtják ezt a törvényjavaslatot? Én azt gondolom, hogy ez lenne a helyes megoldás. Így, tisztelt állam-

titkár úr, előre mondom önnek, nem fogjuk támogatni a javaslatot. *(Dr. Répássy Róbert: Ezt gondoltuk!)* És valószínűleg nem leszünk egyedül ezzel.

Úgy gondolom, hogy saját maguk alatt vágják a fát akkor, amikor ugyanazzal a hatalmi arroganciával állnak hozzá a kétharmados törvényjavaslatokhoz, amivel tették ezt akkor, amikor még megvolt önöknek ez a felhatalmazása. Jobb lenne tudomásul venni, hogy most már nincs meg. Nem tudom, hány elbukott kétharmados törvényjavaslat szükséges még ahhoz, hogy belássák azt, hogy egyeztetni szükséges. És nem tudom, hány elbukott törvényjavaslat szükséges ahhoz még, hogy belássák azt, hogy az egyeztetés az nem formális egyeztetés, az, hogy leülnek egy asztal köré, meghallgatják, hogy ki mit mond, aztán azt csinálnak, amit önök akarnak, hanem azok tartalmi egyeztetések kell hogy legyenek, tartalmi egyeztetések arról, hogy az ellenzéki pártok is mit látnak helyesnek, és mi az, amit támogatni tudnak. És, tudja, államtitkár úr, az a probléma ezzel, hogy amikor később kéri erre az ellenzéki pártokat, akkor már egy nagyon meghatározott és szűk keretben tudjuk ezt megtenni, ugyanis nem biztos, hogy konkrétan ezekben a témákban szeretnénk mi változást eszközölni, és nem biztos, hogy ezek azok, amelyek a legfontosabb számunkra. Amikor leülnénk egy ilyen egyeztetésre, akkor talán meg kellene nézni azt, hogy általában, mondjuk, az igazságügyi rendszerrel kapcsolatban, a jogállási törvénnyel kapcsolatban nekünk milyen felvetéseink vannak. Ugyanis a teljes ellenzék például kifogásolja azt, hogy bizonyos határozatokat az OBH elnöke indokolás nélkül meghozhat. Például eredménytelenné nyilváníthat pályázatokot. Ezt mi szeretnénk megváltoztatni. És nyilvánvalóan mi is jóval nyitottabbak lennénk az önök javaslataival szemben akkor, hogyha ezeket a javaslatokat egyszerre lehetne az asztalra tenni.

Szóval, tisztelt államtitkár úr, azt gondolom, az, hogy önök kétharmados törvényjavaslatokat hoznak be úgy, hogy előtte nem egyeztetnek semmiről az ellenzékkel, ez nincs rendjén. Megint a falnak fognak nekimenni. És az, hogy ön innen a pulpitusról elmondja azt, hogy nyitottak a későbbi egyeztetésekre abban a témában, kizárólag abban, amit önök benyújtottak, ez nincs rendjén. Ez nem így volt, és - elárulom önnek - nem is lesz így.

Az, hogy egyébként összehoznak olyan témákat megint egy javaslatban, aminek köze nincs egymáshoz, azzal az is probléma, mint ahogy valószínűleg nem fogjuk elfogadni az egész törvényjavaslatot, így azokat a rendelkezéseit sem tudjuk megszavazni, amit egyébként megtennénk. Ugyanis például, ami az európai öröklési bizonyítvánnyal kapcsolatos rendelkezéseket illeti, azt mi támogatnánk. Arra körülbelül ugyanazt a felszólalást mondtam volna, mint az előző igazságügyi tárgyú törvényjavaslatnál, ami - ha jól emlékszem - szó szerint az volt, hogy a mi részünkről, köszönjük, rendben van, és leülnék. Csak a többi részét a törvényjavaslatnak, tisztelt államtitkár úr, nem fogjuk tudni támogatni.

Elég hosszan beszéltek, ezért én megkímélem a Házat attól, hogy részleteiben ismertessem az európai öröklési jog változására vonatkozó, a megfeleltetési nemperes eljárásokról szóló részletszabályokat, ön is és képviselőtársa, Vas Imre képviselő úr is megtette ezt. Néhány dologra azonban szeretnék kitérni. Az első az, hogy első ránézésre nem tűnik rossz rendelkezésnek az, hogy az elektronikus kommunikáció lehetőségét a felek, illetve a képviselőik 2015. július 1-jétől nemcsak törvényszékek elsőfokú hatáskörébe tartozó ügyekben választhatják, hanem a polgári peres eljárás minden szintjén, szakaszában, azaz a perorvoslati eljárásokban is.

(10.40)

Azonban van ezzel egy kis gond. Az, hogy ez elfed valamit. Ugyanis a polgári perekben 2013. január 1-jétől mód van arra, hogy a törvényszék elsőfokú hatáskörébe tartozó perekben a felek és a képviselőik elektronikus úton tartsák a kapcsolatot a bírósággal. Ebben az esetben a bíróságnak is elektronikus úton kell a felekkel kapcsolatot tartania. Ez a törvénymódosítás azonban karanténba zárja az elektronikus kommunikációt, vagyis szinte - és ez a probléma itt, államtitkár úr - észrevétlen módon fél évvel eltolja az elektronikus útra terelt ügyek körének a bővítését. Ennek a jelenleg hatályos törvényben 2015. július 1-je a bevezetési határideje, a javaslat ezt tolná el fél évvel.

Súlyosítja a helyzetet az is, hogy a javaslat a bíróságok egymás közti és a közigazgatási szervekkel, illetve más hatóságokkal történő elektronikus kapcsolattartását is 2016. január első napjától teszi kötelezővé, a 2015. július 1-jei bevezetés helyett. Ezek a módosítások elfogadhatatlanok, és szeretném kiemelni, hogy felvetik bizony az OBH elnökének, Handó Tündének a személyes felelősségét is ezért.

Mindezt a szomorú helyzetet palástolja - és itt térek arra vissza - az a javasolt rendelkezés, hogy a polgári perekben 2015. július 1-jétől kizárólag lehetőségként jelenik meg az elektronikus kapcsolattartás mind a jogi képviselővel, mind a jogi képviselő nélkül eljáró felek esetében. Igaz, mondom, ez jelentős eredménynek tűnhet, hogy nem csupán első fokon, hanem a polgári per minden szakaszában, de ez ezt a rendelkezést kívánja elfedni, azaz azt, hogy nem léptetik hatályba ezt kötelező jelleggel, csak fél évvel később, mint ahogy azt egyébként tervezték.

De hogy a problémákat soroljam még és betartsam a sorrendet, most jönnek a súlyosabbak. Tisztelt Államtitkár Úr! Ön egy picit kiegészítette egyébként a nyitóbeszédében azt a semmitmondó indokolást, amit a törvényjavaslat írásos indoklásában lehetett olvasni. Az a mondat, hogy „a magyar igazságszolgáltatás magas színvonalú, országosan egységes, kiszámítható és időszerű működéséhez szükséges jogi keretek további pontosítása a cél”, államtitkár úr, ez körülbelül annyi, hogy „me' csak”. Szóval, ezt bármire rá lehet mondani. Nincs olyan törvényjavaslat, amire ezt a mondatot ne lehetne leírni. Egy se. Mert

nyilvánvalóan nem annak a rombolása a cél, ha valaki törvényjavaslatot nyújt be, legalábbis a benyújtó szándéka szerint bizonyosan nem. Tehát az, hogy egy ilyen átlátszó indokolással egyébként konkrét rendelkezéseket próbálnak magyarázni, önöknek öt éve szokása, de el kell mondjam, hogy igen rossz szokása és elfogadhatatlan szokása.

Ami viszont a dolog érdemét illeti, amivel ezt magyarázni próbálják. Egyrészt az igazságügyi tárcanál nem tudom, mi történhetett, hogy arra van szükség, hogy titkárokat kell bevetni majd a kodifikációs munkában. Tisztelt Államtitkár Úr! Azt tudom én önnek mondani: van olyan megkötés ebben a javaslatban, hogy milyen előéletű titkárokat lehet oda berendelni kodifikációs munkára? *(Dr. Répássy Róbert: Határozott idejű bírókról van szó! El kell olvasni néha a törvényjavaslatot, és akkor jobban tudunk vitatkozni.)* Államtitkár úr akkor majd kijavít és kiegészít, ha rosszul mondom, jó? *(Dr. Répássy Róbert a pulpitus felé mutatva: Elmondtam ott fent!)* Nagyon érdekelne majd az ön véleménye erről természetesen. Higgycs el, ha ebben tévedek, önöknek voltak nagyobb tévedései is már az igazságszolgáltatás működését illetően.

Egy viszont biztos - és ezt elmondta ön ott fönt is, gondolom, ezt nem kívánja másként értelmezni -, hogy ítélkezési munkának fog számítani az is, ha valaki a minisztériumban, mondjuk, kodifikációs munkát vagy más munkakört lát el. Jól mondom, államtitkár úr? *(Dr. Répássy Róbert: Nem jól!)* De, jól mondom, államtitkár úr. *(Dr. Répássy Róbert: Akkor ne kérdezze meg a véleményemet!)* Jól mondom, államtitkár úr, mert ön is ezt mondta el... *(Dr. Staudt Gábor: Na, haladjunk már, sporttársak! - Derűltség a Jobbik soraiban. - Az elnök csenget.)*

Államtitkár Úr! A törvényjavaslatban az van leírva *(Dr. Répássy Róbert: Ne kötekedjen, képviselő úr!)*, hogy ha határozott időre neveznek ki egy bírót, akkor utána, amikor határozatlan időre kívánják később kinevezni, akkor ítélkezési munkának fog számítani az, amit a minisztériumban eltöltött. *(Dr. Répássy Róbert fejével nemet int.)* Rendben van, akkor cáfoljon majd meg! Ezek szerint a saját törvényjavaslatát fogja cáfolni, merthogy abban ez van leírva. *(Dr. Répássy Róbert: Az van, hogy az értékelés szempontjából ugyanannyit ér. - Derűltség az ellenzéki pártok soraiban.)* De államtitkár úr... - jó. Azt hiszem, erre mondják, hogy fából vas-
karika, ugye? *(Folyamatos zaj. - Az elnök csenget.)*

ELNÖK: Kérem, tartsuk be a házszabályt, a beszélgetést mellőzzük!

DR. BÁRÁNDY GERGELY, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Az értékelés szempontjából ugyanannyit ér. Igen. Azaz magyarul, amikor a minisztériumba valaki bekerül, az ott eltöltött idő után ugyanúgy bátran kinevezhető lesz határozatlan idejű bírónak. Ez a lényeg. *(Dr. Répássy Róbert: Ez olyan, mint a képviselői jogviszony például.)* Ez a lényeg,

tisztelt államtitkár úr. Azt gondolom, hogy ez nincs jól így.

Ugyanis pontosan a bírói határozatlan idejű ki nevezéshez követelték meg azt, hogy valódi ítélkezési munkát végezzen a bíró. Pontosán azért, hogy lehessen azt látni, mielőtt valakit határozatlan időre kineveznek, hogy valóban alkalmas az ítélkezési tevékenység végzésére. Az, ha valakit ki lehet nevezni egy minisztériumi munka után bírónak úgy, hogy egyébként egy pillanatot nem ítélkezett, akkor én azt gondolom, elég nehéz lesz meghatározni azt, hogy alkalmas-e az ítélkezési munka végzésére vagy sem. Szerintem ez egy probléma, államtitkár úr. *(Dr. Répássy Róbert: Lehet, hogy van tudományos fokozata például.)*

Probléma az, tisztelt államtitkár úr, hogy megint ugródeszkának lehet majd a minisztériumot használni. Régen divat volt ez, én ezt jól tudom, hogy bement egy kezdő bíró a minisztériumba, ott eltöltött egy időt, aztán átugorva a törvényszéki szintet, rögtön kinevezték valahova följebb, abban az időben még praktikusán a Legfelsőbb Bíróságra, aztán később, hogy ítélőtábla lett, oda is lehetett. Azt gondolom, hogy ez így nincs rendben. *(Dr. Répássy Róbert: Az utolsó ilyen kinevezés 2010-ben volt.)*

Aztán arra is kíváncsi lennék, államtitkár úr - de megint csak azt mondom, hogy majd mondja el, ha rosszul gondolom, mert nyilván erre való a parlamenti vita -, hogy titkároknak és bírónak kéne ügyviteli ismeretekből vizsgáznia. Erre én nem találtam semmilyen értelmes magyarázatot az indokolásban. Örülnék, ha államtitkár úr ezt elmondaná, hogy egy olyan szakembernek, aki egyébként elvégezte a jogi egyetemet, utána szakvizsgát tett, utána bíró szeretne lenni, mi a fenének kell ügyviteli ismeretekből vizsgáznia?! Vagy ezt is rosszul tudom, államtitkár úr? *(Dr. Répássy Róbert: Igen. - Derűltég.)* Na, hát akkor mesélje majd el, hogy mit tudok ebből rosszul!

És azt is szeretném tudni, államtitkár úr, bár most már meg se kérdezem, hogy jól tudom-e, hogy van erre mentesítési lehetőség. Akkor mesélje el nekem azt is, államtitkár úr, hogy ez a mentesítési lehetőség hogy néz ki, kiket lehet majd mentesíteni. *(Dr. Répássy Róbert: Olvassa el a törvényt!)* Kiket lehet majd mentesíteni, kérdezem öntől, államtitkár úr. Arra való a parlamenti vita, hogy ezt megvitassuk. *(Dr. Staudt Gábor: Majd megkapod Vas Imrétől a választ, vigyázz! - Derűltég a Jobbik soraiban.)* Én figyeltem önt, államtitkár úr, de nem beszélt erről. Figyeltem Vas Imre képviselő urat, ő sem beszélt erről. *(Dr. Staudt Gábor: Nem jól figyelt.)* Akkor legyen szíves, hogy megteszi ezt a kedvünkért, hogy felvilágosít minket, hogy ez hogy zajlik, ugyanis nem tudom, hogy melyik titkár vagy melyik fogalmazó lesz majd méltó arra, hogy egyébként ügyviteli ismeretekből ne kelljen vizsgáznia. Talán az, aki mondjuk, néhány évet eltöltött bírósági leíróként, és utána megy jogi egyetemre, annak akkor lehet, hogy majd nem kell ilyenből vizsgáznia. De akkor mondja el majd államtitkár úr, ha ennyire felületesen olvastam

a törvényt, de úgy tűnik, hogy nemcsak én, hanem nagyon sokan mások is így tették.

Államtitkár úr, egyszóval, az idő lejárt, ezt a javaslatot így támogatni biztos, hogy nem fogjuk tudni, és semmilyen olyan kétharmados törvényjavaslatban nem leszünk partnerek, államtitkár úr, ahol nincsen előzetes egyeztetés. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Megadom a szót Vejkey Imrének, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának. Öné a szó, képviselő úr.

(10.50)

DR. VEJKEY IMRE, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Miután az Európai Bizottság megkönnyítette az Európai Unión belüli válási ügyekben érintett párok helyzetét, most az EU 650/2012. számú parlamenti és tanácsi rendelete hasonló könnyítést tesz azon családok érdekében, akiknek egyik szeretjük elvesztésének okán annak következményeivel kell hogy szembesüljenek, hogy különböző országok jogi hadai milyen problémákat vetítenek eléjük, milyen problémákkal kell megbirkózniuk. Az európai uniós tagállamok eltérő erkölcsi szabályai, eltérő öröklési szabályai miatt komoly jogi útvesztők vagy inkább már úgymond labirintusok alakultak ki.

Hogy a fenti rendelet miképpen ad Ariadnéfonalat és kivezető utat ebből a labirintusból, engedjenek meg egy példát felhoznom. Nevezetesen azt, hogy jelentősen megkönnyíti a rendelet annak megállapítását, hogy az egyes ügyekben melyik ország joga lesz az irányadó a hagyatéki eljárás lefolytatása és az anyagi jog szerint. A rendelet révén tehát egyszerűsödik az eljárás az öröklés területén, fokozottabb jogbiztonságot kapnak az európai uniós polgárok és ezáltal a magyar állampolgárok is.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A 650/2012/EU parlamenti és tanácsi rendelet 31. cikkelye szerinti megfeleltetési nemperes eljárásról, valamint egyes igazságügyi tárgyú törvénymódosításokról szóló T/4648. számú törvényjavaslat célja egyrészt az, hogy öröklési ügyekben bármely EU-tagállamban hozott határozatnak külön eljárás nélküli törvényerejű elismertetése legyen a többi tagállamra kiterjedően is, másrészt az, hogy öröklési ügyekben bármely EU-tagállamban hozott határozat végrehajtása biztosított legyen, harmadrészt pedig az, hogy az európai öröklési bizonyítvány bevezetésre kerüljön.

A rendelet 2012. július 4-én került elfogadásra, szabályai 2015. augusztus 17-től közvetlenül alkalmazhatók valamennyi EU-s tagállam vonatkozásában. Az e napon vagy ezt követően elhunyt személyek utáni öröklési ügyeket a hazai jogalkalmazóknak már a fenti célok megvalósítása szerint kell lefolytatniuk, illetve a határozatokat végrehajtaniuk.

A törvényjavaslat a fentiek megvalósítása érdekében vezet be egy új nemperes eljárást és módosít törvényeket főleg eljárásjogi és informatikai oldalról a közjegyzők és bíróságok időszerű eljárásának biztosítása érdekében, de úgy a peres, mint a nemperes eljárások elektronikus ügyintézésére is kiterjedően. A törvényjavaslat polgári perrendtartási módosítása által lehetővé teszi, hogy a peres felek és jogi képviselők már ne csak a törvényszékek elsőfokú hatáskörébe tartozó ügyekben választhassák az elektronikus kommunikáció lehetőségét, hanem 2015. július 1-jétől a polgári peres eljárás minden szintjén az ügy bármely szakaszában, vagyis a jogorvoslati eljárási szakaszra kiterjedően is.

A törvényjavaslat értelemszerűen módosítja továbbá a közjegyzőkről szóló 1991. évi XLI. törvényt, mely alapjaiban hat ki a közjegyzői okiratszerkesztés nemperes eljárásaként való definiálására az irányadó hatásköri és illetékességi szabályok meghatározásával. A törvényjavaslat a fairbank-törvény hatálya alá tartozó közjegyzői okiratba foglalt ügyletek felmondásához kapcsolódóan kizárólagos illetékességet ír elő, melynek megsértése a közjegyzői okirat közokirati minőségének elvesztését jelenti. A törvényjavaslat még technikai jellegű szövegmódosításokat is tartalmaz.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Összefoglalóan megállapíthatjuk, hogy az EU-rendelet és ezáltal a törvényjavaslat jelentősen leegyszerűsíti a nemzetközi öröklési eljárás lebonyolítását azzal, hogy egyetlen kritérium, az elhunyt szokásos tartózkodási helye alapján határozza meg a joghatóságot és a határon átnyúló ügyletekben alkalmazandó jogot. A törvényjavaslat azt is lehetővé teszi az EU-polgárok, így a magyar állampolgárok számára is, hogy teljes körű jogbiztonság mellett előre gondoskodjanak a hagyatékukról. A jogszabály emellett bevezeti az európai öröklési bizonyítványt, amely egyéb formalitások nélkül is érvényesíthetővé teszi az öröklési és hagyatéki vagyonezelői jogállást az Európai Unió egész területén. Mindez jelentős előrelépést jelent a mostani helyzethez képest, amelyben az európai polgárok csak rendkívül körülményesen, továbbá sok időt és pénzt felemészthetve érvényesíthetik ezen jogaikat.

Mindezek alapján kérem, támogassák a T/4648. számú törvényjavaslatot. A KDNP parlamenti frakciója a törvényjavaslatot a szavazásnál is támogatni fogja. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Most megadom a szót Gyüre Csabának, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának. Oné a szó.

DR. GYÜRE CSABA, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Egy olyan törvény áll előttünk, amely a megváltozott európai helyzetre tekintettel próbálja szabályozni azokat a jogviszonyokat, amelyek tagállami szinten talán nem történtek meg megfelelően az elmúlt idő-

szakban. Megváltozott Európa, és megváltoztak az európai emberek is, és ez nagy kényszert jelent ránk, Magyarországra, illetve sok negatív dolgot is hozott, hiszen tudjuk, hogy ma Magyarország egyik legnagyobb problémája az, hogy közel 600 ezer ember ment ki ebből az országból külföldi munkavállalás céljából, és ezeknek az embereknek egy jó része nem is fog hazajönni, ott fog új hazát találni, de ha ők még haza is jönnek esetleg nyugdíjas korukra, az ő gyermekeik, leszármazottaik már, akik ott járnak iskolába, akik ott szerzik meg az identitástudatukat, akik ott fognak felnőni, az a nyelv lesz az, amelyet majd a barátaikkal fognak beszélni, már oda fogja őket kötni, nem pedig Magyarországhoz fogja kötni őket.

A 600 ezer rettenetesen nagy szám. Most jelent meg a Tárki legújabb felmérése, amely azt mutatja ki, hogy aki még itt van Magyarországon, aki még itt maradt ebben az országban, azoknak is a 10 százaléka, tehát minden tizedik ember Magyarországon kívül képzelel el a jövőjét. Elsősorban Angliába, Németországba, Ausztriába akarnak kimenni dolgozni az emberek, ott képzelel el a családjuk jövőjét, ott képzelel el a saját jövőjüket. Nagyon szomorúak ezek a számok, és nagyon szomorúak ezek a tények. Eszembe jutnak József Attila Hazám című versének szavai, amikor arról beszél a költő, hogy kitántorgott Amerikába másfél millió emberünk. Bizony, az egy nagyon sötét történelmi kor volt, és ha azt nézzük, hogy József Attila mikor élt, miről is ír, mely korszakról ír, nos, arról a korszakról ír, amikor még Nagy-Magyarország volt, amikor még 23 millió lakosa volt ennek az országnak, és ha arányaiban megnézzük azt a másfél millió embert, akkor rájövünk, hogy a mai szám pontosan ugyanakkora arányaiban. Tehát arányaiban ugyanannyi ember tántorgott ki külföldre, mint József Attila Hazám című versében.

De miért mondtam én ezt el ezzel kapcsolatban? Azért mondtam el ezzel a törvénnyel kapcsolatban, mert kiköltözik ez a rengeteg ember, 600 ezer, aztán 1 millió, és ki tudja, hogy hol áll meg, új családi kapcsolatok keletkeznek, új rokoni kapcsolatok kötődnek, s mindez magával hozza azt, hogy amikor majd odakerülnek idővel és korban, hogy elhaláloznak, akkor bizony az öröklési problémák fel fognak vetődni a kinti rokoni kapcsolatokkal és az ott megszerzett ingóságokkal, ingatlanokkal kapcsolatban. Vajon melyik jog fog rá vonatkozni, vajon ki fog örökölni? Vajon az angol jogszabályokat, a brit jogszabályokat vagy a magyar jogszabályokat kell majd ezekben az esetekben alkalmazni?

E tekintetben is a megváltozott körülményekre való tekintettel nagyon jó az, hogy bejön egy olyan új törvény, amelyben ezt megpróbáljuk egységesíteni, és megpróbálunk egy olyan szabályrendszerrel kitalálni, amivel gyakorlatilag egész Európa területén vagy szinte egész Európa területén ezek a szabályok egységesülnek, és nagyjából tisztában lehet azzal mindenki, hogy milyen országban, milyen ingatlanok és ingóságok után milyen jogszabályokat kell alkalmazni, és azokat viszonylag gördülékenyen.

(11.00)

Nyilván nem az a cél, ami régen is adott esetben előfordult, hogy meghalt Kanadában valakinek egy rokona, és 5-10 évet kellett várni, hogy a hagyatéki eljárást lefolytassák, és a hagyatéki eljárás során majd valamikor pénzhez jutott, és azt sem tudta, milyen formában, főleg a szocializmus időszakában. Ez a jogszabály viszonylag egyszerűsíti, egységesíti ezt, az eljárási rendjét is megállapítja, és az eljárási időkre is tekintettel lesz a jogszabály alkalmazása. Tehát ezért jó ennek bevezetése.

Ezzel kapcsolatban született meg a 650/2012. számú európai uniós rendelet, amely 2012. július 4-től lépett hatályba. Ez alapvetően szabályozza az Európai Unió területén az örökléssel kapcsolatos problémákat. Ennek a 31. cikke az, amin a mai jogszabályi javaslat alapul. Mi is ennek a lényege? Tulajdonképpen ez egy mondatba férne bele, ha az Igazságügyi Minisztérium nem egy salátatörvényként terjesztette volna elő ezt a jogszabályt. Ahogy az előttem felszólaló ellenzéki képviselő is elmondta, egyszerűen nem értjük, hogy egy ilyen jogszabályhoz miért kell bekeverni egyéb, ide nem tartozó más jogszabálytervezeteket is. Salátatörvényként behozni semmiféleképpen sem tartjuk ildomosnak.

De miért is jó az egységesítés? Azért jó az egységesítés, mert a dologi jogszabályok az Európai Unióban nem felelnek meg következetesen egymásnak, amit egy-egy országban alkalmaznak. És ha egy-egy dologi jog nem ugyanazt jelenti Magyarországon, mint például Nagy-Britanniában, akkor Magyarországon probléma lesz, ha Magyarországon kell érvényesíteni valakinek az örökléshez való jogát. Mi lesz ezzel a probléma? Ha egy olyan dologi jogi szabály alapján kellene bejegyezni például a magyar ingatlan-nyilvántartásba valakinek, egy örökösnek a jogát, amit a jogszabály nem ismer, abban az esetben például a földhivatal nem tudja az ingatlan-nyilvántartásban keresztülvinni ezt a változást, mert az ingatlan-nyilvántartásról szóló törvényben ilyen rendelkezés nincs, aminek alapján be lehetne jegyezni az ingatlan-nyilvántartásba.

Erre vonatkozik elsősorban a szabályozás lényege, hogy ebben az esetben egy olyan megfeleltetési eljárást kell Magyarországon lefolytatni, amely során a jogalkalmazó szervek meg fogják azt vizsgálni, hogy adott külföldi dologi joghoz mely magyar jogintézmény áll a legközelebb, melyik az a dologi jogi szabály, amelyik erre ráhúzható, és adott esetben a földhivatal majd ezt fogja bejegyezni. No de nyilván a földhivatal nincs abban a helyzetben, hogy ezt önmagától eldöntse és megállapítsa; mert, bár nyilván kitűnő dolgozók, köztisztviselők dolgoznak ott, de mégsem az ő hatáskörük, hogy egy ilyen jogi problémát megoldjanak. Van erre egy elhivatottabb szerv, nem véletlenül az Igazságügyi Minisztérium az EU tanácsi rendelet alapján a hatáskört úgy állapította meg, hogy erre vonatkozóan a bíróságnak mint a jogban lejáratosabb magyarországi szervnek legyen

meg a hatásköre, és a bíróság legyen az, amelyik ebben az esetben eljárhat. Tehát a hatáskör helyesen van a bíróságokhoz telepítve.

A másik kérdés, ami itt szabályozva van, a bíróságok illetékessége. Az illetékesség is egyértelmű, nagyon helyes az, hogy egy bíróságot jelöl ki illetékesség szempontjából a jogalkotó, ez pedig a Budai Központi Kerületi Bíróság. És mivel jogorvoslati rendszer az Alaptörvény alapján mindenkit megillet, ebben az esetben is van lehetőség jogorvoslatra a Fővárosi Törvényszék irányában. Tehát ez a döntés is helyes és egyértelmű.

Azt is látnunk kell, hogy az egész eljárás a kérelmező kérelmére indul meg. Itt nagyon érdekes, hogy ki lenne a kérelmező. Logikusnak eleve az tűnne, hogy az örökös, aki az öröklés szempontjából leginkább érdekelt legyen a kérelmező. De nagyon helyesen itt a kérelmező maga az alapfokon eljáró intézmény, közigazgatási szervezet lesz, amelyhez az örökléssel kapcsolatos kérelmet beterveztették. Amint az előző példában említettem, amikor az örökösödéssel kapcsolatban bejegyzett jogról van szó az ingatlan-nyilvántartásban, akkor maga a földhivatal lesz a kérelmező. És nagyon helyesen azt mondja a jogszabály, hogy amikor a kérelmet a kérelmező benyújtja, akkor tájékoztatni kell az öröklési ügyben érintetteket ennek megindításáról.

Én itt egy módosítást javasolnék is az Igazságügyi Minisztériumnak, illetve be is nyújtjuk ezt a módosítást. Ennek az lenne a lényege, hogy ne csak annak tényéről tájékoztassák, hogy a kérelmet beterveztették a bíróságról, hanem a kérelem egy példányát közvetlenül küldjék meg az örökösödési ügyben érintetteknek is, hogy ő is tisztában legyen azzal, mi az a kérelem, amit benyújtottak. Hiszen kvázi beavatkozó lesz ebben a perben, még ha ezt nem is ismeri el a nemperes eljárásban a jogszabály, hogy beavatkozónak részt vehetne az eljárásban. De mégis még ennél több vagy ugyanilyen jogosultsággal fog rendelkezni, hiszen a jogorvoslati eljárásban már a jogorvoslatot előterjesztheti maga az örökös is, az öröklésben érintett is. Ezért is lenne fontos, hogy ez a módosítás bekerüljön. Tehát már önmagában a kérelmet is meg kellene küldeni egyidejűleg az eljárás megindításával az érintetteknek. Ezt javaslom megfontolásra.

Az, hogy kizárólag okiratok alapján döntsön, helyes, hiszen egy gyors eljárásról van szó, amelynek határideje is szigorú. 60 napos határidő van erre meghatározva. A 60 nap elfogadható, emberi határidő, hiszen ilyen rövid idő alatt az örökösödési ügyek nem mentek eddig keresztül, főleg, ha külföldi érintettség is volt az ügyben. Tehát ez mindenféleképpen jó. Más kérdés, hogy vannak olyan esetek, amikor sajnos nem lehet a 60 napot betartani. Nyilván a jogszabály rámutat az ezzel kapcsolatos problémákra, mégpedig arra, hogy sok esetben teljesen nyilvánvalóan a magyar bíróság annak az adott európai uniós tagállamnak az érintett jogát nem fogja ismereni, nem fog rendelkezésére állni hivatalos fordítás.

Éppen ezért a már begyakorolt és megszokott módon, ahogy a bíróságok eddig is tették, amikor külföldi megkeresés vagy külföldi jog iránti megkeresésre volt szükség, abban az esetben értesítették az Igazságügyi Minisztériumot, és az Igazságügyi Minisztérium a már megszokott módon beszerzi, megkeresi abban az esetben, ha az öröklésben érdekelt nem tudja a megfelelő jogszabályt a bíróság rendelkezésére bocsátani, vagy a megfelelő határozatokat. Akkor a bíróság az Igazságügyi Minisztériumon keresztül fogja ezeket beszerezni. Tehát álláspontom szerint ez a rész is helyesen van megalkotva.

Ennek alapján 60 napon belül fogja majd a bíróság megtalálni, megismervén a külföldi állam jogát, összevetve a magyar joggal, azt a dologi jogi intézményt a magyar jogrendszerben, amit adott esetben alkalmazni kell Magyarországon, és majd arra fogja utasítani határozatában a földhivatalt, hogy azt a fajta jogot, amit a bíróság el fog dönteni, jegyezze be az ingatlan-nyilvántartásba. Innentől zárul be a kör, innentől lesz végrehajtható Magyarországon a külföldi öröklési határozat is. Itt ezért van szerepe az európai öröklési bizonyítványnak, amelynek szintén abban van nagy szerepe, hogy minden tagállamban egyformán lehet majd alkalmazni az öröklés esetén azt a jogot, amit az örökös az örökösödés megnyitásával megszerzett.

Az eljárási költségekről is rendelkezik a jogszabálytervezet. Teljesen egyértelmű, hogy akinek érdekében áll, hogy a bíróság eljárjon, annak a feladata a költségek kifizetése. Itt egy speciális helyzet állt elő, hiszen a kérelmező nem az, aki majd a jogot fogja megnyerni a bíróság döntése alapján, hanem az, aki az öröklésben érintett. Ezért teljesen nyilvánvaló, hogy a kérelmező az öröklésben érintettet, tehát az örökös fogja felkérni arra, hogy ezeket a költségeket előlegezze meg az eljárás folyamán, és ezek a költségek fognak átkerülni a bírósághoz. Tehát ez is ebből a szempontból jó.

Azt kell látnunk, hogy amennyiben ez a jogszabály kizárólag az öröklési bizonyítvánnyal, kizárólag a 650/2012. európai uniós rendelet végrehajtásával állna kapcsolatban, akkor egyértelműen az lenne az álláspontunk, hogy ezt mindenféleképpen meg kell szavazni. Hiszen tekintettel a felszólalásom elején elmondott megváltozott körülményekre, mindenféleképpen minden magyar állampolgár érdeke az, hogy az Európai Unióban az örökösödési eljárások hasonlóan folyjanak le, illetve adaptálható legyen az egyik ország joga a másik országban is.

(11.10)

Az öröklési jog pedig érvényesüljön, függetlenül attól, hogy ki melyik országban, milyen állampolgárságú személytől milyen területű ingatlant, milyen állam területén szerzett ingatlant; ettől függetlenül érvényesüljenek az örökös öröklési jogai. Tehát e tekintetben mindenféleképpen jó lenne a jogszabály. Más kérdés, hogy a salátatörvény jellegéből eredően

sok más dolgot is behoz, amely részben jó, részben pedig nem tudunk vele egyetérteni.

Ezzel kapcsolatban - az időm vészesen fogy - az elektronikus eljárásról még néhány gondolat. Bárándy képviselőtársam mondta, hogy a kormány mintegy ki akarja játszani az elektronikus bírósági eljárás 2015. július 1-jei bevezetését, ki akarja tolni, és ezzel csak a lehetőségét teremti meg. Azzal egyetértünk, hogy meg kell teremteni minden szinten az elektronikus eljárási lehetőséget. Azzal viszont már nem tudunk egyetérteni Bárándy képviselő úrral, hogy minden területen kötelezően kellene ezt bevezetni. Nagyon helyes, hogy egy átmeneti időszak van, sőt, mi még azt mondanánk, hogy erre az átmeneti időszakra az a fél év nem is lesz elegendő.

Köszönöm szépen a figyelmet, mert az időm lejárt. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Most megadom a szót Schiffer Andrásnak, az LMP képviselőcsoportja vezérszónokának. Ön a szó.

DR. SCHIFFER ANDRÁS, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! A törvényjavaslatnak az a része, ami a megfeleltetési nemperes eljárásról, az európai öröklési jogról, az európai hagyatéki eljárásjognak való megfeleltetéséről szól, illetve a törvénynek az a része, ami az elektronikus úton történő ügyintézésre vonatkozik, természetesen támogatható, sőt el tudom mondani azt, hogy a törvényjavaslat legnagyobb része támogatható.

Ami az európai öröklési jogra, illetve az európai öröklési és hagyatéki joggal való harmonizációra vonatkozik, ott én is meg tudom azt ismételni, amit Gyüre Csaba kollégám az imént elmondott, hogy természetesen nagyon fontos és sajnos egyre fontosabb az, hogy ezeket a megfeleltetési szabályokat átvegyük, illetve fontos az, hogy ez a megfeleltetési nemperes eljárás beültetésre kerül, hiszen pár nappal ezelőtt napvilágra került adatok szerint egyre gyorsul és ebben a negyedévben is gyorsult a kivándorlás Magyarországról.

Ezzel kapcsolatban annyit hadd mondjak el, hogy a kormánypolitikának mégiscsak az lenne a legfontosabb feladata, hogy annak a gyökerét próbálja meg megszüntetni, hogy miért gondolja azt egyre több fiatal ebben az országban, hogy a boldogulását nem Magyarországon fogja keresni. Tehát miközben kényszerítő szükség van arra, hogy pontosan az elvándorlás miatt még jobban közelítsük az európai és a magyar öröklési, hagyatéki jogi szabályokat, a megoldás azért mégiscsak az lenne, hogy a magyar fiatalok a szülőföldjükön tudjanak boldogulni, és ne csak a közmunkáslét és az összeszerelő üzemből való robotolás legyen számukra a perspektíva. Tehát természetesen a megfeleltetési szabályokat üdvözljük, de azt várjuk, hogy a kormány egy olyan politikába kezdjen végre bele, amely nem arra ösztönzi a fiatalokat, hogy elhagyják ezt az országot, hanem meg-

próbálja felszámolni azokat a viszonyokat, melyek egyre több fiatalt elkergetnek a szülőföldjükről.

Tisztelt Országgyűlés! A törvényjavaslattal kapcsolatos aggályaink ugyanakkor a törvényjavaslathoz, hogy úgy mondjam, darabszámra kisebbik részében rejlenek, de pontosan abban a részében, melyek kétharmados körbe tartoznak, tehát amelyek a bírói jogállásra vonatkoznak. Pontosán ezért lett volna célszerű egy ötpárti egyeztetés már a benyújtás előtt.

Megelőlegezem, hogy természetesen a bírói jogállásra vonatkozó szabályokat illetően akár még lehetnek is megfontolandó érvek az igazságügyi tárca vagy az OBH tarsolyában, csak éppen az előzmények ismeretében, egyeztetés nélkül nem tudunk felelősen igent mondani egy olyan javaslatra vagy egy olyan javaslatcsokorra, ami erősíteni látszik azokat a tendenciákat, melyek 2011-ben elindultak.

Miről van szó? Amikor úgy tűnt, hogy nemzetközi szint is kapnak a magyar igazságszolgáltatási rendszer átalakulásával összefüggő viták, mi a következő pontokat jeleztük, amelyek az alkotmánybírói döntés után is aggályosak. Jelenleg a bírói kiválasztás szabályai között fennmaradt az OBH elnökének egy jogosítványa a 13/2013-as alkotmánybírói határozatot követően is, ami ugyan némileg korrigált formában, de mégiscsak egy biankó csekk az OBH elnöke, Handó Tünde kezében, hogy pályázatokat hogyan nyilváníthat eredménytelenné.

Arról van szó, hogy a 2011-12-es vitákban mi folyamatosan részben azokat a szabályokat akartuk kigyomlálni a jogállási, illetve a szervezeti törvényből, amelyek legalábbis az árnyát odateszik a bírói szervezet mellé a politikai befolyásolásnak, illetve garanciális szabályokat kértünk számon. Bent maradt az a szabály, amely az OBH elnökének gyakorlatilag továbbra is parttalan jogosítványt ad arra, hogy a bírói pályázatok elbírálásánál eredménytelenné nyilváníthat pályázatot. Tessék elolvasni a jogállási törvény 20. §-át!

A másik kérésünk, követelésünk, ami viszont egy garanciális szabály lenne, hogy a gyanú árnyéka se vetüljön egy-egy ügynél az igazságszolgáltatásra, hogy valamilyen politikai utasítás alapján születik döntés vagy egész pontosan kerül kiosztásra egy ügy: legyen bevezetve Magyarországon is az automatikus szignalizáció intézménye. Senki soha ebben az országban sem egy polgári peres ügynél, sem egy büntetőeljárásnál ne tudja megkérdőjelezni azt, hogy a bíró valóban pártatlanul, politikai befolyástól mentesen jár el! Erre egyetlenegy ellenszer van: ha automatikus szignalizáció történik.

Ha visszalapozunk az időben, a kormány eredetileg olyan rendszert akart bevezetni, ahol az Országos Bírói Hivatal elnöke és a legfőbb ügyész gyakorlatilag szabadon terelgetheti az ügyeket egyik bíróságról a másikra. Nyilvánvaló, hogy ha egy ilyen biankó csekk maradt volna Polt Péter és Handó Tünde kezében, akkor teljesen mindegy, hogy ki milyen becsületszavára esküszik, nyilvánvalóan ott maradna a gyanú a szervezetrendszer feje felett.

(Dr. Vas Imre közbeszól.) Jobban örülnék, ha Vas Imre egyszer egy vitában fejtené ki a véleményét, amikor nem felolvas egy dokumentumot. Köszönöm szépen. (Dr. Répássy Róbert: *Ki fogja fejteni!*)

Szóval, amennyiben ez a szabad terelgetés joga megmaradt volna Polt Péternek és Handó Tündének, akkor kőkeményen ott lenne a gyanú, hogy politikai döntések alapján kívánnak ügyeket egyik bíróságról a másikra tologatni. A különböző nemzetközi viták hatására ezt a jogosítványt elfelejtette a kormányzat, de a szándék azért ott maradt a fejünkben, hogy mire törekedtek.

Ezt követően is viszont ez az egy szabály fennmaradt, amely ad egy gyakorlatilag parttalan mérlegelési jogkört az OBH elnökének a kezébe, hogy a bírói pályázatokat indokolás, gyakorlatilag érdemi indokolás nélkül eredménytelenné nyilváníthat. A másik viszont az, hogy az ügyleosztás tekintetében az egy dolog, hogy nem lehet szabadon terelgetni ügyeket egyik bíróságról a másikra, de a meggyőző az emberek számára is az lenne, ha semmilyen szubjektív szempont nem játszhatna szerepet, mert objektíve kizárásra kerül az ügyek elosztásánál. Ezért kérjük, hogy az automatikus ügyleosztás, az automatikus szignalizáció intézményét vezessék be.

További problémánk az, hogy az igazságszolgáltatás nyilvánossága tekintetében nincs előrelépés. Szorgalmaztuk egyébként már korábban is, hogy külön törvény szülessen meg az igazságszolgáltatás nyilvánosságáról. Nem járja az - és ez főleg a korrupciógyanus ügyeknél közkedvelt -, hogy bizonyos ügyekből bizonyos dokumentumok bizonyos sajtószerveknél landolnak, más ügyekben pedig hosszú ideje hallgatás van. Törvényben kell rendezni az igazságszolgáltatás nyilvánosságát, vonatkozzon ez a nyomozati eljárásra vagy a bírósági eljárásra.

Ilyen háttérelőzmények, ilyen kormányzati szándékok után, tehát akkor, amikor a kormányzati szándék '11-ben nyilvánvalóan arra irányult, hogy a kétharmados többség által kinevezett, illetve Orbán Viktor által kijelölt személy, Polt Péter és Handó Tünde szabadon terelgethessen ügyeket egyik bíróságról a másikra, ilyen előzmények után a jelen törvényjavaslatban - csak hogy Répássy államtitkár úr közbe ne szóljon, a 22. és 23. §-okról beszélek - ezeket a javasolt szabályokat legalábbis némi gyanúval fogadjuk.

Miről van szó? Önök a következő intézményeket kívánják bevezetni a törvényjavaslat 22-23. §-ában. Lehetővé kívánják tenni azt, hogy bírósági titkárokat az Igazságügyi Minisztériumba is be lehessen osztani.

(11.20)

Itt van feketén fehérén leírva a 22. §-ban - az indoklás 39. oldala, ha államtitkár úr kívánja, fel is olvasom -, hogy mindkét minisztériumi tevékenység, tehát a titkári és a bírói tevékenység is, amit a minisztériumban a miniszter felügyelete alatt végeznek, gyakorlatilag bírói tevékenységnek fog minősülni. A

miniszteri értékelés, tehát egy politikusi értékelés pályázati szempont lesz, amikor bírói posztot akar betölteni egy titkár vagy egy bíró, aki korábban az IM-ben kvázi köztisztviselőként működik. Tehát arról van szó, hogy valaki bírósági titkárként működik a minisztériumban, kap egy politikustól egy úgymond szakmai értékelést, és ezek után ő minden zokszó nélkül kinevezhető bírónak.

Lehetnek, én elhiszem, hogy lehetnek ennek szakmai indokai is, de az előzmények ismeretében ott van a gyanú a fejünkben, hogy véletlenül a Fidesz nem egy újabb kádernevelőt akar-e csinálni, és a saját képére formált bírakkal akarja teletűzdelni a bírói kart. Meggyőzhetőek vagyunk, államtitkár úr, hogy ez nem így van, egyrészt ezért kellett volna egyeztetést folytatni, egy; kettő: azért másképpen hangozna ez a szabály vagy éppen az a szabály, hogy a tényleges ítélkezési tevékenységet szintén nem végző, OBH-ba beosztott bírák ott töltött ideje is bírói tevékenységnek minősül, ha az OBH-ba, illetve IM-be beosztott titkárok, bírák számát legalábbis bekorlátozná a törvényjavaslat. Ez például egy megoldás lenne.

De az a helyzet, hogy semmilyen korlátot nem olvasunk ki sem az eredeti törvényből, sem pedig a törvénymódosító javaslatból, amelyik legalább határok közé szorítaná, hogy egyébként időszakonként, illetve egyszerre hány titkárt, illetve bírát lehet kirendelni az OBH-ba, illetve az igazságügyi tárcához, vagy keretek közé szorítaná azt, hogy az OBH-ban, illetve IM-ben kinevelt bírók, káderek közül egyszerre vagy egy bizonyos időn belül hányat lehet bírónak újra alkalmazni, illetve bírónak kinevezni.

De a politikai gyanú mellett egyébként szakmai aggály is felmerül, hiszen az, hogy eddig nem lehetett automatikusan bírói tevékenységként elismerni azt, hogy valaki az OBH-ban, az IM-ben igazgatási tevékenységet végez, vagy egy bírósági titkárt nem lehetett kirendelni az igazságügyi tárcához, ennek megvoltak a szakmai okai, hogy ebben az országban bíró az lehessen, aki kellő időt egyébként már a bíróságon eltöltött, tehát bírósági szakmai gyakorlatot szerzett. Ennek ez volt a szakmai indoka.

Tehát megint csak oda lyukadok ki, hogy megfontolható érveket lehet, hogy tudunk hallani az államtitkár úrtól, illetve az OBH elnökétől, de ha megfontolandó érvei vannak is a tárcának, a dolog úgy lenne korrekt szakmai szempontból is, ha limitálnák az egyszerre az OBH-ba, illetve IM-be kirendelhető titkárok, bírák számát, illetve határok közé, korlátok közé szorítaná azt, hogy egy adott időszakon belül hány olyan bírát lehet kinevezni, aki korábban a szakmai idejét az OBH-nál vagy az igazságügyi tárcánál töltötte.

Tehát egyrészt van egy politikai aggályunk, nem tudunk szabadulni a gondolattól, hogy a Bírói Hivatal és főleg az igazságügyi tárcát egy ilyen fideszes bírókelletőként kívánják használni, a másik viszont egy szakmai aggályunk, hogy ha tömegével töltik föl a bírói kart olyanokkal, akik hosszabb időt nem bírói

szakmai, ítélkezési tevékenységgel töltöttek, illetve nem a bírósági szervezetrendszeren belül dolgoztak mint bírósági titkárok, ez a bírói munka színvonalát fogja rontani. Az, hogy valaki öt évet igazgatási-ügyviteli feladatokkal tölt el a tárcánál vagy OBH-nál, és utána rögtön ítélkező bírónak nevezik ki, ez legalábbis nem teszi színvonalasabbá a bírói munkát.

Összefoglalva: jelen formájában éppen ezért kénytelenek vagyunk sajnós az egész törvényjavaslatot elutasítani, és arra kérjük a szaktárcát, hogy vagy válassza le a bírói jogállási törvényre vonatkozó részeket a törvényjavaslatról, és akkor természetesen az előterjesztést - bár egyébként nem is szorul az ellenzék támogatására, de - meg tudjuk szavazni, illetve a bírói jogállási részről kezdeményezzen egy ötpárti egyeztetést. Elmondtuk, azt gondolom, mind a három ellenzéki párt részéről, hogy egyébként milyen feltételek mellett tudnánk arról tárgyalni, hogy a 22-23. §-ban megfogalmazott javaslatok teljesüljenek, illetve elmondtuk azt is, hogy milyen egyéb garanciális elvárásaink vannak a bírói jogállási törvénnyel kapcsolatban annak érdekében, hogy Magyarországon egy olyan igazságszolgáltatás működjön, amellyel kapcsolatban a politikai befolyásolás árnyéka sem vetődhet fel.

Hangsúlyozom - én ezt elmondtam a három évvel ezelőtti vitákban is -, államtitkár úr, nem azt állítjuk, hogy konkrét politikai befolyásolás vagy nyomásgyakorlás történik konkrét ügyekben. Azt állítjuk - ezt viszont állítjuk -, hogy a jelenlegi rendszer és főleg a törvényjavaslatban megfogalmazott szándék, hogy minisztériumi alkalmazottakat rögtön bírói pulpitusra lehet repíteni, legalábbis nem zárja ki eleve a politikai befolyásolás gyanúját.

Szerintem nekünk az a feladatunk, hogy arra koncentráljunk, hogy még az árnyéka se vetődhesse egyetlen bíróra, egyetlen bírói szervezetre sem a politikai befolyásolásnak. Miután ez a törvény nem-hogy elhessegeti ezeket az árnyakat, hanem újabb árnyakat hoz be a bírói szervezetrendszerbe, ezért így és ebben a formában ezt a törvényjavaslatot támogatni nem tudjuk. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP és a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Mielőtt tovább haladnánk, megadom a szót Répássy Róbert államtitkár úrnak.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Azért kértem szót, mert úgy gondolom, hogy néhány félreértést tisztázni kell, vagy legalábbis igyekszem eloszlatni néhány félreértést.

Először is: Schiffer frakcióvezető úr bizonyára tudja - már tájékozódttam, hogy Bárándy képviselő úr nem értesült róla -, hogy május 5-én mind az öt parlamenti frakció vezetőjének én magam írtam az Igazságügyi Minisztérium nevében egy levelet, amelyben külön felhívtam a figyelmet arra, hogy milyen ren-

delkezések sarkalatosak a törvényben, és leírtam, hogy ezeknek mi az indoka, illetve ki kezdeményezte. A levél végén kifejezetten az volt a felvetésem, hogy várjuk a frakciók visszajelzését, és hogy kezdeményeznek-e egyeztetést az ügyben. Ilyen nem érkezett vissza. Nyilván ennek oka lehetett az információ áramlásának némi hiányossága, de mondjuk, Schiffer frakcióvezető úr, gondolom, személyesen megkapta ezt a levelet. (*Dr. Schiffer András bólint.*) Elfogadom, hogy ennek ellenére sem támogatják a törvényjavaslatot, de egyeztetést kezdeményeztünk a javaslat sarkalatos rendelkezései tekintetében.

Egyébként a rendelkezések - most tényleg csak az időkímélés miatt nem akarok végigmenni a sarkalatos rendelkezéseken - nem pontosan úgy vannak, ahogy Schiffer frakcióvezető úr idézte, mert nem a törvény 22. és 23. §-ában, csak a 22. §-ában vannak valóban érdemi módosítások - (*Dr. Schiffer András közbeszólására:*) lehet, hogy ön tudja jobban, de ami igazán érdemi, az a 22. §-ban van, mert a 23. § már másra vonatkozik -, amelyeknek kivétel nélkül mindegyikét az Országos Bírósági Hivatal kezdeményezte.

Ebből még persze nem következik, hogy önöknek ezt kellene támogatni, mint ahogy az se következik ebből, hogy önöknek kellene támogatni az igazságszolgáltatás jobb működését. Igaz? Tehát nem biztos, hogy mindannyian ugyanazért a célért vagyunk itt az Országgyűlésben. Énszerintem az Országos Bírósági Hivatal elnökének a kezdeményezése kifejezetten a bíróságok munkáját, vagy ha úgy tetszik, az igazságszolgáltatást könnyítő javaslat. Nem akarom a feszültséget gerjeszteni, már azon túl, hogy önök azt mondták, hogy akkor sem szavazzák meg, bármi van benne, meg bármilyen egyeztetés lenne az ügyben, ezen már nem akarok nagyon változtatni, én csak jelzem, hogy nem az Igazságügyi Minisztériumnak vagy a kormánynak fog fájni, ha nem szavazzák meg ezeket a rendelkezéseket, hanem az igazságszolgáltatásnak fog fájni. Egyrészt. (*Varju László: A zsarolás...*) Amennyiben önöknek fontos az igazságszolgáltatás működése, és van egy javaslat, ami alapján jobban működhetne az igazságszolgáltatás, és önök ezt nem szavazzák meg, és én erre felhívom a figyelmet, hát, tekintse zsarolásnak. Én azt tudom mondani, hogy nem jutott eszünkbe az, hogy önök nem magát a javaslatot szemlélik, nem a javaslat sarkalatos rendelkezéseinek az értékelését végzik el, hanem bizonyos politikai, vagy ha úgy tetszik, szakpolitikai feltételekhez kötik ennek a megszavazását.

(11.30)

Értettük, megértettük ezt, de nyilván ettől még a törvényjavaslatot a kormány nem fogja visszavonni, mert úgy gondoljuk, hogy az Országos Bírósági Hivatal kezdeményezése egyébként az Igazságügyi Minisztérium és a kormány által támogatható. Bízom benne, hogy ezt a bizottsági üléseken, tehát ahol a részletes vitát le fogjuk folytatni, akár az OBH képviselőjével is meg lehet vitatni, hogy miért tartják fontosnak ezeket a rendelkezéseket. Tehát szerintem van arra módunk, hogy részleteiben megtárgyaljuk a javaslatokat.

Van néhány tévedés, amire itt szeretnék utalni. Először is Schiffer frakcióvezető úr hosszasan fejtegette, hogy milyen veszélyt jelenthet az igazságszolgáltatás függetlenségére, ha beosztott titkár vagy akár bíróságról érkezett kolléga ügymond utasításokat kap az igazságügyi minisztertől. Szeretném önt tájékoztatni, hogy elég hosszú ideje létezik a magyar közigazgatásban a beosztott bíró és a beosztott ügyész intézménye, mégsem merült eddig fel, hogy azért, mert valaki beosztott bírónak vagy beosztott ügyészként dolgozott a minisztériumban, utána kétségre vonható az ő bírói függetlensége.

Tehát nem tudom, mitől gondolja azt, hogy egy titkára nézve az ő függetlenségével kapcsolatban kételyek merülnek fel, miközben a beosztott bíró akár egy évtizedig dolgozhat a minisztériumban - volt is és van is erre példa -, utána visszamegy bírászkodni, és azt fogják mondani, hogy ejnye, neki már korábban X.Y. miniszter adott utasításokat. Nemcsak Magyarországon létezik ilyen modell, más országokban is van beosztott bíró és beosztott ügyész. Nyilván megvan ennek a korlátja, tehát semmiféle politikai állásfoglalás nem várható, pontosabban: kifejezetten tiltott az ilyen bírótól vagy ügyésztől, ezért általában az ilyen bírók és ügyészek nem szoktak olyan nyilatkozatokat kiadni, akármi-lyen beosztásban is lennének a minisztériumban - tehát vezető beosztásban -, nem adnak olyan nyilatkozatokat, amelyből bármiféle politikai következtetés kiolvasható. De számos más korlátja is van ennek, például állami vezetők nem lehetnek, tehát mondjuk, egy beosztott bíró vagy egy beosztott ügyész nem lehet helyettes államtitkár sem; de zárójelben jegyzem meg: miniszteri biztos lehet, van is ilyen miniszteri biztos, aki beosztott ügyész.

Tehát szerintem ez egy kicsit félrevezeti a gondolkodásunkat, ha azt gondoljuk, hogy az Igazságügyi Minisztériumban beosztott bírák, ügyészek feltétlenül átpolitizálttá vagy politikailag involválttá válnak azáltal, hogy ők ott dolgoznak. Ezért kérem, hogy ezt fontolják meg még egyszer. Semmi összefüggés nincs a bírói előmenetel és a bírói értékelés, valamint az Igazságügyi Minisztériumban végzett szakmai tevékenység között. Semmilyen összefüggés nincs! Ezt szerintem több kormány gyakorlata igazolja. Voltak olyan bírák, akik egyes kormányok alatt dolgoztak, később visszatértek bírászkodni, és nem merült fel, legalábbis nem tudok olyan esetről, hogy felmerült volna az ő függetlenségükkel kapcsolatos probléma. Mindenesetre kifejezetten segíti az Igazságügyi Minisztérium munkáját.

Schiffer frakcióvezető úr, ha megengedi, hogy kitérjek arra a két nagyon fontos, egyébként tényleg nem először hangoztatott feltételükre, hogy milyen feltételek elfogadása esetén hajlandóak támogatni a bírósági jogállási törvény módosítását vagy a bírósá-

gi szervezeti törvényt: az egyik az automatikus ügyelosztás kérdése. Nem volt még rá módunk, hogy erről beszéljünk, de létezik automatikus ügyelosztás. Automatikus szignálás van, gyakorlatilag van egy elnöki utasítás, amely elnöki utasítás alapján automatikus szignálás történik. Tehát abban önnök igaza van, Schiffer frakcióvezető úr, hogy sem most, sem az elmúlt 25 évben nem volt beleírva a törvénybe, de ez az elnöki utasítás alapján így működött. Megjegyzem: nem véletlen, hogy nem a törvényen alapul, mert azért az automatikus szignálás azt jelentené, hogy az ügyeket darabra mérnék, tehát egy nagyon bonyolult ügy is egy érkezésnek számítana meg egy egyszerűbb ügy is, és elképzelhető, hogy véletlenül vagy az automatikus szignálás következtében olyan bíróhoz kerülne, aki már egyébként nagyon leterhelt. Tehát szerintem ilyen merev módon az automatikus szignálást nem szabad fenntartani, nekem ez az álláspontom, de nyilván majd ha egyszer erről is fogunk vitázni, akkor érdemes ezen elgondolkodni, mert káoszhoz vezethet az, ha véletlenül a legnehezebb ügyek mindig ugyanarra a bíróra esnek; gondoljunk csak arra, hogy egy kisebb bíróságon, ahol kevesebb bíró van, ez milyen problémát okoz.

Volt még itt számos felvetés, én ezeket igyekszem megválaszolni, és azért most válaszolom meg, hogy - ahogyan mondtam - néhány félreértést tisztázunk.

A határozott időre kinevezett bíró kapcsán korábban a törvény azt mondta, hogy a határozott időre kinevezett bírónak legalább 18 hónap aktív, ítélkezésben eltöltött idővel kell rendelkeznie ahhoz, hogy értékelni lehessen. Tehát korábban sem az volt a feltétel, hogy a három évet teljes egészében ítélkezési gyakorlattal kellett eltöltenie; ennek egyébként tipikusan egy, a kismamákat védő oka volt: az, hogy amiatt, hogy gyermeket vállalnak fiatal, kezdő bírók, ne essenek ki az előmenetel lehetőségéből.

Jelenleg egyébként az OBT szabályzata alapján megállapítják azt, hogy hány letárgyalt ügyének, letárgyalt aktájának kell lenni ahhoz, hogy értékelni tudják. Magyarul: az Országos Bírói Tanács már úgy értelmezte a hatályos törvényeket, hogy csak a letárgyalt ügyek száma alapján lehet értékelni. Ezért nyilván azt, aki ezt nem tudja produkálni, aki nem tud ennyi letárgyalt ügyet teljesíteni, nem fogják tudni értékelni. Tehát ezen a szabályon nem kíván változtatni a jelenlegi törvénytervezet.

A titkár beosztásával kapcsolatban volt közöttünk nem elég kulturált, bekiabálásos vita. A titkárnál az OBH-ban... - ugye, nem csak az Igazságügyi Minisztériumban, az Országos Bírói Hivatalban is vannak beosztott titkárok vagy beosztott bírók, és az OBH-ban vagy az IM-ben eltöltött idő pluszpontot jelent a pályázati értékelésnél. Tehát nem valamifajta bírói értékelést vagy a munkájának az értékelését jelenti, hanem egyfajta kompetenciaként számítják, ugyanúgy, mint ha PhD-ja lenne vagy más... (Dr. Gyüre Csaba közbeszól.) Azért, feltételezve, hogy ennek az az oka, hogy úgy gondolják: a bírósági

igazgatási szervezetben eltöltött gyakorlatnak is van egyfajta értéke, vagy akár az Igazságügyi Minisztériumban kodifikációban eltöltött gyakorlatnak - mert, ugye, itt kodifikációról van szó - van egyfajta értéke. (Dr. Gyüre Csaba közbeszól.) Nem jelent ez kizáró vagy akár kizárólagos előnyt, hanem pluszpontot jelent úgy, ahogyan más kompetenciák, tehát a nyelvvizsga, a PhD és a többi. Ezért szól így jelenleg a rendelet. Nyilván a titkár és a bíró... - erről nem is akarok már szót ejteni, hiszen tudják, hogy amikor beosztják őket, akkor természetesen ítélkezési gyakorlatot nem folytathat a törvény szerint, ez kizárt.

Volt még itt egy-két dolog. Az elektronikus kommunikációval kapcsolatban a kormány nemrégiben fogadott el egy határozatot, amelyben megállapította, hogy valóban közel hatéves késedelem történt az elektronikus kommunikáció bevezetésében. Tehát ebben az értelemben egyetértünk a helyzetértékeléssel, tehát egyetértünk azzal, hogy hogyan jutottunk idáig, de önök félreértik, mert a kormány éppen most akarja lezárni végre ennek a késedelemnek a korszakát, és további halasztási határidőt nem engedne már ez a törvény. Egyébként az OBH javaslata még további, december 31-éig szóló halasztást kért volna, azonban az elmúlt hat év miatt ezt a halasztást most már nem lehet megadni.

Ügyviteli vizsga - ilyen kérdéseket is felvetett Bárándy képviselő úr. A bírósági fogalmazók a mai napig is bírósági ügyvitelből vizsgáznak, az része a bírósági fogalmazói képzésnek, tehát ebben nincs semmi probléma, hogy a bíróknak az ügyvitelhez érteni kell - ez a fogalmazói képzés része. Egyébként, ha előtte esetleg igazságügyi alkalmazott és ügyintéző volt, akkor nyilván ügyintézőként már külön vizsgázhatott ebből, és akkor nem kell neki a fogalmazói képzés keretében ebből vizsgázni, tehát van egy felmentési lehetőség, de azt szögezzük le, hogy ügyviteli vizsga van most is.

(11.40)

Na most, azt hiszem, ennyit jó néhány felvetésről. Még egy felvetésre szeretnék reagálni, hogy miért egy törvényjavaslatba kerültek ezek a kérdések. Ez valóban felvethető, hiszen akár lehetne külön törvényekben is szabályozni. Azonban a bírósági törvény és az ügyészségi törvény módosítási része nem olyan súlyú, nem olyan terjedelmű, bizonyos értelemben az ügyészségi része különösen technikainak tekinthető, ezért úgy gondolta a tárca, hogy egy igazságügyi csomagot képez, ezért az Országgyűlés elé egy igazságügyi törvényjavaslatot terjeszt. Tehát egyes igazságügyi törvények vannak összekötve ebben a javaslatban, és ez szerintünk egyébként segíti a jogalkalmazást, azért segíti, mert egyszerre léphetnek hatályba vagy közel azonos feltételekkel léphetnek hatályba olyan rendelkezések, amelyek egyébként egymásra tekintettel vannak. Tehát ez nem egy tipikus saláta. A salátatörvényekre az jellemző, hogy laza vagy semmilyen kapcsolat nincsen az összefü-

zött törvényjavaslatok között. Itt kifejezetten az igazságügyi tárgyú rendelkezések összefüggnek. Az európai uniós rendelkezés végrehajtásának, átültetésének pedig nagyon közeleg a határideje, tehát egy szoros határidő miatt szükséges, hogy az Országgyűlés mindezeket elfogadja.

Én még egyszer megjegyzem, hogy készen állunk a kétharmados részekről való egyeztetésre, bár a legjobb egyeztetés, ha az Igazságügyi bizottságban az OBH elnökét például meghallgatja a bizottság, és megtudjuk tőle, hogy miért javasolják ezeket a javaslatokat. Ezek után mégis kérem, hogy fontolják meg a törvényjavaslat elfogadását.

Köszönöm szépen a szót, elnök úr. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Most független képviselőnek van lehetősége hozzászólni, de úgy látom, hogy nem kíván ezzel élni, ezért most kétperces hozzászólások következnek. Elsőként Bárándy Gergely képviselő úrnak adom meg a szót.

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Fogok még normál szót kérni, csak most minél hamarabb szerettem volna két problémát felvetni és elosztani. Ugyanis államtitkár úr az én megszólalásom közben kétszer azt mondta, hogy nem úgy van, ahogy mondom. Hát szeretnék idézni, azonnal mondom a paragrafusszámot is.

A 22.§-ban módosítják, államtitkár úr. A 42/B. §-t módosítja - és ez eddig nem volt bent, tehát kiegészül ezzel a szakasszal a jogszabály -, hogy „a bírósági titkárt az OBH elnöke a miniszter által vezetett minisztériumba jogszabályok előkészítésében történő részvétel, kegyelmi ügyek intézése vagy egyéb igazságügyi munkatapasztalatot igénylő feladat ellátása céljából beoszthatja”. Azaz igaz az, hogy új rendelkezés, és igaz az, hogy titkárokat az Igazságügyi Minisztériumba lehet beosztani. Tehát tényyszerűen, csak mondom, amit államtitkár úr mondott, hogy az nem úgy van, ahogy mondom, hát úgy van, ahogy mondom, mert ide van írva, és az egy új rendelkezés.

A másik, amit szintén kifogásolt államtitkár úr, hogy nem úgy van, ahogy mondtam, amely szerint nem számít bírói munkának az a határozott időre kinevezett bíró esetében, ha ilyen munkát végez. A 25/A. §-t módosítják a következő módon. A korábbit mondom, tisztelt államtitkár úr. Ön próbálta ügyesen elvinni egy picit másfelé, de szeretném mondani, hogy így szól a törvény. A 25. § (2) bekezdés alkalmazása szempontjából az OBH-ba beosztás időtartama nem minősül tényleges bírói működésnek. Nem minősül annak. Most ehhez képest ez a szakasz kijön, és egy egészen új tartalmú szakasszal gyakorlatilag annak minősítik.

Tehát ez a két állítás volt, amire ön azt mondta, hogy nem igaz, amit én mondom. Szerintem meg igaz, legalábbis az önök törvénye alapján. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP és az LMP soraiból.)*

ELNÖK: Most Répássy Róbert államtitkár úrnak adom meg két percben a szót.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi minisztériumi államtitkár: Képviselő úr, én javaslom, hogy tényleg vitassuk meg majd a részletes vita során ezeket a rendelkezéseket, hiszen most egy általános vitában vagyunk. Vitassuk meg, hogy például az Országos Bírósági Hivatal miért javasolja ezeket a módosításokat.

Ami a minisztériumba beosztott titkár problémáját illeti, én nem értem, hogy ha bírót be lehet osztani a minisztériumba, és ha a bíró beosztásával kapcsolatban nincs fenntartás, hiszen mondom, ez nem egy új intézmény, hanem hosszú ideje létező intézmény, akkor nem pontosan értem, hogy ezt miért kifogásolják, hogy a bírósági titkárt is be lehessen osztani a minisztériumba. Ráadásul ma már a titkár lehet, hogy egy idősebb, sok munkatapasztalattal rendelkező személy. Hiszen tudjuk jól, hogy ha mondjuk, valakinek már van szakvizsgája, akkor nem fogalmazóként kezdi, hanem titkárként kezdi, aki például jelentkezik a bíróságra, és mondjuk, egy 10 vagy 15 éves szakmai gyakorlat után bírósági titkárként dolgozik a bíróságon, gyakorlatilag ítélkezési feladatokat ellátó bírósági titkárok is vannak ma már, ők rendelkezhetnek olyan szakmai tapasztalattal például azon a szakterületen, ahol titkárként ítélkezési feladatokat láttak el, amire szükség lehet a minisztériumban. Hogy egy példát mondjak, a szabálysértési ügyekben. Közismert, hogy szabálysértési ügyekben bírósági titkárok járnak el, vagy legalábbis a legtöbb szabálysértési ügyben bírósági titkárok járnak el. Szerintem ez például elég ok arra, hogy titkárokat lehessen beosztani a minisztériumba. Ráadásul a titkárokra is végül is ugyanazok a politikamentességet biztosító szabályok vonatkoznak, amiket mondtam az előbb, tehát ők sem tehetnek politikai nyilatkozatokat, politikai tevékenységet nem végezhetnek. A titkár is nem bíró, de nagyon erős a politikamentes kötelezettsége a titkári jogállásnak.

Ezért kérem, hogy támogassák, legalábbis fontolják meg ezt a rendelkezést. Nem érzem olyan veszélyesnek, mint amiről itt szóltak.

ELNÖK: Kétperces hozzászólásra Schiffer András képviselő úrnak adom meg a szót.

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. Államtitkár úr úgy fogalmazott az imént, hogy ha nem szavazza meg az ellenzék ezt a javaslatot, akkor nem kívánja az igazságszolgáltatás színvonalas működését. Miről beszélünk? Egyelőre önök javasolják azt, hogy bírói tevékenységgel minősüljön és könnyedén ítélkező bírává válhasson olyan személy, aki a megelőző hosszú-hosszú éveket nem ítélkezési tevékenységgel töltötte. Tehát azért itt egy kicsit hátrébb az agarakkal, mert ha valami veszélyeztetni az igazságszolgáltatás, az ítélkezés színvona-

las működését, az pontosan az, ha megnyitjuk a kaput az előtt, hogy korlátok nélkül bírói pulpitusra léphessenek olyan személyek, akik a megelőző éveket nem bírói tevékenységgel töltötték. Hiába rázza a fejét, államtitkár úr, ez van itt leírva! *(Dr. Répássy Róbert: Vannak országok, ahol ez így van, hogy előtte ügyvédnek kell lenni!)*

Azonkívül a 23. § is pontosan azért aggályos számunkra, mert a pályázati rangsor kialakításánál figyelembe vehető szempont az, hogy a miniszter milyen értékelést adott a bírósági titkári joggyakorlati időről, a bírósági titkárról, aki utána bírói pulpitusra ülhet. Tegyük rendbe valamit, itt vagy csúsztatás történt, vagy félreértés! Nem azt állítottam, hogy ha valaki bírósági titkárként dolgozik, majd utána ítélkező bíró lesz, akkor konkrét ügyekben fog kapni politikai utasítást a minisztertől. Ez egy marhaság, én ilyet nem mondtam, államtitkár úr. Én csak annyit állítottam, hogy legalábbis aggályos, hogy olyan személy válhat bírává, akinek egyrészt a megfelelő szakmai előélete sincsen meg, mert nem végzett ítélkezési tevékenységet, vagy nem az ítélkezés mellett dolgozott, és egyébként pedig egy miniszter értékelése alapján is lehet őt egy pályázatnál nyertesnek nyilvánítani. Ez a problémánk ezzel a történettel. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Most újból Répássy Róbert államtitkár úrnak adom meg a szót.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi minisztériumi államtitkár: Schiffer frakcióvezető urat szeretném meggyőzni arról, hogy nem ördögtől való az, hogy olyan jogászokból lesznek bírák, akik nem a bírók táskáját cipelték, mielőtt kinevezik őket. *(Dr. Schiffer András: Hanem a miniszterét! - Derültség a Jobbik soraiból.)* Egyébként vannak olyan országok, az angolszász jogrendszerek, ahol hosszú ügyvédi pálya után, a jogi pálya csúcsán valaki bíró lesz. *(Dr. Schiffer András: Képviselőből is lehet alkotmánybíró!)* De kifejezetten kívánatos lenne, hogy a rendkívül belterjes magyar igazságszolgáltatás, a rendkívül belterjes magyar bírósági szervezet végre néhány százalékban - szerintem most valószínűleg 1-2 százalék lehet ennek az aránya - olyan bíróból is álljon, akiknek nemcsak a fogalmazói vagy a titkári tapasztalatok jutottak. Ez nem azt jelenti egyébként, hogy a bírói kinevezésnek a szakmai feltételeit nem kell teljesíteni.

(11.50)

Ez nem azt jelenti, hogy valaki egyébként a bírói kinevezéshez szükséges kompetenciák nélkül kinevezhető bírónak. Tehát én nem azt mondom, hogy egyből valaki üljön át *(Dr. Schiffer András közbeszól.)*, mondjuk, egy köztisztviselői munkahelyről. Megjegyzem, megfontolandónak tartom, hogy egyes

speciális bírói tevékenységre mégiscsak lehessen viszonylag gyorsan kinevezni - már úgy értem, rövid felkészülés után kinevezni - olyan személyeket, akik például közigazgatási jártassággal rendelkeznek, mondjuk, ilyen a közigazgatási bíráskodás. A közigazgatási bírónál semmi akadályja annak, hogy valaki beosztottként akármilyen minőségben dolgozott már minisztériumban. Tehát szerintem nem lehet a bírói jogállású személyekről teljesen homogén maszszaként beszélni.

Raadásul én hiszek abban, hogy ha egy bíró letette az esküt és kinevezte a köztársasági elnök, akkor képes pártatlan ítélkezést folytatni. Ha ebben nem hinnénk, akkor nagy baj lenne, mert az azt jelentené, hogy nem várhatnánk el a bíróktól a pártatlan ítélkezést. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Most kétperces hozzászólásra Gyüre Csaba képviselő úrnak adom meg a szót.

DR. GYÜRE CSABA (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Már régen nyomtam gombot, és nem annyira időszerű, de azért mégis szeretném kikérni magunknak, magamnak Répássy államtitkár úr szavait, igyekeztem szó szerint lejegyezni. Azt mondta, államtitkár úr, nem biztos, hogy az ellenzéki pártoknak jelen pillanatban az igazságszolgáltatás működése, korszerűsítése lenne a célja. Én a magam részéről és a Jobbik részéről mindenféleképpen szeretném ezt a leghatározottabban visszautasítani, amit az államtitkár úr mondott, hiszen itt ma elmondtuk - és azt gondolom, minden ellenzéki párt ebben partner volt -, hogy ebből a törvényből mit tartunk jónak, és elmondtuk, hogy mit tartunk nem elfogadhatónak.

Én nem értem azt, államtitkár úr, hogyan van az, miért leszünk mi a magyar igazságszolgáltatás legnagyobb gátjai akkor, ha nem fogjuk támogatni azt, hogy az OBH elnöke a minisztériumba vagy az Országos Bírósági Hivatalhoz bírósági titkárt nevezhessen ki, vagy hogy ennek a bírósági titkárnak a munkáltatója az igazságügyi miniszter lesz, utasításokat köteles elfogadni az igazságügyi minisztertől, minden munkáltatói jogot felette ő gyakorol, a pályázati rangsor során ezek az emberek, ezek a bírósági titkárok nyilván előnyt fognak szerezni, hiszen - ön mondta el, államtitkár úr - pluszpontokat fog jelenteni az, hogy a minisztériumban dolgoznak, ezért egy sima beosztott titkárral szemben előnyük lesz.

Nem értem, ha mi ezt kifogássá tesszük, akkor miért mi vagyunk az igazságszolgáltatás korszerűsítésének és működésének a legfőbb gátjai. Hát én ezt a leghatározottabban visszautasítom, államtitkár úr! *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! Írásban senki nem jelentkezett be. Most a kétpercesek végére értünk, és kezdődik egy normál kör. Ebben a körben ugyancsak Gyüre Csabának adom meg elsőként a lehetőséget.

DR. GYÜRE CSABA (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Államtitkár Úr! Képviselőtársaim! Tehát, ha már nem kétperces a téma, akkor visszatérve a törvényhez még néhány szót szeretnék szólni a közjegyzői eljárásokkal kapcsolatban.

Alapvetően a közjegyzői eljárással kapcsolatos szabályok változását is pozitívnak tartjuk, hiszen az okirat-szerkesztési eljárás szabályozásánál, az aláírásnál, az okirat megismertetésével kapcsolatos eljárás szigorításánál a pontosabb előírás, azt gondolom, mindenképpen pozitív változás. Pozitív változás az illetékességgel kapcsolatos szigorítás is, hiszen garanciálisan erősíti a bizalmat is a magyarországi igazságszolgáltatásban és a mellette lévő szervezetekben is.

Azt gondolom, az, hogy kötelező a felolvasás, eddig is megvolt; az más kérdés, hogy vagy megtörtént, vagy nem. Nyilván a gyakorló ügyvédek nagyon sok esetben szembesültek azzal, hogy semmilyen formában nem történt meg akár egy 25 oldalas közjegyzői okiratnak a felolvasása, bár az más kérdés, hogy ha adott esetben felolvassák, eldarálják, akkor sem biztos, hogy megérti adott esetben az ügyfél. Az nagyon helyes, hogy erre szigorú szabályok fognak vonatkozni, és az is, hogy ha nincs más lehetőség, akkor akár óra-percben kell meghatározni, hogy mennyi ideig tartott a felolvasás, és bizony a kezdeti időpontját és a végidőpontját is bele kell írni.

Az elektronikus eljárással kapcsolatban már ejtettem szót, az ügyészségi törvény is bővül az elektronikus eljárással, az elektronikus ügyintézés lehetőségével. Nagyon jó az elektronikus űrlapok bevezetése, hiszen ma már a társadalomnak nagyon nagy része rendszeres internethasználó, tehát könnyedén le tudják tölteni ezeket az űrlapokat. Nyilván az elektronikus eljárás során maga a postázás folyamata is kiesik, tehát már ez is gyorsítja önmagában az ügyintézés folyamatát.

És itt vannak ezek, amiket támogatunk, minden ellenzéki párt képviselője elmondta. Tehát amelyek itt az igazságszolgáltatás gyorsítását szolgálják, ezeket támogatjuk. Én nem gondolom egyébként, hogy ebben a patkóban ülne egyetlenegy olyan párttag, valamelyik pártnak vagy frakciónak a tagja is, akinek nem lenne érdeke Magyarországon az igazságszolgáltatás működésének gyorsítása, a hatékonyság javítása. Én ezt nem feltételezem egyetlenegy ellenzéki pártról, sőt a kormánypártról sem feltételezem ezt, és egyébként joggal elvárom, hogy önök se és az államtitkár úr se feltételezze, és ne mondjon olyankat, ha nekünk valami nem tetszik a törvényben, hogy mi összességében ezt akarjuk, mert egyáltalán nem erről van szó.

A sarkalatos részekkel kapcsolatosan minden párt kifejtette az aggályait, ezeket én már a magam részéről nem szeretném megismételni.

Az egyeztetéssel kapcsolatban az államtitkár úr elmondta az álláspontját. Nyilván nagyon helyes, ha a jövőben valamennyi ilyen esetben az öt párt egyeztetni fog, csak ez az egyeztetés legyen érdemi, és úgy,

ahogy már korábban elhangzott, az egyeztetés ne arról szóljon, hogy én meghirdetem az egyeztetést, egyeztetek, csak aztán nem veszem figyelembe egyáltalán azt, amikor a konkrét javaslatot elkészítem és beterjesztem, hogy az ellenzék vagy az ellenzéki képviselők mit mondtak.

A salátatörvénnyel kapcsolatos vitát itt lefolytatuk, ezzel kapcsolatban megismertük, az államtitkár úr elmondta a véleményét, amit akár el is lehetne fogadni. Mindamellet bizonyos részekkel én a magam részéről egyetértek, hogy az államtitkár úr nyilatkozatai miatt okszerűek, de összességében azt gondolom, ebben a törvényjavaslatban vannak oly mértékben egymástól távol álló jogintézmények, amelyeket szerintem, véleményem szerint nem lenne szabad egy törvényjavaslatban tárgyalni, hanem külön törvényjavaslatban kellene. Tehát ezért sem tartjuk jónak a salátatörvényt.

Az más kérdés, hogy sajnos az elmúlt négy évnek az volt a politikai tapasztalata, hogy számtalanszor belecsempészték a salátajogszabályba olyan jogszabályt, amelyet úgy próbáltak akár a zárórendelkezőkben vagy eldugott paragrafusokban érvényesíteni, hogy hátha átcsúszik, és az ellenzék nem fog rá felfigyelni. Tehát már eleve az ilyen salátajavaslatokat kétkedéssel fogadjuk. Emlékezzünk csak vissza arra, amikor az Alkotmánybíróság hatásköréről szóló jogszabályban benne volt az 1949. évi XX. törvény 24. § (5) bekezdésének megsemmisítése, amely arról szólt, hogy egy új alkotmány koncepciójának az elfogadásához a Magyar Országgyűlés négyötödének többségi hozzájárulása szükséges. Lám, az is egy salátatörvényben próbált átcsúszni! Hát, észre lett véve és lett belőle patália.

Ezért nem szeretjük mi a salátatörvényeket, ezért sem tartjuk szerencsésnek. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük. Következő hozzászólóként Schiffer András képviselő úrnak adom meg a szót.

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Államtitkár Úr! Akkor én visszatérnék ahhoz, amit ön itt említett az egyeztetéssel, illetve az egyeztetés hiányával kapcsolatban. Helytálló az, hogy néhány nappal ezelőtt valóban kaptam -köszönettel- öntől egy levelet, amelyben tájékoztattott arról, hogy ez a törvényjavaslat benyújtásra kerül, és egyébként az egyes szakaszoknak mik az indokai. Én ezt egy csütörtöki napon kaptam meg, egész pontosan én külföldön voltam, Bécsben, Bárándy képviselőtársam volt szíves felhívni a figyelmet arra, hogy van egy ilyen kezdeményezés az önök részéről. Azt gondolom, ezt nem lehet egyeztetési kísérletnek tekinteni.

Elég érdekes az, hogy akkor, amikor egy halászati törvényről is kiderül, hogy van egy sarkalatosági záradék - ez külön megérne néhány kört, hogy olyan jogrendszert alakítottak ki, ahol a legelképesztőbb szakpolitikai, szektorális törvényeknél is két-

harmados szabályokba ütköznek, ez egyébként az önök kormányzását nehezíti jelenleg -, szóval, egy halászlé törvényénél is jön egy konkrét államtitkári meghívó ötpárti egyeztetésre - na, az ötpárti egyeztetés. Ön tájékoztatott arról, hogy milyen indokok alapján nyújtanak be egy törvényjavaslatot; ez nem egyeztetési kísérlet.

(12.00)

És szeretném azt is megerősíteni, hogy az elmúlt hónapokban az LMP minden egyes ötpárti egyeztetésen részt vett; amennyiben az igazságügyi tárca ötpárti egyeztetést kezdeményezett volna erről a javaslatról, ezen az egyeztetésen is részt vettünk volna, mint ahogy csütörtökön is el fogunk menni a végrehajtási törvénnyel kapcsolatos ötpárti egyeztetésre. Tehát maradjunk annyiban, hogy ötpárti egyeztetési szándék a kormány részéről nem fogalmazódott meg!

A másik: államtitkár úr, én arról próbáltam viszont önt meggyőzni, hogy a 22. és bizony a 23. §-okban megfogalmazott kívánások akár még elfogadhatóak is lennének, hogyha egyébként egyrészt nem lettek volna azok az előzmények, amelyek az igazságszolgáltatási politikával kapcsolatban 2011-12-ben megtörténtek. Nem tudunk ellenzéki oldalon elvonatkoztatni attól, hogy önök durván visszaéltek a kétharmados többségükkel a megelőző években, és csak külső nyomásra álltak el attól a szándékuktól, hogy két, Orbán Viktor által jelölt személy szabadon terelethessen ügyeket egyik bíróságról a másikra.

(Az elnöki széket Jakab István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Ilyen előzmények után áldásunkat adni egy olyan módosításra, amely korlátok nélkül lehetővé teszi azt, hogy bírósági titkárok - azért tendencia szerint mégiscsak többségében vannak a fiatal, nemrég végzett emberek - korlátlan számban kirendelhetőek legyenek az igazságügyi tárcához, majd a szakmai értékelést az igazságügy-miniszter, tehát egy politikus adja meg, ráadásul amire Gyüre képviselőtársam is utalt, hogy, igen, az OBH-nál, igazságügyi tárcánál eltöltött idő előnyt jelent a pályázatnál, ráadásul egy politikus által adott szakmai értékelés szintén a pályázati szempontrendszer része, ebbe ellenzéki oldalról így, ilyen előzmények után nem lehet belemenni.

Én tettem egy javaslatot arra, ön erre nem reagált, hogy mi lenne például akkor - de ezt leginkább tényleg egy ötpárti egyeztetésen lehetne megvitatni -, hogyha például a 22-23. §-ban megfogalmazott szándékokat egész egyszerűen korlátok közé, idő- és létszámbeli korlátok közé szorítanák. Tehát hogyha azt mondanák, hogy egy adott időszakban legfeljebb ennyi bíró, illetve bírósági titkár rendelhető ki a tárcához, a minisztériumhoz, illetve az OBH-hoz, illetve megadott időszakon belül legfeljebb ennyi személy

nevezhető ki bíróvá, aki korábban az OBH-nál, illetve a minisztériumnál töltötte az idejét kirendelt bírósági titkárként vagy bíróként, tehát hogyha lenne erre egy felső plafon, amiben megállapodunk, akkor én azt sem zárom ki, hogy a 22-23. §-ban megfogalmazott javaslatok irányát is el tudjuk fogadni. De erre sem érkezett önöktől szándék, államtitkár úr.

Ami pedig az automatikus szignalizációt illeti, természetesen megfontolandó az, amit ön elmondott, hogy nyilván pusztán törvényben szabályozni azt, hogy adott ügyeket milyen ismervek alapján oszt le a bíróság vezetője konkrét ítélkező bírákhoz, ebben önnek igaza van, államtitkár úr, ez így önmagában valóban meg tudja bénítani az igazságszolgáltatás működését. De ez az egyik véglet. A másik véglet viszont az, ami egy kicsit mulatságos is - ezt ön is pontosan tudja -, hogy egy elnöki utasítás rendelkezik jelenleg az automatikus ügyelosztásról. Az elnöki utasítás nem jogszabály. Mi annyit kérünk, annyit követelünk, hogy az automatikus ügyelosztásnak a kereteiről rendelkezzen a törvény, és a törvény keretei között kapjon felhatalmazást az OBH elnöke, hogy elnöki utasításban ezt munkálja ki. De jelenleg arról van szó - és itt nekem nem mentség az, hogy a megelőző húsz évben sem volt másként, nem helyes, hogy nem így volt -, nekem az a problémám, államtitkár úr, hogy a szervezeti törvény egyáltalán, utalásszerűen sem rendelkezik az automatikus ügyelosztásról, tehát még annyi sincsen benne a szervezeti törvényben, hogy az automatikus ügyelosztás szabályaira, annak a kialakítására egyébként az OBH elnökének ad felhatalmazást. Már ez is több lenne a semminél, de ez sincs benne, és szerintem ennél azért egy picit precízebb szabályokat is lehetne alkotni a bírói szervezeti törvényben. Helytelen, hogy nem így volt egyébként az elmúlt negyed században, de ez nem ok arra, hogy ezen ne változtassunk. Elég sok minden helytelen volt az elmúlt negyed században, mi azért vagyunk itt a magyar Országgyűlésben, hogy az elmúlt negyed századnak a fogyatékosait is megpróbáljuk kiküszöbölni.

Államtitkár úr, összegezve: akkor lehet ellenzéki hozzájárulást kapni ahhoz, hogy a bírói titkárok, illetve a bírósági titkárok igazságügyi tárcához kirendelhetőek, majd bíróvá kinevezhetőek legyenek, illetve hogy a miniszteri értékelés a pályázati szempontrendszer része legyen, hogyha erről van ötpárti egyeztetés, és az ötpárti egyeztetésen megállapodunk annak a kereteiről, hogy egyébként adott időszakon belül pontosan hány bírót, hány titkárt lehet a tárcához, illetve az OBH-hoz kirendelni, illetve az OBH-hoz, a minisztériumhoz kirendelt titkárok és bírók közül hányat lehet egy adott időszakon belül a bírói karba beemelni. Ebben az esetben is továbbra is fenntartom azt az álláspontomat, hogy felettébb aggályos egy bíróvá kinevezés feltételeként, a bírói pályázati szempontrendszer részeként megtenni egy miniszteri értékelést. Ha a bíróság független hatalmi ág, akkor egy politikusi értékelés - még akkor is, hogyha az a közigazgatási szervezetrendszeren belüli

működést értékeli -, egy miniszteri értékelés nem lehet feltétele, nem lehet szempontja a bírói kinevezésnek.

Az államtitkár urat én arra kérem, hogy ezeket a szempontokat mérlegeljék. Ha világosan értette a szavainkat, és ebben, azt gondolom, egyetértés volt az ellenzéki pártok között, nemcsak hogy a kétharmados részekkel vagy a bírói jogállási törvényen kívüli részekkel nagyjából egyet tudunk érteni, hanem még a kétharmados körben szereplő jogállási javaslatokkal is meg tudnánk adott esetben békélni, ha egyeztetünk arról, hogy ezeket milyen keretek közé lehet szorítani. Ha ebben nincsen egyeztetés, illetve nincsen egyetértés, a '11-12-es előzmények után kénytelenek vagyunk élni a gyanúperrel, hogy önök az igazságszolgálat tárcát egy fideszes bírókelletőként kívánják használni, ehhez pedig, nyilvánvaló, hogy az ellenzék nem adhatja a hozzájárulását. Köszönöm szépen. *(Dr. Gyüre Csaba tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Köszöntöm képviselőtársaimat.

Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra jelentkezett Bárándy Gergely képviselő úr, MSZP-képviselő-csoport. Megadom a szót, képviselő úr.

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Én is szeretném azzal kezdeni - azóta most tudok szót kapni, mióta az államtitkár úr egyébként reagált, és ezt köszönjük, a felvetéseinkre -, hogy attól, merthogy valaki az OBH elnökének az ötletét nem tartja jónak *(Derűlttség az ellenzéki padosorokban.)*, attól még nem biztos, hogy a bíróságok érdekei ellen kíván tenni. *(Dr. Schiffer András tapsol.)* Tisztelt államtitkár úr, én például kifejezetten rossznak tartottam az OBH elnökének - akkor még nem töltötte be ezt a pozíciót - azt az elképzelését, ahogy az egész bírósági rendszert át kívánta alakítani, és hála istennek, hogy a kül- és belföldi nyomásra, értem ez alatt akár az ellenzéki pártokat és a hazai szakértőket, a Velencei Bizottságot és az Európai Bizottságot, az érdemi rendelkezéseiknek úgy nagyjából a 80 százalékát vissza kellett alakítaniuk, ami a bírósági rendszert illeti, pedig az OBH-elnöknek, a későbbi OBH-elnöknek volt az ötlete, és annak a bírói egyesületnek, amelyben ő nagyon aktív szerepet játszott.

De mondok még egyvalamit: az, hogy az ügyáthelyezés lehetősége kikerült a magyar jogrendszerből, bizonyosan csak a magyar jogrendszer javára szolgált, holott az OBH elnöke egyetértett vele. Sőt, ha már a tekintélyelvűség nálunk maradunk, akkor, tisztelt államtitkár úr, ezek szerint önök sem mindig a magyar igazságszolgálat érdekeit nézik *(Dr. Schiffer András: Néha nem!)*, hiszen a legutóbbi egyik törvénymódosító javaslatuknál ellentétes álláspontot foglaltak el az OBH elnökének a véleményével *(Dr. Gyüre Csaba: Bizony!)*, és az Igazságszolgálati bizottság előtt kerültek vitába egymással, mert

nem értettek egyet azzal, ami szakmai álláspontot az OBH képviselt. *(Dr. Schiffer András: Hogy lehet ilyen?)* Azaz, magyarul szólva, államtitkár úr, nekem az az érv, hogy az OBH elnöke ezt akarja, ez nem olyan, mint hogy a nagyvezér ezt akarja, vagy hogy esetleg a római pápa ezt akarja, mert nyilvánvalóan abban a környezetben az egy autentikus véleménynek számít; itt egy véleménynek számít, egy fontos véleménynek a sok közül, de olyannak, amivel hogyha az ember nem ért feltétlenül egyet, akkor az nem egyenlő azzal, hogy az igazságszolgálat érdekeit nem tartja szem előtt.

(12.10)

Higgye el, államtitkár úr, és e tekintetben osztom, amit Gyüre képviselő úr mondott, hogy akik itt felszólalunk rendszeresen az igazságszolgálat témájában a parlamentben, bármelyik frakció színeiben, azok az igazságszolgálat javát akarják, sőt azt tudom mondani, hogy ha így belegondolok, mindannyian dolgoztunk az igazságszolgálat keretei között különböző minőségben és különbözően hosszú ideig. Tehát biztos lehet abban, államtitkár úr, hogy mindegyikünk az igazságszolgálat javát keresi, amikor itt felszólal.

Az, amit ön mondott külföldi példát, hogy kik válnak bíróvá, és szinte azonnal bíróvá más szakmák képviselői közül, ez abszolút megfelel a valóságnak. Két megjegyzésem azonban lenne.

Az egyik, hogy egy angolszász rendszer teljesen más. Már ami az egész jogrendszert, a jogi felfogást illeti, egyáltalán ami az állami működést érinti, teljesen más szerepe van egy országgyűlésnek az angolszász jogrendszerben, mint a magyar jogrendszerben, a kontinentális jogrendszerben. A hatalmi ágak megosztásának az elmélete más gyökereken nyugszik, és természetesen a bírói hatalomról alkotott kép is tökéletesen más, mint itt, Európában. Nem jobb, nem rosszabb, más. Így a kiválasztás szempontjai is mások. Mindazonáltal én még el se zárkoznék attól, hogy itt is hasonló vagy részben hasonló rendszert vezessünk be. Évek óta vallo az, hogy helyes az, hogyha megteremtjük a jogi pályák átjárhatóságát, azaz ügyvédből lehet bíró, ügyészből lehet bíró, ügyvédből ügyész, bíróból ügyvéd, s a többi, mindenféle relációban, tehát mindenféle módon kombinálható ez a rendszer.

De tudja, államtitkár úr, van egy óriási különbség az önök által most javasolt rendszer és aközött, amit ön említett, meg amiről most én is beszélek. Ugyanis amiről ön beszélt és most én eddig beszéltem, az arról szólt, hogy van egy jogász, aki hosszú-hosszú időt töltött el az igazságszolgálat rendszerében, érdemi munkát végezve, ott tárgyalt a bíróságokon, nem mint bíró, hanem mint ügyész vagy ügyvéd, és ebből lesz bíró. Azaz igazságszolgálati tapasztalata nagyon is sok van neki, hiszen a tárgyalások részese volt, csupán egy más szerepkört kap az-

zal, hogy bírónak nevezik ki. Amit most az önök javaslata tartalmaz, az pedig az, hogy ha valaki jó sok időt eltölt, mondjuk, az Országos Bírósági Hivatalnak a HR-osztályán, vagy a minisztériumban valamilyen olyan munkakörben, aminek talán csak érintőleges köze van a bírósági munkához, akkor az innentől kezdve, anélkül, hogy egyébként ítélkezési gyakorlata bármi lenne, akár bírósági gyakorlata bármi lenne, ő kinevezhető határozatlan időre ítélkező bírónak.

Na, ez a probléma! Mert ha egy húsz éve ügyvédet neveznek ki ítélkező bírónak, valószínűleg sokkal több köze van a tárgyalásokon tanúsított szokásokhoz és egyáltalán a tárgyalás menetéhez, mint egy olyan, egyébként jogot végzett embernek, aki formálisan bírósági titkárként vagy határozott időre kinevezett bírónak egyébként hosszú időt eltölt a minisztériumban, valamilyen tökéletesen más munkakörben, adott esetben adminisztratív munkakörben. Ugyanis, államtitkár úr, az, hogy igazságügyi munkatapasztalatot igénylő feladatot kell ellátnia, ez egy olyan gumifogalom, ami gyakorlatilag a fizikai munkát leszámítva, egy Igazságügyi Minisztériumban bármire ráhúzható, akármire. Hiszen Igazságügyi Minisztérium, az igazságüggyel foglalkozik, így nyilván szinte minden feladat érdemi feladat, amit ő végez, az igazságügyi munkatapasztalatot igénylő feladat. Nem bírói munkatapasztalatot igénylő feladatot írnak önök a törvényben, hanem igazságügyi munkatapasztalatot igénylő feladatot. A kettő pedig, nyilván nem kell önnek magyaráznom, hogy egyáltalán nem ugyanaz.

Ha egy olyan megkötést tartalmazna például ez a rendelkezés, hogy olyan titkárt lehet berendelni az Igazságügyi Minisztériumba, mondjuk, kodifikációs munka ellátására, akinek legalább 5 éves, az igazságszolgáltatásban betöltött gyakorlati ideje van, vagy mondjuk, legalább 15 év oktatói gyakorlata tudományos fokozattal, ott én el tudom képzelni, hogy ennek mi az értelme. Mert ha ő ügyészként töltötte el ezt a 15 évet, és most éppen, mivel pályát vált, bírósági titkár kíván lenni, attól még nem vész el az ő 15 év ügyészi tapasztalata, értelemszerűen őt érdemes berendelni kodifikációs munkára, hiszen nagy tapasztalattal rendelkező gyakorlati szakember. Ugyanez mondható el az ügyvédekre, vagy ugyanez mondható el egyetemi oktatókra, akiket egyébként tudomásom szerint rendel is be az Igazságügyi Minisztérium, nagyon helyesen.

Úgyhogy nekem az a problémám ezzel, azon kívül, amit Schiffer képviselő úr elmondott, hogy bizony-bizony, az embernek, főleg az elmúlt 5 év gyakorlata és tapasztalata alapján van ez az erős rossz érzése, hogy önök valamiféle káderképzőnek kívánják ezt az intézkedést használni, de tegyük félre ezt! Azt mondom, hogy sajnos az 5 év alatt ezt a rossz érzést bennünk kialakították, tisztelt államtitkár úr. Nekem eleve problémám van azzal, hogy ezek szerint titkárt burkoltan köztisztviselői feladatokra vagy köztisztviselőként vagy kormánytisztviselőként akarnak alkalmazni. Ugyanis a bírósági titkár, akinek

nincsen ítélkezési tapasztalata, nincsen még hosszú bírósági múltja és gyakorlata, az ugyan mi a fenében tudna segíteni, mondjuk, a büntető vagy a polgári kodifikáció területén? Egyetlenegy speciális terület lehet, talán-talán, államtitkár úr, amit ön említett, ez a szabálysértési jog; na, ezeket elláthatja titkár, tehát ilyen döntéseket meghozhat titkár a szabálysértési ügyekben. De azt gondolom, hogy innen is lehet nyugodtan olyan kinevezett bírót találni, aki korábban egyébként szabálysértési ügyekben akár titkárként, akár bírónak eljárt, tehát ezért a kategóriát, ezért az elvet módosítani, azt gondolom, nem érdemes.

S végül felvetődik bennem egy kérdés, és örülnék, ha erre választ kapnék, mert ez a rendszer, amit most idetettek elének és vázolnak nekünk, ez nekem egyfajta pályaképet mutat. Egy olyan pályaképet, ami nagyon nem tetszik, és remélem, hogy ebben nincs igazam, hogy a törvények ezt lehetővé teszik, ezt nekem is még egyszer meg kell nézmem. Hogy valaki lehet úgy egy napja kinevezett titkárból bíró, határozatlan időre kinevezett bíró, hogy egyetlen pillanatot nem tölt el a bíróságokon. Ugyanis ha azt nézem, hogy lehetővé válik a titkár berendelése az Igazságügyi Minisztériumba vagy az OBH-ba, de vegyük itt a minisztériumot - mert azt tudom mondani, hogy az OBH legalább a bírósági igazgatással kapcsolatos feladatokat lát el -, berendelhető a minisztériumba, és eltölti ott a szükséges egyéves titkári időszakát, de vegyük úgy, hogy akár kettőt, hármat, mert ma már ez az általános a bírónak történő kinevezés előtt, majd utána kinevezik bírónak, és ez itt a legfontosabb kérdés, az elsődleges kérdésem: kinevezhető-e egy olyan titkár bírónak, aki a minisztériumban tölti a titkári idejét? Ez lenne az én kérdésem. Mert ha kinevezhető, akkor onnantól kezdve sajnos ez az életpályamodel, amit én felvázoltam, ez igenis játszik, mert a határozott időre kinevezett bírónál ez az időszak, a három év eltölthető a minisztériumban is, és utána kinevezhető határozatlan időre. Ez is az új szabály, amit önök most be kívánnak hozni.

Azaz ha ez igaz, amit mondok, államtitkár úr, akkor valaki gyakorlatilag a fogalmazói idejét fogja a bíróságon letölteni, aztán titkár lesz, gyorsan bemegy a minisztériumba, ott határozott időre szóló bíró, kinevezik határozatlan időre, és úgy megy be ítélkezni, hogy egy napot nem töltött a fogalmazói időszakán kívül bírói munkakörben az igazságszolgáltatás keretei között.

Azt kérem államtitkár úrtól, nyugtasson meg, hogy ez nem így van, és arra is kérem, hogy ne csak úgy nyugtasson meg, hogy azt mondja, hogy ez nem így van, hanem annak a törvényi lábait is tegye hozzá, hogy miért nem.

Mindazonáltal, tisztelt képviselőtársaim, én azt mondom, hogy ezek azok a problémák, amelyek talán a legsúlyosabb gondokat vetik fel a törvényjavaslattal kapcsolatban, és amíg ebben érdemi változás nincs, addig ez biztosan nem támogatható.

Én nem tudtam arról, és ezt én el is ismerem, államtitkár úr kolléganője megküldte itt a vita közben

nekem az értesítőt, amit frakcióvezető úrnak küldött a törvényjavaslattal kapcsolatban.

(12.20)

Ez értelmezhető egy ötpárti kezdeményezésként, és értelmezhető úgy is, hogy küldjük meg írásban azt a néhány észrevételt, amink van ezzel kapcsolatban. Azt szeretném kérni, legyen az egyértelmű, hogy önök valóban ötpárti egyeztetést szeretnének a kétharmados törvényeknél. Annak meg én fogok utánanézni, hogy a téma szerint illetékes képviselőhöz vagy szakmai és politikai vezetőhöz nálunk a frakción belül miért nem jutott el államtitkár úr levele és kezdeményezése.

Tisztelt Államtitkár Úr! Továbbra is csak azt kérem, hogy ezekben a témákban legyenek egyeztetések, hiszen azok a javaslatok, amiket az ellenzéki képviselők tesznek, kívánnak átvezetni és elfogadtatni az Országgyűléssel, higgye el, a mi szándékunk és álláspontunk szerint szintén az igazságszolgáltatás javát szolgálják. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra következik Gyüre Csaba képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport. Megadom a szót, képviselő úr.

DR. GYÜRE CSABA (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Képviselőtársaim! Még négy dolgot szeretnék megemlíteni csak nagyon röviden. Egyrészt Schiffer András képviselő úr beszélt az ügyirat kiosztás szabályainak a módosulásáról, ennek az automatizmusáról. Államtitkár úrral vitába keveredtek azzal kapcsolatban, hogy hogyan is történik ez a kiosztás. Részben ma is megvan ennek az automatizmusnak a folyamata, de államtitkár úr elmondta ezzel kapcsolatban, hogy nem lenne jó az automatizmus, mert az ügyek nem egyforma súlyúak, nehézségűek, és azok között nyilván csak ember tud mérlegelni.

Ezért szeretném elmondani államtitkár úrnak, bár most éppen megbeszélésben van, hogy hogyan is történik jelen pillanatban az ügyiratok kiosztása. Ez az automatikusnak mondott ügyirat kiosztás azért is lehetne automatikus, mert jelenleg is úgy van, hogy súlyozzák ezeket az ügyeket, amikor beérkezik az ügy, akkor nagyjából átnézik, ez alapján súlyozzák, mindegyik kap egy pontszámot, és a pontszámok alapján történik meg a kiosztás. Ha ez válna automatizmussá, akkor ez megoldható lenne, hiszen a pontszámok alapján súlyozottan nagyjából arányosan el lehetne osztani az ügyiratterheket. Tehát az megoldható lenne, amit Schiffer képviselőtársam ezzel kapcsolatban elmondott.

Államtitkár úr felvetette, hogy célszerű lenne, ha nagyobb lenne az átjárhatóság, és az előbb Bárándy képviselőtársam is erről beszélt a bírák, ügyvédek, ügyészek és egyéb szakvizsgával rendelkező jogászok

állásai között. Ezzel kapcsolatban az elmúlt öt évben itt már elég sok felszólalást hallottam, és a kormánypárti sorokból, éppen államtitkár úrtól is hallottam erre vonatkozó felszólalást. De ezzel kapcsolatban szerintem az égvilágon semmi sem történt. Éppen államtitkár úr volt az, aki belterjes magyar igazságszolgáltatásról beszélt az iménti felszólalásában. E tekintetben valóban jó lenne, ha lenne egy kis változás, hiszen akár az ügyvédek, akár az ügyészek nem kis igazságügyi tapasztalattal rendelkeznek, adott esetben évtizedes tapasztalatokkal, amit bíróként teljesen más szerepben, szereposztásban tudnának kamatoztatni. Tehát az mindenféleképpen üdvösnek számítana szerintem, ha ebben sikerülne bármilyen-fajta változást az eddigiekhez képest keresztülvinni.

Államtitkár úr a felvezető beszédében beszélt a titkárok, a bírósági és ügyészségi titkárok, illetve alügyészek 10 százalékos pótlékemeléséről. A pótlékemelést a Jobbik Magyarországért Mozgalom mindenképpen üdvözli. Már az elmúlt négy-öt év során sok felszólalásban jeleztük és elmondtuk, mennyire méltatlan az a fizetés, ami az igazságügyben dolgozóknak van, és összehasonlító adatokat is hoztunk az Európai Unióból, ami alapján egyértelműen megállapítható, hogy a kezdő bírói fizetéseket és a kezdő ügyészek fizetéseit figyelembe véve, amelyeket törvény állapít meg, messze Magyarország van a legutolsó helyen, tehát Magyarországon a magyar bírák és ügyészek keresik a legkevesebbet. Illetve arra vonatkozóan is, amikor Handó Tünde elnök asszony meghallgatása történt, ismertettem azokat a statisztikákat, amelyekből kiderül, hogy egy 30 százalékos nettó bérfejlesztés esetén is az utolsó helyről éppen csak kilépne Magyarország, akkor Lettországgal holtversenyben Bulgáriát előznénk meg még egy 30 százalékos bérfejlesztés esetén is.

Tehát ekkora a lemaradás. Illetve gyakorlatilag 12 éve nem volt bérfejlesztés, és a reálbércsökkenés elképesztő mértékű, meghaladja közel az 50 százalékot ez alatt a 12 év alatt. Tehát körülbelül feleannyit keresik ma az igazságszolgáltatás csúcán lévő bírák és ügyészek, mint amennyit kerestek 10 vagy 12 évvel ezelőtt. Ezért is nem 10 százalékkal kellene, és nemcsak a titkárok és az alügyészek fizetését, hanem az egész igazságszolgáltatás rendszerében dolgozóké 30-50 százalékkal megemlíteni, hiszen mint mondtam, 30 százalékos emelésnél is csak az utolsó előtti helyre kerülnénk az európai ranglistán. Azt gondolom, többet érdemelne az a színvonalú magyar igazságszolgáltatás, ami ma van.

Amit szeretnék még megemlíteni: Schiffer András képviselő úr, frakcióvezető úr részletesen kifejtette államtitkár úrnak a pályázati rangsorokkal kapcsolatos problematikát, amikor a titkárok pályáznak egy bírói tisztségre, hogy miért nem fogadható el az, amikor pluszpontokat kapnak azért, mert az Igazságügyi Minisztériumban teljesítettek korábban szolgálatot, miért érdemelnek ők több pontot és előnyt egy olyan titkárral szemben, aki a bírói gyakorlatot tanulmányozta éveken, jó sok éven át, most

már vannak olyanok is, akik egy évtizeden vagy még több időn keresztül, és miért élvez előnyt az, aki a minisztériumban dolgozik, miért élvez előnyt azzal, hogy egy miniszter ad a számára értékelést. Nem szeretném ezt továbbragozni, azt hiszem ezt már a vitában felszólaló minden ellenzéki képviselő elmondta.

Azt gondolom, államtitkár úr, itt teljesen konkrétan megfogalmazódtak azok a kritikák az ellenzéki oldalról, amelyek összességében elfogadhatatlanná teszik a törvényjavaslatot. S azt gondolom, hogy a törvényjavaslat óriási többségében alapvetően pozitív változásokat hozna, és mindenképpen azt javasolnám, hogy miért ne lehetne ebben ötpárti egyezség, miért ne juthatnánk el oda, hogy egy pozitív dolog érdekében bizonyos lemondásokat a kormány is megtenne, az előterjesztő is megtenne, és át tudnánk vinni alapvetően egy pozitív törvényjavaslatot, és még a kétharmados törvény sarkalatos részét is keresztül tudnánk vinni.

Azt gondolom, hogy az ellenzék ebben megfogalmazta a kritikáit, a labda fel van dobva, oda van passzolva önökhöz. Kérem, hogy pozitívan álljanak hozzá, és akkor, azt hiszem, hogy ötpárti egyezséggel tudunk elfogadni Magyarországon egy jó jogszabályt. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

(A jegyzői székben Gelencsér Attilát Móring József Attila váltja fel.)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most kétperces felszólalás következik. Megadom a szót Schiffer András képviselő úrnak, LMP-képviselőcsoport. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Köszönöm, elnök úr. Államtitkár úr, én csak arra szeretnék reagálni, hogy ön szerint belterjes a bírói pálya, tehát kifejezetten jó az, ha oda külsősök bekerülnek. Hát igen, önöknek ebben nagy rutinjuk van, hiszen úgy tűnik, hogy az alkotmánybírói pálya is annyira belterjes volt, hogy saját embereiket, parlamenti képviselőket kellett oda-ejtőernyőzni.

Államtitkár Úr! A helyzet viszont úgy áll, hogy ha valóban a szakmai színvonal növeléséről van szó, akkor miért az az előny, hogy valaki minisztériumban vagy az OBH-ban teljesítette a kívánt szakmai idő, mert jelenleg ez önöknél előnyt élvez. Ha az a megfontolás vezeti önöket - nem hatalompolitikai szándék, hanem valóban az a megfontolás -, hogy a bírói karban legyenek jelen olyan tudások, amiket egy olyan bíró, aki 20-30 évet a bírói pulpituson tölt el, nem biztos, hogy megszerez, akkor szerintem lehetne kicsit kreatívabban közelíteni a pályázati szempontokhoz. Lehet azt mondani, hogy lehessen bíró olyan, akinek van, mondjuk, közigazgatási gyakorlata, a közigazgatásban töltött el időt, de akkor talán például a bíróvá válásnál fontosabb szempont az, hogy egy olyan közigazgatási jogászt ültetünk a bírói pulpitusba, akinek adott esetben van gyermek-

védelmi tapasztalata, van építési hatósági tapasztalata, bírált már el szabálysértési ügyeket. Szerintem ez komolyabb szakmai indok lenne, vagy komolyabb indok lenne arra, hogy ez plusz pontszámot jelentsen a bírói kar úgymond szakmai frissítése szempontjából, mint hogy egy minisztériumi táskahordozót ültetnek oda. Ön ugye, azt mondja, hogy ne csak abból lehessen bíró, aki egy bírónak cipelte a táskáját. Nagyon helyes, államtitkár úr.

(12.30)

Ezért önök azt a megoldást választják, hogy lehessen bíró az, aki a miniszter táskáját cipeli. Ne haragudjon, de ez nevetséges! Ha valóban szakmai indokok vezetnek, akkor más szempontokat kéne értékelni plusz pontszámmal a pályázatnál; például, amikor speciális közigazgatási tapasztalatot megszerzett egy jogász. Nem ez történik. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem, kíván-e még valaki felszólalni. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok.

Az általános vitát lezárom, és megadom a szót Répássy Róbert államtitkár úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének, aki válaszolni kíván a vitában elhangzottakra.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi minisztériumi államtitkár: Igen. Köszönöm a szót. Szinte örülök annak, hogy Schiffer képviselő úr után kaphatok szót, mert azzal zárta a kétperces felszólalását: önöknek az a szándéka, hogy lehessen az is bíró, aki a miniszter táskáját cipeli.

Kedves Képviselő Úr! Nagyon sajnálom, de higgye el, ez most is így van. Ugyanis a bírói jogállásról szóló törvény 4. § (1) bekezdés f)-b) pontja szerint az lehet bíró, aki többek között kormánytisztviselőként, illetve köztisztviselőként, központi közigazgatási szervnél közigazgatási, illetve jogi szakvizsgához kötött munkakörben dolgozott legalább egy évig. Felolvasom az egész szakaszt, hogy világos legyen: „Magyarországon bíróvá az a 30. életévét betöltött személy nevezhető ki, aki a) magyar állampolgár, b) nem áll cselekvőképességet érintő gondnokság vagy támogatott döntéshozatal hatálya alatt, c) egyetemi jogi végzettséggel rendelkezik, d) a jogi szakvizsgát letette, e) vállalja, hogy e törvény rendelkezéseinek megfelelően vagyonnnyilatkozatot tesz.”

Majd utána jön a lényeg: „f) legalább 1 évig bírósági titkárként, alügyészként, ügyvédként, közjegyzőként, jogtanácsosként dolgozott, vagy kormánytisztviselőként, illetve köztisztviselőként központi közigazgatási szervnél közigazgatási, illetve jogi szakvizsgához kötött munkakörben dolgozott, vagy korábban alkotmánybíróként, bíróként, katonai bíróként, ügyészként működött, vagy nemzetközi szervezetnél vagy az Európai Unió valamely szervénél ítélkezett, vagy az igazságszolgáltatással összefüggő tevékenységet folytatott, és a pályaalakmassági vizs-

gálat eredménye alapján a bírói hivatás gyakorlására alkalmas.”

Na most, ezek után, hogy most már mind a ketten tudjuk, hogy köztisztviselőkből is lehet bíró, azért mondom, hogy mind a ketten, mert én is most néztem meg a törvényt, tehát nem akarom önöket oktatni, miért kell félniük a bírósági titkár beosztásától? Miért kell attól félni, és miért kell azt gondolni, hogy a bírósági titkár majd átpolitizálódik, ha feketén fehéren az van leírva, hogy köztisztviselőből is lehet bíró, aki legalább egy évig volt köztisztviselő, és egyébként megfelel a bírói kinevezés többi feltételének? Akkor lehet belőle bíró, szerintem ez így normális, ha köztisztviselőként vagy kormánytisztviselőként, vagy általában jogi szakvizsgához kötött munkakörben dolgozott. Tehát adott esetben, ha más szervnél nem köztisztviselői munkaviszonyban, de jogi szakvizsgához kötött munkakörben dolgozik valaki, akkor abból lehet bíró. Tehát elvileg - hangsúlyozom: elvileg - szélesre nyitott a bíróvá válás kapuja - elvileg. De gyakorlatilag tudjuk, hogy kiket neveznek ki bíróvá.

Amikor kineveznek bíróvá, akkor mindannyiunk felelőssége benne van abban, hogy belterjessé válik a bíróság, mert amikor már a kinevezésre sor kerül, a pontokból, a meghallgatásból, a pályázati elbírálásból az fog kiderülni, hogy végül is csak az lehet bíró, aki a bírók táskáját hordozta. Na most, ezen a rendszeren kellene szerintem közösen változtatnunk. Igaza van, hogy ebben részletkérdés, hogy a minisztériumba beoszthatnak-e titkárokat, de különösen ezek után, hogy köztisztviselőből is lehet bíró, legalább ne tekintsük már a minisztériumba beosztott titkárt valamifajta politikai veszélyforrásként.

Tehát most tényleg, őszintén kérdezem, ha egy olyan emberből lehet bíró, aki 20 vagy akár 5 évig dolgozott minisztériumban köztisztviselőként, akkor miért baj az, hogy egyébként 1-2 évig dolgozott valaki titkárként, és ezután kinevezhetik. Ugye, beszélünk arról, hogy a beosztott bírónak mi a jogállása. A beosztott bíróra a mostani szabályok szerint is, ez a Bt. 60. §-ában található, a következő szabályok vonatkoznak: „A bírót a minisztériumba a jogszabályok előkészítésében történő részvétel, kegyelmi ügyek intézése vagy egyéb igazságügyi munkatapasztalatot igénylő feladat ellátása céljából be lehet osztani. A minisztériumba beosztott bíró megtartja bírói tisztességét, de nem ítélkezhet. Javadalmazására a bíróra vonatkozó szabályokat kell alkalmazni. Határozott időre kinevezett bíró a minisztériumba nem osztható be.” Ez az, amin változtatni kívánunk.

„A minisztériumba beosztott bíró felett a munkáltatói jogkört az igazságügyért felelős miniszter gyakorolja. A bíró köteles a vezetői intézkedéseket, utasításokat teljesíteni, érvényesülésüket elősegíteni.” Ez a jelenleg hatályos szabály. És valószínűleg nem néztem a régi bírói jogállási törvényeket, de hasonló szabályok voltak eddig is. Tehát nem újdonság az, hogy bírókat beosztanak minisztériumba. Egy esküt tett, a törvényeknek alárendelt, lelkiismerete-

sen dolgozó ember különbséget tud tenni aközött, hogy most éppen bírói munkát, ítélkezési tevékenységet végez, vagy pedig más szakmai feladatot lát el bírói háttérrel, bírói jogállással.

Tehát sajnós a lényeg abban van, amit önök úgy fogalmaztak meg, hogy az elmúlt öt év után, meg azok után, ami 2011-12-ben történt, azok után önök ilyen meg olyan feltételezéssel élnek. Én ezt elfogadom és tudomásul veszem. Csak azt kérem, hogy ezt a gyanakvást vagy bizalmatlanságot ne keverjük össze a dolgok, szabályok objektív vizsgálatával. Mert ha feketén fehéren le vannak írva a szabályok, és ezek a szabályok évek óta, sőt évtizedek óta működnek, akkor ezek mögött a rendelkezések mögött nem érdemes bizalmatlanságot keresni vagy bizalmi problémákat felvetni.

Ami meg az egyeztetést illeti, nagyon sajnálom, ha félreértették a levelet, amit írtunk. Természetesen az a szándékunk, hogy bármikor rendelkezésre állunk egy ötpárti egyeztetésre. Azonban ez a vita most jó volt arra, hogy legalább lássuk azt, hogy mely rendelkezések ellen van kifogásuk. Persze, ha hamarabb megkaptuk volna írásban az észrevételeket, akkor tudtuk volna. Mindegy, szerintem talán ebből a vitából, illetve a benyújtandó módosító javaslatokból kiderül, hogy az önök számára melyik az a sarkalatos rendelkezés, ami nem fogadható el. Ha van ilyen, természetesen az Igazságügyi Minisztérium meg fogja fontolni, hogy elfogadja az önök módosítását. Mert ha ezeket a rendelkezéseket csak részlegesen fogadja el az Országgyűlés, szerintem már akkor is többet tesz, mintha teljesen elutasítja a sarkalatos rendelkezéseket.

Tehát azt akarom mondani önnek, biztatnám önöket arra, hogy természetesen még rendelkezésre áll módosító javaslat benyújtására határidő. Ha önök úgy gondolják, hogy egyes ilyen sarkalatos rendelkezéseket hagyjunk el a törvényből, akkor annak érdekében, hogy meglegyen a konszenzus, szerintem erre nyitott lesz a kormány. Nyilván nem tudom ezt most minden javaslatra mondani, de kérem, jelöljék meg módosító formájában vagy írásban, észrevétel formájában, hogy mi az, amivel nem értenek egyet. És akkor innen már érdemes tárgyalnunk. Ez a törvény nem olyan törvény, aminél teljes körű, ötpárti egyeztetésre szükség lett volna, hiszen ennek csak egyetlen szakasza tartalmaz kétharmados rendelkezéseket. Igaz, hogy több pontból áll ez az egyetlen szakasz. Ha ebben a szakaszban vannak az önök számára elfogadható rendelkezések, akkor haladjunk így, és próbáljuk meg elfogadni.

Ha magukra vették és sértésnek tartják azt, hogy az igazságszolgáltatás működésének elősegítésében mintha nem lenne közös az eltökéltségünk, elnézést kérek, ha ezt feltételezném, viszont azt kérem, hogy tényleg a törvényjavaslatot magát nézzék, és ne valamifajta más politikai szempontokkal próbálják ezt alátámasztani vagy elutasítani. Inkább azt javaslom, nézzük meg, hogy ez használ az igazságszolgáltatásnak, tényleg értelmes rendelkezésekről van-e szó.

Amennyiben önök támogathatónak tartják, akkor ezt örömmel fogjuk venni.

Megjegyzem, nem dől össze a világ, ha nem szavazzák meg a kétharmados rendelkezéseket, látják, hogy a törvényjavaslat 99 százaléka nem kétharmados; tehát nem dől össze a világ. Pusztán arról van szó, hogy az Országos Bírósági Hivatal egyébként az Igazságügyi Minisztérium egyetértésével úgy gondolja, hogy ezek a rendelkezések javíthatnak az igazságszolgáltatás működésén.

Köszönöm szépen, elnök úr, a figyelmet. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

(12.40)

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Engedjék meg, hogy az önök nevében is és a magam nevében is, az Országgyűlés nevében is tisztelettel **köszöntsem** a hivatalos látogatáson hazánkban tartózkodó Kim Tae-Whan urat, a **Koreai Interparlamentáris Unió delegációjának vezetőjét és a delegáció tagjait.** *(Taps. - A vendégek felállva köszönik meg a tapsot.)* És talán annyit engedjenek meg, hogy külön személyesen is köszönthessem elnök urat, hisz Dél-Koreában találkoztunk, személyes ismerősként üdvözölhetem, ritkán fordul elő a Magyar Országgyűlésben.

Engedjék meg, hogy külön köszöntsem Jym Geun-Hyeong nagykövet urat, aki jelenlétével szintén megtisztelti ülésünket. *(Taps. - A vendég felállva köszöni meg a tapsot.)*

A delegáció L. Simon László úrnak, a Magyarországi IPU Koreai Tagozata elnökének meghívására érkezett Magyarországra. További tárgyalásaikhoz sok sikert kívánunk, és élményekben gazdag magyarországi tartózkodást. Kérem, érezzék jól magukat, érezzék magukat otthon gyönyörű fővárosunkban! *(Taps.)*

Tisztelt Országgyűlés! Mielőtt a következő napirendi pontunkra rátérnénk, két perc technikai szünetet rendelünk el. Nagyon hosszú idő óta van már bent államtitkár úr a napirendek keretében a teremben. Köszönöm megértésüket - kettő perc. *(Rövid szünet.)*

Tisztelt Országgyűlés! Köszönöm megértésüket, folytatjuk munkánkat.

Soron következik **az egyes büntetőjogi tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája** a lezárásig. Az előterjesztés T/4643. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. Tisztelt Országgyűlés! Bejelentem, hogy a Házbizottság múlt heti ülésén elhangzottaknak megfelelően az előterjesztést uniós napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés.

Elsőként megadom a szót Répássy Róbert úrnak, az Igazságügyi Minisztérium államtitkárnak, a

napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! 2012-ben az új büntető törvénykönyv megalkotásával egy átfogó büntető igazságszolgáltatási reform vette kezdetét. E folyamat második állomásaként 2013-ban elfogadásra került a büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló törvény, amely 2015. január 1-jétől váltotta fel a büntetések és az intézkedések végrehajtásáról szóló 1979. évi 11. törvényerejű rendeletet.

Az új büntetés-végrehajtási kódex a társadalom, az emberek védelme érdekében a korábbinál jóval nagyobb hangsúlyt helyez az elítéltek nevelésére, a társadalomba való újbóli beilleszkedés elősegítésére. Ennek érdekében 2015. április 1-jével egy új jogintézménnyel, a reintegrációs őrizettel bővült a büntetés-végrehajtási szervezet eszköztára, amelynek révén a társadalmi visszailleszkedés lépcsőzetesen valósulhat meg, tekintettel arra, hogy a teljes szabadságelvonás és a felelős önálló életvezetés közé belép egy, az állami szervek által felügyelt életszakas, amely legfeljebb hat hónapig tarthat.

Nagymértékben szolgálja a reszocializációt, hogy ebben az időszakban az elítélt biztosíthatja önálló megélhetését, munkát kereshet és vállalhat, tanulmányokat folytathat, újraalakíthatja és erősítheti családi, társadalmi kapcsolatait. Így nagyban csökken annak a veszélye, hogy az elítélt visszaessen. Emellett vitathatatlan előnye a reintegrációs őrizetnek, hogy a büntetés-végrehajtási intézmények leterheltségét is csökkenti, anélkül azonban, hogy az elítélt elkerülje méltó büntetését.

Az önök előtt fekvő törvényjavaslat elsődleges célja, hogy ezen új jogintézménnyel szorosan összefüggő törvényi szabályokkal a teljes összhangot megteremtse, a rendszer megfelelő és eredményes működéséhez szükséges feltételeket biztosítsa. Ugyanakkor a javaslat megalkotásának hátterében meghúzódó másik ok legalább ilyen lényegesnek tekinthető. A már említett büntető igazságszolgáltatási reform keretében széles körű konzultáció kezdődött a jogalkalmazó szervekkel, amelynek keretében a joggyakorlat részéről észlelt problémák megoldására is javaslatok születtek.

A törvényjavaslat törekszik az igazságszolgáltatás résztvevői által tett észrevételek alapján a jogértelmezési nehézségek kiküszöbölésére, az eljárások gyorsítását és a hatékonyság fokozását szolgáló módosítások átvezetésére.

Végül nem elhanyagolható feladata jelen törvényjavaslatnak, hogy a nemzetközi kötelezettségeinknek való megfelelést, valamint az uniós joggal való maradéktalan összhangot biztosítsa, és ennek érdekében elvégezze a szükséges változtatásokat a hatályos büntetőjogi tárgyú törvényeken.

(12.50)

Először a büntető törvénykönyvet érintő főbb módosító rendelkezéseket szeretném bemutatni önöknek.

A büntető törvénykönyvnek a fogolyszökést szankcionáló tényállása a reintegrációs őrizethez kapcsolódóan kiegészül. Az új szabályozás szerint fogolyszökést követ el az is, aki a reintegrációs őrizet tartama alatt a számára kijelölt lakást és az ahhoz tartozó bekerített helyet vagy a számára meghatározott, napirend szerinti tartózkodási helyet a reintegrációs őrizet szabályainak megszegésével abból a célból hagyja el, hogy a szabadságvesztés végrehajtása alól kivonja magát. Világossá kell tenni az elítélt számára, hogy a reintegráció nem kegy, nem is kegyelem, hanem a büntetés-végrehajtás része, és a szabályaival való szembehelyezkedés szigorú következményekkel jár.

A joggyakorlatban problémát okozott a különös, a többszörös és az erőszakos többszörös visszaesőkre, valamint a bünszervezetben történő elkövetésre vonatkozó rendelkezéseknek a halmazati büntetés kiszabásának szabályaival történő egyidejű alkalmazása. A törvényjavaslat egyértelművé teszi, hogy a különös, a többszörös, az erőszakos többszörös visszaesőkre és a bünszervezetben történő elkövetésre vonatkozó rendelkezések, ha ezek feltételei az adott bűncselekmény vonatkozásában fennállnak, a bűnhalmazat szabályainak alkalmazását megelőzik.

A Btk. hatályos rendelkezései csak a végrehajtandó szabadságvesztés büntetés tekintetében szabályozzák az ítélet kihirdetését követő utólagos bírósági mentesítést. Figyelemmel arra, hogy a felfüggesztett szabadságvesztés büntetés próbaidejének tartama akár öt év is lehet, és ennyi idő alatt az elítélt tanúsíthat olyan magatartást, amelynek alapján a bírósági mentesítése indokolt lehet akkor is, ha előzetes mentesítésben nem részesült, a módosítás megteremti annak jogszabályi hátterét, hogy felfüggesztett szabadságvesztés büntetés kiszabása esetén lehetőség legyen az előzetes bírósági mentesítés mellett az utólagos bírósági mentesítésre is.

A törvényjavaslat kiegészíti és pontosítja a korrupciós bűncselekmények tényállását. Így a korrupciós bűncselekmények üldözése terén érvényesítendő zéró tolerancia jegyében a hivatalos személyek számára a vesztegetés feljelentésének elmulasztása immár valamennyi - és nem csak a legsúlyosabb - korrupciós bűncselekmények esetében büntetendővé válik. A korrupciós bűncselekményeknél kiemelkedően magas a látencia, így a felderítési hatékonyság növelése érdekében a módosítás értelmében a befolyás vásárlása és a befolyással üzérkedés tekintetében is lehetőség lesz a korlátlan enyhítésre. Ez nagyban fogja segíteni azt a célt, hogy a korrupció miatt a nagyhalak se maradjanak büntetlenül. *(Dr. Staudt Gábor: Kíváncsi leszek!)*

A tiltott szerencsejáték szervezése körében ma-napság egyre gyakoribb az online szerencsejáték

informatikai eszköz, hírközlő berendezés rendelkezésre bocsátása útján történő hozzáférhetővé tétele. Mivel a jelenleg hatályos szabályozás alapján e tevékenység legfeljebb bűnsegélyként értékelhető, a módosítással bevezetésre kerülő szigorítás kiterjeszti a tiltott szerencsejáték szervezése tényállásának sui generis elkövetési magatartását az eszköz rendelkezésre bocsátására is.

A rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló törvény a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek tekintetében új életpályamodellt alakít ki, amelynek egyik újdonsága, hogy a rendfokozat szerepe a hatálybalépést követően jelentősen megváltozik. A rendfokozatokat érintő új előmeneteli rendszer kiépítéséhez kapcsolódóan szükség volt a Btk. kiegészítésére és kisebb módosítására is.

A törvényjavaslat megteremti az érték-egybefoglalás átfogó büntetőjogi szabályozását, igazodva a szabálysértésekről szóló törvény rendelkezéseiseihez. Az érték-egybefoglalás szabályait a tulajdon elleni szabálysértések mellett a szerzői vagy szerzői joghoz kapcsolódó jogok megsértésére, az iparjogvédelmi jogok megsértésére, a rossz minőségű termék forgalomba hozatalára és versenytárs utánzására, valamint vámszabálysértésekre is kiterjeszti. Ez a szigorítás azt jelenti, hogy ha valaki több ilyen jellegű szabálysértést követ el, de ezek elkövetési összértéke meghaladja a bűncselekményi értékhatárt, akkor immár nem szabálysértés, hanem bűncselekmény miatt kell felelnie.

A büntetőeljárásról szóló törvényt érintő változtatások közül a következőket érdemes kiemelni. Az utóbbi időben a kábítószer-kereskedelem és a terrorcselekmények finanszírozása tekintetében is egyre inkább érvényesül az a tendencia, hogy a cselekményeket a világháló felhasználásával, internetes úton hajtják végre. E jogellenes magatartásokkal szembeni hatékonyabb fellépés érdekében az elektronikus adat ideiglenes hozzáférhetetlenné tétele kényszerintézkedésnek az elektronikus adatahoz való hozzáférés ideiglenes megakadályozásával történő elrendelését lehetővé tevő rendelkezést a javaslat kiegészíti az említett bűncselekményekkel. Tekintettel arra, hogy a rendbíróság helyébe lépő elzárás végrehajthatóságának kérdése rendszeres problémát okoz a bírói gyakorlatban, a törvényjavaslat egyértelműen törvényi szinten rendezi a büntetőeljárás során kiszabott rendbíróság elévülési szabályait.

A büntetőeljárás során a tájékoztatáshoz való jogról szóló európai parlamenti és tanácsi irányelv szerint az előzetes letartóztatást megalapozó iratokat a vádemlést megelőzően nemcsak a kényszerintézkedés elrendelésekor, hanem annak meghosszabbításakor is a terhelt és a védő rendelkezésére kell bocsátani abban az esetben, ha az előzetes letartóztatás tárgyában hozott legutóbbi bírói döntést követően a kényszerintézkedés szempontjából jelentőséggel bír, az újabb ügyészi indítványt megalapozó bármilyen irat keletkezett. E követelménynek való megfele-

elés érdekében módosítja a törvényjavaslat a Be. hatályos szabályait.

A törvényjavaslat az előbbieken túl további pontosításokat, illetve technikai jellegű módosításokat is eszközöl a büntetőeljárás törvényben.

A büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló törvényben a reintegrációs őrizettel kapcsolatos több módosításra, kiegészítésre is sor kerül a törvényjavaslat alapján. A javaslat a reintegrációs őrizet során lefolytatandó büntetés-végrehajtási bírói eljárásokra az általánostól eltérő illetékességi szabályokat határoz meg. Ennek oka, hogy a reintegrációs őrizet hatálya alatt álló elítélt a számára kijelölt lakásban tartózkodik, amelyet csak meghatározott célból hagyhat el, ezért az illetékességet a lakás elhelyezkedésére kell alapítani.

Rögzíti a javaslat, hogy a büntetés-végrehajtási pártfogó felügyelő a reintegrációs őrizettel kapcsolatos magatartási szabályok ellenőrzésében is részt vesz. A törvényjavaslat értelmében a büntetés-végrehajtási pártfogó kezelheti a végrehajtásra kijelölendő lakás felmérése, a környezettanulmány elkészítése, valamint az ellenőrzés során a birtokába jutott személyes adatokat.

Jelenleg a büntetés-végrehajtási kódex a jogkövetkezmények tekintetében nem számol azzal a lehetőséggel, ha a reintegrációs őrizet elrendelését kizáró ok a kijelölt lakás tekintetében utóbb következne be. Tekintettel arra, hogy ezen ok bekövetkezése kívül eshet az elítélt magatartása által befolyásolható körülményeken, ezért lehetőséget biztosít a szabályozás arra, hogy a reintegrációs őrizet végrehajtási helyként új lakás kijelölésére sor kerülhessen.

A módosítás egyértelművé teszi azt, hogy a büntetés-végrehajtási bíró abban az esetben, ha úgy dönt, hogy az elítéltet nem engedí feltételes szabadságra, ezzel egyidejűleg megszüntetni a reintegrációs őrizetet.

A törvényjavaslat a tájékoztatási irányelvnek való teljes megfelelés érdekében pontosan meghatározza a tájékoztatás tartalmát, illetve egyértelműen kijelöli a tájékoztatással érintettek körét.

Nem indokolt, hogy a büntetés-végrehajtási bíró a bírósági felülvizsgálati eljárás során meghallgatás alapján döntsön a bírósági felülvizsgálati kérelem elkésztés, törvény által kizártság vagy nem jogosulttól származás miatti elutasításáról, hiszen ilyen esetekben önmagában a rendelkezésre álló iratok alapján megállapítható a hiányosság.

Az iratok alapján való eljárás lehetősége mellett a törvényjavaslat - a büntetés-végrehajtási bírók ügyterhére figyelemmel - annak is megteremti a jogszabályi háttérét, hogy ilyen ügyekben a bírósági titkárok is eljárhassanak.

A büntetés-végrehajtási kódex hatályos szabályozásából olyan értelmezés is levezethető, hogy a Büntetés-végrehajtás Országos Parancsnokságának a szabadságvesztés végrehajtásának megkezdésére szóló felhívásokat a többszörös visszaesők, valamint

az öt évig vagy azt meghaladó tartamú szabadságvesztésre ítélték esetében soron kívül kell kibocsátani, de nem kell az elítélteket a szabadságvesztés soron kívüli időpontban történő megkezdésre felhívni.

(13.00)

E félreértés megszüntetése érdekében a törvényjavaslat egyértelművé teszi, hogy a többszörös visszaesők, valamint az öt évi vagy azt meghaladó tartamú szabadságvesztésre ítélték esetében a büntetés letöltése megkezdésének is minél előbb meg kell történnie.

Egyes bv-intézetek vallási részleget működtetnek, amelynek törvényi alapjait szükséges megteremteni. Ezzel egyidejűleg annak kimondása is indokolt, hogy a többi speciális részleghez hasonlóan a végrehajtási fokozattól függetlenül együttesen kerülhetnek az elítéltek elhelyezésre, továbbá a befogadási és fogvatartási bizottság feladatai között is meg kell jeleníteni az ezzel kapcsolatos feladatokat.

A javaslat meghatározza a vallási részlegre helyezés feltételeit, illetve az ilyen elhelyezés megszüntetésének az esetköreit. A gyakorlatban többször előfordul, hogy a rendőrség elfogatóparancs alapján elfogott elzárásra ítéltet, szabálysértési elzárással sújtott elkövetőt szándékozik az elzárás vagy szabálysértési elzárás letöltésére hivatali munkaidőn kívül bv-intézetbe előállítani vagy elővezetni, ez azonban megghiúsul, mert a bv-intézet a jelzett személyeket a jelenlegi szabályozás szerint hivatali időn kívül nem fogadhatja be. A törvényjavaslat orvosolja ezt a problémát.

Ugyancsak a gyakorlat részéről érkező visszajelzések alapján megállapítható, hogy olykor nehézséget okoz a kódex azon rendelkezése, amely szerint a bíróságnak a tárgyalás előkészítése során hozott határozatáig az előzetes letartóztatás végrehajtása vonatkozásában az ügyész gyakorolja a rendelkezési jogot. A tapasztalatok alapján egyes esetekben célszerű lenne e jogot a nyomozó hatóságra átruházni. A javaslat e lehetőséget is megteremti.

A törvényjavaslat az elítéltek tartáshoz való hozzájárulásával kapcsolatos változtatásokat hajt végre. Az oktatásban való részvétel iránti motivációt korlátozza annak előírása, hogy az ösztöndíjból a tartáshoz hozzá kell járulnia a fiatalkorúnak, éppen ezért a javaslat kimondja, hogy a fiatalok a tartására fordított költségekhez csak akkor kötelesek hozzájárulni, ha munkáltatásban vesz részt vagy rendszeres pénzellátással rendelkezik. A tartáshoz való hozzájárulás elszámolása esetén problémát okoz, hogy a fogva tartottak egy része nem 8 órában, hanem részmunkaidőben dolgozik, ezért a jogbiztonság érdekében az alapmunkadíjat és a tartási költséghez való hozzájárulás összegének csökkentését törvényi szinten kell rendezni.

A javaslat által előírányzott, technikai szempontú, illetve az egységes jogértelmezést segítő egyéb módosításokat terjedelmi korlátok miatt nem részle-

tezném. E helyütt csak annyit kívánok megjegyezni, hogy e javítások a jogalkalmazók bevonásával, a gyakorlati igények maximális kielégítése céljából kerültek kidolgozásra.

Végül: a törvényjavaslat egyéb törvényeken is végrehajt kisebb korrekciókat. A jogszabályok koherenciájának biztosítása érdekében módosítja a javaslat a büntetés-végrehajtási szervezetről szóló törvényt, valamint a gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló törvényt. A Btk. korrupciós bűncselekményekkel foglalkozó rendelkezéseinek módosítása tette indokolttá a szervezett bűnözés, valamint az azzal összefüggő egyes jelenségek elleni fellépés szabályairól és az ehhez kapcsoló törvény-módosításokról szóló törvényben, továbbá az Európai Unió tagállamaival folytatott bűnügyi együttműködésről szóló törvényben szereplő hivatkozások pontosítását.

A szabálysértési jogsegélyről szóló törvény mellékleteinek módosítását részben a szabálysértésekről szóló törvény időközben bekövetkező változásai, részben pedig az az igény indokolta, hogy a szabálysértési jogsegély a szerzői vagy szerzői joghoz kapcsolódó jogok megsértése szabálysértés, valamint az iparjogvédelmi jogok megsértése szabálysértés tekintetében is alkalmazható legyen.

Tekintettel arra, hogy a javaslat megvalósítja az érték-egybefoglalás átfogó büntetőjogi szabályozását, szükségessé vált a szabálysértésekről szóló törvény egyes tényállásainak az érték-egybefoglalást elrendelő szabállyal való kiegészítése is.

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! A főbb módosítások rövid bemutatása alapján reményeim szerint az önök számára is láthatóvá vált, hogy a gyakorlat részéről érkező visszajelzések alapján megalkotott törvényjavaslat a jogalkalmazók munkáját hatékonyan képes segíteni. A javaslatban tervezett változtatások - szolgálják azok akár a belső joganyag koherenciáját, fejlődését vagy akár a nemzetközi jognak való megfelelést, esetleg a szigorítást - egytől egyig fontos szerepet játszanak abban, hogy a büntetőjogi rendszerünk eredményesebben, gyorsabban és egységesebben tudjon működni.

Tekintettel arra, hogy a jogszabályok, különösen pedig a nagyobb terjedelmű kódexek előnyei és hátrányai, esetleges hiányosságai csak a hatálybalépés utáni gyakorlati tapasztalatok fényében vizsgálhatók, az igazságszolgáltatás részvevőinek észrevételeit a jogalkotónak mindig figyelemmel kell kísérnie.

Jelen törvényjavaslat számos rendelkezése ezen észrevételek megvitatásának és az érintettekkel történő közös munkának az eredménye. Emellett hasonlóan széles körű konzultációt követően kerültek be a javaslatba az új jogintézményekkel, így elsősorban a reintegrációs őrizettel összefüggő rendelkezések, továbbá a nemzetközi kötelezettségeink teljesítését szolgáló szabályok is.

A nyitóbeszédem elején kiemelt törekvések a jogrendszer gördülékenyebb működését szolgálják, e célok pedig csak a törvényjavaslat elfogadása útján

érhetőek el. Ezért kérem önöket, hogy a törvényjavaslatot támogatni szíveskedjenek. Elnök úr, köszönöm szépen a szót. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek. Ezek első körében a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Megadom a szót Vigh László képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

VIGH LÁSZLÓ, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! A kormány május elején nyújtotta be a most tárgyalt javaslatot, amely az egyes büntetőjogi tárgyú törvények módosításáról szól. Az Országgyűlés 2012. június 25-ei ülésnapján elfogadta a büntető törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvényt, azaz az új Btk.-t, amely 2013. július elején az 1978. évi IV. törvény helyébe lépett.

A Btk., bár nem sarkalatos törvény, súlyát, jelentőségét tekintve az egyik legnagyobb horderejű norma, amelynek újraszabályozása szervesen illeszkedik abba a jogalkotási folyamatba, amely az Alaptörvény elfogadását követően a sarkalatos és a kódexjellegű törvényeken át a jogrendszer legfontosabb elemeinek felülvizsgálatát jelentette. Az új Btk. megalkotásával azonban ezen a jogterületen nem fejeződhetett be a kodifikációs munka, mivel az annak hatálybalépése óta eltelt időszak számos törvény módosítását teszi szükségessé.

Az önök előtt lévő törvényjavaslat azokat a törvény-módosításokat tartalmazza, amelyeket az új büntetőkodeks hatálybalépése óta a joggyakorlatban felmerült problémák tesznek szükségessé. Ezek elsődlegesen büntető tárgyú jogszabályok, azonban egyéb tárgykört szabályozó törvények is nagy számban tartalmaznak büntető anyagi jogi rendelkezésre való utalást.

Most rátérnék a részletekre, először is a Btk.-n belüli módosító javaslatokra. A joggyakorlatban problémát okozott a különös, a többszörös és az erőszakos többszörös visszaesőkre, valamint a bűnszövetkezetben történő elkövetésre vonatkozó rendelkezéseknek - Btk. 89-90. §-a - a halmazati büntetés kiszabásának szabályaival történő egyidejű alkalmazása. A javaslat egyértelművé teszi, hogy a büntetés kiszabása során először azt kell értékelni, hogy a halmazatban lévő bűncselekményt különös, többszörös, erőszakos többszörös visszaesőként vagy bűnszövetkezetben követték el, és a halmazati büntetés csak ezen értékelés elvégzése után, az így már felmerült büntetési tételeket alapul véve kell kiszabni.

A következő problémakör a felfüggesztett szabadságvesztéssel kapcsolatban merült fel. A felfüggesztett szabadságvesztés esetében a bírósági mentesítés szabályozása a Be. és a Btk. szövegezését összevetve nem teljesen koherens. E probléma megoldása érdekében a javaslat megteremti annak jogszabályi

hátterét, hogy a felfüggesztett szabadságvesztés esetén is lehetőség legyen az előzetes bírósági mentesítés mellett az utólagos bírósági mentesítésre is.

(13.10)

A javaslat következő módosítási szándéka a szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény szerinti érték-egybefoglalás témakörre terjed ki. Erre tekintettel érték-egybefoglalásnak van helye, ha az elkövető egyenként 50 ezer forintot el nem érő értékre, illetve ekkora összegű kárt, vagyoni hátrányt okozva követ el lopást, sikkasztást, jogtalan elsajátítást, orgazdaságot, csalást, szándékos rongálást, hűtlen kezelést.

Ilyen esetekben szükséges megteremteni annak törvényi alapját, hogy e cselekmények már a büntetőeljárás keretében legyenek elbírálhatóak, mivel az érték-egybefoglalás eredményeként az összesített értékkövetési érték meghaladja a bűncselekmény-értékhatárt. Az új Btk. hatálybalépése előtt felmerült, hogy az elektronikus hírközlő hálózat útján számos bűncselekmény elkövethető, így például terrorcselekmény, csalás, szerzői jogok megsértése.

Korábban nem volt arra jogszabályi előírás, hogy ilyen jogellenes tartalmat az eljáró hatóság elérhetetlenné tegyen. A nemzeti drogellenes stratégiáról szóló országgyűlési határozat a kínálatcsökkentés területére tartozó feladatok között meghatározza, hogy elő kell írni az elektronikus adat ideiglenes hozzáférhetetlenné tételét a büntetőeljárás nyomozati szakaszában a kábítószer-kereskedelem, a kóros szenvedélykeltés, a kábítószer készítésének elősegítése, továbbá az új pszichoaktív anyaggal való visszaélés bűncselekményének megalapozott gyanúja alapján indított nyomozati eljárások esetén is. A javaslat erre figyelemmel említi meg annak szükségességét, hogy az elektronikus adat ideiglenes hozzáférhetetlenné tétele kényszerintézkedés fent említett bűncselekményekkel való kiegészítése mennyire indokolt.

A következő említésre méltó módosítás az előzetes letartóztatásra vonatkozik. Az uniós követelményekkel összhangban jelen javaslat előírja, hogy az előzetes letartóztatásra vonatkozó indítványt megalapozó iratokat a vádemelést megelőzően nemcsak a kényszerintézkedés elrendelésekor, hanem annak meghosszabbításakor is a terhelt és a védő rendelkezésére kell bocsátani abban az esetben, ha az előzetes letartóztatás meghosszabbítására irányuló indítvány a meghosszabbítás okaként új körülményre hivatkozik.

Végül áttérnék a következő módosítási szándékolt nagy területre, a büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. törvényre. E tekintetben a javaslat több módosítási szándékot is megfogalmaz. Többek között egyértelművé teszi, hogy a többszörös visszaesők, valamint az 5 évi vagy azt meghaladó tartalmú szabadságvesztések eseté-

ben nemcsak a szabadságvesztés végrehajtásának megkezdésére szóló felhívásnak, hanem a büntetés letöltésének, megkezdésének is minél előbb meg kell történnie.

Az eljárások gyorsítását szolgálja továbbá, hogy a büntetés-végrehajtási bíró a bírósági felülvizsgálati eljárás során a bírósági felülvizsgálati kérelemről elkésettség, törvény általi kizártság vagy nem jogosulttól származás miatti elutasítás miatt meghallgatás nélkül, az iratok alapján is dönthet. Ugyancsak az eljárás eredményesebb lefolytatását hivatott biztosítani a javaslat által bevezetendő azon új szabály, amely az előzetes letartóztatás végrehajtása vonatkozásában lehetővé teszi, hogy bizonyos körben az ügyész a nyomozó hatóságra ruházza át a rendelkezési jogot, valamint az a rendelkezés, amely az elzárásra ítélt bv-intézeti befogadását egyes esetekben hivatali időn túl is lehetővé teszi.

Az új szankciók végrehajtási szabályainak meghatározása mellett a javaslat az eljárás gyorsítása, az adminisztratív terhek csökkentése és a költséghatékonyosság növelése érdekében is tartalmaz egyéb pontosító, a jogalkalmazást könnyítő módosításokat.

Tisztelt Országgyűlés! Kedves Képviselőtársaim! Kérem önöket, hogy a benyújtott törvényjavaslatot támogatni szíveskedjenek. Köszönöm megtisztelő figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Bárándy Gergely képviselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. BÁRÁNDY GERGELY, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Az a tény, hogy szükségessé vált ennek a büntetőjogi salátatörvénynek a benyújtása, ismét bizonyítja az Orbán-kormány jogalkotási tevékenységének alacsony színvonalát. Bár a törvényjavaslatban van néhány új érdemi elem, azonban a módosítások nagyobbik része a 2010-14 között megalkotott törvények korrekciójának tekinthető.

Elsősorban a 2012-ben elfogadott büntető törvénykönyv, illetve a 2013-es büntetés-végrehajtási kódex rendelkezéseit érinti a módosítások. Természetesen egy ilyen terjedelmű, több száz paragrafust tartalmazó kódex esetében óhatatlanul fordulnak elő hibák, pontatlanságok. Azonban például a bűnhalmozatra vonatkozó szabályok esetében nem egyszerű elírások, hanem a jogbiztonságot súlyosan sértő koherenciazavarok orvoslására volt kénytelen javaslatot tenni a kormány.

Azonban nem is annyira a büntető törvénykönyv, hanem sokkal inkább a büntetés-végrehajtási törvény esetében szembeötlő az Orbán-kormány elfogadhatatlan színvonalú jogszabály-előkészítési tevékenysége. Ez a törvényjavaslat is visszaigazolja mindazokat a kritikákat, amelyeket az MSZP már a bv-törvény 2013. novemberi vitájában megfogalma-

zott. Mi már - és személyesen én is - akkor is elmondtuk, hogy a kormány ugyan egy alapvetően előremutató, de nem megfelelően előkészített, a szakmával kellően végig nem egyeztetett törvényt fogadott el rohamtempóban az Országgyűléssel.

Azt is bemutattuk, hogy hiányoznak a végrehajtás alapvető személyi és tárgyi feltételei. Önök persze szokás szerint tudomást sem vettek ezekről a kritikákról. Majd 2014 novemberében, néhány héttel a kódex hatálybalépése előtt kénytelenek voltak az új törvény több mint harmadát, azaz 70 paragrafust módosítani. Átírták, pontosították, kiegészítették az új kódex számos rendelkezését, az iratbetekintési jog gyakorlásától kezdve az elítéltek elővezetésén át a kockázatértékelés és a biztonsági csoportba sorolás szabályaiig. Pár héttel a hatálybalépés előtt ezzel a tömértelen mennyiségű módosítással próbálták működésképesé, alkalmazhatóvá tenni az új törvényt.

Ilyen előzmények után lépett hatályba a büntetés-végrehajtási törvény 2015. január 1-jén. Azonban gyakorlati alkalmazása megkezdése után azonnal kibukott a törvény számos hiányossága. Bár a hatálybalépés óta még fél év sem telt el, de máris a büntetés-végrehajtási törvény újabb módosítását kénytelen tárgyalni az Országgyűlés. Erről van szó, sajnos.

Az újabb és újabb szakmai kudarcokból ráadásul semmit sem tanultak, hiszen még ezt, a javított törvény újabb javaslatát sem egyeztették le megfelelően. Azt ugyanis nemhogy az ágazatban tevékenykedő szakszervezetekkel nem egyeztették le, de még a Magyar Rendvédelmi Karral sem, legjobb tudomásom szerint, államtitkár úr, Holott éppen önök tették a Magyar Rendvédelmi Kart többek között a büntetés-végrehajtásban dolgozók szakmai köztestületévé.

Kérdem én: milyen szakmai munkát szánnak önök a Magyar Rendvédelmi Karnak, ha még a tevékenységüket érintő törvényjavaslatokról sem kéri ki a véleményüket? Tehát a büntetés-végrehajtási törvény témájában immár harmadszorra vagyunk kénytelenek elmondani, hogy a jogszabály előkészítésének módja és a végrehajtás feltételeinek hiánya miatt elfogadhatatlan a benyújtott javaslat. De még egy kodifikációs szempontból tökéletes új bv-kódex is csupán pusztába kiáltott szó lenne a büntetés-végrehajtás intézményrendszerének átfogó modernizációja nélkül. Márpedig ennek kevés nyomát látni.

A bv-intézetek zsúfoltsága semmit nem enyhült, átlagos telítettsége a 2012-es 137 százalékról 2013 végére 143 százalékra nőtt.

(13.20)

Emellett a bv-állomány munkakörülményei is borzalmasak. Sok bv-intézet csak rendkívül feszes gazdálkodás mellett, állandó, jelentős mennyiségű túlóra igénybevételével képes ellátni a feladatát. A bv-állomány illetménye ugyan emelkedik július 1-jétől, azonban az új szolgálati törvényből is fakadóan hiányoznak a bv-állomány pihentetésére és rekreációjára vonatkozó speciális szabályok, holott a zárt

intézeti környezet, a fogvatartottak napi szintű őrzése, felügyelete különösen nagy pszichést megterhelést jelent.

A hatályos szabályokat toldozó-foldozó salátatörvényektől érdemi eredmények nem várhatók. Nem is ez a céljuk. Egyetlen rendeletetésük, hogy egyáltalán alkalmazhatóvá tegyék az elrontott új törvényeket. Érdemi eredmények eléréséhez az Orbán-kormány büntetőpolitikájának alapvető újragondolása van szükség. Ezt számtalanszor elmondtuk már, én részletezni most nem kívánom. Mi a követendő iránynak az úgynevezett kettős nyomtávú büntetőpolitikát tartjuk. Ezt mindannyian tudjuk itt az Országgyűlésben, hogy mit takar és mit rejt. Nem az eszeten szigorítást, hanem a megfelelő szigorítást jelenti. Azt jelenti, hogy a súlyos bűnelkövetők számára a törvény teljes szigorát kell érvényesíteni és elsősorban a szabadságvesztés büntetést, de bizony az alternatív szankciók alkalmazása indokolt volna a kisebb súlyú bűncselekményt első ízben elkövető bűnelkövetők esetében. Így talán egyébként a túlszűfolttságot is meg lehetne szüntetni vagy legalábbis mérsékelni lehetne. A kormány persze ezt az alapvetően technikai jellegű módosítási csomagot is megpróbálja eladható csomagolásba burkolni, államtitkár úr is ezt tette a nyitóbeszédében. Ez a színes csomagolás pedig a korrupcióellenes fellépésnek az ígérete. A törvényjavaslat valóban több ponton is módosítja a korrupcióval összefüggő bűncselekményekre vonatkozó szabályokat. Lényegében azonban egyetlen tényleg érdemi változást tartalmaz a javaslatcsomag: a törvényjavaslat szerint minden korrupciós bűncselekmény esetén büntetni fogják, ha az erről tudomással bíró hivatalos személy nem tesz feljelentést.

Tisztelt Képviselőtársaim! A korrupció elleni harc rendkívül fontos. Elég sokat vitatkozunk manapság itt az Országgyűlésben erről. A korrump hivataltokokat pedig szigorúan meg kell büntetni. Normális körülmények között az is elvárható, hogy a hivatalos személyek feljelentést tegyenek, ha korrupcióval összefüggő bűncselekményt észlelnek. Azonban mindenki pontosan tudja, hogy a mai Magyarországon nem a megvesztegethető ügyintézők, hanem a Fidesz által törvényi szintre emelt korrupció jelenti a legnagyobb problémát, az intézményesített állami korrupció. Ha önök valóban a korrupció ellen akarnának küzdeni, elfogadták volna a korrupcióellenes törvénycsomagunkat, amely többek között megszüntette volna a korrump összeférhetlenségi viszonyokat, és átláthatóvá tette volna az állami pályázatokat. Indoklás nélkül utasították el ezt tisztelt kormányparti képviselőtársaim.

Emellett egyébként persze hozzáteszem, hogy rendre lesöpörnek minden olyan ellenzéki kezdeményezést, amely átláthatóvá tenné, mire költik az adófizetők pénzét. Éppen tegnap le lehetünk egyébként egy ilyen LMP-s javaslat leszavazásának a tanúi, illetve ott csak a vita volt, és a mai napon szavazta le az Országgyűlés. Ehelyett milyen javaslattal jönnek

elő? Hogy rettegjen az a kishivatalnok, aki nem meri feljelenteni a zavarosban halászó főnökeit. Nagyon kétszínű formája ez a korrupció elleni harcnak, miközben egy egész ország szeme láttára következmények nélkül osztogatják egymás közt a fideszes nagyurak a földet, a trafikot, építenek a házuk mellé futballstadiont, s a többi. Mert vajon azok a cégek és magánszemélyek, akiknek a neve a felcsúti stadion szponzorai között olvashatók, nem befolyást vásároltak-e netán, nem döntéshozókat, pontosabban az első számú döntéshozót akarták lekenyerezni? Lehet és kell büntetni a korrump ügyintézőket, lehet és kell feljelentési kötelezettséget előírni. Azonban először a maguk háza táján tegyenek rendet, először az intézményszerű állami korrupciót legyenek szívesek felszámolni!

A törvényjavaslat kevés érdemi elemével összefüggésben még néhány szakmai szempontot szeretnék képviselőtársaim figyelmébe ajánlani. A javaslat lehetővé teszi, hogy a bv-intézetekben vallási részlegek működjenek. A vallási részleg az elítéltek végrehajtási fokozattól függetlenül elhelyezhető. Ez persze érdekes lesz, hogy majd azt az emberölés miatt elítélt embert a közlekedési szabályszegővel teszik ugyanabba a helyiségbe, ami egyébként normálisan a büntetés-végrehajtás intézményrendszerében nem fordulhatna elő, de ez nyilván egy külön vitát ér meg. A lazább rezsimszabályok mellett a részlegben való elhelyezés nagy előnye a fogvatartottak számára, hogy a vallási szertartásokon együtt vehet részt a hozzátartozóival, ami nem számít bele a látogatófogadás idejébe. A vallási részleg felállításának az elítéltek társadalmi integrációja szempontjából kétségtelenül haszna lehet. Egy vallási közösségbe tartozó betagozódás, illetve annak szabályainak betartása segítheti a társadalomba való beilleszkedést és a normakövető magatartás megerősítését.

Ugyanakkor rendkívül nagy körülményekkel kell eljárni az erre vonatkozó szabályok kidolgozásakor. A szigorú börtönviszonyok között ugyanis igen jelentős kedvezményt jelenthet a vallási részlegben történő elhelyezés. Márpedig a benyújtott törvényjavaslat alapján a kedvezmények elérése igencsak eshetőséges. Eleve a bv-intézet és a vallási közösség megállapodásán fog múlni, hogy egy adott intézményben működni fog-e ilyen részleg. Az pedig, hogy egy adott elítélt oda kerülhet-e, a reintegrációs tiszt tesz javaslatot a börtönlelkész véleményének kikérése után. Álláspontunk szerint a vallási részleg működését indokolt lenne a törvényben részletesebben szabályozni. Például törvényi garanciákat kellene teremteni arra, hogy az egyes vallási közösségekhez tartozó fogvatartottak ne kerülhessenek előnyösebb vagy hátrányos helyzetbe a más vallású fogvatartottakhoz képest. Az ilyen helyzet előállítása ugyanis mind erkölcsi, mind alapjogi szempontból aggályos lenne. Hogy ezt egész konkrétan mondjam, államtitkár úr, kíváncsi lennék, és erre várnék majd egy választ öntől, hogy hogy fog ez kinézni, csak keresztényeknek vagy egyáltalán még szűkebb értelemben katoliku-

soknak lesz erre lehetősége, vagy mondjuk, a buddhista, az iszlám és a zsidó vallásúak számára is lehetőség lesz ilyen elhelyezésre.

Ezt csak azért kérdezem, államtitkár úr, mert ha ez valójában kézzelfogható kedvezményeket jelent, ahogy az előbb említettem, például azt, hogy gyakrabban találkozhat hozzátartozóval az, aki ilyen vallási részlegben kerül elhelyezésre, akkor mi a megoldás. Mondjuk az, aki egy Magyarországon kevésbé bevett vallás híve, az eleve kizárja magát ezekből a kedvezményekből, mert a büntetés-végrehajtási intézetek keretei között valószínűleg kevés helyen lesz erre lehetősége, vagy éppen, mondjuk, el kell mennie egy katolikus vallási részlegbe, annak ellenére, hogy neki nem ez a vallása? Vagy ezek egyfajta ökumenikus közösségek lesznek? Ez az, amire azt mondom, hogy a szabályozás nem kellőképpen kimunkált, és nem igazán tudjuk azt, hogy valóban hogy lehet majd megfelelni mind az erkölcsi, mind az alapjogi szempontoknak, amelyek a vallásszabadságra és a diszkrimináció tilalmára vonatkoznak ebben a témakörben.

A törvényjavaslat módosítja a büntetőeljárásban lefoglalt dolgok kiadására vonatkozó szabályokat - hogy továbbmenjek a témában, mert nagyon kevés az idő. A lefoglalt dolog kiadására akkor kerül sor vagy kerülhet sor, ha elkobzásnak, vagyonelkobzásnak nincs helye. Jelenleg az a szabály, hogy a lefoglalt dolog értékét kamatostul kell kiadni, ha azt a lefoglalás alatt értékesítették. A törvényjavaslat ebből a rendelkezésből törli a törvényes kamat megfizetésére vonatkozó kötelezettséget. Kérdezem, hogy miért. Mert ha a lefoglalásnak, vagyonelkobzásnak helye van, akkor értelemszerűen egyértelmű a helyzet, tehát ha az egy bűnös vagyontárgy. De ha a végén, mondjuk, kiderül, hogy nem volt indokolt a lefoglalás, akkor miért is nem lehet a törvényes kamatot megadni annak, akitől egyébként a hatóság jogtalanul foglalt le valamit? Ez meglehetősen méltánytalannak tűnik, erre fogunk módosító javaslatot is benyújtani. Értem én, hogy ez az államnak spórolás, de úgy hiszem, a tulajdonhoz való jog és a méltányosság elvével megint elég kevéssé van összhangban ez a rendelkezés, államtitkár úr.

Idő hiányában összességében azt tudom mondani, hogy az MSZP a most előterjesztett módosításokkal együtt sem tartja elfogadhatónak az új Btk.-t és a büntetés-végrehajtási törvényt.

(13.30)

Ahogy mondtam, majd megfelelő novelláris módosításokkal, ha odakerül a sor, módosíthatóak lesznek, annak ellenére, hogy egyébként sok előremutató szabályt látunk benne.

Ráadásul az is félok, hogy ez az új, újabb törvénymódosítás is legalább annyi kérdést nyit fel - lásd, amit említettem például a vallási kérdésekkel kapcsolatban -, mint amennyit megold, ezért a törvényjavaslatot a jelenlegi formájában nem áll módunkban támogatni. Köszönöm szépen a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Vejkey Imre képviselő úrnak, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. VEJKEY IMRE, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Tisztelt elnök úr, köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Az egyes büntető jogszabályok módosításáról szóló, az Igazságügyi Minisztérium által előterjesztett T/4643. számú törvényjavaslat Országgyűlés általi elfogadása által egyértelműbbé válna a büntetéskiszabás szabálya az erőszakos és többszörös visszaeső bűnelkövetők vonatkozásában.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A törvényjavaslat szerint fogolyszökésnek minősülne az úgynevezett reintegrációs őrizet szabályainak megsértése, amely reintegrációs őrizet a büntetés-végrehajtásban nemrég került bevezetésre. De mit is jelent a reintegrációs őrizet? Azt, hogy ezzel a büntetési nemmel érintett, jogerősen elítélt bűnelkövetők a lakóhelyükön töltik le a szabadságvesztés büntetésük hátralévő részét, legfeljebb 6 hónapot, amit a törvényi feltételek fennállása esetén a büntetés-végrehajtási bíró engedélyezhet. A büntetés-végrehajtási bíró határozatba foglalja a jogerősen elítélt bűnelkövetőkre vonatkozó magatartási szabályokat, meghatározza az elítélt tartózkodási helyét, továbbá mozgási területét is.

A büntetés-végrehajtás ezen új módjának a biztonságát a folyamatos ellenőrzés, továbbá a jogerősen elítélt bűnelkövető végtagjára helyezett távfelügyeleti eszköz alkalmazása biztosítja. A fentiek értelmében a fogolyszökés törvényi tényállása kiszélesítésre kerül, vagyis fogolyszökést követ el az is, aki a reintegrációs őrizet során a számára kijelölt lakást és az ahhoz tartozó bekerített helyet a reintegrációs őrizet szabályainak megsértésével abból a célból hagyja el, hogy a büntetés-végrehajtás alól kivonja magát.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A joggyakorlatban jelentős problémát okozott a különös, a többszörös és az erőszakos többszörös visszaesőkre, valamint a bűnszervezetben történő elkövetésre vonatkozó rendelkezéseknek halmazati büntetés kiszabásának szabályaival történő egyidejű alkalmazása. A törvényjavaslat egyértelművé teszi, hogy a büntetés kiszabása során először azt kell értékelni, hogy a halmazatban levő bűncselekményt különös, többszörös, erőszakos többszörös visszaesőként vagy bűnszervezetben követtek-e el, és a halmazati büntetést csak ezen értékelés elvégzése után, az így már felémelt büntetési tétel alapulvételel kell kiszabni. A törvényjavaslat a fenti jogszabályi ütközések feloldása érdekében megteremti annak lehetőségét, hogy a felfüggesztett szabadságvesztés ítélet esetén lehetőség legyen az előzetes bírósági mentesítés mellett az utólagos bírósági mentesítésre is.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A szabálysértésekről, szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény 177. § (6) bekezdése szerint érték-egybefoglalásnak

van helye, ha az elkövető egyenként 50 ezer forintot el nem érő értékre, illetve ekkora összegű kárt, vagyoni hátrányt okozva követ el lopást, sikkasztást, jogtalan elsajátítást, orgazdaságot, csalást, szándékos rongálást, hűtlen kezelést. A törvényjavaslat rendelkezést tartalmaz arra vonatkozóan is, hogy amennyiben az érték-egybefoglalás eredményeképpen az összesített elkövetési érték meghaladná a bűncselekményi értékhatárt, úgy akkor a cselekmények már ne a szabálysértési eljárás, hanem kifejezetten a büntetőeljárás szabályai szerint legyenek elbírálандók.

Korrupciós bűncselekményeknél tipikus elkövetési magatartásokból adódóan kiemelkedően magas a látencia. A törvényjavaslat a látencia csökkentése érdekében befolyás vásárlása, befolyással üzérkedés tekintetében is megteremti a korlátlan enyhítés lehetőségét, így valamennyi ilyen korrupciós bűncselekménynél egységesen biztosítva lesz a fenti megoldás.

A törvényjavaslat magát a büntetőeljárást is több szempontból módosítja, amelyek főként az alábbiak: a törvényjavaslat az ügyészi nyomozás kötelező esetköreivel kapcsolatban módosításokat tartalmaz, kibővítve az elektronikus kapcsolattartás formáit.

A törvényjavaslat szerint az előzetes letartóztatásra vonatkozó indítványt megalapozó iratokat a vádemelést megelőzően nemcsak kényszerintézkedés elrendelésekor, hanem a meghosszabbításakor is a terhelt és a védő rendelkezésére kell bocsátani, abban az esetben, ha az előzetes letartóztatás meghosszabbítására irányuló indítvány a meghosszabbítás okaként új körülményre hivatkozik.

Az eljárás gyorsítását szolgálja, hogy a büntetés-végrehajtási bíró a bírósági felülvizsgálati eljárás során a bírósági felülvizsgálati kérelem elküldésekor, törvény általi kizártsága vagy nem jogosultól származó ok miatti elutasításról meghallgatás nélkül, pusztán az iratok alapján, azok áttanulmányozása alapján dönthet.

Ugyancsak az eljárás eredményesebb lefolytatását hivatott biztosítani a törvényjavaslat által bevezetendő új rendelkezés, amely az előzetes letartóztatás végrehajtása vonatkozásában lehetővé teszi, hogy bizonyos körben az ügyész a nyomozó hatóságra ruházhassa át a rendelkezési jogot, valamint az a rendelkezés, hogy az elzárásra ítélt elkövető büntetés-végrehajtási intézeti befogadását egyes esetekben hivatali időn túl is lehetővé tegye.

A törvényjavaslat megteremti annak a törvényi feltételét is, hogy a büntetés-végrehajtási pártfogó felügyelő részt vehessen a reintegrációs őrizet magatartási szabályainak az ellenőrzésében.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Mindezek alapján kérem, támogassák az egyes büntető jogszabályok módosításáról szóló, az Igazságügyi Minisztérium által előterjesztett T/4643. számú törvényjavaslatot. Parlamenti frakciónk a törvényjavaslatot a szavazásnál is támogatni fogja.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra következik Staudt Gábor képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport. Megadom a szót, képviselő úr.

DR. STAUDT GÁBOR a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Az előttünk fekvő javaslattal kapcsolatosan el kell mondjam először is, amit egyébként Bárándy Gergely képviselőtársam már - megelőzve engem - elmondott, hogy a szakmai egyeztetéseket hiányoljuk, hiányoljuk, mert hozzánk, ellenzéki képviselőkhöz viszont eljutottak azok a hírek, és így, gondolom, a kormány is tudott ezekről, hogy illet volna nemcsak hogy a szakszervezetekkel egyeztetni - de azt már megszoktuk, hogy a szakszervezetek kiharad az egyeztetés -, de az önök által létrehozott Magyar Rendvédelmi Karral sem történt meg az egyeztetés, hogyha információim nem csalnak. Ille, és ezekben a témákban is jó lett volna őket legalább meginvitálni, és a véleményüket kikérni; hogy aztán mennyire hallgatják meg ezeket a véleményeket, az más. És tudom, hogy sokszor technikai módosításról van szó, de higgyék el, és az államtitkár úr ezt a kormány felé is továbbmondhatja, vagy kérem, hogy adja is át az információt vagy az üzenetet, hogy nemcsak arról van szó egy ilyen egyeztetés során, hogy mibe lehet belekötni, vagy esetleg mit tudnak módosítani - persze az is jó, hogyha megfogadják azokat a jobbító szándékú megjegyzéseket -, hanem partnernek tekintik a szakszervezeteket vagy akár az önök által létrehozott Magyar Rendvédelmi Kart. Ezt csak egy felvezetőnek szerettem volna elmondani, és mindaddig el fogjuk ezt mondani, amíg ennek hiányosságát érezzük.

Én a törvényjavaslatról beszélnék, mert ki lehetne térni nagyon sok területre, amelyet ez érint, de legtöbb esetben technikai módosításokat látunk. Én el fogom mondani, hogy mi az, ami jó benne, és mi az, amit kritikával illetünk.

(13.40)

A 4. pontban, amikor bizonyos indítványoknak elektronikus úton való előterjesztését teremtik meg a védők számára, ez egy jó irány, és tovább kell bővíteni az elektronikus úton történő beadványozási és indítványtételi jogot, ezzel nemcsak környezetvédelmi szempontokat tudunk előtérbe helyezni, hanem egy hatékonyabb és sok esetben gyorsabb elbírálásban is lehet része az indítványozónak. Tehát itt az irány mindenképpen jó, és a jövőben is követendő lehet.

Az 5. pontnál az elektronikus adat ideiglenes elérhetetlenné, hozzáférhetetlenné tétele bővül ki, egyrészt amit maximálisan támogatunk mi is, a kábítószer elleni bűncselekmények esetkörével. Tehát hogyha egy honlapon, mondjuk, egy külföldi honlapon kábítószer vagy olyan anyagot árulnak, ami esetleg kábító hatású anyagnak minősül, akkor

amíg az eljárás lezajlik, addig is lehessen ideiglenesen hozzáférhetetlenné tenni. Ez abszolút érthető, és a terrorizmus finanszírozása kapcsán is bekerül a törvénybe, tehát itt is működhet az ideiglenes hozzáférhetetlenné tétel. Bár én nem látom azokat az esetköröket, hogy ez Magyarországon túl gyakran megtörténne, de önmagában annak, hogy ezt beemelik a törvénybe, nem mondom azt, hogy ne kerüljön be, de gyakorlati haszna egyelőre még kevés van.

A felfüggesztett szabadságvesztés esetében az utólagos bírósági mentesítés is egy megfelelő és a bíróság számára egy pluszjogosítványt adó lehetőség. Ezekkel nem is lenne gond. Van egy másik passzus, és itt már átugrottam a javaslat 9. pontjára, amely tulajdonképpen egyrészt a rendfokozatokról szól, a fegyveres szervek rendfokozatairól, és csak beépíti a már meglévő szabályokat a büntetőeljárás szabályai közé. Hozzáteszem - és itt nem szeretnék hosszú vitát folytatni, hogy jó-e az irány -, arról van szó, hogy az új szabályok alapján a jövőben a besoroláshoz és a fizetési osztályhoz fognak a rendfokozatok igazodni. Ennek lehet előnye is, de a hátránya mindenképpen az, hogy ha valakit mondjuk, más beosztásba helyeznek, akkor az a rendfokozatban is visszább kerül. Ez nem biztos, hogy feltétlenül az életpályát segíti elő. De itt azért nem nyitnám meg a vitát, mert ez itt csak egy átültetés a büntetőeljárás szabályokhoz, de természetesen azért ezekben a témákban is jó lett volna kikérni a Rendvédelmi Kar véleményét, és ezt ebben az esetben is megismertettük volna.

A 19. pontnál, ami viszont már egy érdemi javaslat, ahogy egyébként Vejkey képviselőtársam is elmondta, egy jogi bizonytalanságot igyekeznek tisztázni, szerintem nem jó irányba. Ugyanis az erőszakos, többszörös visszaesővel szemben az önök javaslata alapján akkor lehet majd életfogytig tartó szabadságvesztést kiszabni, hogyha csak az erőszakos többszörös visszaesői minőség miatt megnövelt tétel lépi át a 20 évet, és hogyha esetleg halmazatban más bűncselekményeket is elbírálnak, akkor ez nem kerül beszámításra, mármint hogy az életfogytiglani kötelező kiszabadandó szabadságvesztésnél a halmazati tételek miatti emelést nem fogják számításba venni.

Ez nem feltétlenül jó, hiszen enyhébb szabályokat eredményez. Eddig azért a bírósági gyakorlat mindkettőt figyelembe vette, tehát hogyha valaki egy erőszakos többszörös visszaeső volt, és még halmazatban több bűncselekményt elkövetett, akkor a végső tétel kiszámolása után állapították meg, hogy az ér-e egy életfogytiglant vagy nem, hogy pestiesen fejzzem ki magam. Most ezek után már a halmazatot kivészik ebből, és ez pont egyébként olyan bűnözők esetében, akik már elég sok mindent elkövettek, hogyha erőszakos, többszörös visszaesőnek minősülnek, enyhébb büntetéseket eredményezhet. Tehát itt a joggyakorlat bizonytalanságait nem jó irányba dönti el véleményünk szerint a jogalkotó.

Nem vagyunk ellene önmagában a reintegrációs őrizetnek, hogyha ez megfelelően ellenőrizve van,

egy olcsóbb végrehajtási módot tesz lehetővé, és tudom, hogy nem most vezetjük be, tehát itt is ez a szabályoknak a kiigazítása, illetve pontosabban, bizonyos esetekben fogolyszökésként minősítése. Ezzel abszolút egyet tudunk érteni, hogy aki viszont ezeket a szabályokat megszegi, az fogolyszökést követ el. Az LMP nyilván ezzel nem fog egyetérteni, Schiffer András felszisszenéséből hallhatóan ezt meg tudom előlegezni, de úgy gondoljuk, hogy a szabályokat mindenkinek be kell tartani, és hogyha egy enyhébb fokozatba kerül a reintegrációs őrizetben valaki, akkor viszont szigorúbban meg is kell felelni ezeknek, és szankcionálnunk kell, hogyha megszegi ezeket a szabályokat.

Azt is üdvözölni tudjuk, hogy új elkövetési magatartás, hogyha valaki olyan korrupciós bűncselekményt követ el, hogy egy magát hivatalos személynek kiadó személyt korrumpál, illetve a részére, rá tekintettel másnak jogtalan előnyt kér vagy ígér. Ez valóban egy hiányosság volt, hogy ez ebben a formában nem volt büntetendő.

Hozzáteszem - és erről Szilágyi György képviselőtársam fog részletesebben beszélni -, hogy a korrupciós bűncselekményeknek még így is nagyon nagy a látenciája, és Magyarországon nem a szabályok hiánya a probléma, hanem főleg a politikával összefonódott korrupciós bűncselekményeket egészen egyszerűen nagyon nehéz tetten érni, vagy hogyha tetten érjük, akkor a politika legfelsőbb szintjeihez az igazságszolgáltatás nem jut el.

Gondoljunk csak arra, hogy itt voltak vagyonnyilatkozatok, vagyonbevallások, megnövekedett lakásterületek, és hogyha kiszámoltuk, hogy az adott képviselőknél az elmúlt 15 évben a legális jövedelme nem tette ki csak a lakásának értékét, és ez sem a NAV-ot, sem az ügyészséget nem zavarta, akkor elég rossz irányba haladunk, mert teljesen nyilvánvaló... Ja, és mondjuk, a hasonló képviselőtársainknak, főleg kormánypárti képviselőtársainknak, korábban nyilván ezt az MSZP-ről el lehetett mondani, csak most már tőlük a tőke egy kicsit elpártolt, tehát nehezebb feltőkésíteni magukat, mindig a kormányzó pártokhoz pártolnak a korrump gazdasági körök; nos, tehát bizonyos képviselőtársainknak egyébként a belvárosban tapasztalható költségeit, mivel Budapest nem egy olyan nagy város, hogy ezeket ne lehessen különböző ismeretségek alapján, ismerős ismerőse, hallomásból tudni, hogy kik azok, akik naponta milliós szinten költenek életvitelük során is, ezt meg tudná a NAV vagy az ügyészség gátolni, de nem teszi. Olyan egyértelmű esetekben is, amikor köszönő viszonyban sincs, akár még a hivatalosan valakinek a nevében vagyon a legális jövedelmével, eljárásokra nem kerül sor, de ebbe majd Szilágyi képviselőtársam részletesen bele fog menni, ahogy mondtam.

A szabálysértési érték-egybefoglalással nagyon egyet tudunk érteni, államtitkár úr. Ez eddig is egy nagy hiányosság volt. Itt arról van szó, hogy ha valaki a szabálysértési értékhatárt meg nem haladó módon, mondjuk, tulajdon elleni bűncselekményeket

követ el, vagy akár a szerzői jogokat is idesorolhatjuk, tehát kisebb, de gyakori módon ezeket megszegi, az iparjogvédelmi, rossz minőségű termék, nagyon fontos, ez is bekerül ebbe a körbe; tehát hogyha ezeket többször, ugyanazon személy, egy éven belül elköveti, akkor együttesen kell elbírálni, és hogyha az 50 ezer forintos értékhatárt, ami már így is nagyon magas lett meghúzva, átlépi, akkor bűncselekményként kell az ő cselekményét elbírálni.

Itt egyébként sokszor kritizáltuk azt, hogy az 50 ezer forint magas. Itt persze lehet statisztikákat javítani, illetőleg akkor ezt is el kell mondanom itt, az Országgyűlés előtt, hogy sok esetben - és ez gyakorlat, higgye el, államtitkár úr, a rendőrségnél, ügyészségnél - pont 49 ezer forintban állapítják meg azt az értékhatárt, ami a sértetteket ért. Mondjuk, ha egy mobiltelefon ellopnak valakitől, akkor legyen az egy drágább mobiltelefon, aminek mondjuk, az új értéke nyilvánvalóan, mondjuk, a 100 ezer forintot meghaladja, és mondjuk, két hete volt nála, az 49 900 forintnál akkor sem lesz több a rendőrség szerint, akármi történik. Ugyanez igaz mondjuk, egy biciklire is, ami mondjuk, sokszor többet ér. Tehát ez sajnos egy rossz gyakorlat, és a statisztikáknak a kozmetikázása, de ennek örülünk, hogy az egybefoglalás legalább itt szóba került.

Aztán a 37. pontnál, hogyha már meg van nyitva az életfogytig tartó szabadságvesztés esetén a megfelelő pontja a Btk.-nak, akkor módosító javaslatot fogunk benyújtani, hogy ne csak 20 éves kortól lehessen kiszabni, hanem 18 éves kor fölött is. Nem tartjuk ezt indokoltnak... (Dr. Schiffer András: *Nem csak a 20 éveseké a világ!*) Nem csak a 20 éveseké a világ, ahogy Schiffer képviselőtársam mellett itt nagyon helyesen megjegyezte, de hogy komolyra fordítsam a szót, most a kaposvári trafikrablásnál, gyilkosságnál is azt lehetett látni, hogy ott sem kaphat semmilyen esetben életfogytiglant az elkövető. Ha jól tudom, ő is 20 évnél fiatalabb, nem töltötte be, én nem tartom már indokoltnak a mai körülmények között, és amiatt, hogy milyen súlyú, milyen komoly bűncselekményeket követnek el akár a 18. életévüket betöltött, de a 20. életévet még be nem töltött elkövetők.

(13.50)

A következő pontban, a 48. pontban a többszörös visszaesők és az öt évnél nagyobb tétellel büntetett elkövetők esetében megpróbálják meggyorsítani azt, hogy legkorábban megkezdjék a börtönbüntetésüket. Ez sok esetben valóban probléma, és elég liberális a szabályozás, sokszor akiknek börtönben kellene lenniük, azok nincsenek ott. Ezt tehát üdvözölni tudjuk, de nem biztos, hogy elégséges, hogy a legkorábbi megkezdésre szólítják fel őket. De lehet, hogy ebben nem csak ezzel a módosítással van teendőnk.

Végül az 59. és 60. pont elég érdekesen szól. Az 59. pont esetében a fiatalok elkövetőknél, fogvatartottnál úgy gondolják, hogy nem elég motiváló

erő az ösztöndíj, ha abból a tartási kötelezettséget is levonják. Mi úgy gondoljuk, hogy ez nem feltétlenül jó irányba hat. Ha valaki fogvatartott, és bármilyen juttatásban részesül, abból igenis vonják le az ő tartási költségeit. Ahogy a munkából levonják, úgy az ösztöndíjból is le kell vonni. Még marad azért abból, és az egy elég motiváló erő, hogy legalább valamit tanulhat, és adott esetben nem kell dolgozni. Ezt nem tartjuk jónak egy intézményben. Igaz, hogy fiatalokról beszélünk, de a költségekhez nekik is hozzá kell járulniuk.

A 60. pont meg szerintem egészen elképesztő. Ez azt próbálja orvosolni, hogy akik börtönben vannak, dolgoznak, de szabadságra engedik őket - szerintem ez már eleve egy kicsit abszurd, a bv-törvény vitájában is kritizáltuk, hogy itt van szabadság, eltáv, meg mindenféle történet. Az LMP-vel ebben nyilván nem értünk egyet, de szerintünk az elkövetőnek alapvetően a börtönben van a helye, bizonyos kivételektől eltekintve. De hogy ez volt a legfontosabb problémájuk, tehát hogy nem elég az, hogy szabadságra engedjük az elkövetőt, de még fizetett szabadság is járjon neki, ha dolgozik - hát, ez egészen elképesztő és abszurd! Persze meg lehet magyarázni, de a társadalomnak szerintem elég nehéz azt mondani, államtitkár úr, hogy nemcsak hogy szabadságra engedjük az elkövetőt a börtönből - az embereknek már itt is kettéáll a szemük, higgye el, ha egy lakossági fórumon elmondjuk, hogy szabadság van a börtönmunka után, ami általában nem tud akkora hasznot termelni, az eltartási költségeket közel se tudja kitermelni -, de ezután még szabadságra engedjük, sőt még fizetünk is neki, ami az egy munkanapra járó munkadíja a szabadságon töltött napok összegével. Nagyon örülök neki, hogy ilyen fontos teendők vannak, de én ezt egy rossz iránynak tartom.

Zárszóként: a javaslatban vannak nagyon támogatható javaslatok, vannak olyanok, amelyek kevésbé. Módosító javaslatokat be fogunk terjeszteni, és ehhez képest fogjuk eldönteni, hogy végül is támogatni tudjuk-e majd a zárószavazásnál. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Schiffer András képviselő úrnak, az LMP képviselőcsoportja vezérszónokának.

Parancsoljon, képviselő úr!

DR. SCHIFFER ANDRÁS, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Köszönöm szépen a szíves felkonferálást Staudt képviselőtársamnak. Az előttünk fekvő törvényjavaslatot több részre lehet bontani, illetve az értékelése is részenként eltérő az LMP oldaláról.

Szeretném azzal kezdeni, amit mindenképpen üdvözlünk a javaslatban, még hozzá azt az elemet, amelyik egyébként az elektronikus kapcsolattartást a büntetőeljárásban fejleszti, lehetővé teszi. És természetesen önmagában a büntető törvénykönyv anti-

korruptiókiegészítésének az irányát szintén üdvözljük. Itt a törvényjavaslatban olyan elemek bukkannak fel, amelyek már évekkorábban az LMP antikorrupciós csomagjában szerepeltek, illetve az új Btk.-hoz benyújtott és egyébként a Fidesz által leszávozott módosító javaslatainkban is szerepeltek. Tehát önmagában az irányát a Btk. antikorrupciós célú kiegészítésének üdvözljük, helyesnek tartjuk, viszont korántsem tartjuk elégségesnek.

A hiányérzeteink egy része egyébként nem is az anyagi jogra, hanem az eljárásjogra vonatkozik, aminek a módosítását szintén javasoltuk részben a Be.-nél, részben pedig az új ügyészi törvényél. Tudniillik ugyan helyes törekvés van arra a törvényjavaslatban, hogy a korrupció látenciáját végre visszaszorítsuk, napfényre hozzuk a korrupciós bűncselekményeket, de ezt önmagában anyagi jogi eszközökkel nem lehet elérni, ehhez a szervezeti, illetve az eljárásjogi szabályokon is változtatni kell.

Magyarországon olyan nagy a korrupció látenciája, hogy tulajdonképpen azt is mondhatnánk, hogy Európában az egyedüli ország vagyunk, ahol nincs is korrupció, hiszen bárhová nézünk, akármelyik égtájra, azt látjuk, hogy Horvátországban, Szlovéniában, Franciaországban, Németországban korábbi vagy éppen hivataláról leköszönt miniszterelnököket, államfőket, minisztereket, főpolgármestereket visznek el vezetőszáron, míg Magyarországon ez elképzelhetetlen. Két eset lehetséges: vagy azért, mert Magyarországon nincs korrupció, vagy azért, mert Magyarország egy következmények nélküli ország. Én egyébként az utóbbi esetre tennék nagyobb tétet.

Annyit állítok, hogy önmagában a Btk. csiszolásával nem lehet a korrupciós cselekményeket felszínre hozni. Az egyik ok az, hogy nagyon sok esetben a korrupciós cselekmények el sem jutnak vádemelésig, tehát hiába dicsekszik bárki a váderedménnyességgel, ha a legtöbb esetben a történet elhal, még mielőtt vádemelésre sor kerül. Mi is tudunk az elmúlt évekből számos olyan korrupciógyanús ügyet, ahol még vádemelésre sem került sor, sőt volt olyan politikus, akít meggyanúsítottak, és utána verte a mellét, hogy még csak vádat sem sikerült ellene emelni, annyira tisztán játszott.

Éppen ezért javasoltuk azt, hogy a büntetőeljárásban bizonyos közérdek elleni cselekményeknél - és nemcsak a korrupciós cselekményeket sorolom ide, de például környezet- és természetkárosítás esetén is - a feljelentőnek, tehát annak a bátor honpolgárnak, aki a hatóságokhoz fordul, mert egy korrupciógyanús ügyet talál, vagy környezet- és természetkárosítást észlel, legyenek hatékony jogorvoslati eszközei. Tehát tudja továbbpörgetni akár egy oknyomozó újságíró, akár egy bátor honpolgár azt az ügyet, amely álláspontja szerint sérti a közérdeket. Ezért javasoljuk azt, hogy abban az esetben, amikor például egy nyomozást megszüntető határozat születik, mint oly sokszor korrupciógyanús ügyekben, a feljelentőnek legyen lehetősége jogorvoslatához folyamodni.

Menjünk tovább! Szintén erősítené a titokban maradó korrupciógyanús ügyek felszínre hozatalát, ha a Fidesz-KDNP elfogadta volna az LMP-nek azt a javaslatát az új ügyészségi törvénynél, hogy az ügyészség közérdekvédelmi funkcióit erősítsük meg, tehát legyen egy olyan úgynevezett watchdog, őrkutya szerepe az ügyészségnek, hogy ha különböző tényfeltáró, oknyomozó újságírók kitesznek a placra ügyeket, akkor az ügyészség ne tudjon elhajolni, hogy nem érkezett feljelentés, hanem hivatalból legyen kötelezettsége megvizsgálni ezeknek az állításoknak a valóságtartalmát.

S végül és egyáltalán nem utolsósorban itt is meg kell említenem azt, mint az előző bírói jogállást érintő törvénymódosításnál, hogy elengedhetetlen az igazságszolgáltatás nyilvánosságát törvényben rendezni. Ha törvényben szabályozott az, hogy egy büntetőeljárás különböző fázisai mikor és mennyiben nyilvánosak, akkor el lehet kerülni azt, hogy bizonyos ügyekben bizonyos iratok bizonyos sajtótermékekhez elkerülnek, más korrupciógyanús ügyekben viszont nem lehet tudni, hogy hol tart a történet. Utóbbira említhetem azt is, hogy a szekszárdi trafikmutyi ügyében Hadházy Ákos kollégám két évvel ezelőtt feljelentést tett, de a mai napig nem tudjuk, hogy mi újság van, a mai napig nem tudjuk, hogy például Horváth képviselőtársunk számítógépet megvizsgálták-e, és a többi, és a többi. De sorolhatjuk a földügyeket is. Számítalan olyan visszaélésgyanús ügy van, ahol nem tudunk semmi többet, például a NAV-ügyben sem tudjuk azt, hogy per pillanat hol tart a nyomozás. Mert egyfelől az igazságszolgáltatás nyilvánosságát törvényes keretek közé kell szorítani, másrészt viszont pontosan a közérdeket sértő ügyekben egy nagyobb fokú nyilvánossága kell hogy legyen a büntetőeljárásnak.

Amit viszont az anyagi jogi szabályokban hiányolunk, és nem tartjuk elégségesnek a kormányzat jelenlegi lépéseit: az egyik az, hogy az LMP álláspontja szerint egészen a vádemelésig biztosítani kell a korlátlan enyhítés lehetőségét.

(14.00)

Tehát akkor hatékony az a kormányzati törekvés, hogy legalább a korrupcióban részes egyik felet érdekeltté tegye abban, hogy feltárja a cselekményt, ha erre egyébként a vádemelésig szükség van. Kettő: Az LMP már 2010-ben is javasolta, követelte, és az új Btk.-hoz is módosító javaslatként előterjesztette, hogy ahogyan a személyes adatok védelmét védi a büntető törvénykönyv, ugyanígy a közérdekű adatok nyilvánosságát, az információs szabadságot is védeni kell. Magyarul, ha törvény előírja azt, hogy bizonyos adatokat, például szerződéseket nyilvánosságra kell hoznia egy minisztériumnak, egy önkormányzatnak, ha a közzétételi kötelezettségének egy önkormányzat vagy egy minisztérium nem tesz eleget, az illetékes polgármester vagy miniszter bizony vonuljon börtönbe.

(Az elnöki széket dr. Hiller István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Mi természetesen szélesítenénk azt a kört is, ahol kötelező meghatározott időn belül közzétenni szerződéseket vagy éppen pályázati ajánlatokat. Gondolok itt közbeszerzési vagy állami földpályázatokra. Az LMP éppen azt követeli három éve, hogy ezeknek a pályázatoknak érvényességi feltétele legyen, hogy a pályázati határidő elteltét követően valamennyi versengő ajánlat kerüljön ki az internetre, legyen hozzáférhető. Viszont a kör ott zárul be, hogy ha ezt a kötelezettségét megszegi az arra illetékes személy, ennek nyilván vannak érvényességi következményei egy pályázatra, de bizony legyen büntetőjogi következménye annak, ha egy polgármester úgy basáskodik, vagy egy miniszter annyira megfélekedzik magáról, hogy a törvényben előírt közzétételi kötelezettségét sem teljesíti.

Végezetül pedig a korrupciós cselekmények között mi a feljelentés elmulasztását nemcsak hivatalos személyeknél, hanem gazdálkodó szervezeteknél is büntetnénk. A gazdasági vesztegetés, azt lehet érzékelni, szorosan összefonódik egyébként a politikai korrupcióval.

Tisztelt Országgyűlés! Ami a további részét illeti ennek a törvényjavaslatnak, szemben a jobbkios kollégával, én egészen más oldalról kritizálnám. Továbbra is azt látjuk, hogy a kormány a szigorító, elnyomó büntetőpolitikában hisz, aminek az eredménye annyi, hogy a börtönnépesség folyamatosan nő. Magyarországon tarthatatlan a zsúfoltság a büntetés-végrehajtási intézményekben, és a reszocializációs tevékenység így nem tudja kifejteni a hatását. Azt gondolom, akkor hatékony a büntetőpolitika, ha a fókusz azon van, hogy az egyébként normaszegő embereket hogyan lehet a társadalomba visszailleszteni.

Éppen ezért teljesen célszerűtlennek tartjuk azt a javaslatot, ami a reintegrációs őrizet szabályainak megsértését fogolyszökésnek minősíti. Egész egyszerűen arról van szó, hogy miközben a reintegrációs őrizet egy helyes reszocializációs, a társadalomba visszaillesztő logikát követ, a fogolyszökés minősítése a reintegrációs őrizet megsértésének tökéletesen szembemegy ezzel a jogalkotói szándékkal.

A törvényjavaslatnak van egy pontja, amelyik, azt gondolom, egyébként helyesen próbál tényállást felállítani a terrorizmus finanszírozására. Egész pontosan itt egy tényállási elemmel egészítené ki a törvényjavaslat a büntető törvénykönyvet. Szeretném felhívni a figyelmet arra, hogy a Charlie Hebdo-merényletet követően az LMP még januárban egy törvényjavaslatot tett a Ház asztalára, ami azt a célt szolgált, hogy a magyar rendvédelmi szervek, szolgálatok sokkal hatékonyabban tudjanak fellépni a Magyarországról az Iszlám Államhoz kiutazó vagy Magyarországon ilyen célból átutazó személyekkel szemben.

Szeretném felhívni a figyelmet arra, hogy ha Magyarország fel akar lépni a terrorizmus ellen, akkor nem idegenellenes uszítással kellene a parlamentnek

operálnia - nem a parlamentnek, bocsánat, a Fidesznek és a Jobbiknak -, hanem éppenséggel a büntető törvénykönyvnek azokat a hézagait kéne betömökíteni, amik egyébként lehetőséget nyújtanak potenciális terroristák számára. Az LMP januárban azt javasolta, hogy egészítsük ki a büntető törvénykönyvet egy olyan új tényállással, ami egyébként a terrorcsoport szervezésére vonatkozik. Ez nem áll ellentétben a jelenlegi jogalkotói szándékkal. A terrorcselekmény tényállását pontosítsuk úgy, hogy a Magyarországról történő kiutazás, illetve a Magyarországon történő átutazás világosan büntethető és a szolgálatok, a rendvédelmi szervek számára világosan alkalmazható szabály legyen.

Végezetül pedig javasoltuk azt is, hogy a háborús uszítás tényállását a büntető törvénykönyvben egészítsük ki azzal, hogy a terrorizmus támogatására uszítás vagy a terrorizmust támogató hírverés szintén büntethető legyen. Ezek a kiegészítések azért is lennének fontosak, mert minden egyes ilyen büntetőjogi kiegészítés lehetőséget teremt a titkosszolgálatok, rendvédelmi szervek számára, hogy hatékonyabban tudjanak fellépni a Magyarországot érintő terrorfenyegetettséggel kapcsolatban.

Tisztelt Országgyűlés! Akkor, amikor a kétharmados többség, egyébként felelőtlen módon, a gyurcsányista-bajnaista képviselők támogatásával megszavazta Magyarország katonai szerepvállalását Észak-Irakban, és nem egészen belátható az, hogy ez milyen biztonsági kockázatnövekedéssel jár, azt gondolom, a büntető törvénykönyvnek ez a kiegészítése nem elégséges. Továbbra is javasoljuk azt, a kormány fontolja meg a Lehet Más a Politika januári javaslatait, és a terrorcselekmény tényállását egészítse úgy ki, hogy a magyar rendvédelmi szervek hatékonyan fel tudjanak lépni a Magyarországot tranzitországgként használó terroristákkal szemben, és legyenek egyéb olyan eszközök, amelyek hatékony fellépési lehetőséget adnak a rendőrségnek, illetve a titkosszolgálatoknak. A büntetőjogon belül el lehet és el is kell végezni azokat a módosításokat, amelyek Magyarországot védettebbé teszik, és ezeket a lépéseket kéne megtenni a handabandázás, illetve az idegenellenes uszítás helyett.

Még egyszer összefoglalva, az LMP fontosnak tartja azt, hogy a korrupcióellenes fellépés tekintetében milyen előrelépések vannak ebben a javaslatban, ugyanakkor ezt nem tartjuk elégségesnek. Egyrészt, amíg az eljárási szabályokon alapvetően nem változtatunk, a látencia fennmarad, nem jutnak el vádemelésig ezek az ügyek, ráadásul, azt gondolom, jelenleg a közzétételi kötelezettség elmulasztását is büntetni kellene.

Egyebekben pedig továbbra is azt gondolom, hogy az az elnyomó büntetőpolitika, ami folyamatosan a büntetések szigorításában látja a lehetőséget arra, hogy a közbiztonság javuljon Magyarországon, csődöt mondott. Hiába ünneplik ezt a fideszesek mellett a jobbikos képviselők, ennek eredménye pusztán csak a börtönnépesség növekedése. Har-

madrészt pedig a helyes lépés mellett szükség lenne arra, hogy a kormány megfontolja azokat a büntető törvénykönyvi kiegészítéseket, amelyeket az LMP letett az asztalra januárban, amivel a magyar szolgálatok, a magyar hatóságok hatékonyabban léphetnének föl azok ellen a személyek ellen, akik Magyarországot tranzitországgként használják, hogy eljussanak az Iszlám Államhoz.

Azt kérem, a kormány ezeket a javaslatokat fontolja meg, egyebekben pedig mi a szavazási magatartásunkat nyilvánvalóan a módosító javaslataink sorától fogjuk függővé tenni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Én is köszönöm. Üdvözlöm önöket. Folytatjuk munkánkat.

A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Megkérdem a teremben tartózkodó független képviselő urat, kíván-e most szólni. *(Jelzésre:)* Jelzi, hogy nem. Ebben az esetben, minthogy kétperces felszólalásra senki nem kért szót, normál szót kérők felszólalásával folytatjuk a munkát.

Elsőként megadom a szót Szilágyi György képviselő úrnak, Jobbik. Tessék parancsolni!

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Staudt Gábor képviselőtársam már nagyon sok mindent elmondott erről a törvényről, én csak egy-két dologgal szeretném őt kiegészíteni. A Bvtv. 173. §-a a következő bekezdéssel egészül ki, mondja a törvény: „A látogató intézetten kívüli fogadása, a kimaradás és az eltávozás időtartama a szabadságvesztésbe beszámít.” Hát, nem értjük, miért kellene, hogy beszámítson. Van egy bírósági ítélet. Ez a bíróság mérlegelte, figyelembe vette az összes körülményt, és azt mondta, hogy az elítélt ilyen és ilyen büntetést kap. Megvannak azok a kedvezmények, amiket az elítélt kaphat majd a büntetés letöltése alatt. Miért kellene ezt a jogkört megadni elvileg, mondjuk, a bv-parancsnoknak, hogy a bírósági ítélet ellenére csökkenthesse a büntetést? Hiszen ha beleszámít a büntetési időbe az eltávozás, akkor azzal csökkentjük a büntetést, az elítélt nem tölti rács mögött azt az időt, amikor eltávozásra megy, ezáltal a bírósági ítélettel szemben csökkentjük a büntetést. Véleményünk szerint ez nem helyes, tehát mi ezt mindenképpen kivennénk a törvényből.

(14.10)

A másik, amit szeretnék megemlíteni, hogy a tiltott szerencsejátékhöz kapcsolódóan most már nemcsak a helyiség használatát vagy odaadását bünteti a törvény, hanem azt is, ha eszközt bocsátanak rendelkezésre. De ez egy nagyon-nagyon tág fogalom. Mit jelent az, hogy eszköz a tiltott szerencsejátékhöz? Egy asztalt odaadnak, és mondjuk, azon kártyáznak? Mert ne csak online szerencsejátékról beszéljünk vagy gondolkodjunk, hanem másról is. Vagy odaadja valaki a laptopot, és azon tiltott online szerencsejátékot folytatnak? Tehát szerintünk nincs elég precí-

zen meghatározva, hogy mi az az eszköz, ami büntetendő ebben az esetben.

Valóban, ahogy Staudt Gábor mondta, inkább a törvény korrupciós részével szeretnék foglalkozni. Az első ilyen, hogy kimondják, a korrupciós bűncselekmény feljelentésének elmulasztása is mostantól büntetendő. Viszont kérdés, hogy milyen bizonyítékok alapján. Vagy már hallomás alapján? Én azt hallom, hogy valaki korrupciós bűncselekményt követett el, onnantól kezdve mindenféle bizonyíték nélkül elvileg feljelentést kellene tennem, vagy ha nem teszek feljelentést, onnantól kezdve mulasztással élek?

Itt van az is, hogy gazdálkodó szervezet részére és érdekében elkövetett lobbizás is büntetendő lesz. Így szól pontosan a Btk. 299. §-ának (1) bekezdése: „Aki arra hivatkozással, hogy hivatalos személyt befolyásol, a maga vagy más számára jogtalan előnyt kér, a jogtalan előnyt vagy annak ígéretét elfogadja, illetve a rá tekintettel harmadik személynek adott vagy ígért jogtalan előny kérőjével vagy elfogadójával egyetért”. Hol a határ? Mert ez, amit most felolvastam, szerintem Andy Vajnára is ráillik. Andy Vajna ugyanúgy befolyásolt magas rangú személyeket, ugyanúgy lobbizott a saját cége érdekében, és olyan jól lobbizott, hogy jelen pillanatban egyeduralkodóként foglalkozhat Magyarországon szerencsejáték-szervezéssel, még úgy is, hogy ez az állam kárára ment, és jelen pillanatban a Szerencsejáték Zrt. Andy Vajnának adott különböző kedvezményeket az önök segítségével. Akkor azt jelenti, hogy ez alapján nekem most azonnal feljelentést kellene tennem, és ebben az ügyben majd el is fognak járni? Nehezen hiszem.

Most jön az, hogy az előttünk fekvő törvényjavaslatban foglalt módosítások kapcsán a korrupciós cselekményekkel kapcsolatos változásokról szeretnék beszélni. A törvényjavaslat általános indoklása nagyon szemérmesen fogalmaz, amikor ezen típusú bűncselekmények vonatkozásában azt említi, hogy kiemelkedően magas a látencia. Ezek a bűncselekmények tehát megtörténnek nap mint nap, de sajnálatos módon a felderítettségük alacsony marad. A felderítés javítása, a bűncselekmények napvilágra kerülése érdekében került tehát előterjesztésre ez a módosítás, amely szerint az ilyen típusú, még fel nem derített cselekmények elkövetője számára a büntetés enyhítését vagy akár mellőzését helyezi kilátásba arra az esetre, ha feltárja ezen cselekményeket.

A módosító javaslat szövege precízen igyekszik meghatározni mindazon cselekményeket és szereplőket, amelyek, illetve akik büntetéssel fenyegetettek, teszi ezt azért, hogy a közélet tisztaságát óvja, valamint a közbizalmat védje. Az előterjesztők szándéka, mint mondom, nemes, a törekvésük támogatásra érdemes lenne, de... És sajnos itt van a „de”, többször elmondtuk már, és most is érdemes elmondani, hogy minden törvény annyit ér, amennyit betartunk, vagy betartatunk belőle. Az kellene, hogy végre megszűnjön ez az ország következmények nélküli ország lenni, és a tetteknek legyenek következményei is.

Mert ha körbetekintünk a közeli és távolabbi szomszédjainknál, akik a korrupciós besorolást tekintve nálunk sokkal kedvezőbb helyet foglalnak el az országok rangsorában, akkor érdekes különbségeket találhatunk Magyarországhoz viszonyítva.

Nálunk is voltak eddig is törvények, amelyek a korrupció visszaszorítására voltak hivatottak. De történt-e az elmúlt időszakban nálunk bármilyen olyan ügy, tudnak-e önök olyan ügyet említeni, amelynek következményei lettek volna, ha ilyen kiderült? Mondok példákat. Lemondott a szlovák gazdasági miniszter, miután kiderült, hogy a sógora állami megrendelést kapott az általa irányított minisztériumtól. Idehaza találunk esetleg hasonló esetet? Mondjuk, amikor a miniszterelnök veje kapja sorban a különféle megrendeléseket, szemmel láthatóan kifejezetten rá szabott feltételeknek köszönhetően, ennek vannak következményei? Egyelőre nincsenek, én nem tudok róla.

Mondok másik példát: lemondott a lengyel igazságügyi miniszter, amikor kiderült, hogy ő és más politikustársai a szabályok megkerülésével jutottak fegyvertartási engedélyhez. Ez önök szerint összehasonlítható, mondjuk, azzal, amikor idehaza a trafikok állami újraosztásánál tömegével osztogatták a haveroknak a koncessziós jogokat, még a tisztesség látszatára sem ügyelve? A kettő nem is hasonlítható össze talán súlyában. Ott lemondott a miniszter. Itt mi történik? Semmi! Ugyanúgy éli mindenki tovább nyugodtan az életét.

Mondok még példát: lemondott a spanyol egészségügyi miniszter, amikor kiderült, hogy egy bonyolult céghálón keresztül pénzügyi előnyökhöz juthatott. Idehaza vezető politikusok vagyonynyilatkozatai hemzsegnak a kétes eredetű vagyonelemekről, legyen szó akár luxuslakásokról, kétes ingatlanügyekről vagy akár sok száz milliós vagyonokról. Ezen ügyeket is egyszerű vállrándítással kezelték az érintettek, mondván, hogy pusztán irigyek vádaskodásáról van szó. Következményekről tehát itt sem beszélhetünk, hiszen azon politikusok közül, akik gyanúba kerültek, akiknél kiderültek ezek az ügyek, egyetlenegy sem mondott le az elmúlt időszakban.

Itt jön a vagyonynyilatkozatok kérdése. Törvényt hoznak, de amikor cselekedni kellene, akkor nem cselekednek. A Jobbik Magyarországért Mozgalom felhívta a figyelmet többször arra, hogy a vagyonynyilatkozatok jelenlegi rendszere nem megfelelő. Láthattuk azokat a visszaéléseket, amelyeket úgy követnek el egyes politikusok, hogy a családtagjaikra íratják azokat a vagyontárgyakat, amelyeket nem kívánnak nyilvánosságra hozni. Mi ennek az első lépése? Mindenki megtehetné volna önközül is, akik itt ülnek, valamennyien megtehették volna. Hozzák nyilvánosságra a családtagjaik, az önökkel egy háztartásban élő családtagok vagyonynyilatkozatát, a feleségeket és a gyermekeiket! Mindenki egyénileg megtehetné. A Jobbik Magyarországért Mozgalom országgyűlési képviselői megtették. Felmennek a jobbik.hu-ra, mindenki elolvashatja, hogy milyen

vagyonnal rendelkeznek a családtagjaink. Mert nincs takargatnivalónk. Akinek van takargatnivalója, az nem hozza nyilvánosságra (*Dr. Répássy Róbert: A tetoválást is?*), és a Jobbikon kívül senki nem hozta nyilvánosságra ezek szerint.

Államtitkár úr, ha nincs takargatnivalója, hozza nyilvánosságra, megteheti! (*Dr. Répássy Róbert: A tetoválást is!*) Holnap kirakja a honlapra a családtagjai vagyoni helyzetét, és nagyon örülni fognak a választók, hogy végre tisztán látnak például az ön vagyoni helyzetével kapcsolatban. Nem kell a Fidesz mögé bújni, ez egyéni döntés. Egyéni képviselőként meghozhatja ezt a döntést. Ez már egy óriási lépés lenne a korrupció elleni harcban. Valóban ez egy nagyon nagy lépés lenne.

Mondok még példát akkor önnek is: az olasz közlekedési miniszter, amikor kiderült, hogy családtagjainak vállalkozók juttattak különféle ajándékokat, mit csinált? Lemondott! Erre is számos példát hozhatunk, hogy Magyarországon vajon lemondtak-e ilyen esetekben. (*Dr. Répássy Róbert: Kovács Béla lemondott?*) De talán mondok egy példát: az V. kerületi Dorottya utcai szálloda ügyében, amelyben érintettek lehetnek esetleg képviselőtársai, különféle családi cégeken keresztül játszottak ki áron alul önkormányzati vagyont közvetlenül vagy közvetetten a maguk részére. Jelenleg ebben az ügyben sincsenek következmények. (*Dr. Répássy Róbert: Így van, Kovács Béla sem mond le!*)

De idesorolható, államtitkár úr, mert látom, hogy nem tetszik önnek (*Dr. Répássy Róbert: Kovács Béla mondjon le!*), amikor... Parancsol? (*Dr. Répássy Róbert: Kovács Béla mondjon le!*) Kedves államtitkár úr, idesorolható az is, amikor olyan ügyre derül fény, hogy a Paralimpiai Bizottságnál Deutsch Tamás javaslatára sérült sportolóktól, akik nehéz helyzetben vannak és mondjuk, 70 ezer forintért két műszakban dolgoznak, utána még edzésekre járnak, 3 millió forintot elvesznek, Deutsch Tamás javaslatára a Paralimpiai Szövetség pénzből elvették arra, hogy Gömöri Zsoltnak, a Paralimpiai Bizottság elnökének kifizessék a végtörlesztését. Tegnap, amikor megkérdeztem az ön államtitkártársát, aki kereszténydemokrata politikusként van itt, hogy erkölcsileg - tehát nem jogilag, erkölcsileg - elítéli-e ezt, hogy sérült emberektől vesznek el, akkor nem volt hajlandó erre válaszolni. Ő nem ítéli el. Ez mit jelent? Azt, hogy ezeket az embereket, akik ilyen erkölcstelen dolgokat követnek el ebben az országban, önök védik. Mert folyamatosan megvédték egymást (*Dr. Répássy Róbert: Kovács Béla nem mond le!*) az elmúlt 20-25 évben, ezért tartunk itt jelen pillanatban. Önök árulták ki, így közösen, nagykoalícióban az MSZP-vel az elmúlt 20-25 évben Magyarországot, és juttatták erre a korrupciós folyamatra, ahol jelen pillanatban tart.

Sorolhatnánk még tovább a példákat, azonban mindegyikben a közös tanulság azonos: a korrupció minden országban létező, kártékony jelenség, minden ország küzd ellene különböző eszközökkel. Van

azonban, ahol a korrupcióellenes küzdelem tettekben is megmutatkozik, és van, ahol csak a szavak szintjén jelenik meg, mint ahogy ez nálunk volt tapasztalható az elmúlt 25 évben.

(14.20)

Tisztelt Képviselőtársaim! A napjaink Magyarországot bénító, mindent átható állami szintű korrupció ellen nem a szabályozás toldozgatásával kell harcolni, amikor az állami hatalmat gyakorlók maguk azok, akik a rendelkezésükre álló politikai hatalmat és a közpénzek biztosította gazdasági erőt arra használják, hogy magukat, családtagjaikat és vazallusaikat jogtalan előnyhöz juttassák. Akkor nyílt képmutatás azt állítani, hogy néhány paragrafus megváltoztatásával bármilyen eredményt is elérhetünk. Addig, amíg a magukat elitnek gondoló, jelenleg politikai hatalmat gyakorló személyek minden szabály és erkölcsi parancs felett állónak hiszik magukat, addig stratégiák alkotásával, szólammokkal vagy akár jogszabályszevegek grammatikai cizellálásával érdemi megtisztulást elérni nem lehetséges. Amíg a legmagasabb irányítói pozícióban lévők következmények nélkül, önkényesen tehetnek meg bármit, nem várhatjuk el, hogy az alattuk állók ugyanezen erkölcstelen és korrupciós gyakorlatot a maguk szintjén ne kövessék el rendszeresen.

Ne feledjék a régi bölcsességet, államtitkár úr: nagy pénz, nagy foci; kis pénz, kis foci. A korrupció kontextusába helyezve: nagy hatalom, nagy mutyi, ezt tapasztaltuk az elmúlt öt évben is; kis hatalom, kis mutyi. Mi nem vagyunk hajlandóak elfogadni ezt a rendszert, nem vagyunk hajlandóak beletörődni abba, hogy amikor ilyen ügyekről van szó, akkor önök - most is egyébként - gőgösen és nagyképtűen csak nevetgélnek rajta, ahelyett, hogy tennének bármit is ellene, amikor cselekedni kell, akkor nem cselekszik ön sem soha semmit. Mi változtatni kívánunk, és változtatni is fogunk ezen a rendszeren.

Higgye el nekem, államtitkár úr, amint a Jobbik Magyarorszáért Mozgalom kormányozni fogja ezt az országot, óriási előrelépést fog jelenteni a korrupció elleni harcban az, hogy mi nem fogunk azzal törődni, amivel önök foglalkoztak az elmúlt 20-25 évben, hogy a haverokat juttassuk előnyhöz, hogy kétszeres-háromszoros áron építsünk autópályákat, hogy a saját miniszterelnökünk szomszédságába építsünk olyan stadionokat, amely stadionoknak semmi értelme, hogy a haveroknak adjuk oda más emberek kárára, más emberek megélhetésének a rovására a különböző gazdasági szektorokat. Nem fogunk ilyeneket csinálni.

Egy korrupciómentes világot képzelünk el Magyarországon, ahol igenis a korrupciós tetteknek lesznek következményei is.

Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. (*Taps a Jobbik soraiból.*)

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, kíván-e valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Nincs jelzés.)* Nem.

Mínt hogy senki nem jelentkezett felszólalásra, bejelentem, hogy az általános vitát lezárom. Megkérdezem államtitkár urat, az előterjesztőt, kíván-e válaszolni.

Igen, parancsoljon, államtitkár úré a szó.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót. Mélyen a hatása alatt állok Szilágyi képviselő úr utolsó felszólalásának, ezért azzal kezdem, hogy ha a Jobbik a korrupció ellen akar harcolni, és úgy gondolja, hogy véget kell vetni a következmények nélküli országnak, akkor mondassa le Kovács Béla európai parlamenti képviselőjüket, aki nem egyenesen korrupció vádjába keveredett, hanem a haza elárulásának vádjával gyanúsítja őt *(Dr. Lukács László György: Az ártatlanság vélelme?)* Magyarország ügyészsége. Látom, megvédik azt a képviselőjüket, látom, megvédik, és itt ebben az Országgyűlésben is büszkén kiállnak a mellett az ember mellett, akiről a magyar vádhatóság azt állítja - meglehetősen kitartóan és immáron az Európai Parlament közvéleménye előtt -, hogy elárulta többek között az Európai Uniót. Ez persze lehet, hogy az önök számára nem lenne bűn, azonban nem utolsó szempont az, hogy milyen motivációból tette ezt. Hátha esetleg a motivációt így mutathatnám be *(Ujjai összeérintésével a pénzre utal.)*, hogy mivel motiválhatják az ilyen képviselőket.

Nos, tisztelt Ház, mielőtt komolyan vennék a Jobbik harcát a bűnözés és a korrupció ellen, előtte azért mégiscsak azt szeretném önöknek javasolni, hogy az előterjesztésre térjünk vissza, hiszen nagyon sok minden elhangzott, aminek vajmi kevés köze volt az előterjesztéshez. *(Szilágyi György: Ennyi volt a visszavágás?)* Természetesen köszönöm mindazoknak, akik az előterjesztést támogatásukról biztosították, hiszen ez a javaslat, ahogyan elmondtam, számos ponton a jogalkalmazók észrevételeit tartalmazza. A jogalkalmazók kérték, hogy javítsák a jogalkotók ezeket a jogszabályokat.

A büntetés-végrehajtással kapcsolatban azt kell hogy mondjam, hogy számos félinformáció hangzott el. Többek között szó volt itt arról, hogy a vallási részlegek hogyan működnének. Nos, természetesen bármely vallási közösség kezdeményezheti ilyen vallási részleg létrehozását, és a Büntetés-végrehajtás Országos Parancsnokságával megállapodva működtethet ilyen vallási részleget. Eddig is volt már ilyen megállapodás, de ennek törvényi alapja, jogi szabályozása hiányzott, és jelenleg is a fokozattól függetlenül történik a drogprevenció, gyógyító terápiás, pszichoszociális részlegen az elhelyezés. Tehát nem kér mást a kormány ebben a törvényjavaslatban, mint hogy a hasonló terápiás részlegek mellé most már a vallási részlegek is bekerülhessenek a törvénybe.

Ami az egyeztetésekkel kapcsolatos kérdést illeti, az egyeztetések megtörténtek a legfőbb ügyéssel,

a Legfőbb Ügyészséggel, az Országos Bírósági Hivatallal. A Rendvédelmi Karral valóban nem történt egyeztetés, legalábbis a Belügyminisztériumtól nem kaptunk ilyen tájékoztatást, azonban a mi megállapításunk szerint ez nem jogállási törvény, hanem a büntető jogszabályok olyan pontokon módosulnak, amelyeket a Rendvédelmi Karnak ugyanúgy, mint mondjuk, az állampolgároknak végre kell hajtaniuk. Tehát, mondjuk, a büntető törvénykönyv módosítását is vagy a büntetés-végrehajtási törvényeknek a módosítását is a büntetés-végrehajtással kell elsősorban egyeztetni.

Ebben az esetben azért is furcsa lenne, mert maga a Büntetés-végrehajtás Országos Parancsnoksága javasolta a legtöbb módosítást, tehát tulajdonképpen a Rendvédelmi Karnak a büntetés-végrehajtási véleménye a Büntetés-végrehajtás Országos Parancsnokságától megérkezett. Tehát azt kell hogy mondjam, hogy az Igazságügyi Minisztérium álláspontja szerint nem a rendvédelmi szolgálatban állók jogállását érinti ez a törvényjavaslat, ezért nem volt szükség a Rendvédelmi Karral egyeztetni. Ez a mi álláspontunk.

Természetesen ezt lehet vitatni, azonban magukkal az érintettekkel, tehát a rendvédelmi szervezeteket irányító büntetés-végrehajtással vagy a Belügyminisztériummal természetesen folyamatos egyeztetés történt a javaslat során.

Nem szeretném itt hosszasan a halmazati büntetéssel kapcsolatos problémákat felsorolni. Volt egy alkotmánybírósági határozat is a halmazati büntetés szabályozásában az úgynevezett három csapással összefüggésben, ezért szükséges az, hogy most megteremtjük az összhangot az összes halmazati szabályra vonatkozóan.

Volt egy felvetés, amely a büntetés-végrehajtás során lévő munkavégzésre vonatkozott, illetve azzal kapcsolatos fizetett szabadságra. Ez egyrészt nemzetközi előírás, hogy természetesen a büntetés-végrehajtás keretein belül is a munkajog, a munkavégzés alapvető szabályai érvényesüljenek, másrészt pedig az, hogy szabadságra megy valaki a munkavégzés közben, az nem azt jelenti, hogy a büntetés-végrehajtási intézetből távozik szabadságra, csak azt, hogy nem dolgozik. Tehát ezt így kell értelmezni. Egy kicsit félrevezető volt az az állítás, hogy a büntetés-végrehajtási intézetből távozik szabadságra. Természetesen vannak olyan lehetőségek, amelyek kifejezetten jutalomként vagy a reszocializációs célokat szolgálva a kimaradás vagy egy rövid tartamú eltávozás lehetőségét biztosítják az elítéltek számára. Ez egyébként valóban része annak a reintegrációs programnak, amit ilyenkor egy elítélt esetén folytatnak.

Azt nem egészen értem, hogy ha a Jobbik felszólalója azt mondta, hogy egyébként egyetértenek a reintegrációs őrizettel - ami hat hónapig a szabadságvesztés helyett a házi őrizethez hasonló körülmények között zajlik -, akkor a rövid távú eltávozással mi a problémájuk.

(14.30)

Hogyha egyetértene az azzal, hogy vannak olyan szempontok, ami alapján akár hat hónapra is házi őrizetbe távozhat valaki, akkor természetesen hétvégi vagy egy rövid távú eltávozásra is lehetőséget kell biztosítani. Ezekkel az eszközökkel tudják a nevelők a büntetés-végrehajtásban fegyelmezni és motiválni az elítélteket. Ezek nagyon fontos eszközök.

Tisztelt Elnök úr! Tisztelt Ház! Köszönöm szépen mindazoknak a felszólalóknak a felszólalását, akik a javaslatához támogatólag viszonyultak. Köszönöm az egyéb észrevételeket is, és örülök annak, hogy elbeszélgethettünk a korrupcióról. Bár ez nem volt tárgya a törvényjavaslatnak, mégis köszönöm szépen a lehetőséget. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm államtitkár úrnak. Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **Magyarország Kormánya és a Nemzetközi Távközlési Egyesület között az ITU Telecom World 2015 konferencia megrendezéséről, megszervezéséről és finanszírozásáról szóló Megállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslat általános vitája** a lezárásig. Az előterjesztés T/4645. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Mikola István úrnak, a Külügyminisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének.

Államtitkár úr, parancsoljon!

DR. MIKOLA ISTVÁN külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Elnök Úr! A világban végbemenő politikai, gazdasági és biztonsági változások mellett fontos szerepe van a gyorsan zajló technológiai változásoknak is. Különösen igaz ez az infokommunikáció területére. A változásokhoz való alkalmazkodással minden országnak ki kell alakítani saját stratégiáját, hogy a győztese és ne a vesztese legyen ezeknek a változásoknak.

Magyarország törekvése az, hogy a technológiai változásoknak ne csak követője, hanem alakítója is legyen. Puskás Tivadar és Neumann János munkássága a telefónia, illetve a számítástechnika fejlődésének megalapozásában jogossá teszi azt az elvárást, hogy a magyar szakemberek aktív szereplői legyenek a világban végbemenő technológiai változások folyamatainak, különösen az infokommunikáció és a digitális technológia területén.

Az ország fejlődésének fontos területe az info- és telekommunikáció, amelynek fejlesztési irányait a nemzeti infokommunikációs stratégia jelöli ki. Ennek legfontosabb célkitűzése a digitális Magyarország létrehozása, az, hogy hazánk az EU-ban az info-

kommunikációs távközlési területen az élvonalba tartozhasson.

A Nemzetközi Távközlési Egyesület, az International Telecommunication Union az ENSZ legfontosabb, infokommunikációs területen működő, globális intézménye, feladata a nemzetközi távközlési együttműködés segítése. A genfi székhelyű szervezet 193 tagállamában jelenleg közel 700 ágazati és társult tagja van. Az eredetileg Nemzetközi Táviró Egyesület, International Telegraph Union néven 1865-ben Párizsban alapított szervezethez Magyarország 1866. január 1-jén csatlakozott az alapító első hús tagállam egyikeként. Ezért különösen megtisztelő, hogy az idén 150 éves szervezet az év őszén a magyar fővárosban tartja telekommunikációs világkonferenciáját, a 150. jubileumi világkonferenciát.

A Nemzetközi Távközlési Egyesület egy olyan globális rendezvény, ahol az információs és kommunikációs technológiák fejlesztői, kormányzati szereplők, szabályozó hatóságok, vezető iparági szereplők találkoznak egy többnapos konferencia keretében a legújabb trendek bemutatása, iparági és kormányzati kapcsolatok kialakítása, illetve elmélyítése érdekében. Tavaly Doha, azt megelőzően Bangkok adott helyet a világkonferenciának.

*(Hegedűs Lorántnét a jegyzői székben
Mirkóczki Ádám váltja fel.)*

Magyarország pályázatot nyújtott be a Nemzetközi Távközlési Egyesület Telecom World 2015 rendezési jogáért, amelyet elnyert 2014 őszén. Az ITU Telecom World 2015 konferenciára 2015. október 12. és 15. között kerül sor Budapesten. A magyar szakemberek a távközlés és az informatika kezdetei óta számos kiemelkedő tudományos teljesítménnyel és innovációval járultak hozzá az ágazat fejlődéséhez. Magyarország számára a konferencia megrendezése különösen értékes, mivel a hazai infokommunikációs vállalkozásoknak nemzetközi szakértői közönség előtt is alkalmuk nyílik a bemutatkozásra, szakmai kapcsolatok kialakítására és a tudásmegosztásra.

Budapest európai helyszínként különösen vonzó, könnyen elérhető az európai országok számára, emellett fejlett infrastruktúrával, világszínvonalú szolgáltatásokkal áll a konferencia résztvevőinek rendelkezésére. A rendezvény és kapcsolódó eseményei továbbá újfent megvilágítják Magyarország globálisan is összekötő szerepét, egyben jelentős értékű turisztikai bevételt generálhatnak hazánkunk.

Magyarország Kormánya az infokommunikációs technológiai iparágra a nemzetgazdaság egyik kitörési pontjaként tekint. A nemrégiben elfogadott, a 2014-től 2020-ig tartó időszakra vonatkozó nemzeti infokommunikációs stratégia új fejezetet nyit a magyar távközlésben és informatikában, és jól illeszkedik az ITU Telecom World 2015 célkitűzéseibe.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A telekommunikációs konferencia témakörei főként a digitális város és a digitális otthon köré szerveződ-

nek, emellett azonban szó lesz még az 5G megoldásokról, valamint a Big data által nyújtott lehetőségek kiaknázásáról is. A Nemzetközi Távközlési Egyesület a korábbinál nagyobb intenzitással kívánja bevonni munkájába a kis- és közepes vállalkozásokat, valamint az eddigienél is több figyelmet kíván fordítani a különböző infokommunikációs területeken az innovációra és a fejlesztések támogatására.

A fórum a magyar szakemberek és vállalkozások számára komoly lehetőséget jelent arra, hogy megmutassák a világnak e téren elért eredményeiket, szaktudásukat, valamint újabb erőforrásokat vonjanak be a fejlődésbe. A rendezvény azt az alapvető külpolitikai célt szolgálja, hogy a magyar érdekek nemzetközi fórumokon és kétoldalú kapcsolatokban történő következetes képviseletével elősegítse az ország nemzetközi súlyának a növekedését.

Tisztelt Ház! Kérem az önök támogatását a benyújtott törvényjavaslat elfogadásához. Elnök úr, köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek, ezek első körében a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor.

Elsőként megadom a szót Bartos Mónika képviselő asszonynak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. Tessék parancsolni!

BARTOS MÓNIKA, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Egy megállapodás kihirdetéséről szóló javaslat fekszik képviselőtársaim előtt, amely Magyarország Kormánya és a Nemzetközi Távközlési Egyesület között jön létre. Tartalma, hogy hazánkban rendezik meg a Hungexpo területén az ITU Telecom World 2015 konferenciát ez év októberében.

Mi is a Nemzetközi Távközlési Egyesület, és miért jelentős ez a konferencia? Ahogy államtitkár úr is említette, a Nemzetközi Távközlési Egyesület az Egyesült Nemzetek Szervezetének infokommunikációs területen működő globális intézménye, amelynek feladata a nemzetközi távközlési együttműködés segítése. Az ITU különböző bizottságai ajánlásokat adnak ki, amelyek figyelembevételével dolgozzák ki az egyes országok kormányai számára a távközléssel kapcsolatos jogszabályokat, és nagy büszkeségünk, hogy hazánk 1866-ban csatlakozott a szervezethez.

Az ITU 1971 óta minden évben Telecom World néven globális méretű konferenciát szervez. Az esemény joggal nevezhető az infokommunikációs szakma legjelentősebb nemzetközi rendezvényének, hiszen arra évről évre 4-5 ezer vendég látogat el, magas szinten képviselve azt a 193 országot és 700 vállalkozást, amelyek az ITU tagjai.

A konferencia napjaiban az adott ország kerül a nemzetközi sajtó figyelmének középpontjába. Az ITU a Telecom World konferenciát egy olyan globális platformként definiálja, amely alkalmat ad az infokommunikációs technológiai innovációk gazdasági

és társadalmi hasznosítási lehetőségeinek feltérképezésére, a kapcsolódó tudás megosztására és a megvalósításhoz szükséges kapcsolatok kialakítására. A konferencia megrendezésének jogát hazánk 2014 decemberében nyerte el, amelyre 2015. október 12. és 15. között Budapesten kerül sor.

(14.40)

Tisztelt Képviselőtársaim! Feltehetjük a kérdést, hogy miért jó, előnyös Magyarország számára, ha megrendezi ezt a konferenciát. A Telecom World 2015 rendezvény egy vissza nem térő lehetőséget ad hazánk számára - a magyar infokommunikációs szektor, piaci szereplők, kkv-k, a civil és akadémiai szektor - a digitális állam eredményeinek bemutatására. A konferencia keretében a magyar pavilon azzal a céllal kerül felállításra, hogy a résztvevők számára bemutassa: Magyarország erős az innovációban és a felsőoktatásban, kiváló befektetési alap, komoly szakértelem áll rendelkezésre, és Budapest egy élő, élhető és pezsgő start-up és kreatív ipari központ.

A konferencia keretében hazánkban egy szakmai blokk megszervezésére is lehetőség lesz. Ennek keretében tárgyalásra kerülnek az uniós tagállamok érdeklődésének középpontjában álló digital single market és digital nation témakörök. Mindez egyúttal lehetőséget nyújt a magyar kormány „digitális nemzet” fejlesztési tervének bemutatására is, amellyel hazánk az Európai Unió digitális fejlesztési irányainak meghatározójává válhat, elősegítve nemcsak az ország, hanem az Unió versenyképességének jelentős javulását is.

Mindezek alapjául az a felmérés szolgál, amely szerint az egységes digitális piac megteremtése mintegy 340 milliárd euró GDP-növekedést és több száz ezer új munkahelyet eredményezhet és több száz években. Ezenkívül Budapest páratlan, Keletet és Nyugatot összekötő világszínvonalú szolgáltatásokkal és infrastruktúrával rendelkező helyszín, amelyet a konferenciára érkezők személyesen is megtapasztalhatnak majd.

Tisztelt Képviselőtársaim! Magyarország számára azért is különösen értékes a konferencia megrendezésének lehetősége, mert a hazai infokommunikációs vállalkozásoknak nemzetközi szakértői közönség előtt is alkalmuk nyílik a bemutatkozásra, szakmai kapcsolatok kialakítására és a tudásmegosztásra. A konferencia megrendezését befektetésnek kell tekintenünk, amiből kizárólag profitálhatunk, ezért kérem képviselőtársaimat, hogy támogassák a megállapodást. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm, képviselő asszony. Most megadom a szót Demeter Márta képviselő asszonynak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának. Tessék!

DEMETER MÁRTA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök

Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A Nemzetközi Távközlési Egyesület az ENSZ távközléssel foglalkozó szakosított szerve, amely biztosítja a távközlési ágazat összehangolását világméretű szinten. Alapokmányában rögzített célja többek között a távközlési technológiák hasznosságának kiterjesztése a világ minden lakosa számára, a távközlési szolgáltatások használatának elősegítése a békés kapcsolatok megkönnyítése céljából.

A szervezet jelenleg 150 éves - mivel az ITU alapjait 1865-ben húsz európai állam fektette le -, amelynek jelenleg több mint 190 tagállama van. Magyarország 1866-ban csatlakozott az ITU-hoz.

Az ITU Telecom World egy olyan globális rendezvény, ahol az információs és kommunikációs technológiák fejlesztői, kormányzati szereplők, szabályozó hatóságok, vezető iparági szereplők találkoznak egy többnapos konferencia keretében a legújabb trendek bemutatása, iparági és kormányzati kapcsolatok kialakítása és elmélyítése érdekében. A Telecom World 2015 rendezvény házigazdájának kiválasztása érdekében az ITU pályázati felhívást bocsátott ki. Ennek eredményeképpen a 2015. október 12-15. között megrendezésre kerülő rendezvény fogadó országa - ahogy a képviselőtársaim is mondták - Magyarország lesz.

A törvényjavaslat az ITU Telecom World 2015-ös rendezvényének lebonyolítása, szervezése, finanszírozása tárgyában kötött megállapodás kötelező hatályának elismerésére adna országgyűlési felhatalmazást. Bár a nemzetközi konferencia megrendezése lehetőséget nyújt a hazai információs és kommunikációs szektor szereplőinek bemutatkozására, szakmai kapcsolatok kialakítására és tudásmegosztásra, a rendezvény lebonyolítása, szervezése és finanszírozása tárgyában kötött megállapodás feltételei Magyarország számára nagyon előnytelennek bizonyulnak: emellett, hogy a kormány költség- és kiadásmentesen az ITU rendelkezésére bocsátja a rendezvény helyszínét, a Hungexpót, a rendezvény szervezésének költségei szinte kizárólag Magyarországot terhelik.

Így például a rendezvény előkészítésével, tervezésével, megvalósításával kapcsolatos fő kiadások az ITU számára körülbelül 732,5 millió forint: speciális programok, kevésbé fejlett és alacsonyjövedelmű országok részvétele közel 60 millió forint; az ITU tisztviselőinek szállásköltsége az előkészítés és a rendezvény alatt, itt nincsen konkrét összeg megnevezve; 80 tisztviselő napidíjának 50 százaléka, közel 50 millió forint; rendezvény előtti kiküldetések napidíjának 50 százaléka, több mint 15 millió forint; legalább 50 gépkocsi biztosítása a rendezvényre érkező állam-, kormányfők, miniszterek és miniszteri szintű vendégek számára; szállodai szobák foglalása, 1500 darab van megnevezve az ITU számára.

A rendezvény promócióját teljes mértékben a kormány finanszírozza: promóciós anyagok készítése, terjesztése, bannerek, reklámanyagok kihelyezése, nagy forgalmú helyek reklámhelyeinek bérlése,

emellett médiaterv a rendezvény világszerte történő népszerűsítésére. Emellett a kormány feladata a megnyitó ünnepség, a nyitó fogadás és a záró fogadás megszervezése, valamint lebonyolítása, de az ITU kizárólagos joga a felszólalók, nyilatkozatok és beszédek jóváhagyása, valamint a vendéglisták összeállítása és a meghívók szétosztása. A kormány viseli a rendezvénnyel kapcsolatos minden egyéb fogadás, illetve rendezvény költségét és kiadásait, emellett az ENSZ szakosított intézményei előjogairól és mentességeiről szóló egyezménynek megfelelően a kormány biztosítja az ITU számára a teljes adómentességet minden vonatkozó szövetségi, állami vagy pedig helyi adó alól.

A rendezvény költségvetését az ITU teljes mértékben bizalmasan kezeli, azaz nincs olyan kötelezettsége, hogy a költségvetést a kormány vagy bármely harmadik fél tudomására hozza. A rendezvény megszervezéséből és lebonyolításából eredő minden többletbevétel teljes mértékben az ITU-t illeti meg.

Nagyon sok kérdés merül fel bennünk, látva a költségek részletezését, illetve magukat azokat a tételeket, amelyek meg vannak nevezve, és nagyon sok esetben egyébként költség nincsen hozzárendelve, legalábbis nem derül ki a javaslatból. Azt nem vitatjuk egy pillanatig sem, hogy a rendezvény célja nemes, magának a Távközlési Egyesületnek a működése természetesen rendkívül hasznos, és Magyarország is régóta tagja ennek a szervezetnek.

Viszont vannak kérdéseink, és ezekre a kérdésekre szeretnénk választ kapni, hiszen sok tételnél nincsen nevesítve a költség, ezeket mindenképpen szeretnénk tudni, hogy hogyan alakulnak. Ha már így összeszámoljuk a megjelölt költségeket, közel egymilliárd forintnál tartunk egy négynapos nemzetközi rendezvény esetén. Szeretnénk tudni, hogy miből adódnak ezek a magas költségek, és mi az oka annak, hogy ilyen nagy vállalat tesz Magyarországot. Tehát minden részletét szeretnénk látni a költségvetésnek, valamint szeretnénk tudni azt is, hogy kik lesznek ennek a rendezvénynek a résztvevői, hiszen nagyon tág fogalmak, illetve pozíciók vannak megjelölve a javaslatban.

Az Orbán-kormány politikája miatt Magyarország az elmúlt öt évben nemzetközileg elszigetelődött - azt gondolom, ezt már kormánypárti képviselőtársaim is észrevehették -, és szövetségeseink, partnereink sajnos nem szívesen látogatnak most már hazánkba. A kormány ezért ritkán egy-egy lehetőséget megragad, hogy ebből az elszigeteltségből kitörjön, és akár - ahogy látjuk - egy több milliárd forintos befektetéssel is megszervez olyan rendezvényeket, amelyek a rendezvényekkel próbál kompetenzálni, amelyek adott esetben nagyobb terhet rónak Magyarországra, mint ahogy azt az aktuális helyzet megengedi. A törvényjavaslatban nevesített költségtételek, ahogy említettem, eléri majdnem az egymilliárd forintot, és nem lehet tudni, hogy mi lesz a rendezvény végköltsége, hiszen ennek akár a többszörösére is rúghat.

Az teljesen egyértelmű, hogy kiszámítható külpolitikára van Magyarországon szükség - nem pedig arra a kormány által pragmatikusnak mondott külpolitikára, amit jelenleg folytatnak -, hiszen egy ilyen külpolitika tudja megerősíteni a szövetségi kapcsolatainkat, nem pedig elszigetelni Magyarországot; ezt hangsúlyoznám, hiszen látjuk, hogy a kormány ebben jó. Tehát kiszámítható külpolitikára van szükség, arra van szükség, hogy Magyarország tetteiben is deklarálja azt, hogy milyen értékközösséghez tartozik.

(14.50)

Hiszen csak egy ilyen stabil és kiszámítható politika vezethet oda, aminek egyébként belpolitikai pozitív hatásai lehetnek, hiszen így lehet több befektetést vonzani Magyarországra, így tehetjük, tehetné a kormány újra vonzóvá Magyarországot, ahová szövetségeseink és partnereink is újra szívesen látogathatnának. Tehát látjuk azt, hogy sajnos nem a kiszámíthatóság és nem a biztonság jellemzi a magyar külpolitikát, a diplomáciai kapcsolatokat és mindenféle nemzetközi szervezést sem. A kormány sok esetben látványpékségre törekszik. Én nagyon szeretném azt, hogy ez a rendezvény ne egy ilyen esetnek legyen áldozata, hanem ténylegesen Magyarország profitálni tudjon abból a tudásból, amit egy ilyen alkalommal meg lehet szerezni.

Tehát összességében a kérdéseinkre szeretnénk megkapni a választ. Pontos számokat szeretnénk látni, pontos terveket szeretnénk látni. Amennyiben megnyugtató válaszokat kapunk, csak abban az esetben fogja tudni támogatni az MSZP ezt a javaslatot. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A következő felszólaló Hoffmann Rózsa képviselő asszony, a KDNP vezérszónoka. Parancsoljon, képviselő asszony!

DR. HOFFMANN RÓZSA, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Mikola államtitkár úr bevezetőjében és az előttem szóló két vezérszónok szavaiban elhangzottak mindazok a tények, amelyeket fontos tudni ennek a törvénytervezetnek a tárgyalása során, nevezetesen azt, hogy mi ennek a Nemzetközi Távközlési Egyesületnek a múltja, melyek a céljai, valamint azt is, hogy mit jelent Magyarország számára ez a konferencia. Ezek olyan tények, amelyeket egyik párt, egyik oldal sem vitat, és jó, hogy ilyen konferenciáról beszélhetünk.

Ugyancsak egyetértés kísérte az előttem szólók részéről azt az indoklást, hogy miért van szüksége minden országnak, így Magyarországnak is arra, hogy az infokommunikációs technológia fejlődjék, hogy ez a jövő útja, hogy enélkül ma már a XXI. században nem lehet boldogulni. Ezzel természetesen a Kereszténydemokrata Néppárt is egyetért. De miután elhangzottak ezek a fontos tények, én nem az előre leírt hozzászólásomban szeretném mintegy

megismételni részben az elhangzottakat, hanem egyrészt azt szeretném világossá tenni azok számára, és tudom, hogy sokan vannak, akik a televízió keresztül követik az országgyűlési közvetítéseket, hogy egyértelmű legyen, itt nincs másról szó, mint arról, hogy egy nemzetközi egyezmény már megszületett ennek a konferenciának a megrendezéséről, és a törvényeink értelmében a nemzetközi egyezményeket, szerződéseket az Országgyűlésnek jóvá kell hagynia, azért tárgyaljuk most itt.

A jóváhagyás tárgya pedig az a konferencia, amit 2015 októberében fog megrendezni a magyar kormány és a Nemzetközi Távközlési Egyesület, amelyet magyarosan ITU-nak, angolosan pedig ITU-nak nevezhetünk. A konferencia pedig egy óriási nagy rendezvény. Ennek az ITU-nak a határozatában szerepel az, hogy a távközlési unió a tagállamaival és ágazati tagjaival együttműködve távközlési és infokommunikációs technikai rendezvényeket kell hogy szervezzen előre meghatározható, rendszeres jelleggel, figyelemmel ezen rendezvények pénzügyi hátterének biztosítására. Miután ezt a konferenciát vagy hasonló konferenciát időnként és időről időre rendszeresen megszervezik, és a magyar kormány nevében a külgazdasági és külügyminiszter úr, valamint az ITU vezetői aláírták már ezt az egyezményt, most itt az Országgyűlés arról fog dönteni, hogy ezt tudomásul veszi-e vagy sem.

Miután egyetlen hozzászóló sem vitatta eddig, és feltételezem, hogy a későbbiekben sem fogja vitatni annak a fontosságát, hogy a konferencia témája rendkívül aktuális, létfontosságú Magyarország fejlődése szempontjából, valamint nemzetközi kapcsolatainak szempontjából is, ezért azt hiszem, különösebben nem is érdemes boncolgatni ennek az egyezménynek a lényegét.

Mégsem tudom megállni, hogy ne reagáljak néhány szóval arra, amit az előttem szóló mondott. Itt annak voltunk tanúi, hogy az MSZP számára megragadandó minden olyan alkalom, ahol a kormány politikáját, jelesül a külpolitikáját kritizálni lehet, hogy nagyon finom szót mondjak. A magam részéről és a Fidesz-KDNP részéről egyértelműen el kell utasítanom azt az állítást, hogy Magyarország nemzetközileg elszigetelődött volna.

Akkor nem jöttek volna ide a közelmúltban olyan vezető európai politikusok, akik idejöttek, valamint azokban a nemzetközi szervezetekben, ahol sokadmagammal együtt, más képviselőtársaimmal együtt rendszeresen megfordulok, sőt nemcsak megfordulok, hanem dolgozom és dolgozunk - itt az ülésteremben is vannak néhányan, akikkel együtt utazunk Strasbourgba, Brüsszelbe és más országokba -, semmilyen elszigetelődési tendenciát nem érzünk, sőt a magyarokra kíváncsi a világ, jóllehet nagyon sok kérdésben vitában állunk velük.

Ellenben minden olyan kérdésben, amikor Magyarország egyik-másik törvényének a kritikájáról van szó, bizony fájdalommal én magam is azt tapasztalom, hogy az MSZP politikusai minden alkalmat

megragadnak, hogy nemzetközi téren fejtsék ki sokszor igaztalan kritikájukat valótlanúságokkal alátámasztva Magyarországgal szemben. Ha tehát önök úgy érzik, hogy Magyarország elszigetelődött, akkor azt kell hogy mondjam, hogy ebben oroszlánrésze van az önök pártjának, akik nem röstellik Brüsszelben, Strasbourgan és más helyeken Magyarországot gyalázzni és valótlanúságokkal alátámasztva negatív színben feltüntetni. *(Közbeszólás az MSZP soraiból: Ez nem igaz!)* Mint mondtam, Magyarország a politika világában tehát egy vitapartner, akivel vitáznak, de tekintélye is van.

Ha túllépünk a politikának a kicsit mesterséges betonfalain és azt nézzük, hogy a nagyvilág hogy viszonyul Magyarországhoz, akkor pedig azt kell látnunk, hogy ez az állítás olyan messze esik a valóságtól, mint ahogy a közmondás mondja, Makó Jeruzsálemtől. Ugyanis évről évre nő az idelátogató külföldiek száma, aki egyszer Magyarországon megfordult, az olyan pozitív képpel megy haza, hogy viszi tovább a híret, és bizony a turisztika, az idegenforgalom Magyarország bevételeinek is mára a fő forrása lesz-lelt. Néha, sokszor akik Budapesten töltjük a hétköznapijainkat, már-már kínlódunk is attól az idegenforgalomtól, amely hazánk híret viszi a nagyvilágba, és ez sem mellékes, sőt fontos szempont, óriási összegeket, forintokat hagynak itt.

Ezért tehát azok a tételek, amelyeket itt az előttem szóló képviselő felsorolt, hogy a konferenciának egyik-másik költsége mit jelent a magyar költségvetés számára, busásan meg fognak térülni attól, hogy itt több ezer, a nagyvilágból érkező szakember, magasan képzett tudós, mérnök, menedzser és nem utolsósorban politikus jön ide a maga kíséretével, akik nyilvánvalóan itt nemcsak négy napon, hanem hosszabb időn keresztül pénzt költenek, és azonkívül viszik Magyarországra híret. Egy ilyen konferencia megszervezése és megrendezése bizony óriási apparátust mozgat meg, még egy kisebb rendezvényé is, és nem engedhető meg, hogy hiba csússzon bele.

Az egyezmény: én magam is elolvastam a költségeket, persze könnyű a kevés pénzből, szegényen élő emberek lelkében, gondolatában irigységet kelteni, amikor itt milliókról beszélünk, de aki egyetlenegyszer is valamilyen rendezvény szervezésével már foglalkozott, az pontosan tudja, hogy azért körülbelül mi mibe kerül, és ezek a költségek reálisnak tűnnek. Nos tehát az, hogy Magyarországra ide tudjuk hozni egy ilyen konferencia kapcsán az infokommunikációs technológia vezető hatalmait, vezető szakembereit és politikusait, ez egy nagy lehetőség Magyarország számára; azt mondanám, hogy olyan, mint az információs technológiának az olimpiája.

(15.00)

Egy olimpia is sok pénzbe kerül, mint tudjuk, nagyon sok ország rá is fizet, mégis tülekednek az országok azért, hogy megrendezzék. Ezért tehát a Kereszténydemokrata Néppárt éppen a tőle várható

erkölcsi és anyagi haszon, valamint a tudomány szolgálatában végzett munkája értelmében ezt az egyezményt támogatja, és erre biztatom képviselőtársaimat is. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: A következő felszólaló Bana Tibor képviselő úr, a Jobbik képviselőcsoportjának vezérszónoka. Parancsoljon!

BANA TIBOR, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásomban igyekszem a törvényjavaslatra összpontosítani, de ha már felmerültek különböző külpolitikai kérdések, akkor azért annyit én is megjegyeznék, hogy a Jobbik azt üdvözölni tudja, hogy az elmúlt évek során a keleti nyitás politikája vonatkozásában történtek lépések, elmozdulások a korábbiakhoz képest, hiszen mi ezt már jóval korábban egyértelműen és határozottan felvállaltuk programunkban. Azt tartjuk problémásnak, hogy az azt megelőző időszakban viszont kormányzati oldalról ezzel ellentétes nyilatkozatok és lépések történtek, ami kellően megnehezíti azt, hogy ezen a téren megfelelően mozogjon a kormány, és ilyen módon eredményeket tudjon elérni. Tehát hogyha ezt szemléljük, akkor mi mindenképpen azt látjuk, hogy ez nehezíti és szűkíti a kormány mozgásterét ebben a vonatkozásban.

Konkrétan a törvényjavaslattal kapcsolatban alapvetően támogató a hozzáállásunk. Többen elmondták már, de én is aláhúznám, hogy maga az ITU Telecom World egy olyan globális rendezvény, ahol az információs és kommunikációs technológiák fejlesztői, kormányzati szereplők, szabályozó hatóságok, vezető iparági szereplők találkoznak egy többnapos konferencia keretében a legújabb trendek bemutatása, iparági és kormányzati kapcsolatok kialakítása, illetve elmélyítése érdekében. A rendezvény lehetőséget biztosít állam- és kormányfők találkozására ENSZ szakmai szervezetek, szabályozó hatóságok és ipari vállalatok vezetőivel.

Az eredetileg Nemzetközi Távíró Egyesület, International Telegraph Union néven 1865-ben, Párizsban alapított szervezethez Magyarország 1866. január 1-jén csatlakozott, a genfi székhelyű szervezetnek 193 tagállamában jelenleg közel 700 ágazati és társult tagja van.

A tavalyi, 2014-es Telecom World konferenciának Doha adott otthont 2014. december 7-e és 10-e között. Magyarország számára a konferencia rendezési jogát tavaly december 9-én, ceremóniális keretek között adta át a korábbi rendező ország, Katar. Az első ITU Telecom World eseményt 1971-ben tartották, a Nemzetközi Távközlési Egyesület egyébként idén ünnepli a 150. évfordulóját, éppen néhány nap múlva, május 17-én, ahogy erre szintén történt már utalás.

A rendezvénynek részét képezik kiállítások, amelyeken a különböző nemzetek telekommunikáci-

ós vállalatai jelenhetnek meg, és találkozhatnak befektetőkkel. Nagy hangsúly helyeződik a kis- és középvállalkozásokra, valamint a start-up cégekre. E cégek helyzetbe hozását a Jobbik mindig is kiemelten fontosnak tartotta, az előző ciklusban ezzel kapcsolatos álláspontunknak mind a plenáris ülésen, mind különböző szakmai rendezvényeken, mind az Innovációs és fejlesztési eseti bizottság keretein belül hangot adtunk, és természetesen ez hangsúlyosan megjelent választási programjainkban is. A rendezvény részét képezik továbbá különböző előadások és fórumok, ahol az egyes országok képviselői, az ipar kulcsszereplői, valamint más prominens szereplők osztják meg gondolataikat arról, hogy milyen innovációkra is lenne szükség, és ezekhez milyen feltételeket kell megteremteni.

Érdeemes azt tudni, tisztelt képviselőtársaim, hogy Magyarország GDP-jének nagyjából a 12 százalékát teszi ki az információs- és kommunikációtechnológia, és egy nagyon jelentős növekedésről beszélhetünk évről évre, nagyjából 4 százalékkal növekszik ez az ágazat, jelenleg az egyik legjobban fejlődő iparág ez hazánkban. Ezen okok miatt tehát a rendezvény magyarországi szervezése üdvözlendő és támogatható, hiszen újabb kitörési pontot jelenthet a hazai cégeknek és fiatal vállalkozóknak.

A telekommunikációs iparág tehát Magyarország egyik legjobban fejlődő iparága, és örvendetes, hogy ezen a területen nem csupán külföldi befektetőkben bővelkedünk, de szép számmal találunk hazai szereplőket, vállalkozásokat, start-upokat is. A külföldi érdekeltségek általában nagyvállalatok képében vannak jelen, az ő esetükben pedig sosem lehet tudni, hogy meddig maradnak országunkban, így az iparág további fejlődésével kapcsolatban ezt mindig a szemünk előtt kell tartani. Ezzel természetesen nem azt akarom mondani, hogy ők ne lennének nagyon is fontos szereplői a hazai gazdaságnak, és ne kellene támogatni őket, de mi mégis azt gondoljuk, hogy a hazai kis- és középvállalkozások azok, amelyeket ebben a szektorban is megfelelő előnyökben kellene részesítenünk. Hiszen érdemes arra emlékezni, hogy 2014 májusában még olyan hír érkezett, hogy a Nokia 3 milliárd forintos beruházást hajt végre az országban, amihez a kormány is hozzá tett 211 millió forint vissza nem térítendő támogatást, és a vállalat még ötéves garanciát is vállalt a munkahelyekre, aztán júliusban érkezett a hír, hogy a Nokiát felvásárló Microsoft leépít, ami a komáromi gyárat is érintette. Ezzel az egyik legjobban teljesítő külföldi cégünket veszítettük el gyakorlatilag hónapok alatt, és ez az iparág teljesítményén is erőteljesen megmutatkozott. Nem lehet tehát csupán a nagy külföldi vállalatokra hagyatkozni ezen a területen, de - mint utaltam rá - szerencsére valóban szép számmal találunk hazai szereplőket a szektorban, és a törvényjavaslatban szereplő rendezvény az ilyen és hasonló cégek számára kitörési pontot, további lehetőségeket jelenthet, hiszen befektetőkkel találkozhatnak, akiket meggyőzhetnek ötleteikkel, elképzeléseikkel.

Az átláthatóság erősítése valóban fontos lenne ebben a vonatkozásban a költségek tekintetében. Amit én még hozzátennék egy nagyobb kitekintésben, hogy a legfontosabb az lenne a Jobbik Magyarországért Mozgalom álláspontja szerint, hogy itthon biztosítva legyen minden feltétel ahhoz, hogy a magyar ötleteket Magyarországon legyenek képesek kamatoztatni a vállalkozók, és ne kelljen ehhez külföldre menniük, ehhez pedig biztosítani kell számukra a kiszámítható gazdasági és vállalkozói környezetet, a megfelelő támogató adórendszert, valamint a hazai befektetőket is ösztönözni kell arra, hogy magyar induló vállalkozásokat karoljanak fel - az elmúlt évek során sajnos azért ezzel ellentétes folyamatokat is láthattunk. Mi azt gondoljuk, hogy ez lehet a fejlődés útja, és ezzel az alapállásunkkal, hozzáállásunkkal tudjuk támogatni a megállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslatot. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Soron következik Schmuck Erzsébet képviselő asszony, az LMP képviselőcsoportja vezérszónoka, az Országgyűlés jegyzője. Parancsoljon!

SCHMUCK ERZSÉBET, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A Nemzetközi Távközlési Egyesület budapesti konferenciájának ügye az LMP véleménye szerint nem tartozik a tisztelt Ház plenáris ülése elé. De ha már a kormányzat feltétlenül készteztést érzett arra, hogy a konferencia megszervezésének részleteivel terhelje a törvényhozókat, akkor itt szeretném elmondani a véleményünket arról, hogy szerintünk az esemény 800 millió forintot hazai támogatását nem a kormánynak kellene biztosítania, hanem a rendezvényt ténylegesen szervező Budapesti Nemzetközi Vásár 10 milliárdos éves büdzséjében kellene erre forrást találni. Köszönöm a figyelmet. *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Független képviselő nem tartózkodik a teremben, így aztán kétperces felszólalások következnek. Elsőként megadom a szót Demeter Márta képviselő asszonynak, MSZP. Parancsoljon!

DEMETER MÁRTA (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Hoffmann képviselőtársam felszólalására szeretnék nagy tisztelettel reagálni, hiszen ahogy ön is említette, egy jó célról beszéltünk, és tény és való, hogy nem álltam meg, hogy az Orbán-kormány külpolitikájáról ejtsék néhány szót. Higgye el, hogy én lennék a legboldogabb, ha nem lehetne belekötöni egyébként ebbe a politikába! Tény, hogy Magyarország elszigetelődött, több mint 15 országgal volt diplomáciai konfliktusa az Orbán-kormánynak az elmúlt években, és nagyon súlyos kritikákat kap most már a kormány - bizonyára önök is hallják a híreket - egyéb-

ként az Európai Néppártból is, tehát nem lehet azt mondani, hogy ebben a szocialisták keze lenne.

Az tény, hogy a Magyar Szocialista Párt Magyarország valós érdekeit képviseli, és elhiszem, hogy fájdalmas lehet (*Közbeszólás a kormánypárti pádsorokból.*), hogy egyébként Magyarország valós nemzeti érdekei nem esnek egybe - sajnos - az Orbán-kormánynak az érdekeivel, és erre egyébként számtalan példát láthatunk, mint ahogy a kettős beszédre is. Hiszen mit csinál az Orbán-kormány és a kormánypárti képviselők?

(15.10)

Emlékszünk még arra, hogy az Alaptörvény véletlenül hibásan lett lefordítva, emlékszünk arra, amikor Szijjártó Péter az európai uniós értékek fontosságáról beszélt külföldön, míg Magyarországon Kövér László kivitette az európai uniós zászlót a parlamentből.

Egyébként mint kereszténydemokrata képviselő, Hoffmann Rózsa képviselő asszony, akár itt van a halálbüntetés kérdése, biztos vagyok benne vagy legalábbis remélem, hogy ön kereszténydemokrata képviselőként nem ért egyet az Orbán-kormány felvetésével és álláspontjával.

Tehát nincsen magyar külpolitika, csak fideszes érdekpolitika van, láthatjuk, a vasárnapi zárva tartás is rendkívül jó példa erre. Amíg ez így van Magyarországon, addig, képviselő asszony és tisztelt képviselőtársaim, minden felszólalásban, ahol van mód, fel fogjuk hívni a figyelmet, hogy milyen problémák vannak a külpolitikában. Köszönöm szépen. (*Heringes Anita tapsol.*)

ELNÖK: További kétperces felszólalások következnek. Elsőként Lukács László György képviselő úr, Jobbik. Tessék!

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Én csak egy jó szándékú kiegészítést és észrevételt szeretnék elmondani Hoffmann Rózsa képviselőtársunk figyelmébe ajánlva. Ön azt mondta, hogy elmagyarázza azoknak, hogy miről szól ez az előttünk fekvő javaslat, akik a tévében figyelik a közvetítést. Hát akkor itt el kell mondanom, hogy az információs technológiai képességeit egy kicsit jobban használva könnyen rábukkanhat arra, hogy például a köztévét, az MTVA-hoz tartozó valamennyi csatorna már élő egyenes adásban, a mindenki számára földfelszínen elérhető csomagban nem közvetíti a parlamenti gyűléseket, illetve felszólalásokat. A P+-on érhető el, ami azonban az egyik szolgáltatónál a családi csomagban érhető el. Mondjuk, itt szöges ellentétben áll az ön által elmondott felszólalás és az információs technológiai fejlődés és az erre az útra való rálépés azzal, hogy jelenleg Magyarországon a törvényhozásnak az ülése gyakorlatilag egy kereskedelmi szolgáltatón keresztül, egy kereskedelmi csatornán érhető el, hogyha

valaki meg akarja tekinteni, vagy kénytelen egyébként felmenni a parlament.hu-ra. Ezzel szemben korábban, tehát március 16-át megelőzően ez minden háztartásban ingyenesen egyébként elérhető volt.

Különösen érdekes ez akkor, amikor egy olyan szervezetnek a gyűléséről beszélünk, amelynek egyik feladata, hogy ösztönözze az információtechnológia fejlődését és a könnyebb elérhetőséget. Ezzel szemben úgy tűnik, hogy az Országgyűlés plénumának az ülése pontosan most már az egyre elérhetetlenebb kategóriába tartozik, vagy valaki kénytelen az interneten követni. Tudjuk, hogy nincs minden háztartásban, és nem is rendelkeznek olyan eszközzel, amellyel ez elérhető lenne. Kiirtották gyakorlatilag az ingyenesen fogható csatornákról, és most már csak az egyik kereskedelmi szolgáltatónak a kereskedelmi csatornáján, nyugodtan néven nevezhetjük, a P+ csatornán érhető el élőben az ülés, az összes többi esetben összefoglalókkal, vágott anyagokkal találkozhat az ember.

Ezt csak jó szándékkal jegyeztem meg (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret letelét.*), a történelmi hűség tekintetében. Köszönöm szépen. (*Taps a Jobbik soraiban.*)

ELNÖK: Sallai R. Benedek képviselő úr, LMP!

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Teljes mértékben nem értem a jobbikos képviselőtársamnak az értetlenségét. Ha ilyen színvonalon kormányozna a Jobbik, ő sem akarná, hogy élőben lássa ezt a magyar társadalom. Tehát ez egy teljesen logikus lépése a kormánynak.

Meglepő, hogy ezek szerint mindenkit Hoffmann Rózsa képviselőtársunk felszólalása ihletett meg. Nekem sem állt szándékomban eredetileg ehhez hozzászólni, de ugyanakkor csak felmerült bennem a kérdés, hogy amikor azt tetszett mondani, hogy a kormánynak ez a befektetése megtérül, akkor mégis tessék már elmondani, hogy hogyan. Tehát adunk 800 milliót valamire, azért, hogy kifizessük a szolgáltatási díjakat - ez hogyan fog megtérülni? Tehát az idelátogató turisták mennyit fognak elkölteni? Tehát mennyi ilyen kis kalocsai mintás pólót kell nekik hazavinni ajándékba, hogy ez megtérüljön a magyar adófizetőknek, tekintetbe véve, hogy ennek nem csak adóterhe van. Tehát tetszett erre számítást végezni, vagy van valami konkrét gazdasági háttéradat ezzel kapcsolatban, hogy itt milyen megtérülési rátával számolnak?

Ugyanis alapvetően csak úgy tűnik, hogy van egy fontos téma, egy konferencia, ami maga az ügy, támogatandó, de másik 30 ugyanilyen ügy van, akár az ön szakterületéről, akár egészségügyi, akár más szakterületekről, ahol viszont nincs kormányzati támogatás. Nyilvánvalóan azért nem értem meg, hogy ilyenre érvelni nagyon-nagyon fals, mert tényleg ott van ez a Hungexpo, ami egy arcátlanul magas konferenciaszervezési tevékenységet folytat Magyarországon. Kiállítók sokasága mondja különböző szakterülete-

ken, hogy nemzetközi viszonylatban is az egyik legmagasabb kiállítási díjakat szedik, ugyanez elmondható a belépési rendszerekről, hogy az egyik legmagasabb belépőrendszer van, tehát egy arcátlanul magas szolgáltatást fenntartó rendezvényszervezőnek azért adunk támogatást, hogy megszervezzon egy egyébként támogatandó konferenciát.

Teljes mértékben egyetértek, hogy legyen ez meg, én azzal nem értek egyet, hogy ennyi költségvetési forrással, így kell ezt támogatni. De hogyha meg tetszik győzni engem, hogy hol fog ez jelentkezni, mert ezek szerint a szállodát, a kocsit meg az ilyeneket mi fizetjük, az adófizetők pénzéből, tehát kíváncsi leszek, hogy hol lesz itt a hozadék. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Hoffmann Rózsa képviselő asszony. Tessék parancsolni!

DR. HOFFMANN RÓZSA (KDNP): Elnézést kérek a tisztelt Háztól, hogy szót kértem, de annyiszor emlegették a nevemet, mint már nagyon régen, egészen jól kezdtem magamat érezni emiatt. Az ilyen óvodás vitatkozásokat nem is nagyon kedvelem, de mégis kénytelen vagyok ismét szót kérni, mert szeretném megismételni, kedves Demeter képviselő asszony, hogy igen, az, hogy Magyarország hírneve romlott a világban, abban az önök párttársainak óriási szerepe van. Én most mellőzöm itt, hogy felsoroljam a tényeket, mindenki tudja, hogy hányszor jelentették fel Magyarországot, hányszor szolgáltattak téves információt. Ez az egyik, amit le akarok szögezni. De itt most nem erről vitatkozunk.

Az, hogy elszigetelődik egy ország, kérem, egészen mást jelent, mint amilyen helyzetben mi vagyunk, és amit én sem vitattam, hogy igen, vitatkozik velünk a nagyvilág, meg mi is vitatkozunk velük. Ez a nagy boldog szocializmus után, amikor látszólag mindenki, mindenben egyetértett, talán egy kicsit furcsa önöknek, de igen, egy bátor és erős ország próbálja a saját érdekeit érvényesíteni. Nem vagyunk konfliktusban, nem vagyunk harcban egyik országgal sem.

Kedves Lukács László képviselőtársamnak mondom, hogy tudomásom szerint a Parlament TV közvetíti a parlamenti adásokat, és a magyar háztartásoknak, ha jól tudom - ha tévedek, elnézést kérek - közel 70 százalékában van már internet-elérhetőség. Én magam rengetegszer kapok SMS-t itt a parlamentben, hogy erre meg arra, meg amarra reagálnak, tehát nagyon sokan nézik.

Végül a megtérülésről: az, hogyha csak forintban számítjuk a megtérülést, akkor lehetséges, hogy ez kiszámíthatatlan. De tudja, ez azért mégiscsak valami materialista álláspont, hogy csak a forintokat mérjük. Ennek az erkölcsi haszna is óriási, amit nem tudunk forintba átfordítani, mert aki egy nagy konferencián itt volt egyszer, idejött, az jövőre ideküldi a családját, vagy megint javasol egy újabb konferenciát, a nemzetközi vérkeringésben ezért tülekednek az

országok azon konferenciák megszervezésére is, amelyek látszólag akkor még akár veszteségesek.

Megismételtem (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*), hogy egy konferenciának óriási költségei vannak, és ezeket valakinek meg kell fizetni. Tehát továbbra is támogatjuk ezt. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: A tolerancia szép példáját mutatva elnököl az elnök, felhívja a figyelmet arra, hogy a kétperces kör befejeződött. Aki tehát szót akar kérni, az most normál menetben kérhet szót. Ez nem biztatás, csak a házszabály ismertetése, figyelembe véve - itt nemzetközi kapcsolatokról van szó - a magyar-katalán és a magyar-bajor kapcsolatokat is.

Demeter Márta képviselő asszony normál szót kérőként!

DEMETER MÁRTA (MSZP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Képviselő asszony, akkor még két mondatot engedjen meg nagy tisztelettel. Az egyik az, hogy ahogy ezt a felszólalásom, a vezérszónoki elején mondtam is, de most megint kiemelném, hogy itt arról beszélünk, hogy ez a Nemzetközi Távközlési Egyesület egyébként prioritásként kezeli, és fő feladata az információs és kommunikációs technológiák hasznosságának kiterjesztése a világ minden lakosa számára.

Tehát azt gondolom, hogy ez egy nagyon nemes cél, ezt ki is emeltem a felszólalásomban, azt viszont álságosnak tartom, mert emlékezzünk vissza a pár hónappal ezelőtti internetadó kérdésére, ahol egyébként a magyar kormány adót vetett volna ki ilyenformán az internethasználatra, és pont hogy neheztette volna a hozzáférést az információhoz. Ezzel csak szeretnék csatlakozni azokhoz az elemekhez, amiket itt említettek már képviselőtársaim, az Orbán-kormány politikájának az elemeihez, mint akár a parlamenti közvetítés, de azt gondolom, hogy egy internetkérdés például nagyon fontos, illetve minden más kommunikációs, telekommunikációs forma és csatorna, hogy működjön.

Egyébként azt megnéztem, hogy valószínűleg itt a vasárnapi zárva tartás jegyében a konferencia szervezésére hétfőtől csütörtökig fog tartani. Köszönöm. (*Heringes Anita tapsol.*)

ELNÖK: Megkérdezem, hogy kíván-e valaki élni a felszólalás lehetőségével. (*Nincs jelentkező.*) Megállapítom, hogy nem.

Minthogy további felszólalásra senki nem jelentkezett, az általános vitát lezárom. Megkérdezem az előterjesztőt, államtitkár urat, kíván-e most a vitában elhangzottakra reagálni. (*Dr. Mikola István jelzésére:*) Ön é a szó.

(15.20)

DR. MIKOLA ISTVÁN külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Elő-

szőr is szeretném megköszönni a támogatást mindenkinek, ez nagyon fontos számunkra. Ezt a pályázatot 23 pályázó elől hoztuk el, huszonhárman pályáztak az International Telecommunication Union 150. évi jubileumi világkonferenciájának a megrendezésére. Maga ez a sok pályázó és az a nagy ambíció, ami a megrendezéssel szemben globálisan megnyilvánult, velem azt érzékeltette, hogy mindenki jól járt, aki eddig konferenciát szervezett. Én ott voltam Dél-Koreában, Busanban, de ott voltam Katarban, Barcelonában, Vietnamban, és még nagyon sok helyen; Délkelet-Ázsiában is hirdettük ennek a konferenciának a fontosságát. Bár nem erről szölkáltak az ottani tárgyalások, de minden apropót kihasználtunk, hogy reklámot csináljunk ennek.

A szervezet arra számít, hogy Magyarországon 9-11 ezer közötti regisztrált résztvevő lesz. Csak a Hungexpo alkalmas ennek a konferenciának a helyszínéül, ilyen óriási résztvevői létszám kezelésére. Ugyanakkor szeretném elmondani a képviselő úrnak, hogy a Hungexpóval nagyon kemény alkuban vagyunk, hogy piaci árakat tudjunk elérni. Nem tudom még ennek a konferenciának a végső finanszírozással kapcsolatos adatait, a zárszámadás majd később következik. Egyenként hirdetjük meg a tendereket, és természetesen megpróbáljuk a legjobb anyagi kondíciókat elérni a tárgyalások során. Nem olcsó konferenciáról van szó, egy világkonferencia körülbelül 10 ezer regisztrált résztvevővel drága ügy.

Szeretném hangsúlyozni, hogy mindenki, aki eddig konferenciát rendezett, újra sorba áll és újra szeretne rendezni, hiszen a hatását nem csak a turisztikában lehet mérni. Mondok egy példát. Itt járt a főtitkár, Zhao úr - most kínai főtitkára van az International Telecommunication Unionnek -, elvittük fiatalklubokba, ahol internettel foglalkoznak, elvittük egy olyan konferenciára az újonnan felépült Várnegyedbe, ahol körülbelül száz-kétszáz fiatal vett részt, információs technológiával foglalkoztak, és nagyon meglepődött azon, hogy milyen magas szinten úzik Magyarországon ezt a technikát, és hogy mennyi fiatal érdeklődik, akik megrohanták őt kérdésekkel maga iránt a konferencia iránt is. Tehát mi most optimisták vagyunk.

Demeter Márta képviselő asszonynak mondom, természetesen teljesen jogos az a kérése, követelése, hogy minden fillérrel számoljunk el. Ezt meg fogjuk tenni, ha kell, folyamatosan adunk tájékoztatást, hiszen a tendereket most folytatjuk. Ennek a konferenciának a végső összege valószínűleg 2,5 milliárd forint körül lesz, ebben természetesen minden kiadás benne van, tehát ez egy drága konferencia, ezt elismerem, de a haszna egészen biztosan meglesz. Én korábban legalább két ilyen világkonferencián vettem részt, s ennek kapcsán, ennek mellékén az úgynevezett side event, mellék-összejöveteleken, tudományos összejöveteleken rácsodálkoztam - bár én igazán csak felhasználó vagyok ebben a technikában - a drónok, robotok, az 5G világára. Valami elképesztő fejlődés van ezen a területen!

A mi konferenciánk azért is nagyon fontos, mert azzal nyertük meg a 23 pályázó között a konferenciát, hogy vállaltuk, hogy az elképesztő gyorsasággal fejlődő keleti országokban meglévő technikákhoz kicsit fölcsatlakoztatjuk az európai országokat is, ezért különösen nagy aktivitást fejtünk ki Európában, így Közép-Kelet-Európában is. Elmentünk Kijevbe, de még Moszkvába is elmentünk, hiszen vissza kell hozni ezeket az országokat a csúcsteljesítményeket produkáló announcing engagement, a fejlődő óriásgazdaságokhoz. Ennek az elvárásnak próbálunk eleget tenni, egyenként beszélünk nagykövetekkel, mindenkit megpróbálunk megnyerni ennek a konferenciának a fontosságához.

Kérem szépen, hogy tessenek támogatni ezt a rendezvényt. Meggyőződése, hogy el tudunk számolni minden forinttal, meggyőződése, hogy minden kérdésre választ tudunk adni, és ha még azt is el tudjuk érni, hogy október közepén egy kicsit felülemelkedjünk a politikai vitáinkon, és élvezzük ezt az elképesztő világot - egy kicsit virtuális világ jellege van ennek -, és ebben jól érezzük magunkat, és ennek a hasznát Magyarországon valóban be tudjuk gyűjteni, mert lesz haszna ennek a konferenciának, akkor azt gondolom, hogy egy jó ügyet támogatunk.

És azzal zárom be, hogy még egyszer köszönöm mindenkinek a támogatást, a figyelemfelkeltő megjegyzéseket, és ezekre különösen gondot fogunk fordítani. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Közlöm önökkel, hogy a módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **az ENSZ Éghajlatváltóási Keretegyezményéhez fűzött Kiotói Jegyzőkönyv 2012. december 8-án, Dohában, az ENSZ Éghajlatváltóási Keretegyezmény Résztes Felek 18. Konferenciáján elfogadásra került „dohai módosításának” kihirdetéséről szölkő törvényjavaslat általános vitája** a lezárásig.

Az előterjesztés T/4636. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szölkő Szabó Zsolt úrnak, a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének. Tessék!

SZABÓ ZSOLT nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Az előttünk lévő törvényjavaslat egy korábban megkötött egyezmény, a kiotói jegyzőkönyv egy újabb mellékletének, kiegészítésének a kihirdetését tartalmazza a hazai jogrendszerben. Az üvegházhatású gázok káros hatását nagyon jól ismerjük, az ez ellen való védekezés fokozott feladatunk. Ez a törvényi, jogszabályi kihirdetés is egyben megfelelés az Európai Unió által javasolt eljárásoknak, és csatlakozás egy olyan egyezményhez, ami a jövőkép szempontjából

az egyetlenegy járható út lehet. Ehhez szükséges, hogy a magyar Országgyűlés ratifikálja.

A klímaváltozás káros hatásaival kapcsolatos politikát az Európai Unió közösen egyezteteti. Ennek megfelelően tavaly októberben az Unió állami és kormányvezetői elfogadták a 2030-as klímapolitikai irányelveinket, így a 2020-ig vállalt 20 százalékos károsanyag-kibocsátás csökkentésének megduplázását tűztük ki célul, mintegy 40 százalékos mértékben. Az elmúlt években végbement éghajlatváltozás és az emberi tevékenység egyre nagyobb mértékben jelzi a hatást, és ha összehasonlítjuk Magyarország gazdasági növekedési görbéjét a klíma- és kibocsátási számokkal, megállapíthatjuk, hogy azon uniós tagországok közé tartozunk, amelyek sikeresek ennek a mutatóknak a képzésében, és sikeresek a klímapolitikában.

A klímapolitikát azonban nem lehet szűken és kizárólag csak a gazdaság viszonyai között nézni. A klímapolitikai előírások elfogadására elsősorban a gazdasági okok mellett más, nem a gazdaságban jelentkező tényezőknek, éghajlati és egyéb tényezőknek is szükséges, hogy figyelembe vegyünk minden elemét. A szabályozásra az éghajlat védelme érdekében a túlmelegedés ellen van szükség, és azokat a mesterséges folyamatokat kell növelnünk és erősítenünk, amivel a kibocsátás csökkentésével, a klímapolitikával meg tudjuk akadályozni a klímánkat érő negatív folyamatokat.

Maga az ENSZ kiotói jegyzőkönyv aláírása, ratifikálása következtében szükségessé vált, hogy újra áttekintésre kerüljön, és az áttekintést követően egy újabb szabályozás kerüljön bevezetésre. Ez az úgynevezett dohai konferencián be is következett, amely 2020-ig egy érvényes klímapolitikát és károsanyag-kibocsátást határozott meg. 2013 január elejétől 2020 végéig egy újabb rendszer került rögzítésre, és már előrevetítette az ez évben Párizsban megtartandó konferencia tevékenységét is, amelynek lényege, hogy 2030-ig a kibocsátási politikánkat és a kvótakérdéseket, magát a klímapolitikát újra tudjuk határozni.

A 20 százalékos uniós cél Magyarországon már időben teljesült, hiszen jelen pillanatban 36 százalékos megtakarításnál, illetve károsanyagkibocsátás-csökkentésnél tartunk. Ez azt jelenti, hogy azokat a feltételeket, amiket a dohai jogszabály ratifikálása ránk terhel, teljesíteni tudjuk. Abban az esetben, ha valamennyi uniós tagország ez év május-júniusában elfogadja és ratifikálja a dohai egyezményt, akkor 2015 végén Párizsban a részes felek konferenciáján a 2030-ig terjedő időszakra vonatkozóan megtörténhet egy, a dohai egyezményt felváltó és módosító szerződés elfogadása, és egy hosszú távú kibocsátási stratégiát tudunk meghatározni annak a betartása, valamint a klímára gyakorolt hatása csökkentése érdekében.

(15-30)

A törvényjavaslat elfogadásával erősíthetjük azokat a pozícióinkat, amiket a gazdaság fejlődése

érdekeiben megteremtettünk, erősíthetjük a világ ezen területén működő mechanizmusokban való határozott részvételünket. Épp a köztársasági elnök úr által létrehozott hivatal segíti ezt a tevékenységünket az ENSZ keretein belül. Illetve hozzátenném, hogy a nemzetközi egyezmény hatálybalépéséhez szükséges európai uniós szabályozások, rendeletek, törvények és irányelvek meghatározásával ez év végén egy egységes európai uniós politikával tudunk fellépni a párizsi konferencián.

Az elmondottak értelmében kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy a T/4636. számon benyújtott törvényjavaslatot módosító javaslatokkal támogatni szíveskedjenek, az elfogadásához járuljanak hozzá. Ezzel történelmi jelentőségű lépést tesz Magyarország, és az elsők között ratifikáljuk a kiotói jegyzőkönyv dohai módosításának jegyzőkönyvét.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket, és ismételten kérem támogatásukat. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek. Ezek első körében a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor.

Megadom a szót elsőként Bartos Mónika képviselő asszonynak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

BARTOS MÓNIKA, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Az előttünk fekvő javaslat egy folyamat része, nem az első és nem is az utolsó lépés, állomás egy olyan hosszú küzdelemben, amelynek célja az, hogy az ember, vagyis a saját magunk által okozott káros hatások következményeitől megvédjük magunkat, a következő generációkat és bolygónkat.

Azt tudjuk, hogy az üvegházhatású gázok fokozott kibocsátása és annak a légkörben való felhalmozódása hatékony eltávolítás, elnyelés vagy csökkentés hiányában okozza a globális felmelegedést és az extrém időjárási körülményeket, amely hatásokat ma összefoglalóan klímaváltozásnak is szoktunk hívni. Ahogy említettem, a törvényjavaslat a már zajló klímaváltozás elleni küzdelmet erősíti és folytatja, így ennek előzményét is fontos megemlíteni.

Az első és legfontosabb lépés az üvegházhatású gázok csökkentésére az ENSZ Éghajlatváltozási Keretegyezményének ratifikálása volt, amelyben a résztvevő országok megállapodtak az általános alapelvekről, a megvalósítandó célokról. Ezt követte az ENSZ Éghajlatváltozási Keretegyezményéhez fűzött kiotói jegyzőkönyv, amelyben a résztvevő országok megállapodtak az üvegházhatású gázok hatékony csökkentéséről. Most a kiotói jegyzőkönyv dohai módosítása fekszik előttünk. A kiotói jegyzőkönyv dohai módosításának legfontosabb elemei pedig a következők.

A kiotói jegyzőkönyv 1. mellékletében szereplő fejlett országok vállalták, hogy 2008 és 2012 között

legalább 5,2 százalékkal csökkentik globálisan az üvegházhatású gázok kibocsátását az 1990-es bázis-évhez képest. Magyarország 6 százalékos csökkentést vállalt, amit ma már jelentősen túlteljesített. A dohai módosításban a fejlett országok vállalták, hogy globálisan tovább csökkentik az üvegházhatású gázok kibocsátását, legalább 18 százalékkal 2013 és 2020 között. Az így elfogadott módosítás nyomán 2013. január 1-jétől a második kötelezettségvállalási időszakába lépett a kiotói jegyzőkönyv.

Magyarország az Európai Unió tagállamként ebben az időszakban mínusz 20 százalékos, úgynevezett együttes teljesítést vállalt. Ezenkívül a részes felek a fentiek szerinti százalékos értékre vonatkozó kibocsátáscsökkentési vállalásaikat növelhetik is. Az Európai Unió és tagállamai a 2020-ig vállalt 20 százalékos kibocsátáscsökkentési céljaikat csak megfelelő globális cél kitűzése mellett fontolják meg 30 százalékra növelni, annak versenyképességre és a gazdasági növekedésre való hátránya miatt. A fejlett országok a kibocsátáscsökkentési céljaikat részben úgy is teljesíthetik, hogy piaci mechanizmusokat hoznak létre, és a privát szféra kibocsátáscsökkentési beruházásain keresztül érik el annak egy részét, ezzel tehermentesítve költségvetésüket. A kiotói jegyzőkönyv A. mellékletében foglalt üvegházhatású gázok köre kibővült a nitrogén-trifluoriddal. Ezen gázt félvezetők, kijelzők, napelemek és egyéb elektronikai cikkek gyártásánál használják, de hazánkban használatuk elenyésző.

Tisztelt Képviselőtársaim! Látható, hogy a kiotói jegyzőkönyv dohai módosítással érintett szakaszát hazánk az Európai Unióval együtt vállalt 2020-as klíma- és energiacsomag 20 százalékos kibocsátáscsökkentési céljával teljesíti majd. Kiemelendő, hogy ezen együttes uniós célt hazánk már időarányosan teljesítette is, hiszen az 1990-es bázis-évhez képest 36 százalékkal csökkentette az üvegházhatású gázok kibocsátását. Természetesen ez nem jelenti azt, hogy nincs további teendőnk. A klímaváltozás káros hatásainak csökkentése, részleges visszafordítása érdekében nemcsak a nemzetközi, hanem az uniós politikában is kiemelt szerepet kap a klímapolitika.

2014. október 23-án és 24-én az EU-tagállamok állam- és kormányfői elfogadták a 2030-as klíma- és energiapolitikai keretet. Ennek célja a 2020-ig vállalt 20 százalékos kibocsátáscsökkentési cél megduplázása 40 százalékra. Ezen cél nemzetközi kontextusba ágyazása azonban már nem a dohai módosítás, hanem a 2015. év végi párizsi konferencia feladata lesz. A törvényjavaslat elfogadásával a dohai módosítást ratifikáljuk, amely azonban jelenleg általános vállalásokat tartalmaz. A törvényjavaslathoz kapcsolódó részletes emissziókereskedelmi részletszabályok hazai jogba való átültetése jelenleg nem lehetséges, mivel a dohai módosítás következtében szükséges nemzetközi jogi és európai uniós jogszabályok és részletszabályok maguk sem készültek még el a megfelelő uniós fórumokon. Az előzetes várakozások szerint a 2015 júniusában Bonnban tartandó nem-

zetközi klímapolitikai tárgyalásokon született megállapodás a nemzetközi szabályok tekintetében, amelyet követően hozhatnak az ENSZ tagállamai a részletszabályokról formális döntést.

Tisztelt Képviselőtársaim! A dohai módosítás hatálybalépéséhez megfelelő számú, háromnegyedes többségi ratifikáció szükséges. A mielőbbi ratifikációt az Európai Bizottság is támogatja és kéri a tagállamoktól. Az EU általi közös ratifikációs eljárás a tagállamokkal együttműködésben folyamatban van. Uniós cél, hogy a ratifikáció 2015 május-júniusáig megtörténjen, tekintettel a 2015. év végi párizsi konferenciára is. A 2015 végén Párizsban rendezendő konferencián ugyanis a 2013. évi varsói konferencián elfogadott menetrend szerint már egy teljesen új nemzetközi egyezmény kerülne elfogadásra, ami 2020-tól lépne hatályba, és felváltja a korábbiakat.

Szeretném jelezni képviselőtársaimnak, hogy nagy jelentőségű a párizsi klímacsúcs, mi sem bizonyítja ezt jobban, mint az, hogy Al Gore volt amerikai alelnök néhány héttel ezelőtt világméretű kampányt indított. A kampány célja, hogy a párizsi klímacsúcson részt vevő állami politikai vezetők a jelenlegi tervezetnél egy ambiciózusabb, elkötelezettebb, nagyobb felelősségről tanúskodó megállapodást fogalmazzanak meg. Áder János köztársasági elnök úr azonnal csatlakozott a kampányhoz, ezzel kivívta Ban Ki Mun ENSZ-főtitkár elismerését. Al Gore is köszönetét fejezte ki, és elmondta, hogy Magyarország az első ország, amely csatlakozott a világméretű összefogáshoz.

Azonban jelenleg szükséges a dohai módosítás ratifikálása, mert a köztes időszakban is fenn kell tartani a kötelezettségvállalási időszakokat és a célok hatályát. A megfelelő számú ratifikáció és a hatálybalépés politikai garancia is a fejlődő országok számára. A törvényjavaslatban foglaltak szükségesek a már említett nemzetközi és uniós elvárásnak való megfelelés érdekében. A javaslat elismeri a nemzetközi egyezmény kötelező hatályát Magyarországra nézve, valamint angol és magyar nyelven ki is hirdeti azt, hogy mindenki által megismerhető legyen.

(15.40)

Történelmi jelentőségű a törvényjavaslat elfogadása, hiszen ezen lépéssel az elsők között ratifikáljuk a kiotói jegyzőkönyv második kötelezettségvállalási időszakát az Unión belül is, így megmutatva a fenn tartható gazdasági, társadalmi és környezeti fejlődés iránti elkötelezettségünket.

Ezért kérem képviselőtársaimat, hogy támogassák a törvényjavaslatot. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Demeter Márta képviselő asszony következik, az MSZP vezetője. Tessék!

DEMETER MÁRTA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A dohai módosítást az Országgyűlésnek az idei év során ratifikálnia szükséges, ugyanakkor uniós cél, hogy a ratifikáció 2015 május-júniusáig megtörténjen, tekintettel arra, hogy a 2015 végén Párizsban tartandó részes felek konferenciáján a 2013-as, a varsói konferencián elfogadott menetrend szerint már a módosított jegyzőkönyvet felváltó, 2020-tól érvényes új globális egyezményről kell majd dönteni.

A fentiek értelmében a jegyzőkönyv dohai módosítását ezért törvényben szükséges kihirdetni. Az ENSZ Éghajlatváltozási Keretegyezménye 1997. évi konferenciáján elfogadott kiotói jegyzőkönyvét a részes felek 18. konferenciáján módosították. Ez a dohai módosítás, amely a 2012. december 31-éig érvényes kiotói jegyzőkönyv érvényességét meghosszabbította 2020-ig. Az így elfogadott módosítás nyomán 2013. január 1-jétől második kötelezettségvállalási időszakába lépett a kiotói jegyzőkönyv, a kibocsátás csökkentésére vonatkozó előírásokkal együtt.

Tekintettel arra, hogy az MSZP egyetért a kiotói jegyzőkönyvben megfogalmazott éghajlatvédelmi intézkedésekkel, a javaslatot az MSZP országgyűlési képviselőcsoportja, eddigi álláspontjával összhangban, támogatja. Ugyanakkor a javaslat vitája során kiemelten felhívjuk a figyelmet arra, hogy az Orbán-kormánynak sokkal nagyobb léptékben kellene haladnia a célok megvalósításának az érdekében, így például a megújuló zöldenergiák részarányának növelésében is. És nagyon jó lenne, ha előrelépések történnének, nem pedig olyan visszalépések, mint ahogy láthattuk a termékdíj kivetésénél és a nap-elemadó bevezetésénél.

Tehát mindenképpen előrelépésekre számítnak a kormány részéről, és támogatjuk a javaslatot.

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Sallai R. Benedek képviselő úr, az LMP vezérszónoka jön.

SALLAI R. BENEDEK, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Meghallgattam az előterjesztő és a kormánypárti frakció álláspontját, és nekem teljesen tetszett, amiket elmondtak, teljes mértékben támogatandónak érzem. Ez mind nagyon szép és mind nagyon jó, a gond az, hogy ennek a végrehajtásával mi lesz.

Tehát borzasztó nagy eredmény az, hogy most nem úgy, mint az energiahatékonysági törvénnyel kapcsolatban, nem egy mulasztásos jogszabálysértéssel vagy kötelezettségszegési eljárás után kezdünk egy ilyet, hanem most az egyszer időben csináljuk, tehát ezt mindenképpen értékeljük, és magában a jogszabályban nincs olyan, ami ne lenne támogatható. Tehát én azt mondom, hogy megint kérem a kormánypárti oldalt, hogy ossza be ezt a támogatást.

Támogatni fogjuk az előterjesztést, meg fogjuk szavazni, ugyanakkor el kell mondjam, hogy ez nagyon kevés. Tehát az, hogy papírokat gyártunk... - ha

jól tudom, államtitkár úr egy sikeres polgármester volt. Tudnia kell, hogy a gyakorlati megvalósítás, az, hogy papírokat hozunk létre, ez nem jelent semmit. Az, hogy hozunk egy újabb jogszabályt... Belethetjük az alkotmányba is, hogy klímavédelmet csinálunk, ha nem csinálunk semmit.

Tehát megint csak azt tudom elmondani, amit a korábbi ilyen tárgyalásoknál, vegyük elő a Fidesz által gyártott nemzeti adaptációs stratégiát, nézzük meg, hogy milyen feladatok vannak, és annak a megvalósítására szeretnénk végre kötelezettségeket látni. Nézzük meg, hogy 2014-ben az FM vagy az akkori VM vezetői milyen öntözési rendszereket ígértek a magyar mezőgazdaság számára, hogy az aszály kezelhető legyen. Nézzük meg azt, hogy a fővárosi közlekedésben milyen megoldások lennének arra, hogy a tömegközlekedés klímabarátabb megoldásaiban a klímaváltozáshoz valamilyen felkészülés megtörténjen.

Ezek a lépések nem történnek meg. Ellenben mind a Fidesz vezérszónoka, mind pedig ön elmondja eredményként azt, hogy teljesítettük a vállalásokat a klímapolitikában, a '90-es viszonyokhoz képest. Persze, hogy teljesítettük, másfél millió munkahely megszűnésével teljesítettük, amit azóta sem hoztunk helyre, és azóta is hiányzik. Tehát teljesítettük úgy, hogy összeomlott az iparunk. Tehát most teljesen nyugodtan ettől nem dőlhetünk hátra, hogy egy '90-es állapothoz képest eredményeink vannak, mert nagyon nagy áldozat árán hozta meg ezt az eredményt a magyar társadalom, és ha ez az áldozat nem lenne, akkor minden bizonnyal a gazdaságnak is más úton kellene járnia.

Ez a sikeresség, amit önök úgy tekintenek, hogy sikeresek vagyunk klímapolitikában, azért nem nyilvánulhat meg, mert nyilvánvalóan nincs olyan állapot, amire azt mondhatnánk, hogy ez pozitív, ez jó, ez előremutató. Nem tehetjük ezt meg, mert vésszen közeledünk ahhoz, hogy ha világviszonylatban ez a 2 fokos nagyon kritikus átlagos hőmérséklet-növekedés bekövetkezik, akkor összeomlik nagyon helyrehozhatatlanul a Föld ökoszisztémája. Ez ügyben mindenkinek sokkal többet kell tenni.

Ha államtitkár úr azt mondja erre, hogy ebben kicsi pontok vagyunk, és a magyar gazdaság nagyon kicsi szereppel vesz részt a világ többi szereplőjéhez képest, elismerem, hogy ez így van, de ennek ellenére ez nem jelenti azt, hogy nekünk ne lennének feladataink az alkalmazkodásban, hogy a klímapolitikához alkalmazkodjunk vagy a megváltozott körülményekhez, és ne lennének ahhoz kötelezettségeink, hogy még sokkal hatékonyabb megoldásokkal lépünk ennek érdekében.

Nyilvánvalóan az önök számára is ismertek azok a tudományos tények, hogy Magyarország abba a csoportba tartozik, ahol az időjárás változókényebbá válása, az árvizek, aszályok, hóhullámok számos gazdasági problémát okoznak, és új betegségek kórokozóinak megjelenésére kell számítanunk a következő évtizedekben. A mindezekre való felkészülésnek semmiféle nyomát nem látjuk. Ez azért szomorú,

mert gyakorlatilag a világ vezetői vagy legalábbis azok, akik felelősséggel vannak globális tekintetben, azok már mind elismerik, hogy ez az, amivel elsődlegesen foglalkozni kell. Most itt vagyunk egy viszonylag szűk körben a parlamentben, pedig gyakorlatilag nemcsak az országnak, hanem a világnak a jövőjéről beszélünk, hogy mi is lesz.

Azért akartam ezt idézni, mert önök egy keresztény alapokon működő demokráciát ígérték a magyar társadalomnak, és hátha számít az, hogy Ferenc pápa hogyan jár élen ebben. Mostani, nemrég elhangzott beszédéből hadd idézzek: „A világot olyan gazdasági és pénzügyi dinamikák uralják, amelyek híján vannak az etikai megfontolásoknak. Többé nem az emberek irányítanak, hanem a pénz. A földek és vizek kisajátítása, az erdők kivágása, a mezőgazdasági vegyszerek használata olyan gonosz dolgok, amelyek elszakítják az embereket szülőföldjeiktől. A klímaváltozás, a biológiai sokféleség csökkenése, az erdők pusztulása egyértelműen mutatják, milyen pusztító következményekkel járnak napjaink katalizmái.”

Összességében, ha megnézzük a jogszabályt, akkor biztosíthatom államtitkár urat arról, hogy a Lehet Más a Politika képviselőcsoportja támogatni fogja és meg fogja szavazni. Viszont azt kérjük államtitkár úrtól, hogy a kormányzaton belül képviselje azt az álláspontot, hogy ezen kötelezettségek végrehajtására a lehető legnagyobb kormányzati szándék, és a 2016-os költségvetés tekintetében a legnagyobb költségvetési forrás álljon rendelkezésre, mert mindezek nélkül ez csak egy üres papír lesz, amivel a Magyar Közlönyt terheljük, de nincs érdemi hatása a klímapolitikára.

Ennek megfontolását kérem államtitkár úrtól, és egyébként biztosítjuk a támogatásról és az elfogadásról. Köszönöm a szót, elnök úr.

ELNÖK: Én is köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! A bejelentett vezérszónoki felszólalások végére értünk. Független képviselő nem tartózkodik a teremben.

Kétperces felszólalásra nem kért szót senki, így normál felszólalással folytatjuk. Magyar Zoltán képviselő úr, a Jobbik képviselője kérte ezt a lehetőséget. Parancsoljon!

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! A Jobbik Magyarorszáért Mozgalom frakciója is fogja tudni támogatni az előttünk fekvő javaslatot. Ezzel szerintem nem okoztam nagy meglepetést, hiszen minden előremutató, minden, a klímapolitikában előrelépést felvázoló javaslatot támogatott a Jobbik eddig is és a jövőben is fog.

Én talán csak arra helyezném a hangsúlyt, amit a saját területemről intó példaként tudok hozni. Például a mezőgazdaságban és a hazai agráriumban nem fektetünk elég nagy hangsúlyt ezen problémákra. Folynak ugyan nemesítések mind vetőmag, mind állatfajok tekintetében, de ezeknek az állami támoga-

tása, segítése messze nem üti meg azt a szintet, ami, azt hiszem, hogy egy agráriumból szempontjából ennyire központi országban megfelelő és üdvöztető lenne, hiszen amikor a bőrünkön majd még inkább napi szinten fogjuk érezni a klímaváltozás hatásait, akkor már nagyon késő lesz nekiállni ezen nemesítéseknek; főleg, ha kitartunk azon elvünk mentén, hogy a GMO-t igyekszünk távol tartani hazánktól, és igyekszünk minél inkább GMO-mentesen megoldani a hazai élelmezést is.

Szintén sajnálom, hogy kevés szó esik a Ház falai között például arról, hogy az erdeink hogyan fognak reagálni erre a klímaváltozásra, hiszen azért a fajok tekintetében komoly aggodalomra adhat okot az, hogy ez a klímaváltozás olyan ütemben zajlik - és most nemcsak a világban zajló folyamatokról beszélünk, hanem kifejezetten kis hazánkban zajlókról -, ami például azt eredményezheti, hogy néhány faj nem lesz képes időben alkalmazkodni ehhez a változáshoz.

(15.50)

Jó lenne itt is egy államilag felépített rendszeren keresztül segíteni az ilyen kutatásokat, hogy egy-egy fajon belül hol lehet olyan típusokat találni, amely a megváltozott körülmények között életképebb, és képes pótolni az erdő természetes utánpótlását. Itt gondolok például arra, hogy balkáni populációk terén érdemes lenne vizsgálni, hiszen vannak erre mutató vizsgálatok egyébként, csak tényleg az államnak e mögé komolyabban oda kellene állni.

Én is kiemelném az öntözés helyzetét. Azért az egy elég abszurd dolog, hogy az évszázad árvize után - ami nemrég vonult végig hazánkon - néhány hónapra rá arról kellett beszélünk itt a Ház falai között, hogy történelmi aszály sújtja hazánkat, és milyen súlyos következményei vannak a mezőgazdasági termelésre. Ez mindenképpen egy olyan folyamat, amire választ kell adni, és nem a jövőben, hanem most, nagyon rövid időn belül, hiszen egy olyan pazarlást végzünk hazánk folyóvizei kapcsán, ami azt hiszem, hogy példátlan, és a jövő generációi nem fogják tudni és nem is bocsáthatják meg azt, ha ebben most azonnal nem teszünk lépéseket.

Tudom, hogy egy kicsit eltértem a most tárgyalt javaslatról, ezeket csak azért kívántam felvillantani, hogy természetesen - ahogy kezdem - a Jobbik támogatja ezt a javaslatot, de szeretnénk, határozottan követeljük azt, hogy a például általam felvázolt ügyekre is nagyobb hangsúlyt fektessünk, többet beszéljünk itt a Ház falai között, hallgassuk meg azokat a szakértőket, akik a vézscsengőket most már évek hosszú sora óta csengetik, és folyamatosan felkiáltójelként olvashatjuk az ő tanulmányaikat. Remélem, hogy a szakbizottságok elé is gyakrabban kerülnek majd ilyen anyagok, és érdemben tudunk ezekről itt a Házban vitatkozni, és olyan döntéseket hozni, amelyeknek aztán az eredménye a gyakorlat-

ban is megmutatkozik. Köszönöm a lehetőséget, elnök úr. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Képviselő Asszonyok és Képviselő Urak! Megkérdezem, hogy kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Nincs jelzés.)* Megállapítom, hogy nem. Az általános vitát ezennel lezárom.

Megkérdezem az előterjesztőt, kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Jelzésre:)* Államtitkár úr, tessék!

SZABÓ ZSOLT nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Csak röviden néhány gondolatot, ha szabad. Egyrészt: keretegyezményről beszélünk, egy dohai módosításról, ami rögzített tartalommal, rögzített feltételekkel, előre meghatározott módon került rögzítésre. Ennek megfelelően hozzáírni, javaslatot tenni tudunk, majd a párizsi konferencián, illetve véleményt alkotni erről tudunk.

Azonban van néhány gondolat ezzel kapcsolatban. Egyrészt Sallai R. Benedek képviselő úrnak mondanám: az én hitem az, amit a köztársasági elnök úr tesz. Nem kicsik vagyunk, csak tegyük. Elmondta a véleményét, följánlást tett, kvótában tett följánlást, és abban az útban, amivel ő foglalkozik - például az öntözés, és erre majd mindjárt visszatérek más területeken -, én ebben hiszek. Viszont nem hiszek az atavizmusban. Nem hiszek az ősközhöz való visszalépésben. Nem hiszek abban, hogy vezessünk be egy 30 évvel ezelőtt bevett szokást, utolsó milliméterig szabályozzuk le, hogy mit kell tenni a gazdaságban. Ez megbukott. Volt egy neve, nem akarom hangosan kimondani, nem illik az Országgyűléshez, de ez megbukott. Én abban hiszek, hogy keretlehetőségekkel és akár európai, akár hazai pályázati forrásokkal - és erre majd mindjárt kitérek - segítsük elő, hogy ez bekövetkezzék. Azonban ez olyan, mint a hegyre menetel, nem egy lépés, hanem sok, sok, sok, és lehet, hogy soha nem érünk föl, de mindent megteszünk azért, hogy a klímapolitikában tudjuk előrelépni. Higgye el, képviselő úr, ezen vagyunk.

Mondok egy érdekes számot. A világban sokan félreértésekkel gondolkodnak. Mindenki azt mondja, hogy például Kínában, amely nem csatlakozott a kiotói egyezményhez, és nem tesz semmilyen vállalat, milyen gond és probléma van. Képzeljék el, tisztelt képviselőtársaim, hogy az egy főre jutó üvegházhatásúgáz-kibocsátásban az USA, mondjuk, 20 tonnánál tart, India, mondjuk, 3 tonnánál, Kína, mondjuk, 1 tonnánál. Jó lenne, hogy valamennyi gazdasági vezető ország, akár az Amerikai Egyesült Államok, akár Kanada, akár, mondjuk, Kína, India, a fejlődő országok csatlakoznának a klímapolitikához. Egy dolgot azonban ne felejtsünk el! Ha csak két tényezővel foglalkozunk, a palagáz-kitermeléssel és az európai elektromos rendszerek úgynevezett kábelvesztésével, ha ezt meg tudnánk fogni, akkor

már nem lenne a 2 Celsius-fok beszédtéma a klímapolitikában.

Van nagyon sok teendőnk, de nem csak rajtunk múlik. Mi azt tehetjük, hogy csatlakozunk minden pozitív gondolathoz, és minden témában segítjük ezt a folyamatot.

Még egy érdekesség, hogy a gondolkodásmódját lássák önök a kormánynak. A következőn törjük a fejünket. Komposztálunk. A termőföld - azáltal, hogy a vízmegtartó képessége romlik, tehát, ha úgy tetszik, a humuszmegtartó képessége romlik - folyamatosan szárad kifelé, és a klímahatás egyre inkább érvényesül. Nos, azon törjük a fejünket, hogyan tudnánk azt elősegíteni, hogy komposzttal javítsuk a termőföldet, a megtermelődött komposzttal, ami a hulladékból, a zöld hulladékból - EU-s kötelezettség - megtermelődik. Tehát nem állunk és nem ülünk, hanem gondolkodunk.

Én arra kérem tisztelt képviselőtársaimat, hogy ezt a fontos törvényt, ennek a fontos törvénynek a ratifikációját támogassák - mint ahogy jelezték is -, és fogadjuk el közösen, hogy egyet megint lépjünk előre. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **2015-2020 közötti időszakra szóló Nemzeti Környezetvédelmi Programról szóló határozati javaslat általános vitája** a lezárásig. Az előterjesztés H/4582. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót V. Németh Zsolt úrnak, a Földművelésügyi Minisztérium államtitkárnak, a napirendi pont előterjesztőjének. Öné a szó, tessék parancsolni!

V. NÉMETH ZSOLT földművelésügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Napjainkban a környezetpolitikának továbbra is számos tartós és egyre súlyosbodó környezeti kihívással kell szembenéznie, úgymint az éghajlatváltozás veszélyének növekedése, a biológiai sokféleség csökkenése, az ivóvízkészletek szűkössége és elszennyeződése, az erőforrások túlzott használata, a géntechnológiai érdekek gazdasági erősödése, a fogyasztásorientált szemléletmód terjedése.

Az emberi tevékenység során bekövetkező, különböző környezeti problémák nemcsak önmagukban hatnak, hanem káros hatásai kölcsönösen felerősíthetik egymást, sokszoros hatással rombolva a környezetet és veszélyeztetve az emberi egészséget.

A társadalom, a gazdaság és a környezet együttese kölcsönhatásai révén összetett rendszert képeznek. A kedvezőtlen környezeti folyamatok társadalmi-gazdasági összefüggéseit felismerve a környe-

zetűgy átfogó felelőssége, hogy feladatai magas színvonalú ellátásával elősegítse az ország társadalmi-gazdasági fejlődését, ugyanakkor tudatosan lépjen fel a társadalmi és környezeti értékek fenntartása érdekében, és hatékonyan közreműködjön a környezeti szemléletformálásban.

Az egészséges környezet nemcsak életminőségünket határozza meg, de versenyképességi előnyei is vannak. A környezeti állapot javulása, a természeti erőforrások bölcs hasznosítása, a környezeti szabályozás korszerűsítése kedvez az ökohatékony, fejlett gazdasági szerkezet kialakulásnak.

A környezetpolitika kiemelt célja, hogy az ország gazdasági fejlődése, a természeti erőforrások és értékek megőrzése és fenntartható hasznosítása mellett menjen végbe, és érvényre jusson az Alaptörvényben megfogalmazott, egészséges környezethez való jog.

Hazánk környezetpolitikai céljainak és intézkedéseinek átfogó keretét 1997 óta a hatévente megújítandó nemzeti környezetvédelmi programok jelentik, amelyek kidolgozását a környezet védelmének általános szabályairól szóló 1995. évi LIII. törvény írja elő. Tekintettel arra, hogy a 2009 és 2014 közötti időszakra vonatkozó, harmadik nemzeti környezetvédelmi program lezárult, szükségessé vált a negyedik nemzeti környezetvédelmi program kidolgozása a 2015-2020 közötti időszakra vonatkozóan.

(Az elnöki széket Sneider Tamás, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

A program összhangot teremt az ország környezetpolitikai céljai, az elérésükhöz szükséges feladatok és eszközök, valamint az Európai Unió aktuális, hetedik környezetvédelmi cselekvési programjával és hazánk nemzeti fenntartható fejlődési keretstratégiájával.

(16.00)

A program egyúttal a 2014-2020 közötti időszakban rendelkezésre álló, európai uniós környezetvédelmi célú fejlesztési források felhasználásának szakmai megalapozását is szolgálja. A IV. nemzeti környezetvédelmi program és a részét képező nemzeti természetvédelmi alapterv szerves folytatását jelenti a megelőző hatéves programoknak, tartalmát és célkitűzéseit tekintve ugyanakkor a jövő kihívásaira is igyekszik választ adni.

A program átfogó céljai a következők. El kívánjuk érni az emberi egészség környezeti feltételeinek javításán keresztül az életminőség javulását. El kívánjuk érni továbbá, hogy fenntartható módon használjuk természeti erőforrásainkat a termelés és a fogyasztás terén is. El kívánjuk érni végül az erőforrás-takarékos, erőforrás-hatékony zöldgazdaság megteremtését. Mindhárom célhoz kapcsolódik a klímaváltozáshoz való alkalmazkodási képesség és a környezetbiztonság javítása, horizontális cél pedig a társadalom környezettudatosságának erősítése.

A program stratégiai céljainak elérését az egyes stratégiai területeken meghatározott célok és intézkedések biztosítják. A stratégiai területek környezeti elemekre, környezeti rendszerekre, illetve szektorokra irányulnak. Egyes stratégiai területek több stratégiai cél eléréséhez is hozzájárulnak, átfedések nélkül. Minden egyes stratégiai terület bevezetője ismerteti a témakörrel kapcsolatos fő problémákat, értékeket és kihívásokat, utal a hazai, az európai uniós, illetve nemzetközi keretekre, és tartalmazza a stratégiai területen elérendő célokat.

Az együttműködés jegyében az egyes témaköröknél a kormányzati felelősségi körbe tartozó intézkedések mellett az önkormányzatokat, a gazdasági szférát és a lakosságot érintő feladatokat is megjeleníti. Gondosan választottuk ki azokat az eszközöket, amelyek hatékonyan szolgálják a program célkitűzéseinek megvalósulását; például stratégiai tervezés, nemzetközi együttműködés, kutatás-fejlesztés, oktatás-nevelés, fejlesztéspolitika. A program keretstratégia, amelynek végrehajtása az Európai Unió, a nemzetközi támogatások, az éves költségvetés és az ország teherbíró képessége függvényében alakul.

A program megvalósítása nem elsősorban több-letráfördítési igényt jelent, hanem sokkal inkább a tervezhető források koordinált, hatékony, a prioritásokhoz igazodó felhasználását célozza. Emellett az intézkedések számos esetben többletforrást generálnak, illetve hozzájárulnak a foglalkoztatás növeléséhez.

A program pénzügyi tervének összeállítása az európai uniós források és a hazai társfinanszírozás, valamint a 2014. évi hazai költségvetési támogatás figyelembevételével történt. A kormányzaton kívüli szereplőknél javasolt intézkedések forrásainak tervezése és felhasználása során figyelembe kell venni az egyes szektorok pénzügyi lehetőségeit és teherbíró képességét.

A program végrehajtása során elért eredmények, valamint a környezeti állapot változásának nyomon követését indikátorok segítik, amelyek a stratégiai célokhoz kapcsolódnak. A környezeti problémák összetettségéből következik, hogy a program nem ágazati hatáskörű, hanem horizontális, a társadalom és a gazdaság egészét érinti. Megfelelő végrehajtása az egész társadalom részvételét igényli, amelynek során a legszélesebb körű partnerség megvalósítása szükséges. Ebben a kormányzat aktív partnerei az önkormányzatok, a vállalkozások, a gazdálkodók, a tudományos, oktatási, nevelési, szakmai intézmények és civil szervezetek, valamint a lakosság.

Az együttműködés fontos eleme az országos, megyei és települési szintű feladatok összehangolása, így az adott feladatok megoldása azon a szinten valósul meg, ahol a leghatékonyabban biztosítható és a megfelelő tudás és helyismeret rendelkezésre áll.

A program céljai nem érhetők el széles társadalmi támogatottság nélkül, illetve végrehajtása a kormányzat egészének együttműködését, összehangolt cselekvését igényli.

Kérem a tisztelt Házat, hogy a IV. nemzeti környezetvédelmi programról szóló H/4582. számú határozati javaslatot fogadja el. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszöntöm képviselőtársaimat. Most a képviselői felszólalások következnek, ennek első körében a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Ennek értelmében megadom a szót Manninger Jenőnek, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. Öné a szó, képviselő úr.

MANNINGER JENŐ, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Az e programhoz szorosan kapcsolódó nemzeti fenntartható fejlődés keretstratégia által megfogalmazott jövőképpen találhatjuk a következő gondolatokat:

„Az emberek tisztelik a természetet, természeti értékeinket, a helyi közösségek felismerik a rendelkezésükre álló természeti erőforrásokból adódó lehetőségeiket, termelésüket, energiafelhasználásukat és fogyasztásukat erre alapozva szervezik meg.”

„2050-ben jólétben, bolygónk ökológiai korlátait tiszteletben tartva élünk. Jólétünk és egészséges környezetünk egy olyan innovatív és körkörös gazdaságból származik, amelyben semmi nem megy veszendőbe, és amelyben a természeti erőforrásokkal való gazdálkodás fenntartható módon folyik, a biodiverzitást pedig társadalmunk ellenálló képességét fokozva védjük, értékeljük és helyreállítjuk. Karbonszegény növekedésünk már régóta független erőforrás-felhasználásunktól.”

Tisztelt Képviselőtársak! A nemzeti környezetvédelmi programnak az elfogadása és a következő öt esztendőben való betartása segíthet abban, hogy sikeresen nézzünk szembe a hazánkat érintő környezeti kihívásokkal, és nagyobb tisztelettel és gondossággal tekintünk hazánk természeti értékeire és részesülhessünk a természet adta szolgáltatásaiból. Az előzőek is azt mutatják, hogy egy olyan társadalom irányába kell tartanunk, ahol a környezettudatos gondolkodás és cselekvés erénnyé és előnnyé válik.

A program feladata, hogy az ország adottságait, a társadalom hosszú távú érdekeit és jövőbeni fejlődési céljait, valamint a globális felelősségből és a nemzetközi együttműködésből, EU-tagságból adódó kötelezettségeinket figyelembe véve meghatározza az ország környezeti céljait, az elérésükhöz szükséges feladatokat és eszközöket.

A következő három alapvető stratégiai célt fogalmazza meg: az életminőség és az emberi egészség környezeti feltételeinek javítása, természeti értékek és erőforrások védelme, fenntartható használata, az erőforrás-takarékosság és -hatékonyság javítása, a gazdaság zöldítése.

A program stratégiai céljainak elérését az egyes stratégiai területeken meghatározott célok és intézkedések, illetve az átfogó intézkedési területeken megfogalmazott cselekvési irányok biztosítják. A

program egy keretstratégia, amelynek végrehajtása az EU-, nemzetközi támogatások, az éves költségvetés és az ország teherbíró képessége függvényében alakul. A megvalósítása elsősorban nem többlet-ráfordítási igényt jelent, hanem a tervezhető források koordinált, hatékony, a prioritásokhoz igazodó felhasználását célozza meg.

Emellett az intézkedések számos esetben többletforrást is generálnak, például az energiatakarékosság és -hatékonyság, az erőforrás-felhasználás és kibocsátás csökkentése mellett folyamatos pénzügyi megtakarításokat is eredményez, amelyek aztán természetesen más célra is felhasználhatók, illetve hozzájárulnak a foglalkoztatás növeléséhez.

A környezetvédelmi fejlesztések a 2014-20-as időszakban alapvetően a környezeti és energiahatékonysági operatív program keretein belül jelennek meg. A program megfelelő végrehajtása az egész társadalom részvételét igényli, amelynek során a legszélesebb körű társadalmi partnerség megvalósítása szükséges.

Nagyon fontos, hogy az adott feladatok megoldása azon a szinten valósuljon meg, ahol az a leghatékonyabban biztosítható, ahol a megfelelő tudás és helyismeret rendelkezésre áll.

Magyarország környezetpolitikai céljainak és intézkedéseinek átfogó keretét 1997 óta jelentik a nemzeti környezetvédelmi programok. A III. nemzeti környezetvédelmi program 2014-ben járt le, ezért vált szükségessé a negyedik kidolgozása.

A program elkészítését még több tényező is indokolja. Az Európai Tanács és az Európai Parlament elfogadta az Európai Unió új, „Jólét bolygónk felélése nélkül” című, 2020-ig tartó időszakra szóló 7. környezetvédelmi cselekvési programját, és a nemzeti környezetvédelmi programok az uniós fejlesztési források egyik szakmai alapjaként is szolgálnak.

Tisztelt Képviselőtársaim! A következőkben röviden szeretném ismertetni a programnak a kormányzati stratégiai irányítási rendszerben betöltött főbb kapcsolódási irányait, helyét és szerepét.

(16.10)

A program a környezetügy átfogó hazai stratégiai tervdokumentuma, amely keretet ad minden környezetügyi szakterületi stratégiának, programnak, tervnek - például a biológiai sokféleség megőrzésének nemzeti stratégiája, nemzeti vízstratégia, országos hulladékgyűjtési terv, nemzeti környezet-technológiai innovációs stratégia, Magyarország vízgyűjtő-gazdálkodási terve, Vásárhelyi-terv továbbfejlesztése, országos ivóvízminőség-javító program, nemzeti települési szennyvíz-elvezetési és -tisztítási megvalósítási program, egyedi szennyvízkezelés nemzeti megvalósítási programja, ivóvízbázisvédelmi program, országos környezeti kármentesítési program, illetve a program részét képező nemzeti

természetvédelmi alapterv -, továbbá integrálja fő célkitűzéseinket, illetve útmutatást fogalmaz meg a kidolgozásukhoz.

A program szorosan kapcsolódik a nemzeti fenntartható fejlődési keretstratégiához mint hosszú távú koncepcióhoz; az abban tárgyalt négy alapvető erőforrás közül elsősorban a természeti erőforrásokhoz kapcsolódó célokat és intézkedéseket részletezi.

Magyarország környezetpolitikája mind kialakításában, mind végrehajtásában szervesen kapcsolódik az Unió vonatkozó szakpolitikáihoz. Magában foglalja minden érintett társadalmi-gazdasági ágazat vonatkozásában az azokra érvényes sajátos természetvédelmi célokat és feladatokat. A program átfogó célkitűzése, hogy hozzájáruljon a fenntartható fejlődés környezeti feltételeinek biztosításához. A korábban említett három stratégiai cél mindegyikéhez kapcsolódik a klímaváltozáshoz való alkalmazkodási képesség és a környezetbiztonság javítása. Horizontális cél a társadalom környezettudatosságának erősítése.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az egyes stratégiai célokhoz a program konkrét, elérendő célokat határoz meg. Az I., említett stratégiai célterülethez, amely az életminőség és az emberi egészség környezeti feltételeinek javítását tartalmazza, a következő célok tartoznak. A levegő minőségének javítása: a részecskék, úgynevezett PM_{2,5}, tehát a finom részecskék légköri koncentrációjának 20 százalékos csökkentése 2010 és 2020 között; a genfi egyezményrel összhangban a 2020. évi össz-kibocsátás-csökkentési cél teljesítése a 2005. évi kibocsátásokhoz képest: kén-dioxidból 46 százalékos, nitrogén-oxidnál 34 százalékos, illékony szerves vegyületeknél 30 százalékos, ammónia 10 százalékos, és a finom részecskékénél, az úgynevezett PM_{2,5}-nél 13 százalékos csökkentés, ami komoly probléma, mert már nemcsak a közlekedés okoz ilyen szennyeződést, hanem a lakossági szilárd tüzelés is több helyen. Az ózonkárosító anyag felhasználásának teljes visszaszorítása; a fluorozott szénhidrogének mennyiségének 79 százalékkal való csökkentése 2015 és 2030 között. A zajterhelés csökkentése: a stratégiai küszöbértékek feletti zajterheléssel érintett lakosok számának csökkentése a közlekedési létesítmények mentén és a határérték feletti zajterhelés megszüntetése az ipari és szolgáltató létesítmények környezetében.

Más témában, az ivóvízminőség és az egészség megőrzésével kapcsolatban szeretném felhívni a figyelmet, hogy a KSH 2012-es adatai szerint már az ország minden települése rendelkezik közüzemi ivóvízellátással, az ivóvízbekötéssel rendelkező lakások aránya pedig országosan 94,2 százalék. Ez egy magas szám, természetesen minden olyan százalék vagy minden olyan lakás, ami nincs bekötve, az figyelmet érdemel. Az ország közüzemi ivóvízzel ellátott lakosságának 30 százalékára kiterjedően néhány paraméter tekintetében azonban nem felel meg az uniós és a hazai előírásoknak. A legfőbb problémát

az arzén határértéket meghaladó koncentrációja jelenti. Kiemelt cél lehet tehát a fennálló egészségi kockázatok jelentős csökkentése, az érintett területek ivóvízminőségének javítása, az egészséges ivóvízhez jutás biztosítása minden lakos számára és a még fennálló ellátási hiányok felszámolása.

A szennyvízelvezetés és -tisztítás, szennyvíziszapkezelés, -hasznosítás területéhez is konkrét célok kapcsolódnak: 2000 lakosegyenérték feletti agglomerációkban élő lakosság számára a csatornázottság biztosítása az idei év végéig, vagyis 2015. december 31-éig; az összegyűjtött szennyvizek száz százalékának legalább biológiai fokozatú tisztítása 2015. december 31-éig; a tisztított szennyvíz minőségi követelményeinek a befogadó víz keretirányelv konform vízminőségi követelményei szerinti megállapítása, a szennyvízprogramban nem szereplő területeken keletkező szennyvizek megfelelő kezelésének elősegítése; a szennyvíz és a szennyvíziszap hasznosítása, a környezeti kockázatok csökkentése.

Cél a természetes és medencés fürdővizek biztonságának növelése, a beltéri levegő terheltségi szintjének csökkentése, a biológiai allergének okozta egészségi kockázat csökkentése, a klímaváltozásból fakadó valamennyi, hazánkban fellépő emberi megbetegedés számbavétele, jellemzőik feltárása, valamint az érintettek teljes körének elérése a megelőző intézkedésekkel; a környezet-egészségügyi információs rendszer folyamatos működtetése és bővítése; zöldfelületi elemek minőségi és mennyiségi fejlesztése.

A kémiai biztonság területén pedig szeretném hangsúlyozni, hogy Magyarországon a vegyipar az egyik legnagyobb potenciális környezetbiztonsági kockázati tényező. A megelőzés, a felkészülés és az elhárítás alkalmazásában ugyanakkor ez az iparág a legfelkészültebb ágazatok közé sorolható. Cél tehát a vegyi anyagok által okozott káros hatások csökkentése a teljes életciklusukban, azaz a gyártástól a felhasználáson át a hulladék kezeléséig; megfelelő hatásvizsgálatok, a lakosság veszélyeztetettségének csökkentése, tudatos magatartás kialakítása; fenntartható növényvédőszer-használat elősegítése.

Tisztelt Képviselőtársaim! A II., említett stratégiai célterület a természeti értékek és erőforrások védelme, fenntartható használata; a biológiai sokféleség megőrzése, természet- és tájvédelem: az ökológiai hálózat és a Natura 2000 hálózat, nemzetközi jelentőségű természeti területek fenntartása, védelme; az ex lege, azaz a törvény által védett természeti területek degradációjának megállítása; a földtudományi természeti értékek megóvása; a természet- és tájvédelmi célok érvényesítése, a táji identitás növelése; a kedvezőtlen természetvédelmi helyzetben lévő fajok helyzetének javítása; a genetikai erőforrások megőrzése; a talajkészletek mennyiségének és minőségének fokozott védelme, termelékenységének hosszú távú fenntartása.

Vizeink védelme és fenntartható használata kapcsán: a felszíni és felszín alatti víztestek jó állapo-

tának elérése és a velük való hosszú távú és fenntartható gazdálkodás biztosítása. Elmondhatjuk, hogy a vízgazdálkodásban, a hazai vizek védelmében Magyarország jó hagyományokkal és nagy tapasztalatokkal rendelkezik. Engedjék meg, hogy ne részletezzem most különösen ezt a területet. Azt hiszem, hogy ez talán, ami a legkevesebb vitát okozza, és a legjobb tapasztalatokkal rendelkezünk.

Környezeti kármegelőzés és kárelhárítás kapcsán hadd mondjam el, hogy igen fontos a környezeti károk megelőzése, csökkentése; a szennyezett területek országos számbavételének folytatása, prioritási sorrend kialakítása; az állami és nem állami felelősségi körbe tartozó területek tényfeltárásának folytatása, a jelentős kockázatú feltáratlan területeken a várható beavatkozási feladatok meghatározása; a szennyezettség mértékének csökkentése, felszámolása és monitorozása.

Az erőforrások felhasználásának további csökkentésére, takarékosagra ösztönzés; a környezeti terhelés csökkentése, újrahasználat és újrahasznosítás növelése, társadalmi szintű együttműködés megvalósítása; a fogyasztás környezeti hatásainak csökkentése érdekében a vásárlói tudatosság fejlesztése. Az energiatakarékosság és -hatékonyság javítása területén is konkrét számokat kell mondani: 2020-ig a megújuló energiaforrások részarányának 14,65 százalékra növelése és a 10 százalékos teljes energiamegtakarítás elérése.

Nem részletezem most a hulladékgazdálkodás és hulladékképződés területét, de az előterjesztésben pontosan le van írva, hogy milyen feladatok vannak. Idő hiányában engedjék meg, hogy ettől most eltekintsek. Természetesen ez a terület is legalább olyan fontos, mint az előbb említettek.

Tisztelt Ház! A program finanszírozásában, hogy mindez megvalósuljon, és azért is ismertettem, hogy konkrét feladataink vannak, konkrét célokat kell elérnünk, és ezekhez forrásokat is tudunk rendelni, hiszen meghatározó szerepe van az uniós és egyéb nemzetközi támogatásoknak, amelyhez hazai költségvetési társfinanszírozás is járul. Természetesen mindezek között a legjelentősebb a környezeti és energiahatékonysági operatív program lesz, de szinte minden operatív programban találunk olyat, amely ezeket a célokat, a környezetvédelmi célokat szolgálja.

Meg kell még említenem, hogy a nemzeti természetvédelmi alapterv Magyarország természetvédelmi stratégiai tervdokumentuma, egy szakpolitikai stratégia, amely a nemzeti környezetvédelmi program önálló, ámde integráns részeként meghatározza az állam természetvédelmi feladatai kapcsán követhető kiemelt célokat, kijelöli a cselekvési irányokat nemcsak a természetvédelmi igazgatási szervek, hanem minden állami szerv számára.

(16.20)

Tisztelt Képviselőtársaim! Elnézést, hogy kitöltöttem az időmet, de egy nagyon alapos munkát is-

merhettünk meg az előterjesztésben, ezért ismertetem ebből annyit, amennyi az időkeretbe belefért. Kérem, hogy támogassák hazánk IV. nemzeti környezetvédelmi programjának elfogadását. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Most megadom a szót Heringes Anitának, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

HERINGES ANITA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Magyarország környezetpolitikai céljainak és intézkedéseinek átfogó keretét az 1997 óta készülő nemzeti környezetvédelmi programok jelentik. Tekintettel arra, hogy a 96/2009-es országgyűlési határozattal elfogadott III. nemzeti környezetvédelmi program 2014-ben lejárt, ahogy Manninger képviselőtársunk is említette, szükségessé vált a IV. nemzeti környezetvédelmi program kidolgozása.

Tény, hogy a program kidolgozása az Országgyűlés által 2013 tavaszán elfogadott nemzeti fenntartható fejlődési keretstratégiával összhangban történt, és az is tény, hogy a nemzeti környezetvédelmi program Magyarország középtávú környezetpolitikájának átfogó stratégiája. Ugyanakkor a benyújtott határozati javaslat mellékletét képező, 205 oldalas 2020-ig szóló programot az Orbán-kormány elmúlt ötéves tevékenysége hitelteleníti el teljesen. Az elmúlt években ugyanis szinte leépült a hazai környezetpolitikai intézményrendszer. A zöldpolitikai szakpolitikák ma négy minisztériumhoz tartoznak. A Földművelésügyi Minisztériumhoz a környezet- és természetvédelmi ügyek, a Belügyminisztériumhoz a vízügyek, a Nemzeti Fejlesztési Minisztériumhoz a klímaváltozásból adódó ügyek és a megújuló energetikai programok, a Nemzetgazdasági Minisztériumhoz pedig a klímakvótával való kereskedelem. Ráadásul mind szervezetileg, mind finanszírozásban szinte teljesen leépült a szakhatósági igazgatási rendszer is. Április 1-je óta már a kormányhivatali rendszerbe integráltak, csak főosztályként működnek például az eddig önálló környezetvédelmi igazgatóságok is.

Jelenleg pedig éppen a nemzetipark-igazgatóságok teljes ellehetetlenítése zajlik, mint ahogy nagyon sokan ezt tudják.

A környezetpolitikai intézményrendszert óriási költségvetési megszorítások jellemezték az elmúlt években. Csak a nemzeti parkokból közel 40 százaléknyi forrást vontak el az elmúlt öt esztendőben. De szinte megszűntek a zöld, természetvédelmi és környezetvédelmi civil- és szakmai szervezeteket támogató állami pályázati források is. Így viszont veszélybe került a környezettudatos szemlélet, a gondolkodásmód erősítése, valamint lehetetlenné válik a társadalmi részvétel környezeti információs terjesztése is. Megértem, hogy Manninger úr miért nem említette a hulladékgazdálkodás rendszerét, amelyet az Orbán-kormánynak sikerült teljesen szétvernie. Pedig egy jól működő rendszer volt.

A hazai hulladékgazdálkodást óriási problémák jellemzik. Az Illés Zoltán-féle rossz törvényi szabályozás, a rengeteg új adó, valamint az elhibázott rezsicsökkentés miatt ma már ott tartunk, hogy rengeteg közszolgáltató a csőd szélére került. Így több százezer háztartásból nem tudni, hogy ki viszi el a szemetet a következő hónapoktól kezdve. Mindemellett a szelektív hulladékgyűjtés uniós elvárásainak nem tudunk megfelelni. Az európai uniós irányelvek átültetése is csúszott közel két évet a hazai jogszabályokban. Ugyancsak a hulladékgazdálkodás állapotát jellemzik azok a vészhelyzet közeli ügyek, amelyek az elmúlt hónapokban, hetekben nagy hangot kaptak. Elég csak a balmazújvárosi illegális vagy az Illatos úti, felszámolás alatt lévő veszélyeshulladék-tároló telepek ügyeire gondolni.

Magyarország az elmúlt években visszalépett a megújuló zöldenergiák területén is. A hazai kvótavagyon a kormány rossz értékesítési politikája miatt szinte ellehetetlenült. Így gyakorlatilag megszűnt a panelprogram, valamint a megújuló energiák használatát támogató lakossági fejlesztési program is. Ráadásul a kormány ahelyett, hogy támogatást nyújtana a szélenergia- és napenergia-rendszerek kiépítésére, pluszterherrel, napelemedóval, azaz környezetvédelmi termékdíjjal sújtja a szektort. Mindeközben pedig a megvalósított rezsidijsökkentés nemcsak a piacgazdaság feltételeinek nem felel meg, de „a szennyező fizet” elvet is sérti, amit önök nagyon sokszor hangoztattak, valamint ellenérdekeltségeket teremt a fogyasztás csökkentésében.

A kormány a környezetügyért felelős Földművelésügyi Minisztérium asszisztálása mellett ellehetetleníti a nemzetipark- igazgatóságokat azáltal, hogy most éppen a használatukban lévő földterületeket a földmútyit vezénylő Nemzeti Földalapkezelő Szervezet alá rendeli. Ráadásul költségvetési megszorításokkal sújtja a kutatási és hatósági rendszert is. Így jelentősnek mondható a visszalépés a levegőminőség javításának és a zajterhelés csökkentésének területén is.

Az elmúlt években az ivóvízminőség-javítási és szennyvíz-elvezetési és -tisztítási, szennyvíziszapkezelési, -hasznosítási fejlesztési programok sem úgy mennek, ahogy kellett volna. Ahogy a Fidesz is elmondta, sajnos egy háztartás is sok, ami nincs bekötve az ivóvízrendszerre. A mai napig közel 145 ezer háztartásban nincs vezetékes ivóvíz, a XXI. században Magyarországon. Ráadásul a vízgyűjtők szerinti területi, szervezeti megoszlás is megszűnt. Az árvízvédelmet szolgáló Vásárhelyi-terv beruházásai csak részben valósultak meg. Az öntözött területek nagysága töredékére csökkent az elmúlt években. A vízkeretirányelv szerinti jó ökológiai állapotnak vízforrásainknak csak 8 százaléka, állóvizeinknek 18 százaléka felel meg.

A vízkészletek mennyiségi és minőségi védelmét, az ésszerű és takarékos vízhasználat elterjesztését, a vizek szennyezőanyag-terhelésének csökkentését gátolja a vízügyi társulások felszámolása. Nem lehetséges a vizeink fenntartható használata akkor,

amikor az ígéretek ellenére a kormány nem készített vízgazdálkodási és öntözési stratégiát.

Nem lehet a kormány kutatás-fejlesztésre, ökoinnovációra, környezettechnológiára vonatkozó szándékait komolyan venni akkor, amikor szinte teljesen megszűntek a K+F és innovációs támogatások, valamint óriási megszorításokkal sújtották a hazai környezetpolitikai kutatóintézeteket, felsőoktatási intézményeket és gyakorlóiskolákat is. Mindent elárul az Orbán-kormány környezetpolitikájáról az, hogy a bioallergének elleni küzdelem területén a legnagyobb hír az volt az elmúlt öt évben, amikor kiderült, hogy a Földművelésügyi Minisztériumnak a parlagrafű elleni védekezésre felajánlott 1 százalék jelentős részét teljesen más célokra sikerült felhasználnia.

A Magyar Szocialista Párt a nemzeti környezetvédelmi program 2020-ig megfogalmazott céljaival és intézkedéseivel egyetért. Ugyanakkor tekintettel arra, hogy a programban megfogalmazottakat az Orbán-kormány saját ötéves politikája hitelteleníti el, így kritikai észrevételek hangsúlyozása mellett tartózkodni fogunk a szavazásnál. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Most megadom a szót Földi Lászlónak, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának.

FÖLDI LÁSZLÓ, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Ház! A Nemzeti Fenntartható Fejlesztés Tanács által 2009-ben készített „Jövőkereső” című dokumentum szerint a hazai háztartások sokaságából hiányzik a környezeti tudatosság és a megfelelő ismeret, az ehhez az életvitelhez szükséges technikai háttér, valamint az ebbe szükséges befektetések képessége vagy szándéka. A piac kínálta lehetőségek is beszűkítik a fogyasztók választási lehetőségeit. A környezetileg jobbnak, társadalmilag hasznosabbnak kicsi az ismertsége és az elérhetősége, és általában drágábbak is. Ez található a 2009-es dokumentumban.

A fogyasztás tendenciái szorosan összefüggnek a vásárlási szokások megváltoztatásával. A harmadik program időszakában lassuló intenzitással ugyan, de tovább emelkedett a bevásárlóközpontok száma. Folyamatosan növekedett az egyszer használatos, rövid élettartamú termékek fogyasztása, illetve a csomagolóanyagok használata, miközben ezek újrahasználata vagy anyagában más funkcióval való használata hazánkban még nem megoldott vagy ritka. Az újrahasználatot nehezíti például a gépjárműiparban, az elektronikai iparban vagy a háztartási gépek, kiegészítők esetében a „vegyél újat” szemlélet, valamint többnyire nem megoldott vagy aránytalanul drága ezen berendezések javítása. További probléma a betétdíjas üvegek, palackok alacsony aránya. A vásárlók körében ma még gyenge, de erősödő pozitív tendencia az egészséges élelmiszerek, illetve az ökológiai gazdálkodásból származó termékek iránti kereslet növekedése.

A harmadik program során számos intézkedés történt az egészséges életmód és a környezettudatos fogyasztás előmozdítására. Például környezeti nevelés, információterjesztés, bioélelmiszer-fogyasztás, környezetbarát közlekedés ösztönzése. Azonban még jelentős erőfeszítések szükségesek az erőforrások takarékos használatára épülő fogyasztói kultúra megvalósítása érdekében. Az értékrend és életmód-váltás szükségességét a lakosság egészségi állapota is indokolja, amely jelentős mértékben elmarad attól a szinttől, amelyet jelen gazdasági körülményeink már lehetővé tennének. Az értékrendben bekövetkező érdemi változást nehezíti a hosszú távú gondolkodás háttérbe szorulása, az anyagi értékek megszerzésére és a növekvő fogyasztásra ösztönző eszközök hatása, például reklámok, a média által közvetített viselkedési minták, valamint a takarékosagra, mértékletesre biztató lehetőségek és minták hiánya.

(16.30)

2012-ben az Országgyűlés egyhangúlag elfogadta a géntechnológiai tevékenységről szóló törvény módosítását. A környezeti és egészségügyi biztonság növelését célzó új szabályok biztosítják, hogy a géntechnológiával módosított növényeket, illetve az Európai Unió által a jövőben esetlegesen engedélyezendő újabb, géntechnológiával módosított fajtákat ne lehessen korlátok nélkül bevonni a köztermesztésbe Magyarországon. Tegnap a miniszter úr kérdésre azt válaszolta, hogy Magyarország egyáltalán nem kíván GMO-s növényeket termesztetni. A kormány csatlakozott a Duna Szója Szövetséghez, hogy az állatok takarmányozása is GMO-mentes legyen, de nem állnak meg a szójánál, más takarmányokra is kiterjesztenék ezt. A Kárpát-medencében száz olyan növényfajta van, amely takarmányozásra alkalmas. A kormány a hús, a hal, a tojás, a méz GMO-mentes jelölését is igyekszik megteremteni.

2025-re az új globális kihívások széles spektrumot mutatnak a jövőkutató szakértők véleménye szerint. Új ökológiai probléma adódhat a globális felmelegedés következményeiből, amely megnyilvánulhat a természeti erőforrásokért folyó egyre erőteljesebb küzdelemben, a növekvő migrációban és az erőszakra való hajlam megerősödésében, amennyiben az emberiség az elkövetkező években nem tesz ezek ellen hathatós intézkedéseket. A termőföld-erózió és -kimerülés szintén globális problémaként jelentkezhet. Gazdaságpolitikai szempontból elképzelhető, hogy az Európai Unió belső konfliktusai felfokozódnak, illetve a világ gazdaság további destabilizálódása, a kiváltságos és a hátrányos helyzetű társadalmi rétegek közötti különbségek további növekedése is kihívásként merül fel.

A világszintű trendek érintik hazánk jelenlegi állapotát és továbbfejlődését is. A 2025-ig várhatóan megnyilvánuló hazai komplex problémák közül kiemelendők véleményünk szerint a klímaváltozás és annak következményei; a határokon áttérjedő kör-

nyezetszennyezés; az innovációs folyamatok erőtlensége; a háztartások méretének csökkenése és környezetterhelésük növekedése; a fogyasztás túlzott ösztönzése; a fogyasztási, táplálkozási, lakhatási, ruházkodási szokások átalakulása; az egészségre ártalmas élelmiszerek fogyasztása; a lakosság általános egészségi állapotának romlása és az életszínvonalbeli különbségek növekedése, polarizálódása.

Véleményünk szerint hazánk természeti adottságainak és erőforrásainak figyelembevételével a következő legfontosabb stratégiai kihívások előtt állunk: az erőforrások takarékos, hatékony használatára támaszkodó környezetbarát gazdaság megteremtése; a biztonságos és jó minőségű élelmiszer- és vízellátás biztosítása, ahol a termőföld és a vízkészletek védelme, fenntartható hasznosítása, magas szintű biztosítása szükséges; a biológiai sokféleség fenntartása; a környezeti lehetőségekhez és korlátokhoz illeszkedő területhasználat. Mindezek mellett fontos tényezője a jövőképeknek a lakosság megélhetésének, lakhelyén való érvényesülésének biztosítása is. Természetesen e jövőkép minden tényezőjének megvalósítása hosszabb időszakot és következetes lépéseket, széles körű társadalmi támogatást és cselekvést igényel, amelyhez az elkövetkezendő hat évre szóló feladatok végrehajtása is aktívan hozzájárulhat.

Környezetünk védelme alapvető kérdés, de nem mindegy, hogy miként visszük véghez ezt a kötelező feladatot. Úgy kell cselekednünk, hogy az ne csak nekünk hozzon rövid távú eredményeket, hanem az utánunk következő generáció is élvezhesse a mostani döntések pozitív hatását, ennek pedig az alapja az, hogy átgondolt, megfontolt döntést hozunk. Úgy kell alakítanunk a környezetvédelem törvényi hátterét, hogy annak pozitív hatásai ne csak most, hanem a jövőben is érezhetőek legyenek.

Mindezekkel együtt a KDNP frakciója javasolja a tisztelt Háznak, hogy a T/4582. számú határozati javaslatot támogassa és fogadja el. Köszönöm, elnök úr. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Most megadom a szót Magyar Zoltánnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

MAGYAR ZOLTÁN, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Elöljáróban el tudom mondani, hogy a Jobbik frakciója ezt a tervezetet is fogja tudni támogatni, hiszen vannak benne előremutató lépések, illetve olyan megállapítások, amelyekkel a Jobbik messzemenőkéig egyetért, de azt azért meg kell jegyezni ellenzéki pártiként, hogy a kormánytól valóban elég hiteltelenek azok a mondatok, amikor a környezetvédelemért aggódik, illetve az ebben foglalt lépéseket, a környezetvédelem növelésével kapcsolatos lépéseket próbálja meg itt felvázolni, és a közeljövővel kapcsolatban stratégiát kialakítani, hiszen az elmúlt években lett volna alkalma bőven a gyakorlatban is bizonyítani, hogy ezeket komolyan gondolja.

Elég, ha arra gondolunk, hogy a környezetvédelmi igazgatóságoknak a helyzete ma mennyivel rosszabb és másabb, mint akár csak egy évvel ezelőtt is hazánkban, vagy éppen a nemzeti parkokkal kapcsolatos vitát is már többször lefolytattuk itt, a Ház falai között, de a megújuló energiáknak a visszaszorulását is érintettük már. És itt nemcsak arról van szó, hogy ellenzéki politikusként az a feladatunk, hogy felhívjuk ezekre a figyelmet, hanem bizony itt most már megszólalt az ombudsman, megszólalt több tucat környezetvédelmi, természetvédelmi civil szervezet, az önök volt államtitkára is komolyan aggódik a kormány környezetpolitikája miatt, illetve most már a köztársasági elnök úr és az Alkotmánybíróság is remélhetőleg hamarosan állást foglal bizonyos kérdésekben, amik mind-mind azt mutatják, hogy a kormány ez irányú gondolkodását, jövőképét bizony nemcsak az ellenzék szemléli aggodalommal, hanem minden érintett - de ezek a példák, amelyeket felsoroltam, nem szorosan ezen jogszabályhoz tartoznak. Van azonban itt két pont, amelyet mindenképpen ezen jogszabállyal kapcsolatban is meg kell jegyezniem.

A nemzeti környezetvédelmi program koncepciója a fenntartható fejlődés és a környezetvédelem megvalósulását szolgálja. Itt arra hivatkoznék, hogy a fenntartható fejlődés a természeti erőforrásokkal való olyan tartós, értékvédő gazdálkodást jelent, amely lehetővé teszi az emberek boldogulását, anélkül, hogy a gazdasági fejlődést lerombolná, a sokféleséget, a komplexitást és az ökoszisztémái szolgáltatásokat rombolná.

Ezt önök a 61. oldalon részletezik: „A jogalkotó jövőképe szerint a környezetügy katalizátorrá válhat a fenntartható fejlődés megvalósításának útján, miközben a fenntarthatóság elveinek következetes érvényesítése a gazdaság és a társadalom szférájában hozzájárulhat ahhoz, hogy megváltozzanak a környezeti problémákat is kiváltó hajtóerők. Ehhez elsősorban a társadalom értékrendjének megváltozása szükséges, amelyben az ember és a természet tisztelete, a takarékoság és mértékletesség eszménye az őt megillető helyre kerül.”

A nemzeti környezetvédelmi program közhasznalmi beavatkozását megalapozó értékelve tehát a fenntartható fejlődés doktrínája, azonban a szaktudomány mérlegén hamis, régóta meghaladott ez az ideológia, a szakmaiságot lejárató politikai szövegmá zúllott csupán, ezzel a politikai döntéshozó a saját felelősségét igyekszik elhárítani a tőkehatalom által diktált természet- és környezetrombolás meg nem fékezése miatt, amikor a civilizációs végpusztulással is fenyegető, a Föld erőforrásait ésszerűtlenül felélő folyamatot még fejlődésnek is nevezik, s így kívánja leszerelni a tömegek tőkeuralommal szemben álló ellenérzéseit. Ez az alapelv azonban éppen a hamis tartalma és a tőkehatalmat kiszolgáló intézkedései miatt sem 2020-ig, sem azután ténylegesen nem szolgálhatja egyetlen uniós tagállamban sem a környezeti és természeti megmaradást.

Az emberiségnek a túléléshez a valós alternatíva a fenntartható fejlődés helyett a fenntartható visszavonulás és a fenntartható fogyasztás. A fejlődés hamis, bármely tárgyi alapot nélkülöző ígérete a fenntarthatóság képletébe becsempészi a tőkeigény abszurd követelését, a véges bolygón a végtelen gazdasági növekedés tételezését. Ehelyett egyetlen reményünk ugyanannyi alapanyagból vagy energiából minőségileg jobb termék előállítására, ami egyben a GDP növekedését is eredményezheti.

(16.40)

A környezetpolitika pedig a fenntarthatóságot mint katalizátort elsősorban nem azzal szolgálja, hogy közrehat a társadalom értékrendjének a megváltoztatásában, tehát az emberek környezettudatos cselekvésének a kialakításában.

A környezet- és a természethasználata, akár az ökológiai lábnyom alakulásában ez már csak következmény, így másodlagosan ható ok. A döntő, meghatározó a legfőbb gazdasági, társadalmi szereplőknek, a tőkehatalomnak, pontosan a tőketulajdon egyoldalú nyereségszerző tevékenységének a politikai eszköztárral és gazdasági szabályzókkal végrehajtandó következetes megfékezése.

Enélkül a tőkehasznosulás a környezet- és a természetrombolásnak minden következményét - nemcsak a gazdasági hatásokra, hanem az életminőség és a létpusztítás vissza nem fordítható végzetes hatásaira is gondolunk - büntetlenül a társadalomra hárítja. A gyökeres változáshoz az EU mai értékrendjét, a négy szabadság, ezen belül a szabad tőkemozgás minden más érdeket és közcélú intézményt felülíró, elsajátító uralmát fel kell váltania a szűkebb, tágabb közösségek alapértékeinek.

Amíg az NKP a cselekvési stratégiát nem a hiteles értékrendre, a fenntartható fogyasztás természet-tudományos következményére és az életpusztító tőkemozgások állami kényszerére alapozott közérdekű megfékezésre alapítja, addig a célkitűzései csak a hamis ideológiák sorsára juthatnak, azaz a valóságot a fenntarthatóság érdekében nem tudja formálni.

Úgy gondolom, hogy a jelen javaslat a Fidesz-KDNP-kormány jogalkotási dicsérete ellenére - itt ilyen öndicsőhimnuszokat hallhattunk - kellő alap nélkül állapítja meg, hogy a környezet alkotmányos védelmében lényeges előrelépés történt. Önök ezt állítják, a 2012. év elején hatályba lépett Alaptörvény a környezetvédelem tekintetében számos garanciális szabályt épít be a rendelkezései közé. Itt a P) cikkre szoktak hivatkozni, azonban úgy gondoljuk, hogy ahelyett hogy megalapozná a környezetvédelmet, legalább két területen mindenképpen visszalépést jelent a korábbi jogrendhez képest. Abban egyrészt, hogy elveti a termőföld nemzeti vagyoni minőségét, részben amiatt, mert eltekint az államot a környezetvédelem terén érhető objektív intézményvédelmi felelősség érvényesítésétől, illetve itt az Alaptörvény P) cikke úgy fogalmaz, hogy a természeti erőforrá-

sok, különösen a termőföld, az erdők és a vízkészlet, a biológiai sokféleség, a honos növény- és állatfajok, valamint a kulturális értékek a nemzet közös örökségét képezik, amelyeknek védelme, fenntartása és a jövő nemzedékek számára való megőrzése az állam és mindenkinek kötelessége.

Az Alaptörvényt megelőző jogrend a nemzeti vagyion fogalmát két jogintézménynél is használta, egyrészt az Alkotmány 10. § (1) bekezdése volt, másrészt pedig a '95. évi törvénynél a preambulum szerint a természeti örökség és a környezeti értékek a nemzeti vagyion részei, amelynek megőrzése és védelme, minőségének javítása alapfeltétel az élővilág, az ember egészsége, életminősége szempontjából. Ezek szerint egyfelől a termőföld környezeti elemként, mint a környezet- és természetvédelem tárgya, a tulajdoni formától függetlenül is nemzeti vagyion, másfelől alkotmányos vagyionjogi tárgyként a termőföld nemzeti vagyionnak minősül, ha az állam tulajdonában állt.

A termőföldnél a nemzeti vagyion minőségének a nemzeti örökség ismervével való leváltása a jogszociológia és a joghatékonyság mércéje szerint fogalmi képtelenség, mégpedig amiatt, mert ez nem a jogi, hanem a legtágabb ideológiai kategória, ami a jog számára nem kezelhető. Alkalmazása és értelmezése azonnal felveti az alapkérdést: ki a nemzeti örökség jogalanya? Mindenki, vagy éppen senki? Mi ennek a konkrét jogi tárgya? Miképpen gyakorolható fölötte a rendelkezési jog, és miképp kényszeríthető ki s a többi.

Talán a nemzeti kulturális örökség minisztériuma telepíthető a természeti erőforrások védelmére? Ezzel szemben a nemzeti vagyion, még ha annak tartalmi igényeit az utóbbi két évtized jogalkotása és joggyakorlata el is sikkasztotta, mégiscsak egy materiális jogi fogalom, a tartalma egyértelműen meghatározható. Ennek rendszeréből az Alaptörvény sarkalatos törvény alkotását írja elő, így annak működtetésébe a föld környezeti elemként való védelmét a jogalkotó nem vitatható, lényeges közérdekből, azonos értékalapon és jogi garanciák mellett beilleszthette volna.

Valójában a nemzeti örökség fogalma viszont a termőföldnél rossz üzenetet közvetít a társadalom felé, azt sugallja, hogy a felsorolt elemeket vagyontárgyként az alkotmányos védelem nem illeti meg, ezzel pedig még a hatályos környezetvédelem is lényegesen csorbul.

Ez volt az a két pont, amit szerettem volna mindenképpen kiemelni. Azt javasoljuk például többek között, hogy a nemzeti környezetvédelmi program mint országgyűlési határozat jelenjen meg, a megjelenő kerettörvény a 2020-ig terjedő környezet- és természetvédelmi kormányzati jogalkotási feladatként írja elő azt, hogy az Alaptörvény P) cikkének az állam objektív intézményvédelmi felelősségével történjen meg a kiegészítése, és sokat lehetne még beszélni a hulladékgazdálkodásról, amit már részint ellenzéki képviselőtársaim érintettek, ettől én most eltekintnék.

Tehát mindezen kiegészítésekkel és a környezetvédelemben tapasztalható általános visszalépések melletti felszólalással együtt természetesen - ahogy mondtam - a Jobbik fogja támogatni ezt a változtatást és ezt a határozati javaslatot. Ugyanakkor tényleg szeretnénk felhívni a kormány figyelmét arra, hogy ahogy mondtam, nem véletlen az, hogy nemcsak mi, ellenzéki képviselők bíráljuk a kormány környezetpolitikáját, hanem gyakorlatilag minden élő és mozgó, ma Magyarországon működő civil és környezetvédelmi szervezet, ombudsman, volt államtitkár, sőt most köztársasági elnök úrnak is volt egy nagyon pozitív előremutató lépése, hogy nem írta alá ezt a gyalázatos jogszabályt.

Ilyen módon kérem, hogy ezeket gondolják át, mert higgyék el, hogy ha már ennyi mindenki szól, ennyi minden érintett területről vannak megszólalók, akik bátran elmondják a kritikájukat, véleményüket, az biztosan nem lehet véletlen. Itt nem arról van szó, hogy valamiféle ellenzéki összeesküvés van, hanem nagyon-nagyon rossz úton járnak, amikor a környezet védelméről beszélnek, és ilyen módon sajnos, hiteltelenné válnak azok az előterjesztések is, mint ez a most tárgyalt, amit, még egyszer mondom: támogatunk, de ezen fenntartásokat feltétlenül el szerettem volna mondani.

Köszönöm, elnök úr. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Most megadom a szót Sallai R. Benedeknek, az LMP képviselőcsoportja vezérszónokának.

SALLAI R. BENEDEK, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Az előttünk lévő jogszabálytervezetet két irányból lehet megközelíteni. Az egyik irány az, hogy megpróbálunk beszélni Magyarország környezetpolitikájáról, a másik az, hogy magáról a tervről próbálunk meg beszélni, ami előttünk van.

Az előttem szóló ellenzéki képviselőtársaim a környezetpolitikai fenntartásokat, kritikákat megfogalmazták nagyjából részletesen, elmondták a talajvédelemtől, a levegőtisztaság-védelmen át, a vízvédelmen át a természetvédelmi problémákig az összes anomáliát, ami az elmúlt öt évben keletkezett.

Volt szó arról, hogy hogyan omlott össze a környezetvédelmi és természetvédelmi intézményrendszer, volt szó arról, hogy a Fidesz-kormányzat mennyire komolytalanul kezeli magát az egész ügyet ennek a környezetpolitikának a silányosításával és alárendelésével. Tehát azt hiszem, hogy ezt fölösleges lenne megismételni. Tehát környezetpolitikailag, a környezet- és természetvédelmi szakmai tevékenységek tekintetében azt hiszem, hogy egy jelentős méretű szekunda az, ami a kormányzatnak hosszú távon így beírható, és erről kár sokat beszélni.

Viszont miután V. Németh Zsolt államtitkár úr van itt, ezért megteszem azt a szívességet, hogy nem erről beszélek a felszólalásomban, hanem magáról a tervről, ami összességében szerintem egy megalapo-

zott terv. Nekem a munkámból adódóan volt szerencsém látni az előző hármát is, hol civilként, hol az Országos Környezetvédelmi Tanács tagjaként, és meg kell mondanom, hogy ez egy szakmailag előkészített, átgondolt, következetesen felépített tervnek tűnik, számos olyan intézkedéssel, amelyben igenis megvannak azok a lehetőségek, hogy ha lenne bármiféle kormányzati szándék, amit sajnos nem látunk, akkor lehetne belőle egy hasznos természetvédelmi tevékenységet megvalósítani 2020-ig. Ha lenne ehhez forrás, lenne kormányzati akarat, és meg lenne hozzá az intézményrendszer, ennek a programnak a végrehajtása nagyon-nagyon komoly, látványos eredményeket hozhatna, és valóban azt gondolom, hogy a mi pártunk véleményével is megegyezően megvalósíthatna olyan szakmai célokat, amelyekkel eredményt könyvelhetnénk el.

A fő probléma az, hogy ennek nyilvánvalóan az elmúlt öt év az ellenkezőjét bizonyította, mert sem a kormányzati szándékot, sem az ehhez rendelt forrásokat nem látjuk, sem pedig az intézményi háttérrel nem látjuk, hiszen ez tovább és tovább silányodik.

Államtitkár urat szintén arra kérem, mint az előbbi vitában a kollégáját tettem, hogy itt van a 2016-os költségvetés tárgyalása, most van itt az önkormányzatok szaktárcájának a lehetőség, hogy kiálljon ezekért az elvekért, mert most van annak a megoldása, hogy erre forrás legyen, és akkor tényleg el lehet hinni, hogy ez egy érdemi terv.

Ugyanígy KDNP-s képviselőtársaim meglepően teljesen jó helyzetértékelést adtak a problémákról, szerintem meglepően jól látják a helyzetet, számomra tényleg érdekes volt Földi képviselőtársamnak a felszólalása.

(16.50)

Egyetlenegy gond van, az, hogy van egy helyes, pozitív helyzetértékelés, mint ahogy a kormánynak is van ebben a tervben, és erre vannak rossz lépések. A KDNP képviselői éppúgy megszavazták a nemzeti parkok vagyonkezelésében lévő földek elvételét, mint ahogy megszavazták nemrég az agrártámogatásoknál a virtuális zöldterület létrehozásának a lehetőségét, hogy ne kelljen nagygazdálkodóknak ökológiai célterületeket kijelölni. Tehát ha az intézkedésekkel és a jogszabályokkal ellentétes szavazatokat hoznak ide a parlamentbe, akkor hiába hoznak ilyen terveket, és hiába van egy jó helyzetértékelésük, ez nem fog abba az irányba menni, mint amit ebben megfogalmaztak!

Engedje meg, államtitkár úr, hogy tényleg csak néhány konkrétumot mondjak anélkül, hogy a környezetpolitikájukat hathatósabban vagy erősebben bírálnám, mint azt ellenzéki képviselőtársaim megtették. Bocsásson meg nekem, hogy rögtön a saját szakterületemre, a nemzeti természetvédelmi alaptervre ugrok. Ez az, amit teljes alaposítással volt alkalmam átnézni személyesen is, és sok érdekessé-

get találtam benne, amire szeretném felhívni a figyelmet.

A 10. oldali ábra szerint több mint 2 ezer helyi jelentőségű védett terület van Magyarországon. Ezzel szemben a valóságos helyzet teljesen más, svájci támogatásból nemrég civil szervezetek végezték el a teljes újrászámolást, a teljes ökológiai állapotfelmérést, és az erről készült adatbázis ott van a minisztériumnál, le lett adva. Egy teljesen valótlan szám van a 10. oldalon. Felmerül a kérdés, hogy a tervezés során miért nem a legfrissebb adatokra építettek. De rögtön utána statisztikailag számolgattam, mégis hogy a fenébe' jöhetett ki ez a szám, és rájöttem, hogy a táblázatban lévő számban összekeverték a helyi védetteket és a természeti emlékeket, és ezt viszonylag buta módon nem választották szét, így aztán van egy ilyen katyvasz szám a 10. oldalon. Szerintem ezt szakmailag indokolt lenne megkülönböztetni, hiszen maga a természetvédelmi törvény is megkülönbözteti.

A 13. oldal közepén a természetvédelmi szerveknél a Natura 2000-es szakkérdésekkel foglalkozók létszámának a növelését írja a program. Nagyon kíváncsi leszek arra, ez hogy fog megvalósulni. Teljesen ellentétes tendenciákat hallunk. Itt van ez a buta adószabály. Az adósalátában volt ez a száz fő alatti önálló gazdálkodási intézményi megszüntetéssel kapcsolatos háttér, ez már most érinti a nemzeti parkokat, de ha még valaki kitalálja, mert rosszat álmódott, hogy esetleg még a közmunkásokat is ki kell szedni a létszámból, akkor az még több nemzeti parkot fog érinteni. Tehát nagyon kíváncsi leszek, hogy egy ilyen háttérrel, egy ilyen természetvédelmi szakigazgatási politikával hogyan fogják ezt megvalósítani, mert a létszámcsökkentést már végrehajtották, a 40 százalékos költségvetési támogatást, miközben a többi tárca intézményeinél ez az arány 10 százalék volt. Itt nyilvánvalóan volt egy lényegesen nagyobb érvágása a magyar természetvédelemnek.

A nemzetipark-igazgatóságok természetvédelmi területek kezelését segítő támogatási rendszerét elvették. Hiába kértük és módosítóként javasoltuk a múlt évben, hogy a nemzeti parkokra ne terjedjen ki az 1200 hektáros támogatási korlát, hogy meg tudjon maradni a működőképességük, a Fidesz-kormány és a kormánypárti frakciók ezt támogatták.

A 13. oldalon található a Natura 2000-es területek tulajdonjogi integritásának megőrzése, szükség esetén az állami tulajdonban történő tartása vagy állami tulajdonba kerülésének az elősegítése. Itt nyilvánvalóan felmerül a kérdés, a vagyonkezelési jogszabályok kapcsán is hallottuk, hogy ez fontos cél, de szakmailag érdeklődöm, hogy miért pont a Natura 2000-eseket emelik ki, és hogy lehet az, hogy a hazai védettek ebben nincsenek kiemelve. Miért indokoltabb a Natura 2000-esek megvásárlása, mint a helyi védettek kezelése? Illetve kíváncsi leszek az Alkotmánybíróság döntésére, hogy ezt hogyan fogják tudni kezelni, hiszen azt mondták idáig, hogy az

NFA-nál van a forrás, itt van az elővásárlási jog, azért kell áttenni a földeket, hogy az elővásárlási jog és a forrás egy helyen legyen, ehhez képest most, remélhetőleg az Alkotmánybíróság bölcs döntésének megfelelően, ez külön marad. Tehát hogy lesz forrás arra, hogy ezeket a Natura 2000-es védett területeket megszerezzék?

Az anyagban többször hivatkoznak mint indikátorrendszerre a természetvédelmi információs rendszerre. Nagyon-nagyon nagy feladat és nagyon-nagyon nehéz a folyamatos ökológiai, természetvédelmi, biológiai monitoringot elvégezni. 2010-ben ez még egy önálló osztály volt, amelyik csak ezzel foglalkozott, a természetvédelmi információk háttérével. Az önök mostani kormányának az elődje, a második Orbán-kabinet úgy kezdte, hogy rögtön kirúgták az osztályvezetőt, majd egy kis idő után visszavették, végül pedig megszüntették az egész osztályt. Nagyon kíváncsi leszek, hogy ezt a folyamatosan hivatkozott természetvédelmi információs rendszert hol fogják megvalósítani, hol lesz ennek az intézményi háttere, amely ezzel foglalkozni fog. De ugyanígy felmerül, hogy a biomonitoring fenntartására és a biotikai adatok megőrzésére honnan lesz forrás, mert erre nem kapunk választ.

Egy kis szakmai érdekesség: a 40. és 41. oldalon az inváziós fajokról van egy értekezés. Egy nagyon komoly nyelvi bravúrt hajtottak végre a készítők, ugyanis sikerült úgy megírniuk két oldalt, hogy az akác szó egyszer sem szerepel az anyagban. Ehhez gratulálok! Innentől kezdve furcsa, hogy egész Európában van egy invazív faj, amely a Natura 2000-es élőhelyekre mindenütt veszélyeztetett, de önöknek sikerült ezt kihagyni. Nem tudom, az-e a baj, hogy az akác tudományosan megegyezik azzal, amit önök hungarikummá nyilvánítottak magyar akác néven, mert ilyenfajta magyar nómenklatúra nem ismert a szakmában. Ha ez átfedés, akkor kíváncsi leszek ennek a helyzetére. Ezzel kapcsolatban a Magyar Tudományos Akadémia Ökológiai Központjának voltak állásfoglalásai, de az invazív fajoknál elég méltatlan, hogy ez teljes mértékben kimaradt.

Az egész anyag legizgalmasabb, legérdekesebb és legcikibb részét a 29-30. oldalon találtam meg, ahol a természetvédelmi oltalom alatt álló területek vagyonkezeléséről van szó. Ez azért érdekes, mert itt gyakorlatilag egy teljes oldalon értékeli a terv, miért fontos az, hogy nemzeti parkok vagyonkezelésében legyen föld. Azt értékeli egy teljes oldalon, hogy mennyire fontos ennek a fenntartása és fejlesztése. És egy olyan ember jegyzi ezt a betérjesztést, aki egy héttel ezelőtt megszavazta azt, hogy a vagyonkezeléséből el legyenek véve. Nem tudom, ez előrevetíti-e azt, hogy önök már tudják, mit fog dönteni az Alkotmánybíróság, és már ennyire előttük járnak, vagy pedig ennyire hátul járnak, hogy még azt se tudták ennek a készítésekor, hogy ezt majd valaki el akarja venni önöktől. Ez mindenképpen érdekes, tényleg, szinte szórakoztatóan ciki. Az igazgatóságok vagyonkezelésében álló védett természeti területek növelé-

sét - vagyonkezeléséről van szó - a legfontosabb indikátorként nevezi meg, a nemzeti-park-igazgatóságok vagyonkezelésében lévő védett és védelemre tervezett területek kiterjedése esetében az igazgatóságok vagyonkezelése növelendő. Ez nem úgy van, mint a vidékstratégiában. A vidékstratégia 2012-ben 288 ezer hektárról beszél, de a 2013. december 31-i állapot már 294 ezer hektár vagyonkezelésről szól. Azt nem tudom, hogy ez előttünk jár-e pár héttel vagy lemaradva másfél évvel, mert ha most terjesztik be, és amellet érvelnek, hogy mennyire fontos a nemzeti parki vagyonkezelés, miközben meg elveszik ezt, ez finoman szólva is egy kicsit ciki.

Megyek tovább. A 42. oldalon azt mondja az anyag, jelentős eredmény, hogy 2013-ban a hazai gyűjteményes kertek 335 védett edényes növényfajt tartottak fent ex-situ, amellyel nagyban hozzájárultak a biológiai sokféleség egyezmény szerves részét képező növényvilág-megőrzési vidékstratégiában kitűzött célok megvalósításához. Én elismerem, hogy ez jelentős eredmény, csak az a kérdés, hogy mihez képest. Tudja-e az anyag készítője, hogy mennyi volt 2009-ben és 2010-ben? Mert ha nem jegyezzük meg, hogy akkor mennyi volt - én tudom, hogy mennyi volt -, akkor ez az eredmény másképp mutat, mint így, hogy csak pusztán leírok egy számot, és melléírom, hogy ez eredmény. Egyébként itt nyilvánvalóan csökkentek a lehetőségek a korábbi intézményi megszüntetések miatt.

A biodiverzitás-monitorozó rendszer 5.2.1-ben viszonylag ügyesen elhallgatják, hogy semmi pénz nincs ennek a rendszernek a működtetésére, és a költségvetési rendszereknél sem látom ezt. Már korábban is utaltam arra, hogy nagyon szükséges lenne a költségvetési táblázat kiegészítése, hogy mennyi pénzt terveznek erre fordítani, egyáltalán a fenntartásra mennyit fordítottak 2011 és 2014 között. Mert arra is van egy tippem, hogy mennyit fordíthattak, de ez sajnos nagyon-nagyon szomorú. Az a szomorú ezzel, hogy hiába írunk le valamit - a papír mindent elbír -, de ha ehhez egy huncut fillér sincs hozzárendelve, akkor ez sajnos mit sem ér.

Környezetvédelmi, természetvédelmi és vízügyi felügyelőségek - ez a címe a 10.2.2-nek. Itt egy újabb ciki pontot találunk, hiszen bizonyára nem kerülte el a figyelmüket, hogy április 1-jével megszűntek ezek a felügyelőségek. Ehhez képest a májusban elébünk kerülő határozati javaslatban szerepelnek. Mi vagy a rekonstrukciót tartanánk nyilvánosnak, tehát ha ez azt vetíti előre, hogy helyre fogják állítani a felügyelőségeket, akkor ezt könnyen támogatjuk, de ha ez azt vetíti előre, hogy amikor a készítője benyújtotta, fogalma sem volt arról, hogy már nincs ilyen felügyelőség, az megint egy kínos baki ebben a tervezetben.

A kormánynak vagy a szaktárcának ezt egyébként érdemes lenne újraolvasni, mert olyan jellegű kellemetlen hatások vannak benne, hogy ha zöldhatóságról meg a környezetvédelmi felügyelőségről szól, akkor nem arról van szó, hogy az kinek a hatásköre, hanem magát a hatóságot említi.

Nekem egy kicsit fájt a VII. fejezetben - amely részben a társadalmi kapcsolatokról szól -, az, hogy gyakorlatilag szinte teljesen hiányoznak a civil szervezetek, pedig a monitoring, a kutatás vagy a szemléletformálás fejezeteknél illett volna megemlíteni őket.

(17.00)

Ugyanígy a végén, a mellékletekben szerepel a környezetvédelmi, természetvédelmi ismeretterjesztés intézményi háttere, egyetlenegy civil zöld- oktatóközpont vagy erdei iskola nincs benne a tervzetben. Márpedig, ha valaminek az a neve, hogy nemzeti, akkor igenis illene a társadalmi háttérrel teljes mértékben belevenni és megtartani ezt. Nyilvánvalóan államtitkár úr zöld OT-n volt nemrég, megtisztelte jelenlétével a rendezvényt, minden bizonnyal találkozott azért azzal, hogy vannak ilyen zöldszervezetek az országban, amelyek sok-sok ilyen tevékenységet látnak el.

Mindezen kritikák és mindezen kínos bakik el- lenére, amiket találtam, szakmailag egy viszonylag átgondolt, összességében céltudatos tervnek ítélem meg. A legrosszabb esetben is tartózkodnánk, de a frakcióban, ha erre sor kerül, és még egyszer átnéz- zük, akkor én inkább a támogatás mellett foglalnék állást. Véleményem szerint, ha valakinek tényleg lenne szándéka megcsinálni egy természetvédelmi programot Magyarországon, akkor ez megteremtené ennek lehetőségét.

Ehhez mindössze már csak egyetlen dologra van szükség, ez pedig a szemléletük, nem a kormányzati, hanem a szakmai szemléletük átváltoztatása. Erre azért lenne szükség, mert szomorúan láttam azt, hogy az indikátorrendszerekben, a mellékletekben, ami a 90-91. oldalon található, mindenütt infra- struktúráról beszélnek, arról, hogy hány oktatóköz- pont, hány tanösvény, hány barlangi bemutató jön létre. Ez nagyon-nagyon jó, mondjuk, egy turisztikai tervben, de ebben azért helyet kellett volna kapni annak, hogy a különböző fajok állományainak be- csült, várt indikátorrendszere hogyan fog változni. Jobbikos képviselőtársam a fecskékről beszélt teg- nap napirend utáni felszólalásában. Ha mérni akar- juk a biológiai sokféleséget és a természetvédelem eredményességét, akkor ezt nem tanösvényekkel, oktatóközpontokkal lehet kizárólagosan, mert az csak egy szegmensére alkalmas, hanem bizonyos védett fajok és életközösségek állományváltozásával is.

Összességében én támogathatónak érzem a ter- vet. Ezeket a különböző kisebb bakikat célszerűnek érezném kivenni, néhány módosítást megtenni, ak- tualizálni. Egyébként pedig azt kívánom, hogy legyen hozzá erő, szándék és forrás, hogy ez megvalósuljon. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Most előre bejelentke- zett felszólalóként Bartos Mónika képviselő asszony- nak adom meg a felszólalás lehetőségét.

BARTOS MÓNIKA (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Csak néhány gondolatot szeretnék hozzá- fűzni az elhangzottakhoz, hiszen államtitkár úr és képviselőtársaim is bemutatták, hogy mit is tartal- maz a nemzeti környezetvédelmi program, ami közel 300 oldal. Ez is mutatja azt, hogy mennyire komplex területről, mennyire komplex gondolkodásmódról van szó. Szeretném hangsúlyozni, hogy mindaz, amit leírtunk és célul tűztünk ki, nem érhető el a társada- lom támogatása nélkül. Azt gondolom, hogy a szem- léletformálás mind ennek a programnak, mind a következő napirendi pontunkban szereplő, a biodiverzitást elősegíteni kívánó stratégiánknak is fontos eleme.

Ez azért is fontos, mert egy átlagos magyar ál- lampolgár ökológiai lábnyoma 3,6 hektár, miközben hazánkban egy emberre csupán 2,7 hektár jutna fenntartható módon. Az jó hír mindannyiunk számá- ra, hogy az Eurobarométer felmérései szerint a 2007. évi 41 százalékhoz képest 2014-re 69 százalékra nőtt a hazai lakosság tájékozottsága környezeti ügyekben. Ez köszönhető annak is, hogy a nemzeti környezet- védelmi program eddigi állomásai során nagy erőfe- szítéseket tettünk a környezeti ismeretek fejlesztése érdekében. Ezt magam is megtapasztaltam, hiszen Sopronban az Alkalmazott Művészeti Intézet diákja- ival van szerencsém ilyen témákról beszélgetni, és számomra is megdöbbentő, hogy ők milyen tájéko- zottak. Az is megdöbbentő, hogy érzik és tudják az intézményeken kívül az egyén felelősségét, a saját felelősségüket is, és ez reményt adhat mindannyiunk számára.

Nagyon fontos, és pontosan ehhez kapcsolódik, hogy hangsúlyt fektetett a kormány, igyekszünk hangsúlyt fektetni arra, hogy minden szinten megva- lósuljon a környezettudatosság erősítése a képzések- ben, a felsőoktatásban, és nagyon jó, hogy a kormány új alapokra helyezte a szakképzési rendszert is annak érdekében, hogy kiemelt hangsúlyt kapjanak a zöld- gazdasággal kapcsolatos képzések. Hiszen ebben még nem állunk nagyon jól.

Az is egy fontos eredmény, hogy a hazai mező- gazdasági termelésre épülő élelmiszer-feldolgozás lehetővé teszi, hogy Magyarország a főbb élelmisze- rekből önellátó legyen, ugyanakkor el kell mondani, hogy az utóbbi tíz évben nőtt a magas feldol- gozottságú élelmiszerek behozatala hazánkban. Na- gyon várjuk, és örülünk annak, hogy készül egy élel- miszeripar-fejlesztési stratégia 300 milliárd forintos uniós forrással, ami ezen kíván segíteni.

Az erdők nagyon fontos erőforrásunk. El kell mondanunk, hogy jelenleg az erdőszültség 21 százalé- kos, de az a cél, 2025-re 27 százalékos legyen az er- dőszültség aránya. Emellett kiemelendő, hogy a faki- termelés aránya a biomassa alapú energiatermelés felfutása ellenére sem emelkedett jelentősen.

Mint mondtam, ez egy komplex program és nagyon sok apró részletből és az ezeket felölelő, át- ívelő stratégiai célkitűzésekből áll. Talán egy picit elemet, ami nem is olyan kicsi, hadd hozzak még

képviselőtársaim elé. Ez pedig a denevérek védelmét szolgálja. Hiszen szerintem a komplex gondolkodás és az elkötelezettség példája az, hogy most már az idén a kormány által meghirdetett „Otthon melege” program társasházak energiamegtakarítást eredményező korszerűsítésének, felújításának támogatása című alprogramjához fontos, hogy felelős szervezet tájékoztatást adjon arról, hogy a pályázattal érintett beruházások érintenek-e védett állatokat, érintik-e védett állatok, jellemzően denevérek élethelyét. És ha igen, akkor ezeket a denevéropulációkat, közösségeket meg tudjuk védeni.

Nagy öröm számomra, hogy folytatódik a TeSzedd! program, ami ezen a hétvégén kerül megrendezésre. Nagyon sok család, fiatal, különböző korosztályhoz tartozó, elkötelezett ember vesz ebben részt. Azt gondolom, hogy ez a környezettudatosság a felvilágosító kampányok nagyon fontos eleme. Bátorítom képviselőtársaimat, hogy minél többen vegyünk részt május 16-án a TeSzedd! következő kampányában.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Sallai R. Benedek tapsol.)*

ELNÖK: Most normál szót kérőként Schmuck Erzsébet képviselő asszonynak adom meg a szót.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Frakcióképviselőtársam a vezérszónokija elején azt mondta, hogy lehet a környezetvédelmi programot értékelni, véleményt formálni róla környezetpolitikai nézőpontból, és lehet úgy is értékelni, hogy maga a tervezet milyen tevékenységi elemeket tartalmaz.

En egy harmadikat választottam, mégpedig a rendszerszemléletű megközelítést. A környezetpolitika eleinte a létrejött környezeti problémákat próbálta meg kezelni, ez volt a csővégi környezetvédelem korszaka. Majd a fenntartható fejlődés gondolatának megjelenésével világossá vált, hogy a környezet sorsa elválaszthatatlan a fejlődéstől, vagyis fejlesztési elképzeléseink és gyakorlatunk meghatározzák a környezetet érő terheléseket.

A '90-es évekre jutott el a világ oda, hogy felismerje, a környezetvédelem nem lehet egy elkülönülő szektor, a környezeti szempontokat integrálni kell az ágazati politikákba.

Nyilvánvaló, hogy ez egy előremutató elv, ám mégsem segített a környezeti gondok enyhítésében, hiszen eddig soha nem volt meg a politikai akarat, hogy a környezeti erőforrások várható vagy már tényleges szűkösségére hivatkozva bárhol a világon korlátozni akarják a gazdasági növekedést. A világnak sajnos jelenleg nincs makrogazdasági válasza arra, hogyan lehetne a fogyasztás növekedése, növelése nélkül növekedni a gazdaságnak. Ennek természetesen következménye, hogy a természeti erőforrások fogyasztása a globális rendszer ökológiai tűrőképességén túl növekszik, és az elviselhető 2 tonna/év/fő fogyasztás helyett megközelítette a 10 ton-

nát fejenként és évente a teljes anyagfelhasználás tekintetében - vagyis ötszöröse.

A növekvő anyagfelhasználás növekvő környezeti terheket jelent, amelyek számos ponton kezelhetetlenné váltak.

(17.10)

Ilyen a globális szén- és nitrogénkörforgás megváltozása, nyomában a szél felhalmozódása a légkörben, ennek okán az éghajlatváltozás, és mindezzel összekapcsolódva a biológiai sokféleség soha nem tapasztalt pusztulása. A környezetpolitika eszerint vázolt fejlődése idehaza is végbement. Meg kell jegyezni, hogy az előttünk lévő, immáron negyedik nemzeti környezetvédelmi program az eddigi programok sorában a legteljesebb.

A programalkotás először jutott el odáig, hogy felismerje, hogy a környezet állapotváltozásait a társadalmi hajtóerők határozzák meg. A társadalom értékválasztása megszabja az intézményrendszert, az pedig a működő szerkezeteket, ágazatokat. Mindebből következnek a környezetet érő terhelések, amelyek ha meghaladják a környezeti rendszerek rugalmasságát, akkor a környezet állapotváltozásához vezetnek. A környezetvédelem tehát olyan intézkedéseket kell hogy hordozzon, amely megváltoztatja a környezet állapotát kedvezőtlenül befolyásoló hajtóerőket.

Az NKP tesz erre kísérletet, hiányosan, de legalább értékkel néhány társadalmi hajtóerőt, utána pedig nagyon részletes intézkedési irányokat határoz meg az ágazatok számára.

A program dicséretén túl azonban nem látszik, hogy az alapvető okokat hogyan tudná a program befolyásolni, különösen akkor, hogyha ezek feltárása hiányos. Az alapvető hiány a társadalom értékrendjének elemzéséhez tartozik. A program a magyar társadalom értékrendjének alakulásában a környezetvédelem fontosságának csökkenő súlyáról számol be az Eurobarometer felmérései alapján. Ám még ez a csökkenő súly is kedvezőnek mondható a valóságos megítéléshez képest. Az igazság akkor derül ki, amikor az embereket nem a saját értékrendjükéről, hanem mások értékrendjéről kérdezzük. Míg a megkérdezettek saját értékskáláján a legfontosabbnak mondott érték a család, az emberi kapcsolatok, az egészség, a személyes biztonság és a hetedik helyen a jó környezetminőség, addig ha mások értékrendjéről kérdezzük az előbbi állampolgárokat, akkor első helyre a jövedelmet, a magas életszínvonalat és élvezetes életet teszik. A 30-as évtizedben pedig utolsó helyre kerül a környezetről való gondoskodás.

Sajnos ez az utóbbi értékskála jobban igazolja a társadalom viselkedését, a legfőbb érték a magas jövedelem és az ezzel járó fogyasztási lehetőség, a környezet pedig feláldozható mindennek az oltárán. Így nem csoda, hogy olyan politikai erők kerülnek hatalomra, akik ezzel az értékrenddel azonosulnak.

Noha nyilván a politika felelőssége lenne a jövőre való gondolás, hogy előmozdítsa a társadalom mohó rétegeinek korlátozását túlzott igényeinek kielégítésében, ám a négyéves politikai kurzusoktól mégsem várható el, hogy saját maguk hatalmát ássák alá népszerűtlen igazságok kimondásával, pláne intézkedések meghozatalával. Ez természetesen nem felmentés a politikusok számára.

Annál is inkább tehetik ezt, hiszen a gazdaság által termelt negatív környezeti és társadalmi következményekre a társadalom nem kellően érzékeny, mivel a gazdaság által kínált jövedelmek élvezete közvetlen, a termelt károk pedig közvetettek, más régiókat vagy más nemzedékeket terhelnek majd meg a jövőben. Vagyis az anyagi javak előállítására olyan rövid távú érdek, amely háttérbe szorítja a társadalom jövőre vonatkozó célkitűzéseit. Ennek során az egyéni jólét választása megelőzi az emberi faj fennmaradásának szükségét, az egyéni és csoportérdekek a társadalmi érdekekkel, a rövid távú célok a hosszú távú célokkal ütköznek.

A helyes értékvalasztás, a környezet megfelelő értékelése elengedhetetlen ahhoz, hogy az emberek megértsék, hogy anyagi fogyasztási igényeiket önkaratból korlátozni kell. Ám amíg erre várunk, addig is szükség lenne egy olyan szabályozó rendszerre, amely megakadályozza, hogy folytonosan növeljük környezeti terheinket.

Ezen a ponton ki kell térni a hazai terhelések helyes megítélésére. Manapság több politikusunk is azzal dicsekszik, hogy a hazai számok alapján jelentősen csökkent a környezet terhelése, míg a GDP növekedésnek indult. A tényszámok ezt alátámasztják, hiszen az üvegházgáz-kibocsátás közel 40 százalékkal csökkent, és az energiafelhasználás csökkenéséről is beszámolhatunk rövid távon.

Azonban, ha ez igaz lenne, hazánk az elsők között lenne, aki képes volt a GDP növekedését abszolút módon szétválasztani a környezeti terhek növekedésétől. A helyzetelemzés azonban megfedelkezik arról, hogy a hazai gazdaságszerkezet átalakítása miatt a kapcsolódó gazdasági tevékenységek környezeti terhe az országhatáron kívül marad, és ez az átterhelés elfedi hazánk valóságos környezeti teljesítményét. Mivel ennek feltárásához nem fűződik érdekünk, így az NKP IV. is szemérmesen hallgat erről a tényről.

A környezeti terhelése csökkentésének két fontos mozzanata van. Az egyik a teljesanyag-felhasználás csökkentése, amely magával vonja a környezeti kibocsátások csökkentését is. A másik feltétel a természetes ökoszisztémák átalakításának teljes tilalma és a sérült ökoszisztémák szolgáltatásainak helyreállítása a fenntartható használaton keresztül. Ebből az következik, hogy az államnak olyan eszközöket kellene biztosítani, amelyek az erőforrások felhasználásának csökkentését biztosítják. Egy ilyen eszköz a fejlesztéspolitika lehetne a maga forrásaival együtt. A növekedés és környezeti terhek csökkentésének összehangolása a fejlesztéspolitikán keresztül lehetsé-

ges, és nagyon jó lenne, ha Lázár miniszter úr is egyszer ezeket hallaná. Ehhez arra lenne szükség, hogy a fejlesztéspolitika kizárólag olyan tevékenységeket támogasson, amelyek kiváltanak egy korábbi tevékenységet egy olyannal, aminek a környezeti terhe mérsékeltebb a megelőzőnél. Egy ilyen célkitűzés megvalósítása garantálná azt is, hogy a fejlesztési, közösségi pénzek elköltése ne magán- és csoportérdekeket, hanem a legfőbb közjót, a környezetet szolgálja. Sajnos azonban ezzel a lehetőséggel az NKP nem él, a fejlesztéspolitikát mint hajtóerőt nem elemzi, és nem dolgoz ki programot ennek szolgáltatás-állítására.

Mint ahogyan nem foglalkozik az NKP a pocsékolásból származó környezeti veszteségek felszámolásával sem. Paradox módon azt kell mondanunk, hogy szerencsére vannak tartalékaink. Paradoxon, mivel a tartalékaink a pocsékolásmegszüntetésből erednek.

A természeti erőforrások korlátos volta az ökológia alapvető törvénye miatt megkérdőjelezhetetlen. A növekedés lehetősége a természetben korlátozott, mert a különböző környezeti folyamatok korlátozzák egymást. Mégis, az emberiség azt pocsékolja a legjobban, ami szűkösen áll rendelkezésére, a környezeti erőforrásokat. Mindenki előtt ismert tény, hogy milyen alacsony határfokkal alakítjuk át az elsődleges energiahordozókat, és hogy a végfogyasztónál az elsődleges energiaforrásnak már csak pár százaléka hasznosul.

Erkölcseleg is riasztó, hogy a megtermelt élelmiszer-alapanyagok és elkészített élelmiszerek közel fele hulladékká válik. A közlekedésben néha teljesen céltalanul teszünk meg kilométereket, a kereskedelemben csak azért szállítunk árukat akár ezer kilométeren át, hogy nagyobb legyen a választék, hogy megelőzzük a helyi termelőket az árversenyben. Hatalmas házakat építünk, látunk el energiával anélkül, hogy azt belaknánk, vagy kihasználnánk a család számára, és tesszük ezt annak ellenére, hogy tudjuk, hogy végül egyedül maradunk benne. Céltalanul és értelmetlenül pusztítunk el élőlényeket, mert fogalmunk sincs róla, milyen szerepük van az életközösségben.

Amennyivel takarékosabban bánunk az elpocsékolt erőforrásokkal, annnyival kevesebbet kellene elvenni a természetből, annnyival kevesebbet kellene megújítani, és a megújulás során sem szennyeznénk kibocsátásokkal a környezetünket, vagy élnénk fel möhón a természetes élőhelyeket, a megújulás színhelyeit.

Vajon miért nem lehet olyan társadalmat életre hívni, helyesebben miért kell pocsékolni? A növekedés sajátja, hogy mindegy, mi hajtja. A növekedésre egyaránt okot szolgáltat az elkövetett hibák kijavítása, a természeti katasztrófák, a háborúk, a balesetek, a társadalmi pocsékolás pedig a legnagyobb hajtóereje a gazdaságnak. A termelés akkor növekedhet, ha a fogyasztás is növekszik, ha van, aki elfogyasztja, amit megtermeltünk. Kereslet hiányában a termelés ér-

telmetlen. Figyelemre méltó, hogy nem a gazdaság pocsékol, hiszen a haszonmaximalizálás érdekében a gazdaság a hatékonyság növelésében érdekelt. Viszont a gazdaság érdekelt abban, hogy a társadalom pocsékoljon, hiszen a növekedés származhat a több fizetőképes fogyasztóból, azaz a népességnövekedésből, a növekvő fogyasztói igényekből és a pocsékolásból.

(17.20)

A gazdaság érdekelt abban, hogy önmaga vagy a társadalom hibákat termeljen, hiszen a hibák kijavítása is megrendelés a gazdaság számára. Sajátos módon a magunk számára létrehozott környezeti problémák kijavítása is hajtóereje a növekedésnek, ezért a környezetvédelemben sem a problémák megelőzése, hanem utólagos kezelése kap elsőbbséget, mint ahogyan látjuk a hulladékgazdálkodásban és a szennyvízkezelésben is. A fenntartható erőforrás-használat érdekében nem elég tehát a gazdasági hatékonyságot szem előtt tartani, a társadalomnak is hatékonyan kell lennie a természeti javak fogyasztásában. Míg az előbbiről gondoskodunk, addig ez utóbbiról mélyen hallgatunk.

Tisztelt Országgyűlés! Illúzió lenne tehát azt hinni, hogy a nagy társadalmi és gazdasági keretek, a társadalmi értékválasztás újrarendezése nélkül lehetséges környezeti gondjaink felszámolása. A fenntarthatatlan világ oka az emberek azon értékrendje, szemlélete, tudása, viselkedése és munkakultúrája, amely nincs tekintettel a jövőre, amely a rövid távú haszonszerzés érdekében pocsékolja a Föld erőforrásait.

Csak egy magasabb erkölcsiség és a folyamatok mélyebb, az összefüggések jobb megértése lehet az alapja annak, hogy az emberek felülkerekedjenek az önzésen, a pillanatnyi érdekeken, és legalább csipetnyi lemondással áldozatot hozzanak jövőjük érdekében. Köszönöm a figyelmet. *(Taps.)*

ELNÖK: Most normál hozzászólásként Manninger Jenő képviselő úrnak adom meg a lehetőséget.

MANNINGER JENŐ (Fidesz): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Engedjék meg, hogy röviden kiegészítsem a felszólalást, illetve egy-két észrevételre én is válaszoljak. Természetesen azt hiszem, hosszasan lehetne értekezni, és gondolom, akik a témához hozzászólnak, egyet is értenek abban, hogy akár az Unió környezetvédelmi politikáját, a világ céljait lehet elemezni, megváltoztatni a fogyasztói világot. Kétségtelen, hogy elmondhatjuk akár a közlekedés területén is, hogy rengeteg intézkedés történt Európában, Magyarországon is, mégis valószínűleg nem lesznek elegendők ezek, de én azt gondolom, hogy ezzel együtt mindazok a célkitűzések, amiket az Európai Unió elhatároz vagy amit Magyarország elhatároz, az előttünk lévő dokumentumokban mégis jelentős előrelépést tartalmaznak. Ahogy itt többen az ellenzék oldaláról mondták is,

tulajdonképpen egyetértenek azzal, és inkább azt fogják figyelni, hogy ezek megvalósulnak-e és úgy valósulnak-e meg, ahogy le van írva, úgyhogy én azt gondolom, ez egy szép feladat.

Annyit azért hadd mondjak el a hozzászólásokra, hogy természetesen azt azért megtudtuk, hogy az MSZP most sem támogatja a rezsicsökkentést, hisz csak elővették ezeket az aktuálpolitikai dolgokat, és azt gondolom, ezt ismertették újra. Ha ez nekik jó, akkor továbbra is ragaszkodjanak ehhez, tehát nem támogatták a rezsicsökkentést, továbbra sem tartják jónak, ezzel együtt azt gondolom, a rezsicsökkentés minden szempontból előnyös volt.

Az is tény, hogy nagyon sok olyan adatot mondhatunk el - amiket itt az előttem képviselőtársam is ismertetett -, amelyek azért egyáltalán nem egy borzalmas képet festenek Magyarországról. Ha az adatokat elkezdjük ismertetni, akkor azért kiderül, hogy az elmúlt években is jelentős előrelépés történt nagyon sok területen. Nemcsak a lakosság tájékozottsága nőtt, amely már nőtt egyébként előtte is, és igaz, hogy csökkent a környezet fontosságának megítélése - ahogy szintén elhangzott -, de az sajnos egész Európában csökkent. Tehát a statisztikai adatokat mindig ki lehet ragadni, de nagyon sok területen értünk el eredményeket, illetve ért el - az uniós források segítségével természetesen - Magyarország, és általában van Magyarország képe, általában van a városok élete is.

Nagyon sok olyan várost tudnánk felsorolni, akár az én választókerületem központját, Keszthelyt is, ahol nagyon sok pályázatot nyertek, egyébként nem kiemelkedőt, tehát el kell mondanom, nagyon sok helyen máshol is megvan ez, sőt van, ahol többet lehet, tehát a biomasz-erőművektől kezdve a nap- és szélenergia-alkalmazásáig, akár az energiaracionalizált megoldásokon keresztül a közvilágítás megváltoztatásáig. Tehát rengeteg-rengeteg olyan program valósul meg, és vélhetően még több fog a következő időszakban, tehát én azt gondolom, hogy lesz ennek egy jelentős siker oldala is, és mint említettem, természetesen ez az európai uniós forrásokból valósulhat meg elsősorban. Tehát én egyáltalán nem festenek ennyire fekete képet, amit természetesen az ellenzék időnként megpróbálhat, hiszen jó téma ilyen szempontból a környezetvédelem, de mint mondtam, említettem, az eredmények, a statisztikák azért alapvetően mást mutatnak.

Az egy más kérdés már, és az már egy másik téma, igazából nem ide tartozik, hogy mindezek általában a világon mire elegendők, de ez csak növeli a fontosságát annak, és egyetértek azokkal, akik azt mutatják, hogy egy alapos dokumentumot tartunk magunk előtt, és természetesen mindannyiunk kötelessége, hogy ebből minél több megvalósuljon. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypárti pad-sorokban.)*

ELNÖK: Most Sallai R. Benedek képviselő úrnak adom meg a szót normál időkeretben.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Országgyűlés! Manninger Jenő képviselőtársam - teljesen a szándéka és akarata ellenére - feldobott nekem két labdát, amire szeretnék is reagálni, mert én nagyon kíváncsi lennék, hogy környezetpolitikai szempontból mik azok a statisztikák, amik eredményekről számolnak be, mert én ezekről nem nagyon tudok. Tehát ha megnézzük az összes olyan jellegű eredményt, ami a valós környezeti állapotunkat próbálja elemezni, azok sajnos nem pozitívak. Pont amire igaz az, amit a képviselő úr mondott, az, hogy európai tendenciáknak megfelelően bizonyos folyamatok - sajnos meg kell hogy állapítsuk - hazánkra is érvényesek, ezek mind negatív folyamatok. Nem mondom, hogy ezért a Fidesz-kormány a hibás, tehát nem kell mentegetőzniük, hanem számos más tényező is van, tehát globális hatások is vannak, de a környezeti állapotunk alapvetően nem javult. Tehát ha megnézzük a légszennyezettség mértékét, az újrahasznosítás mértékét vagy egy halom más dolgot, azért nagyon-nagyon jó eredményekről itt nem hiszem, hogy be lehetne számolni.

És még egy dolgot, ugye, volt a finanszírozásról is szó: nagyon-nagyon fontos azt is nézni, hogy valóban van egy-egy környezetvédelmi programnak finanszírozása, tehát van olyan strukturális alap - KIOP volt, utána KEOP lett -, amely finanszírozott környezetvédelmi feladatokat, de a probléma pont abból adódik, hogy a környezetvédelmi, természetvédelmi célokkal ellentétes irányultságú infrastruktúra-fejlesztési tevékenységekre a sokszorosa megy. Hiába teszünk egymilliárdot valamilyen szempontból egy környezetvédelmi feladatra, hogyha az azzal ellentétes környezetrombolásra a sokszorosát fordítjuk, és nagyon fontos, hogy ez nincs arányban egymással.

Tehát pont arról szólt az első hozzászólásomnak egy lényege, hogy ehhez sokkal több szándékra lenne szükség és sokkal több forrásra lenne szükség. Hogyha már erről beszélek, hogy sok forrásra lenne szükség, akkor érdemes arról a dologról beszélni, amire felhívtam a figyelmet, mégpedig az, hogy ennek a mutatói, a statisztikái, ha meg tetszenek nézni a teljes anyagot, nagyon sok 2010-11-12. évi, a legjobb esetben 2013-as adatokat tartalmaz, a legtöbb idevonatkozik. Nyilvánvalóan úgy tűnik, mint hogyha itt '13-ban leállt volna minden, tehát ez a tervezési folyamat vagy nem tudom, mi, befejeződött, akkor viszont nem értem, hogy egy évig miért nem volt benyújtva, hogyha leállt. Ez azért érdekes, mert a 2015. évi költségvetésben már kellett volna hogy forrásokat rendeljünk ezeknek a megvalósítására, amik elmaradtak.

Hadd mondjak el egy érdekes dolgot, amit itt közben kislabizáltam az anyagból! A környezetvédelmi törvény a környezetvédelmi programmal kapcsolatban előírja - ez a környezetvédelmi törvény 40. §-ának (1) bekezdése -, a környezetvédelmi tervezés alapja a hatévente megújuló, az Országgyűlés által

jóváhagyott nemzeti környezetvédelmi program. A kormánynak a program megújítására irányuló előterjesztés benyújtásakor az Országgyűlés előtt be kell számolnia a program végrehajtásáról és a végrehajtás során szerzett tapasztalatairól. Én nem tudom, hogy az elmúlt egy évben kimaradtam-e valamiből, de én nem találkoztam itt a Ház előtt azzal, hogy beszámolt volna az előző programról, márpedig ez törvényi kötelezettség lett volna, hogy mielőtt ezt elkezdjük tárgyalni, ez a beszámoló megtörténjen. Maga az anyag egyébként azt írja, hogy a kormány a mostani programban arra hivatkozik, hogy elkészült a hatéves jelentés. Akkor ez hol van? Ezt ki dugdossa? Hogy nem került az Országgyűlés elé, ha a törvény azt mondja, hogy annak ide kellett volna kerülnie? Tehát nem tudom, hogy ezzel mi történt.

Ugyanígy érdekes az, számomra legalábbis - de tudom, hogy nem jelent semmit ez -, a törvény előírja, hogy a programban foglaltakat - szintén a 40. § (4) bekezdése - a gazdaságpolitikai döntések kialakítására a terület- és településfejlesztés, regionális tervezés, továbbá a nemzetgazdaság bármely ágában megvalósuló állami tervezési és végrehajtási tevékenység során érvényre kell juttatni. Megmondom őszintén, hogy én már sok mindent láttam ebben a Házban az elmúlt egy évben, de azt még soha nem láttam, hogy itt valamelyik jogszabálynál érv lett volna az, hogy a környezetvédelmi program arra vonatkozóan mit tartalmaz, és ez egy nagyon nagy hiba, mert pont erről beszélünk, hogy mi a végrehajtási szándék, hogy ebből megvalósuljon valami.

(17.30)

Csak egy érdekességet hadd mondjak, a 2015. évi költségvetés, amikor azt mondjuk, hogy mindent alá kellene rendelni a programnak, semmi gond nincs ezzel, csak példát mondok. A sertéságazati helyzet javítása stratégiai intézkedéseinek támogatására az FM 1,4 milliárd forintot tett költségvetési forrásból a 2015. évi költségvetésében. Mondok egy adatot: az Országos Környezet-egészségügyi Intézet jelentése szerint évente több mint 1500 ember halála megelőzhető volna megfelelő légszennyezettségi adatok biztosításával. A PM10 okozta légszennyezettség csökkentésére, mit gondolnak, mennyit fordított a kormány? 54 milliót.

Tehát arányaiban ezek a számok olyan jelentős különbségeket mutatnak, hogy a végrehajtás szándékával kapcsolatban merülhetnek fel aggályok, és csak ismételni tudom magam, hogy a program összességében jó, csak kellene valaki, aki végre akarja hajtani, meg kellene egy olyan kormányzati szándék, hogy ehhez minden forrást hozzárendeljen, és abban az esetben lenne használható ez a program - hogy válaszoljak néhány felvetésére. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Most Heringes Anita képviselő aszszonynak adom meg a szót.

HERINGES ANITA (MSZP): Nagyon szépen köszönöm a szót. A rezsicsökkentésük pont olyan jól sikerült, mint a devizahitelek megmentése, csak az emberek nem érzik, az a nagy probléma, tudja, kedves képviselőtársam; főleg, hogy a legfontosabb perze az lenne, hogy az emberek ki tudják fizetni a számláikat, és mi is támogatjuk azt, hogy minél kevesebbet kelljen fizetniük. Csak egy olyan rendszert sikerült önöknek létrehozni a hulladékgazdálkodásban, ami fenntarthatatlanná tette az egész rendszert, merthogy önöknek csak csekély hat olyan adót sikerült kivetni ezekre a nonprofit cégekre, mint a termékdíj, a lerakási járulék, az útdíj, a felügyeleti díj, a telefonadó és a rezsicsökkentés miatti kevesebb befolyt összegek.

Tudja, ha megkérdezné a saját polgármestereit, akik a nonprofit hulladékgazdálkodó cégekben benne vannak, akkor elmondanák, hogy konkrétan tényleg ott tartanak lassan, hogy nápolyi helyzetek lesznek az országban, mert nem fogják tudni elvinni a hulladékot, és akkor majd ők átadják a katasztrófavédelemnek ezt a munkát, mert a katasztrófavédelem tényleg már lassan mindenhez ért, de pluszforrást nem kap hozzá - lassan már tényleg ők fognak mindent csinálni. Csak egy jól működő rendszer volt, ami működött normálisan, még arra is volt lehetőség, hogy az embereket nevelje egy fenntartható rendszerre, és egyébként normálisan működött.

Maguknak sikerült egy olyan rendszert létrehozni, ami fenntarthatatlan, a polgármesterek is elmondják, hogy nem képesek ebben a rendszerben fenntartani ezt a rendszert. Nem is értem, tényleg: vagy csak ebben a világban élnek, ami itt, a Parlament falai között van, és már a saját fideszes polgármestereikkel sem beszélnek, vagy tényleg nem értik azt, amit az emberek mondanak.

Tehát tényleg az a probléma, hogy egy olyan rendszert kell létrehozni, ami működőképes, minden oldalról működőképes: az emberek oldaláról, a hulladékgazdálkodó cégek oldaláról és minden oldalról működőképes, kedves képviselőtársam. Köszönöm. *(Demeter Márta tapsol.)*

ELNÖK: Most kétperces hozzászólásra megadom a szót Manninger Jenő képviselő úrnak.

MANNINGER JENŐ (Fidesz): Köszönöm szépen. Csak röviden szeretnék szólni, mert azt hiszem, hogy két szinten beszélgetünk. Tehát a rezsicsökkentésről azt tudom mondani, hogy pont ellenkezőleg, szerintem azt érzik az emberek. Természetesen maradt teher, de egy 10 százalékos rezsicsökkentést is megéreztek már az emberek pozitív értelemben, ez kétségtelen. Az más kérdés, hogy a hatása nem tart örökké, tehát ez nyilvánvaló. De megérezték, tehát ezt el tudom mondani, miután nemcsak a saját számlámon láttam, hanem azokkal az emberekkel is beszéltem, akiknek ez megtörtént.

A hulladékgazdálkodásról, azt hiszem, hosszasan lehetne, én nem akarok ebbe belefolyjni, le van-

nak írva, a képviselő asszony el tudja olvasni, nyilvánvaló, majd az előterjesztésben, amit hiányolt, hogy nem olvastam föl pontosan, ott is egészen pontos tervek vannak leírva. Mindazonáltal el kell mondjam, hogy ott természetesen számos problémát okozott a hulladékgazdálkodási rendszer átalakítása. De azt el kell mondjam, hogy ott is azt értük el, hogy 2012 áprilisához képest csökkentek a díjak, tehát azért az egy nagyon lényeges dolog volt, hogy csökkentek. Majd hogy ez hosszú távon hogyan lesz fenntartható, az egy komoly probléma, de mégiscsak az emberek érdekében történt a díjsökkentés, ezt mindenképpen el kell mondjam.

Azt tudom mondani, hogy én nem akarok elkezdni most statisztikákat mondani, mert az a helyzet, hogy ha számokat kiragadunk, először is, mivel nagyon sokszor a számok nem is úgy állnak rendelkezésre, hogy 2010-től '15-ig, de kétségtelen, hogy vannak folyamatok, amelyek már 2007-ben is tartottak. Mondjuk, az utolsó évekre meg nem is állnak rendelkezésre statisztikák, de azért az tény, ezt csak LMP-s képviselőtársamnak mondom, hogy értem, hogy ő mindennel elégedetlen, és azt hiszem, egy környezet iránt elkötelezett ember, akinek ráadásul még a pártja imázsa is erre épül, annak természetes része az elégedetlenség. Tehát én evvel egyetértek, hogy ez egy fontos dolog, de azért vannak eredmények, még akkor is, hogyha azokat lehet vitatni.

Tehát a megújuló energia terén igenis előrelépett Magyarország, a szelektív gyűjtés területén igenis előrelépett Magyarország, és a levegőszennyezettség területén is előrelépett, habár kétségtelen, hogy itt most rengeteg adatot kéne előhozni, és azt sem mondom, hogy ez mind az utóbbi egy-két év érdeme. *(Az elnök megkocogtatja a csengőt.)*

De például a közlekedéspolitikának, a városok tervezésének, fejlesztésének rengeteg olyan eredménye volt, ami mind igenis kézzelfogható eredménnyel járt, és nyilván nem csak azt az 54 milliót... - hiszen a levegőszennyezettséget nem konkrétan ilyen intézkedésekkel, hanem pontosan az integrált politikákkal lehet elérni. Köszönöm. *(Földi László tapsol.)*

ELNÖK: Most normál időkeretben Schmuck Erzsébet képviselő asszonynak adom meg a szót.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. Azt hiszem, hogy Manninger képviselő úrnak a hozzászólása készített engem is arra, hogy még egyszer szót kérjek.

Én azt gondolom, hogy egy ilyen környezetvédelmi programnál, amely több évre előre szól, mindenképpen a részét kellene képezni, hogy egy komoly, mély vitát folytassunk itt, az ország Házában arról, hogy hogyan is állunk a környezet állapotának tekintetében, melyek a legsúlyosabb problémák ezen a területen és vajon mit kellene tenni.

Én azt gondolom, hogy itt az egyik legnagyobb probléma, hogy a környezetvédelmet ágazati problémaként kezeljük. Tehát itt Manninger képviselő úr

is elmondotta, hogy a hulladékban, a levegőminőség javításában értünk el eredményt, de arról nem beszélünk vagy arról itt nem folytatunk vitát, hogy a környezet miként vált korlátossá, és ezen keretek között ezek a keretek milyen lehetőséget biztosítanak a gazdaság fejlődésének.

Ugyanúgy, mint ahogy eddig, külön akarjuk szakítani, azt hisszük, hogy a környezet lehetőségeit nem számba véve bármit csinálhatunk a társadalomban és bármit csinálhatunk a gazdaságban. Márpedig hogyha ezt nem fogjuk felfedezni, és ezen nem változtatunk, akkor nem leszünk felelős politikusok, és nem tudunk hosszabb távra jó gazdaságpolitikát kijelölni.

Manninger képviselő úr az Európai Unió környezetpolitikájára hivatkozott. Az Európai Unió környezetpolitikája, igen, virágzott egy picit, de nem ebben az évtizedben, hanem a múlt évtizedben, a 2000-es évek elejéig volt, amíg fejlődött, amíg az intézményrendszer is egyre erősebbé vált. De valahogyan 2008-ban, amikor a világban a gazdasági válság újra elmélyült, akkor az Európai Unió is a környezetpolitikáját elkezdte gyengíteni. Az Európai Unió elfeledkezett arról, amit korábban mondott, hogy az egyik fő feladat a környezeti szempontok ágazatokba történő beépítése. Tehát én azt gondolom, hogy az Európai Unióra nem lehetünk a környezetpolitikát tekintve olyan büszkék, mint ahogy korábban megindult.

Én nem akarok belemenni a hazai környezetpolitikába, az intézményrendszerébe, de azt gondolom, hogy sajnos itt is annak vagyunk tanúi, hogy nálunk is ez folyamatosan gyengült. Nem akarom senkinek ráolvasni a fejére, hogy megszűnt az önálló környezetvédelmi minisztérium és a többi.

Azt gondolom, hogy mégis az a legnagyobb probléma, hogy nemcsak a társadalomnak a környezettudatossága alacsony, de legalább ugyanilyen alacsony az országgyűlési képviselők környezettudatossága is, és ezen biztos, hogy hamar - én azt gondolom, mert különben nagyon nagy bajok lesznek - változtatni szükséges. Köszönöm. (Sallai R. Benedek tapsol.)

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! Kérdezem, hogy kíván-e még valaki hozzászólni a vitához. (Senki sem jelentkezik.) Nem látok jelentkezőt, így az általános vitát lezárom.

Megadom a szót V. Németh Zsolt államtitkár úrnak, hogy a vitában elhangzottakra válaszoljon.

V. NÉMETH ZSOLT földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Először is engedjék meg, hogy megköszönjem valamennyi hozzászólást. Nincsen a környezet ügyében, a természetvédelem ügyében feleslegesen elhangzott kritika. Én úgy vélem, hogy ezzel valamennyien hozzájárulunk ahhoz, hogy még nagyobb figyelmet fordítsunk a környezet és a természet ügye iránt.

Azonban én azt is hiszem, hogy a környezetvédelem és a természetvédelem nem csak valamiféle harcosszerű tevékenység, amit ökölbe szorított kézzel lehet művelni, ráncos homlokkal, szomorú tekintettel, sorban-sorban sorolva a rosszabbnál rosszabb mutatókat. Hiszen van néhány olyan terület, amelyen akár a világban, akár idehaza értünk el pozitív eredményeket.

(17.40)

A hozzászólások sorában először talán Heringes Anita képviselő asszony gondolataival foglalkoznék, bár én jobban örültem volna, ha azért mégiscsak erről beszélünk, ami maga a program, mert a többi egyéb témát megvitathatjuk interpelláció megazonnali kérdés keretében is, de hadd említsem meg mindjárt, hogy lehetne más hozzáállás is. Például azt mondaná a képviselő asszony, hogy abban, hogy nőtt a környezettudatosság - amiről Bartos Mónika képviselő asszony is szót ejtett a hozzászólásában -, nekünk, szocialistáknak is szerepünk van, mert az NKP III. eredménye is ez egyben, és máris lenne egy pozitív hozzászólás is, és nem csak a hiteltelenségünkről szóló.

Őn is és több ellenzéki képviselőtársa is az intézményrendszeréről beszélt. Ez persze egy fontos elem, de azért azt rögzítsük, hogy mi nem azért vagyunk, hogy az intézményrendszert finanszírozzuk. Az intézményrendszer maga eszköz, az nem cél. Cél a kiváló, jó környezeti állapot és a természet megővése, megőrzése.

Én nem vagyok abban biztos, hogy feltétlenül szoros korreláció van aközött, hogy a környezetvédelmi hatóságnak ki a főnöke, milyen szintre telepíti azt egy kormányzat. Megteszi ezt egyébként rajtunk kívül számos más ország is, például Szlovákia, és azok a mutatók, amelyeket azért számban is ki lehet fejteni, akár infrastrukturális eredmények, vagy levegő- és vízminőségben vagy a biodiverzításban jelentkező mutatók.

A civil szervezetek csökkenő pénzénél hadd említsem azért azt meg, hogy azért ezen időszak alatt a civil szervezetek természetesen nem csak a hazai forrásokra kellett hogy támaszkodjanak, hiszen az európai uniós támogatási rendszer a környezettudatosság növelésére adott lehetőséget a civil szervezetek számára is, és az elkövetkező időszakban is szeretnénk, hogy ebből a forrásból is részesüljenek.

A hulladékgazdálkodás az a terület, ahol kifejezetten sikeresek voltunk az elmúlt években. Gondoljon vissza mindenki, 10-15 éve valamennyi falu mellett volt egy gödör, ahova leöntötték az összegyűjtött szemetet. Ezek az engedélyvel nem bíró és mindenféle műszaki biztosítást nélkülöző lerakók megszűntek, engedélyre egyiknek sincs már, és sorban rekultiváljuk őket, alig marad mostanra.

De hogy számot is mondjak, a szelektív hulladékgyűjtésnél a 2009-es szint, a lakossági, elkülönítetten gyűjtött hulladék mennyisége 183 százaléka a 2000-es szintnek. Tehát vannak eredmények e te-

kintetben, és azóta... - bocsánat, a 2009-eshez képest a 2014-es, elnézést. És egy nagyon jelentős mérföldkő január 1-je, amikor Magyarország teljes területén működtetjük az elkülönített rendszert, és az európai uniós szabályoktól eltérően fő szabályként házhözmenő szelektív rendszer alakult ki. Van olyan település, ahol megduplázódott januárban a decemberhez képest levő nagyobb tisztaságú, szelektíven gyűjtött, értékes másodnyersanyagot jelentő hulladék mennyisége.

A rezsicsökkentés: én is azt mondtam, képviselő asszony, világos mondatokat kell mondani. Emelni akarjuk a hulladékszállítási díjat mi, szocialisták - ki kell mondani ezt. Ezt tessék mondani! Ne azt, hogy az nem jó, meg az. Emelni kell. *(Heringes Anita: Hat adónemet vetettek ki!)* Az adónemeknél... Először is lerakási járulék van. Amit ön például bírál, a hulladéklerakási járulék, az valamennyi fejlett hulladékgazdálkodású országban alkalmazott eszköz. Azért van az a díj, hogy minél kevesebb hasznos hulladék kerüljön a lerakóba, a lerakóról való eltérítést szolgálja, és a hulladéklerakási járulék - most 7,1 milliárd forint - hiánytalanul visszakerül a gazdálkodó, szolgáltató céghez.

Tehát én azt javaslom, hogy gondolja át, hogy vajon ez a jelenlegi helyzet nem egy átmeneti időszak-e. Úgy érzem, hogy ön betoppant egy festés alatt álló házba, csípőre teszi a kezét, és azt mondja, hogy miféle felfordulás van itt. Most egy átalakítás folyik, az átalakítás kezdete ott indult, amikor a profitorientált cégekből önkormányzati és állami többségi tulajdonú cégeket alakítottunk ki, aztán nonprofitá válnak, és van bizony még feladat. Például az, hogy az országban gazdaságosan működtethető akkora egységeket alakítsunk ki, ami egyrészt a hulladékgazdálkodás szempontjából, a környezeti szempontokra is tekintettel van, és egy szolidaritás elvű alapú, hosszú távon fenntartható díjrendszert ki tudjunk alakítani.

Munka közben vagyunk, és valóban nem jó ma közszolgáltató-vezetőnek lenni, mert gondokkal teli ez a világ, de végül is inkább úgy vélem, hogy mi arra szegődtünk, hogy a szolgáltatást igénybe vevő lakost szolgáljuk, és bizony ebben az időszakban segítsünk átvészelni neki a gazdálkodási nehézségeket, és mielőbb ezt az átalakítást elvégezni, de rögzítsük, hogy jelen pillanatban ez a szolgáltatást igénybe vevő számára sem kényelmetlenséget nem okoz, és kifejezetten egy alacsony szintű szolgáltatási díjat jelent, három éve ezt nem változtattuk meg.

Parlagfű esetén többször ide, a Ház elé hozott téma: a 600-700 milliós nagyságrendű összeggel szemben több tíz milliárd forintot fordított a magyar állam erre a területre. Tehát ezt is jó többször elmondanunk, és maga a Parlagfűmentes Magyarországért Egyesület kérte azt, hogy véletlenül se adjuk ezt ki, valamennyi összeget szemléletformálásra, hanem jó lenne, ha az állami cégeknek adnánk autóra meg olyan infrastruktúrára, amivel földeríthetik ezeket a területeket. Hiánytalanul a Földművelésügyi

Minisztérium egyébként kiosztotta ezt az összeget azon egyesületek számára, amelyek amúgy parlagfűvet is akarnak irtani, nem csak meg akarják mondani, hogy más irtson parlagfűvet.

Magyar Zoltán képviselő úr a megújuló energia visszaszorulásáról szolt. Képviselő úr, hadd említsem meg, hogy a számok nem ezt igazolják. A 2007-2013-as időszakban 219 milliárd forint volt erre a területre, a 2014-2020-as időszakban ez 370 milliárdra nő.

A tőke szabad áramlásáról szóló gondolatait, hogy helyette helyi forrásokra támaszkodjunk, osztjuk. Számos ilyen program szolgálja ezt, például a „Rövid ellátási lánc” program, amely a vidékfejlesztési programnak egyik legfontosabb eleme, és valóban ennek jelentős környezeti hatásai is vannak. Az a célunk, hogy a helyi élelmiszer-termelés, -feldolgozás fejlesztésével elejét vegyük annak, hogy kontinenseken keresztül kelljen élelmiszereket cipelni.

Sallai R. Benedek képviselő úr az összeomlott intézményrendszerről beszélt. Itt is hadd említsem meg újra meg újra, hogy számos intézményrendszerrel lehet jól dolgozni és kevésbé jól dolgozni. Azok közül az eredmények közül, amelyek voltak az elmúlt évben, néhányat azért hadd említsek meg! Az országos légszennyezettségi mérőhálózatra 2,5 milliárd forintot fordítottunk. Megújult tulajdonképpen az egész mérőhálózat, annak laboratóriumi háttere, több mint 300 új mérő- és laborműszert vásároltunk, négy új mobil mérőállomást állítottunk üzembe. De hogy itt sem a mérőállomás a cél, hanem a levegőminőség, hadd említsem meg, hogy itt is vannak pozitív adatok, hiszen a PM10-es kategóriában, tehát a 10 mikronnál kisebb részecskénagyságú szennyezés három éve nem lépi túl a határértéket.

(17.50)

Tehát a kisméretű szállópor tekintetében javult a levegő minősége. És hadd erősítsem meg Manninger Jenő képviselőtársunkat, aki azért itt helyre tette azt, hogy szó nincs arról, hogy ötven-egynéhány millió forintot fordítanánk erre. Ez a program központi koordinációja. Több száz milliárdos ez a program, amelyet a levegő minőségére fordítunk. Ebben benne van az egész autóbusz-hálózat lecserélése, de éppúgy benne van a fűtési rendszerek koordinációja is. Tehát egy több tíz évre szóló programot készített el a kormányzat, amely, még egyszer hangsúlyozom, több száz milliárdos nagyságrendű.

Azt köszönöm, hogy szakmailag előkészített és átgondolt programnak gondolja a képviselő úr, és ha lesz forrás és akarat, akkor ezt megvalósítjuk.

2014-es kondíciókkal számol a program. Itt említem meg azt is, hogy nem valamiféle sajnálatos bakik vannak ebben az anyagban, amikor az intézményrendszer két hónappal ezelőtti elnevezését rögzíti. Nyilvánvalóan az államigazgatáson belül nem indíthatunk el közigazgatási egyeztetésre egy anyagot egy jövőbeli intézményrendszer nevében.

Schmuck Erzsébet képviselő asszony a környezetvédelmi szempontok integrálásáról szól, hogy mennyire fontos, hogy az ágazati politikában történjen meg az integrációja. Egyrészt erre hadd említsem meg, hogy számos dokumentumban megjelennek ezek a szempontok, például a nemzeti közlekedési infrastruktúra-fejlesztési stratégiában, a „Nemzeti akcióterv az ökológiai gazdálkodás fejlesztéséért” dokumentumban, a második nemzeti éghajlatváltozási stratégiában, az országos hulladékgazdálkodási tervben, a nemzeti erdészeti stratégiában.

De egy gyakorlati példát is hadd mondjak! Az elmúlt évben készült el a Kis-Balaton vízvédelmi rendszerének második vagy harmadik üteme, attól függ, hogy tekintjük. Ezt mindenki úgy tekintette, hogy ez valamiféle vizes fejlesztés, és nem is hárult rá valami nagy figyelem; több mint hatmilliárdos program. Ez a program szakított az eddigi, csupán vízügyes szemlélettel, és első helyre rakta azt, hogy ökológiai célokat is teljesíteni kell ennek a beruházásnak, így például a vizes élőhelyeket bővítette hatalmas területtel, szabályozható módon elárasztja azokat a területeket, ahol eddig nem volt víz, szinte csak ritka időszakot kivéve. A másik részen viszont megpróbálja fölszámolni azokat az összefüggő vízterületeket, amelyek a vizes élőhelyek szempontjából egy szegényebb élővilágot tudnak csak produkálni. Tehát az első szempontja ennek a beruházásnak kifejezetten természetvédelmi, a biodiverzitást segítő elem volt. A második elem volt a vízminőség javítása.

Itt hadd említsek meg néhány változást az évtizedek folyamán! Amíg annak idején a Kis-Balaton azért készült, hogy a Zala tisztítatlan és magas szennyezettségű vizét közvetlenül ne engedjük be a Balatonba, most fordított a helyzet, mert néha a Zalán, köszönhetően a szennyvízkezelésnek, tisztább víz jön le, mint amit a Kis-Balatonból lehetne átvezetni, és képes ez a rendszer most már ezt rövidre zárni.

De ugyanez a megoldás az ökológiai célok és a vízminőség-javítás mellett egy harmadik elemet is kiszolgál, ez az árvízvédelem. Ez a beruházás mutatja, hogy nem kell feltétlen éles szembenállással tekinteni műszaki beavatkozásokra, szolgálhat az akár természetvédelmi érdekek mellett más egyéb célokat is.

Összességében én valamennyiüknek hadd köszönjem meg ezt a konstruktív vitát. Én arra töreksem a munkám során is, hogy azok a feltételezések, amelyek a nemzeti parkok sorsát illetően megjelennek, az azok mellett meglévő bizalmatlanság eltűnjön. Meggyőződésem, hogy ennek jelentős része abból adódik, hogy nem beszélünk eleget egymással, és eleve feltételezzük a kormányzatról, a minisztériumokról, hogy meglévő technikai módosítások mögött valamiféle hátsó szándék jelenik meg. Én bízom abban, hogy az elkövetkező időszakban végzett munkánk ezt cáfolni fogja.

Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Most soron következik a **biológiai sokféleség megőrzésének 2015-2020 közötti időszakra szóló nemzeti stratégiájáról szóló határozati javaslat általános vitája** a lezárásig. Az előterjesztés H/4581. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót ismét V. Németh Zsolt úrnak, a Földművelésügyi Minisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének. Öné a szó, államtitkár úr.

V. NÉMETH ZSOLT földművelésügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Az önök előtt fekvő H/4581. számú határozati javaslat Magyarországnak a biológiai sokféleség megőrzésének 2015-2020 közötti időszakra szóló nemzeti stratégiáját tartalmazza. Magyarországnak a biológiai sokféleség megőrzésére vonatkozó első stratégiája 2009-2014 közötti időtávja 2014-ben lejárt, ezért szükségessé vált annak felülvizsgálata és megújítása.

A biológiai sokféleség megőrzésének 2015-2020 közötti időszakra szóló új nemzeti stratégiája megalkotásának másik oka, hogy az élővilág változatosságának továbbra is tapasztalható csökkenése miatt időközben jelentős nemzetközi és európai uniós kötelezettségvállalások születtek, amelyeket be kell építeni az egyes országok adottságaihoz igazodva a nemzeti fejlesztési folyamatokba.

A beterjesztett határozati javaslat célja, hogy meghatározza Magyarország európai léptékben is kiemelkedően változatos élővilágának fennmaradását, a biológiai sokféleség csökkenésének és az ökoszisztéma-szolgáltatások további hanyatlásának megállítását, valamint az ökoszisztémák lehetőség szerinti javítását biztosító feltételeket, feladatokat.

A biológiai sokféleség a földi élet, az élővilág változatosságát jelenti, amelynek megléte és fennmaradása alapvetően fontos az emberi élet feltételeinek, illetve a jóllétünk, sőt a gazdasági fejlődésünk biztosítása érdekében. A biológiai sokféleség magában foglalja a szárazföldi és a vízi ökológiai rendszerek változatosságát, továbbá a fajok közötti és a fajokon belüli sokféleséget, beleértve mind a vadon élő állat- és növényvilág, mind mezőgazdaságunk alapjait jelentő természetett, tenyésztett fajok, fajták sokféleségét, azaz a genetikai sokféleséget.

A biológiai sokféleség az emberi élethez elengedhetetlen ökoszisztéma-szolgáltatásokat is nyújt. Ilyenkor mindenki csak a méhek beporzó tevékenységére gondol, hogy nélkülük nem lehetne fenntartani a mezőgazdasági termelésünket, bár külföldi cikkek vannak már arról is, hogy egyes országokban emberi kézzel porozzák a gyümölcsfák virágait, ugyanis nincsenek megfelelő mennyiségben rovarok. Tehát valós ez a probléma is.

Ugyanakkor ennél sokkal többről van szó. Az egészségesen működő biológiai rendszerek többek között az egészséges élelmiszert, a természetes gyógyszeralapanyagokat, az iható vizet, a tiszta levegőt, a nyugodt, rekreációra alkalmas élőhelyet biztosítják számunkra, emberek számára is, sok más élő szervezettel egyetemben.

A zavartalan ökoszisztémák szerepet játszanak a katasztrófák, a járványok és a betegségek elkerülésében, ezek káros hatásainak enyhítésében, valamint az éghajlat szabályozásában.

Magyarország 1993 óta részes fele a biológiai sokféleség egyezménynek, amelynek kihirdetésére 20 éve az 1995. évi LXXXI. törvénnyel került sor. Az egyezmény előírásai értelmében minden részes félnek, így hazánknak is nemzeti stratégiát kell kidolgoznia a biológiai sokféleség megőrzésére és fenntartható hasznosítására.

Az Európai Unió 2020-ig szóló biodiverzitás-stratégiája 2011 júniusában, az Európai Unió magyar elnöksége alatt a magyar elnökségi stáb hathatós munkájának egyik kiemelkedő eredménye.

(18.00)

Az Európai Unió tagállamainak nemzeti stratégiáit ezzel összhangban kell elkészíteni. Kiemelt cél, hogy a tagállamok - így hazánk is - 2020-ra megállítsák a biológiai sokféleség csökkenését és az ökoszisztéma-szolgáltatások hanyatlását, és az élőhelyeket a lehetőségekhez mérten helyreállítsák. Emellett fokozottabb mértékben kell hozzájárulniuk a biológiai sokféleség globális csökkenésének mérsékléséhez, vagyis a biodiverzitás-védelem területén nagyobb hangsúlyt kap maga a nemzetközi összefogás is. Ennek értelmében Magyarországnak is feladata, hogy hozzájáruljon a 2011-2020 közötti időszakra szóló, a biológiai sokféleség megőrzésének világszintű stratégiai tervében foglalt célkitűzések megvalósításához, és kidolgozza ennek megfelelően a nemzeti célkitűzéseit. Ezen kívül a megújított stratégiával az Európai Unió magyar EU-elnökség alatt elfogadott, 2020-ig szóló biodiverzitás-stratégiájának is meg kell felelnünk.

Az önök előtt lévő dokumentum elsősorban egy, Magyarország biológiai sokféleségének megőrzésére és fenntartható hasznosítására vonatkozó átfogó stratégia. A nemzetközi és európai uniós kötelezettségeknek megfelelően a biológiai sokféleség megőrzésének szempontjai nem néhány ember magánügye, hanem azoknak be kell épülniük a szektorokat áthidaló szakpolitikákba, stratégiákba és programokba, valamint azok megvalósításába ahhoz, hogy természeti erőforrásaink, azok a biológiai alapok, amelyekre ez az ország épül, fennmaradjanak.

Ennek elérése érdekében fogalmaztuk meg a nemzeti biodiverzitás-stratégia célkitűzéseit, valamint az elérésüket szolgáló intézkedéseket. A stratégia

az EU biodiverzitás-stratégiájának szerkezetéhez igazodva hat területre helyezi a hangsúlyt: a természetvédelmi oltalom alatt álló területek és fajok védelmére; a táji diverzitás, a zöldinfrastruktúra és az ökoszisztéma-szolgáltatások fenntartására, a biológiai sokféleség megőrzésében a mezőgazdaság szerepének növelésére; a fenntartható erdő- és vadgazdálkodásra; a vízi erőforrások védelmére; az inváziós, idegenhonos fajok, más néven özfajok elleni küzdelemre, valamint hazánk szerepvállalására a nemzetközi biodiverzitás-védelmi megállapodásokból fakadó kötelezettségek végrehajtására. Ezek a stratégiai területeken belül húsz célkitűzés összpontosít a biológiai sokféleség védelmével kapcsolatos hazai problémák kezelésére, amelyek közül külön kiemelném a biológiai sokféleségre gyakorolt negatív hatások kiküszöbölése érdekében az elővigyázatosság elvének alkalmazását a genetikailag módosított szervezetek környezetbe történő kijuttatása során. Természetesen minden célkitűzéshez több konkrét cél is tartozik, amelyek megvalósítását intézkedések, a nyomon követését pedig indikátorok szolgálják. A stratégia a végrehajtásban érintett szereplőket és felelős intézményeket is azonosítja.

Tisztelt Országgyűlés! Az április 30-án benyújtott H/4581. számú határozati javaslat tehát hazánk biológiai sokféleségének fennmaradását, az ökoszisztéma-szolgáltatások állapotának javítását szolgálja, amelyek alapvető fontosságúak az emberi élet feltételeinek, illetve a jóllétünk biztosítása érdekében. Kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy az elmondott indokok alapján a határozati javaslatot tárgyalja meg, és azt követően fogadja el. Köszönöm megtisztelő figyelmüket.

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek, értelemszerűen a vezérszónoki felszólalásokkal kezdjük. Ennek értelmében megadom a szót Bartos Mónikának, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

BARTOS MÓNIKA, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Az előbbi napirendi pontban tárgyaltuk a nemzeti környezetvédelmi programról szóló határozati javaslatot, azt megelőzően pedig az ENSZ Éghajlatváltozási Keretegyezményhez fűzött kiotoi jegyzőkönyv dohai módosítását.

Manninger képviselőtársam utalt rá, hogy a nemzeti környezetvédelmi program a nemzeti fenntartható fejlődés keretstratégiához kapcsolódik szervesen, most pedig a biológiai sokféleség megőrzésének nemzeti stratégiája van előttünk. Azt gondolhatjuk, hogy egyik stratégia követi a másikat, egyesekben felmerülhet a gondolat, hogy van-e értelme ennek a sok stratégiának - ahogy képviselőtársamban ez a korábbiakban meg is fogalmazódott -, érnek-e valamit ezek a stratégiák, vagy csak az asztalfióknak szánjuk őket.

(Az elnöki széklet Jakab István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Bevallom képviselőtársaimnak, hogy számomra a nemzeti fenntartható fejlődés keretstratégia általános vitája volt az egyik legemlékezetesebb napirendi pont, nemcsak azért, mert jó volt egyetérteni valamiben, és konszenzussal meghozni egy döntést, letenni a voksunkat egy közös érték mellett, hanem emlékezetes azért is, mert ma már nem lehet úgy tennünk és nem lehet úgy gondolkodnunk, mint hogyha ez a keretstratégia nem létezne, hiszen létezik. Szoktunk hivatkozni rá, jómagam is megtettem többször, és ha még nem is tökéletes minden, de tudjuk, hogy ennek meg kell felelnünk, az abban foglaltaknak meg kell felelnünk. Azért is fontos ez a stratégia is, mert minden stratégia hitvallás, hiszen vall arról, hogy mi az, amit eddig rosszul csináltunk, és arról is, hogy mi az, amit a jövőben el akarunk érni; egy írott dokumentum a nekünk fontos értékekről, és fizikailag megvalósult figyelmeztetés, ha más irányba haladnánk.

Egy társadalom számára a jövőt szolgáló stratégia nemcsak útmutatás és célkitűzések sorozata, hanem olyan, mint az embernek az élő lelkiismeret. Így stratégiákra igenis szükség van. S hogy mennyire szükség van arra, hogy megfogalmazzuk, leírjuk céljainkat, és azokat meg is valósítsuk, hadd idézzem az imént tárgyalt nemzeti környezetvédelmi program egy bekezdését. Ez így szól: „A nemzetközi, illetve európai statisztikákra, mutatókra alapozott megállapításokkal, előrejelzésekkel összhangban állnak a 'Magyarország 2025' akadémiai kutatás keretében lefolytatott nagyléptékű, komplex folyamatokra, összefüggésekre vonatkozó kérdőíves kutatás eredményei is. A kutatás a főbb globális problémák között az alábbiakat azonosította: a környezet túlhasználata, az energiakészletek csökkenése, az időjárás szélsőségek gyakoriságának növekedése, népességrobbanás a fejlődő világban, népességcsökkenés a jóléti államokban, a kultúrák ütközése, a haszonszerzés elveinek elsődlegessége, politikai ellentétek. Az általános negatív tendenciák mellett reményre ad okot például az, hogy 2025-re a szakemberek látnak esélyt világméretű összefogás kialakulására, amely a fizikai környezetszennyezés csökkenését eredményezheti.” - eddig szól az idézett bekezdés. Van tehát sikerélmény, sikerélmény, amely elhatározások és összehangolt cselekvések eredménye.

Az előttünk fekvő stratégia, kapcsolódva a nemzeti környezetvédelmi programhoz, a biológiai sokféleség megőrzését tűzte ki célul, arra fókuszál. Talán nem túlzás úgy fogalmazni, hogy a biológiai sokféleség megőrzése megmaradásunk alapja. Hihetetlenül komplex és egymásra épülő rendszerek szolgálják az élővilág fennmaradását, így az emberét is, amelynek egyik kulcsa a folyamatosan változó környezethez való alkalmazkodás. Ha ebben a komplex rendszerben sok és nagymértékű változás történik, az alapjában rengetheti meg az egész rendszer fenntartható-

ságát. Ennek jeleire ma már sokan figyelmeztetnek. Sokan sok mindent mondtak már azzal kapcsolatban, hogy hogyan is kéne a természethez, a környezetünkhöz viszonyulnunk. Én most nem őket idézem, inkább egy magyar közmondásra hívnám fel a figyelmet: amit ma megtehetsz, ne halaszd holnapra! Azt gondolom, hogy ez a felszólítás nagyon is időszerű, ha a biológiai sokféleség megőrzéséről van szó.

Ahogy az államtitkár úr említette, számos hazai és nemzetközi körülmény és kötelezettség sürgette a stratégia megalkotását - de mi is a stratégia célja? A nemzeti biodiverzitás-stratégia 2020-ra kitűzött jövőképében azt fogalmazza meg, hogy megállítsuk a biológiai sokféleség csökkenésének és az ökoszisztéma-szolgáltatások további hanyatlásának folyamatát Magyarországon, valamint lehetőség szerint javuljon ezek állapota.

(18.10)

Tisztelt Képviselőtársaim! Ennek eléréséhez azonban a szemléletváltás a legfontosabb. Azt gondolom, hogy a nemzeti környezetvédelmi program és a biológiai sokféleség megőrzését célul kitűző nemzeti stratégia kéz a kézben jár, kiegészíti egymást ezen a területen.

Azt szokták mondani, hogy minden fejben dől el, én osztom ezt a véleményt, így hiszem, hogy a szemléletformálás az egyik legnagyobb fegyverünk, eszközünk a környezetkárosító folyamatokkal, szokásokkal szembeni küzdelemben.

Az előttünk fekvő stratégia alapvető célja, hogy a biológiai sokféleség megőrzésének szempontjai beépüljenek a szektorokat áthidaló szakpolitikába, stratégiákba és programokba, valamint azok megvalósításába. Ennek elérése érdekében a nemzeti biodiverzitás-stratégia az EU biodiverzitás-stratégiájának szerkezetéhez igazodva - ahogy államtitkár úr is említette - hat stratégiai területre helyezi a hangsúlyt. Ezek a következők: a természetvédelmi oltalom alatt álló területek és fajok védelme, a tájdiverzitás, a zöldinfrastruktúra és az ökoszisztéma-szolgáltatások fenntartása, a biológiai sokféleség megőrzésében a mezőgazdaság szerepének növelése, a fenntartható erdő- és vadgazdálkodásra, valamint a vízi erőforrások védelmére helyezett hangsúly, az inváziós, idegenhonos fajok, más néven özönfajok elleni küzdelem, valamint hazánk szerepvállalása a nemzetközi biodiverzitás-védelmi megállapodásokból fakadó kötelezettségek végrehajtásában.

A hat stratégiai területen belül húsz célkitűzés összefoglalja a biológiai sokféleség védelmével kapcsolatos hazai problémák kezelésére. Engedjék meg, képviselőtársaim, hogy a stratégiában megfogalmazott többi területet ne soroljam fel, azt gondolom, hogy lesz még erre alkalmunk a vita, a gondolatcsere későbbi szakaszában, inkább a komplexitásra helyezném a hangsúlyt néhány példa említésével.

Az egyik példa talán a nemzeti parkok területe. Ebből azt emelném ki, hogy a környezet és energia

operatív program természetvédelmi fejlesztéseket támogató harmadik prioritástengelye keretében 2007-es indulásától napjainkig a nemzetipark-igazgatóságok összesen 94 fejlesztést valósítottak meg, 118 ezernél is több hektár célterületen. Ezek között szerepelt 6 erdeiiskola-fejlesztés, 3 kertrekonstrukciós projekt két objektumban, 31 élőhelyrekonstrukciós beruházás, 13 élettelen természeti érték, barlang, víznyelő, kunhalom, földvár megőrzésére irányuló fejlesztés, 10 vonalas létesítmény, utak, középvezetőségű légvezetékek természetbarát átalakítása vagy 31 természetvédelmi kezelésű infrastruktúra fejlesztésére irányuló projekt, ezek mind több száz milliós vagy akár milliárdos nagyságrendben is.

Azt tudjuk, hogy a nemzeti parkokban 2012-ben összesen 1,4 millió látogatót regisztráltak, ami az előző évhez képest 10 százalékkal több vendéget jelent. Azt el kell mondani, hogy ezek a látogatók leginkább gyermekek vagy családok, és ez egy potenciális lehetőség a társadalom szemléletformálásához és a gyakorlati természetvédelmi neveléshez, hiszen hogyha ezekben a nemzeti parkokban sétál egy fiatal, ilyen helyen nem szemetel, és tudatosan vigyáz a természetvédelmi értékekre, akkor ez a későbbiekben is megmutatkozik, beépül a mindennapi cselekedeteibe. Egy olyan látogató, aki evez a Tapolcai-tavasbarlangban, amely most lett felújítva, az egy életre szóló élményt kap, és a felújítás eredményeként nemcsak tisztább a látogatót fogadó környezet, hanem áttekinthető és a XXI. századnak megfelelő minőségű és technológiájú információt kap az ott látottakról.

Tehát itt el lehet mondani, hogy a nemzeti parkokról van szó, és ezek a nemzeti parkokkal foglalkozó cselekvések az 1-es és a 2-es stratégiai területhez is besorolhatóak.

Vagy ugyanígy komplex megközelítést igényelnek az erdők is, hiszen támogatni kell az erdészeti genetikai állomány megőrzését, a klímaváltozás elleni küzdelemmel való összekapcsolását, hiszen az erdészeti és energetikai csemete- és szaporítóanyag-termelők csemetekertjei a jövő erdőinek és energetikai ültetvényeinek a bölcsői.

Ugyanakkor az erdő gazdasági szerepének elismerése mellett előtérbe helyezett környezet- és természetvédelmi, közjóléti és esztétikai funkciók, a hazai erdőkhöz kötődő faj- és egyedszám azt jelenti, hogy az erdőknek kiemelt szerepe van a biológiai sokféleség megőrzésében, de nem csak ebben. 2012-ben erdészeti vállalatok üzemeltetésében 22, nemzetipark-igazgatóságok fenntartásában 15 erdei iskola működött, de ezeken kívül társadalmi szervezetek és vállalkozások számos erdei iskolát tartanak fenn, illetve nyújtanak a helyi adottságok alapján szolgáltatásokat.

Itt is igaz az, amit a nemzeti parkokkal kapcsolatban elmondtam, hogy ezek nagyon nagy jelentőséggel bírnak a gyermekek nevelésében, szemléletformálásában, hiszen például aki részt vesz egy Vaccor Vár programsorozatban, az fog kötődni például

az alföldi erdőkhöz. Tehát ez is mutatja, hogy az erdőkhöz kapcsolódó gondolkodás nemcsak egy stratégiai célterületet, hanem például az 1-es, a 2-es és a 4-es stratégiai területet is felöleli.

Nagyon sok célterületes programot fogalmaz meg az előttünk fekvő stratégia, de mindezek csak álmok maradnak akkor, hogyha nem valósítjuk meg őket. Osztom ezzel kapcsolatban képviselőtársaim véleményét, merthogy nekünk és gyermekeinknek eredmények kelljenek. És ahhoz, hogy ezek a célok ne csak álmok, hanem eredmények legyenek, az első lépés az, hogyha képviselőtársaim elfogadják az előttünk fekvő stratégiát. Ezért kérem önöket, hogy támogassák szavazatukkal a javaslatot. Köszönöm megtisztelő figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra következik Heringes Anita képviselő asszony, az MSZP képviselőcsoportjának vezérszónoka. Megadom a szót, képviselő asszony.

HERINGES ANITA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! A biológiai sokféleség egyezményt 1992-ben írta alá Magyarország. Az egyezmény előírásai értelmében hazánknak is nemzeti stratégiát kellett kidolgoznia a biológiai sokféleség megőrzésére és fenntartható hasznosítására.

A benyújtott határozati javaslat mellékletét képező biológiai sokféleség megőrzésének 2015-2020 közötti időszakra szóló nemzeti stratégiája a kritériumoknak megfelel. Ugyanakkor az abban leírtakat az Orbán-kormány elmúlt öt éves tevékenysége hitelteleníti, ahogy az előbb is elmondtuk. Nem lehet ugyanis komolyan venni a kormányzati szándékot akkor, amikor az elmúlt években a környezetvédelmi intézményrendszer lerombolásának lehettünk a szemtanúi. Nem lehet az ökológiai gazdálkodásra vonatkozó jelentős kötelezettség megvalósításáról sem beszélni, amikor Kishantost szépen beszántották, és több évtized munkáját tönkretették.

Nem lehetséges a Natura 2000 területek, valamint a védett természeti, illetve a nemzetközi természetvédelmi egyezmények hatálya alá tartozó területek állapotának javítása és a megfelelő természetvédelmi kezelés biztosítása akkor, amikor a kormány éppen ellehetetleníti a hazai természetvédelmi intézményrendszer alapját képező nemzetipark-igazgatóságokat. Így veszélybe kerül a legrosszabb helyzetben lévő közösségi jelentőségű fajok, valamint a legveszélyeztetettebb védett fajok természetvédelmi helyzetének javítása is.

Az önkéntes által végigvitt, a nemzetipark-igazgatóságokra vonatkozó 40 százalékos költségvetésiforrás-kivonás hátráltatja a védelemre szoruló, illetve közösségi jelentőségű fajok és a közösségi jelentőségű élőhelytípusok sikeres és hatékony megőrzését szolgáló tudásbázis fejlesztését. Ugyanígy veszélybe kerül a biológiai sokféleség, a védett, illetve közösségi jelentőségű természeti értékek, vala-

mint a védett természeti területek és a Natura 2000 területek ismertségének és társadalmi megítélésének javítása a tájékoztatás, szemléletformálás és bemutatás eszközeivel akkor, amikor a nemzetipark-igazgatóságok működése fenntarthatatlanná válik.

Amíg nincs az Unió által is jóváhagyott vidékfejlesztési operatív programja Magyarországnak, addig a táji sokféleség és az ökológiai tájpotenciál megőrzésében sem tudunk előrébb lépni. Az elfogadott uniós fejlesztési programok hiánya, valamint a hazai intézményrendszer leépítése miatt szintén nem lehetséges a zöldinfrastruktúra elemeinek összehangolt fejlesztése, a természeti rendszerek működőképességének fenntartása és javítása, illetve a klímaváltozás hatásaihoz történő alkalmazkodás elősegítése.

(18.20)

A rossz földtörvény és a támogatási programok jelentős mértékű csúszása, az agrár-környezetgazdálkodási támogatások megszüntetése miatt, valamint az elhibázott földalapú támogatás megvonása miatt nem lehetséges a biológiai sokféleség megőrzését, a környezet- és tájvédelmi szempontot szem előtt tartó, hazai és helyi biológiai alapok hasznosítását előtérbe helyező sokszínű, mozaikos mezőgazdaság elterjesztése sem.

Végezetül a kormányzati politikára rendkívül jellemző módon a stratégia megvalósításának, végrehajtásának ellenőrzése nem látszik a javaslatban. A 2017-es jelentés kevés, közben is kellene legalább utalni egy ellenőrzési pontra vagy mérőföldkövekre. A Magyar Szocialista Párt a biológiai sokféleség megőrzésének 2015-20 közötti időszakra szóló nemzeti stratégiában leírtakkal egyetért, az abban leírt célokat elfogadhatónak tartja, ugyanakkor tekintettel arra, hogy a stratégiában megfogalmazott, az Orbán-kormány saját ötéves politikája hitelteleníti a kritikai észrevételek hangsúlyozásával egyidejűleg a határozati javaslatot, a kormány kritikájának megjelenítése mellett tartózkodást fog alkalmazni. *(Sic!)* Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra következik Magyar Zoltán képviselő úr, a Jobbik-képviselőcsoport vezérszónoka. Öné a szó, képviselő úr.

MAGYAR ZOLTÁN, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Azzal kell kezdenem, mint az előző két javaslatnál is, hogy a Jobbik fogja tudni támogatni az előttünk fekvő, a biológiai sokféleség megőrzéséről szóló nemzeti stratégiát. Szeretnék gratulálni a készítőinek. Azt hiszem, hogy a stratégia részletes háttere, illetve maga az elkészítése is megérdemli azt, hogy ezt a gratulációt elmondjam itt szóban is. A Jobbik egyébként minden hasonló kezdeményezést támogat, csak itt is azt hiányoljuk, hogy e mögé a források

kat a kormány nem szokta mellérakni. Én is biztatnám a kormányt, ha már most tárgyaljuk hamarosan a jövő évi költségvetést, akkor nézzük már meg, hogy ezen stratégia megvalósításához érdemben hol tudunk olyan eszközöket hozzárendelni, amelyek aztán ezen keresztül meg is tudják majd valósítani, és 2020-ban majd itt a Ház falai között arról tudunk beszélgetni, hogy végre egy stratégia 90 százalékosan megvalósult, és mindenki örömeire vált.

Néhány apró pontot szeretnék kiemelni a táj-sokféleség és az ökológiai tájpotenciál témakörnél. Itt meg kell említeni a tanyafejlesztési programot, ami, azt gondolom, kihatással lehet ezen pont megvalósítására, és nagy örömeinkre szolgálna, ha mondjuk, nem az V. kerület lenne jövőre a legnagyobb nyertese a tanyafejlesztési programnak. Azt hiszem, hogy akkor ez a pont mindjárt előrébb járna, és komolyabban vehetnénk. Éppen a tegnapi napirend utáni felszólalásomban érintettem egy olyan témát, aminek a megoldása az lehet, hogy a táji sokféleséget és az ökológiai tájpotenciált megőrizzük. Itt a fecskék problémáját említettem, ami már ma is szóba került, mégpedig azt, hogy öt éven belül a három faj közül egyet sem tisztelhetünk hazánkban, ha így folyik tovább minden. Erre is kihatással lehet.

Megemlíteném még a mezőgazdaságunk biológiai alapját képező genetikai erőforrásokat. Örülök, hogy legalább kommunikációs szinten nagyobb hangsúlyt fektet ez a kormány erre a területre, mint az elődei, ez mindenképpen előrelépés. Ugyanakkor írásbeli kérdéseim sokaságában foglalkoztam egy-egy konkrét esettel, ami bizony azt bizonyította, hogy gyakran csak kommunikációs szinten marad meg ez a probléma. Gondolok itt a kárpáti borzderes kérdéskörére, vagy éppen a Hévízi-tóban a vadponti populációra, ami mind-mind olyan terület, ami nem kapott elég figyelmet a kormány részéről, hiába hívtam fel ezekre írásbeli kérdésekben is a figyelmet. Ezúton is szeretném ezeket államtitkár úr figyelmébe ajánlani.

Az erdőgazdálkodás területén, ha már a biológiai sokféleség megőrzéséről van szó, szintén van mit elmondanunk. Volt itt korábban ellenzéki felvetés azzal kapcsolatban, hogy az erdőkre is többféle szemüvegen keresztül kellene tekinteni, hiszen egyáltalán nem azonos minőséget képviselnek a biológiai sokféleség szempontjából. Jó lenne, ha ez jogszabályban is megjelenhetne.

A vadgazdálkodást szintén érinti a stratégia. Nagyon várnánk már a vadászati törvény módosítását. 2010 óta vagyok az Országgyűlésben, azóta gyakorlatilag félévente folyamatosan valamelyik államtitkár feláll, és a legkülönbözőbb felvetésekre elmondja, hogy már csak hónapok vannak hátra, és megszületik az új jogszabály. Ennek tükrében sokkal inkább tudnánk értelmezni ezt a stratégiát is, ha ezt ismerhetnénk, hiszen számtalan olyan problémát, konfliktusforrást tudunk a vadgazdálkodás területén, ami jelenleg nincs kezelve. Erre is biztatnám államtitkár urat, ha esetleg valami konkrétumot tud ezzel

kapcsolatban, akkor ossza már meg velünk, hiszen már a szakma is régóta várja ezt a változást.

A halgazdálkodással kapcsolatban is olvastam az anyagot, nagyon pontos képet fest a hazai helyzetről. Tudom, hogy ez nemcsak a magyar kormány hatásköre, illetve nemcsak a magyar kormányon múlik, de megemlíteném a Vaskapu környéki problémát, ami a halgazdálkodásra komoly hatással van. Ha mást nem mondok, talán azt érdemes itt megemlíteni, hogy ha jól rémlik, hat konkrét őshonos halfaj eltűnésében is szerepet játszott a Vaskapu szakmaiatlan és a halak szempontjait figyelembe nem vevő megvalósítása. Ezzel kapcsolatban is nemzetközi tárgyalások voltak a közelmúltban. Nem tudom, ezek hogy állnak, lesz-e ezzel kapcsolatban valami előrelépés, valamilyen hallépcső kialakítására akár európai uniós források bevonásával van-e mód, van-e erről bármilyen információ. Ez szintén sokat lendítene azon, hogy ez a stratégia úgy fejeződjön be, hogy aztán örömteli vége legyen, mindenkinek az igényeit kielégítse, és elérje a célját.

A vízgazdálkodást ma már érintettem egy korábbi témánál. Itt is szeretném elmondani, hogy hazánk ezen a téren rengeteg bepótolandó problémával küszködik. Ahogy említettem, nem normális állapot az, hogy az évszázad árvizét követően néhány hónappal aszályal küszködik az egész ország. Érdemes megemlítenem azokat a sok száz éven keresztül jól működő tájhasznosítási formákat, amelyek a modern kori vízgazdálkodás következtében teljesen eltűntek. Itt gondolok a foggazdálkodásra, ami szintén a biológiai sokféleség megőrzését segítené, ha ilyen tájhasznosítási módszerek elterjesztését segítenék. Korábban ezzel kapcsolatban is voltak hangzatos ígéretek, de a gyakorlatban ezekből sem valósult meg semmi.

Az inváziós, idegenhonos özőnfajokkal kapcsolatban szeretném elmondani, hogy nyilván ez sem csak a kormány feladata és problémája. Itt egy európai összefogásra lenne szükség, de azt látom, hogy az európai intézményrendszer nagyon lassan reagál ezekre az özőnfajokra, gyakran egy évtized eltelik, mire a szakértők segélykiáltása eljut a döntéshozókig, és megértik azt, hogy egy-egy faj megjelenése milyen kockázatokat rejt. Sokszor tapasztaltuk azt, hogy egy-egy özőnfaj megjelenését még az észlelés időpontjában vagy ahhoz közeli időpontban meg lehetett volna állítani, kiszorítani, kordában tartani, de mire eljutott a döntéshozókig, addig olyan mértékben szaporodott el egyedszámban és akkora területet hódított meg egy-egy özőnfaj, hogy bizony már nem tudunk vele mit kezdeni. Brutális, drámai adatok látnak napvilágot hazánkban arról, hogy a puhatestűeknek, a halaknál, a rákoknál milyen mértékben terjedtek el ezen idegenhonos fajok, és bizony azon kívül, hogy kiszorítják az őshonos fajokat, rengeteg olyan betegséget hurcolnak be, amelyekkel szemben az őshonos fajok képtelenek védekezni. Nem akarom most az időt húzni, de államtitkár úr is tudja, hogy rengeteg példát lehetne erre felhozni.

A genetikailag módosított szervezetekkel kapcsolatos kormányzati hozzáállás kommunikációs szinten támogatandó. Azt hiszem, nem is volt olyan ügy a Ház előtt, ami ennyire egységesen lett volna képviselve, minden parlamenti frakció minden genetikailag módosított szervezetekkel kapcsolatos jogszabálynál, az Alaptörvénytől egészen a különböző határozati javaslatokig felállt, és egyöntetűen elmondta, kiállunk amellett, hogy hazánk az ilyen módosított szervezetektől mentes maradjon a továbbiakban is. Ugyanakkor például az emberi táplálkozás, az élelmiszerek területén már nem vagyunk ennyire őszinték, és tudom, hogy nagyon sok problémával összefügg, hogy hogyan pótoljuk azokat a fehérjenövényeket, amelyek genetikailag módosítottként érkeznek be, és etetjük fel az állatokkal, aztán később persze mi fogyasztjuk el. Tudom, hogy ez nem egyik napról a másikra megtörténő lépés, nemcsak egy döntés kérdése, de jó lenne, ha ez a fehérjestratégia már nemcsak kommunikációs szinten létezne, hanem a gyakorlatban is tapasztalhatnánk a lépéseit.

A kereskedelem által veszélyeztetett fajoknál is azt kell mondanom, hogy ez szintén egy összeurópai probléma. Elég lassan reagálnak a hatóságok arra, hogy egy-egy divat, egy-egy hóbort hogyan terjed el az állattartók körében. Mire észrevesszük, hogy a kis létszámú populáció emiatt megcsappan, gyakran már késő.

(18.30)

Jó lenne ezeket komolyan venni. Én ajánlom azt, hogy például az ország legismertebb keresőoldalai a hatóságok gyakrabban nézzenek körül. Most próbaképpen néhány fajt beütöttem ezeken az oldalakon, akár a Google-t is ajánlom, és bizony nem egy olyan, a kereskedelem által veszélyeztetett, védett, akár CITES-kategóriás faj került elő, amelyekhez nem voltak meg a megfelelő engedélyek, és így is eladásra szánták őket. De természetesen nagyon jó, hogy ez a stratégia tartalmazza, nem ezért hoztam fel, csak hogy a gyakorlatban, a végrehajtáskor figyeljünk oda ezekre, és a hatóságok is kapjanak megfelelő erőforrást arra, hogy ezen stratégia végrehajtását maradéktalanul véghez tudják vinni.

Nem megyek végig a többi ponton, ezeket tartottam most fontosnak megemlíteni. Még egyszer gratulálok az elkészítőknek, és remélem, hogy megfelelő forrást is biztosít a kormány ahhoz, hogy ez a stratégia véghezvihető legyen. Köszönöm a lehetőséget, elnök úr. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra jelentkezett Sallai Róbert Benedek képviselő úr, az LMP képviselőcsoportja vezérszónoka. Megadom a szót, képviselő úr.

SALLAI R. BENEDEK, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr.

Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Országgyűlés! Ahogy olvastam ezt a tervet, azon merengtem, hogy tulajdonképpen szavazhatnék én a Fideszre is, ha a Fidesz néha azt csinálná, amit leír. Mert olyan szép dolgokat ír le nagyon sokszor, ami támogatandó lenne. A baj az, hogy mindig más irányba megy, mint amit leírt. És itt mondhatnám a vidékstratégiát meg egy halom más dolgot, amikor teljesen eltért az eredeti iránytól. De ez a stratégia is nagyon szimpatikus, jó irányokat vet fel. Tulajdonképpen támogatandó az a stratégiai ambiciózus célkitűzés, ami ebben szerepel. Bocsánatot kérek, szeretnék helyesbíteni: azt mondtam, ritkán követi azt, amit ígér, a földosztásban, földrablásban, trafikban meg ilyenekben folytatták tényleg, tehát néha megtartották, de az összes többire gondoltam most.

Rátérve erre a stratégiára, átnéztem a teljes anyagot. A magam részéről azt gondolom, hogy egy ilyen jellegű, részben politikai célokat szolgáló stratégiának ennél lényegesen részletesebbnek nem kellene lennie. Nagyjából átfogóan kezeli a helyzetet. Hadd mondjam el, hogy az első 45 oldalig jóformán azt mondhatom, hogy abban semmi kivetnivalót, hibát nem találtam. Véleményem szerint teljesen korrekt helyzetértékelést ad. Azt feltételezem, hogy ezt szakemberek csinálták és nem fideszesek, mert gyakorlatilag valós képet ad Magyarország természeti állapotáról, akár az erdők állapotáról, akár a vadgazdálkodással kapcsolatos problémákról. Teljesen valós képet ad a közösségi jelentőségű fajok és élőhelyek helyzetéről. Valljuk meg, hogy ezek az eredmények nem nagyon megnyugtatóak. Ha azt nézzük, hogy a közösségi jelentőségű élőhelytípusok természetvédelmi helyzete hazánkban közel 60 százalékban nem kielégítő, ha a közösségi jelentőségű fajok helyzete 53 százalékban nem kielégítő, akkor lássuk be, hogy ezek megpróbálnak minden bizonnyal reális képet adni.

Ugyanígy külön nagy öröömre szolgál, hogy kiemelten, önálló fejezetként kezelik a gyepgazdálkodás és legeltetési állattartás viszonyait. Nyilvánvalóan itt is azt a rendkívül kedvezőtlen tendenciát, ami a rendszerváltás óta zajlott, teljesen tényszerűen írja le. Leírja azt, hogy a legeltetési állattartás miként szorult vissza, az országban hogyan csökkent a gyepművelési ágban lévő területek. Tehát teljes mértékben szimpatikus volt az, hogy megpróbált ebben is következetes, valós képet adni. Ez ugye, nem minden esetben így történik, amikor a kormány saját helyzetét értékeli, tehát tényleg örvendetes volt ez.

Az erdőállomány tekintetében hadd mondjam el, amikor a természetes erdők és a természetserű erdők arányát néztem a faültetvények és kultúraerdők tekintetében, megint teljesen jó helyzetértékelést kaptunk. Viszont hadd említsem meg, hogy nem olyan régen, amikor az ingatlan-nyilvántartással kapcsolatos jogszabályokat tárgyaltuk, akkor a Fidesz nem támogatta azt a módosító indítványt, amelyben kezdeményezte képviselőcsoportunk azt, hogy végre ideje lenne, hogy megkülönböztessük a

faültetvényeket az erdőktől, és a biológiai, ökológiai értelemben vett erdő a művelési ág tekintetében a földhivatali nyilvántartásban is elkülönüljön. Milyen sokat jelentene most az a biológiai sokféleség stratégiában, ha ez a művelési ágban való különbség megjelenne!

Következetesen használja adatforrásként a rendelkezésre álló tudományos háttérrel, a Szent István Egyetem Országos Vadgazdálkodási Adattárában aggasztóak azok a grafikonok, amelyek akár a nagyvadállomány növekedéséről, akár az őshonos apróvadállomány csökkenéséről szólnak. Nyilvánvalóan ezek rámutatnak azokra a feladatokra, amelyek e tekintetben szükségesek. És akkor elérünk a 43. oldalig, ahol viszont a nemzetközi finanszírozások során a biológiai sokféleség megőrzési szempontjai nagyobb mértékű érvényesítéséről van szó.

Itt már rögtön van egy kis gondom, mégpedig az, hogy a korábbi években, az önök által bírált MSZP-s években az akkori kormányzat számos problémája mellett azért egyvalamit megtett: nem volt olyan LIFE-program, hogy ne tette volna hozzá a nemzeti önrészt, hogy ösztönözze a pályázókat. Jelen pillanatban még a kormányzati pályázóknak is úgy kell kuncsorogniuk, hogy meglegyen az önerő, és máshonnan kell szerezni forrásokat. Márpedig az ilyen jellegű európai uniós források támogatási intenzitása jelentős mértékben lecsökkent. Tudok mondani konkrét példákat, hogy most hol és milyen helyzetekben kellett megoldani másképp az önerő mértékét. Tehát amikor ezt tervezzük és a biológiai sokféleség megőrzéséről beszélünk, akkor nagyon fontos lenne, hogy ehhez szintúgy, mint a környezetvédelmi programhoz, a megfelelő forrásokat hozzárendeljük.

Nos, eljutottunk a 45. oldalig, ameddig azt mondom, hogy helyzetértékelés tekintetében teljes mértékben egyet tudtam érteni a helyzetelemzésekkel, jelentős részben elfogadtam azokat. És itt kezdődik egy rettenetesen rosszul szerkesztett és szinte áttekinthetetlen táblázati rendszer, ami viszont még mindig szakmailag támogatható. Azt gondolom, teljes mértékben jó, hogy a stratégiában ezt a 20 pontot megfogalmazta a tervezet. Viszont innentől kezdve a stratégiai terv maradék része nemcsak áttekinthetetlen, hanem problémás is.

Magyar Zoltán képviselőtársam egy perccel ez előtt említette azt, hogy a kereskedelem által veszélyeztetett fajok, a CITES-egyezmény alá tartozó fajok milyen helyzetben vannak. Nem tudom, látta-e képviselőtársam, hogy milyen forrásokat rendel hozzá a stratégia. Nulla, nincs hozzárendelve forrás. A 18. pontban egyetlenegy forrás sincs hozzárendelve. Ez így van a genetikai erőforrásokhoz való hozzáféréstől és használatukból származó hasznok igazságos megosztásában és a 20. pontban, a nemzetközi források biztosításakor a biológiai sokféleség megőrzése szempontjainak érvényesítésében.

Ehhez az utolsó három ponthoz, ugye, mindent szerepelnek az X-ek, hogy milyen forrásból ke-

rülnének megvalósításra, ahol egyetlenegy forrás nincs megnevezve. Nem tudjuk, hogy ez a kormányzati szándék hiányát jelenti, vagy csak egy táblázati szerkesztési probléma, amit módosítani kell. Valóban, ez a táblázat adja nekünk a legtöbb fejtörést, első részben azért, mert nem rendel hozzá forrásokat. Tehát nem tudjuk azt, hogy ezeket a célokat hogyan akarja megvalósítani. Nyilvánvalóan, finoman szólva is csúsztatás az, amikor megnevezek valamilyen forrást, de annak a pénzügyi háttérét nem írom le.

A finanszírozási táblázat, mondjuk, a Magyarországon strukturális alapként nyilvántartott európai uniós alapokat vagy akár az EMVA-t egyben kezeli a „Zöld forrás” magyarországi finanszírozási rendszerével. Ez azért mulatságos, mert az egyik esetben százmilliárdos nagyságrendekről beszélünk, a másik esetében 72 vagy 90 millió forintról beszélünk. És ezeknek az egyenrangú X-szel történő jelzése semmiképpen nem tükrözi a stratégiához rendelt forrásigény háttérét. Ez nagyon nagy probléma, ez az utolsó része ennek a fejezetnek, hiszen nem látjuk azt, hogy a 20 pontban megfogalmazott célok, amelyek, mint mondtam, támogathatóak és pártunk részéről is örvendetések, ha valóban lenne kormányzati szándék ezek megvalósítására, hogyan is lesznek finanszírozva. Hogyan lesz meg a költségvetési háttér ezek rendezésére?

Ugye, a 70. oldalon kezdődik a pénzügyi eszközszerkezet, itt van az, amit mondtam, hogy a 18., 19. és 20. ponthoz egyáltalán nincs is rendelve semmilyen forrás. De sok más tekintetben, úgy érzem, ez bővíthető lenne. Az Európai Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Alapnak például lényegesen több lehetősége lenne a LEADER-en keresztül akár tudásbázisfejlesztésre, akár a biológiai sokféleséggel kapcsolatos tájékoztatásra, hiszen erre volt példa az előző ciklusban is.

Ezeket jó lenne átgondolni, mert ha párbeszéd lenne a Miniszterelnökséggel és a Miniszterelnökségen a vidékfejlesztési államtitkársággal, akkor még lehetne bővíteni szerintem ezeket a jogcímeket úgy, hogy ezt a stratégiai célt lényegesen jobban tudja segíteni.

Másik stratégiai problémának érzem a finanszírozás mellett azt, hogy a 4.2 táblázat - ez a legszörnyűbb táblázat az egészben, ugyanis a célkitűzések számát megnevezi 1-től 20-ig, és utána mindig vissza kell a stratégiában menni, hogy mik is ezek - meghatározza a minisztérium, a központi területi szakigazgatási szervek és egyéb szervek feladatait. Nos, véleményem szerint ez teljesen átgondolatlan. Nyilvánvalóan 1-től 20-ig be van ikszelve minden a Földművelésügyi Minisztériumnak, de onnantól kezdve elkezd széthullani az egész. Az Emberi Erőforrások Minisztériumának például nincs feladata az ismeretterjesztésben meg a szemléletformálásban. Miért? Az iskolákban nincs erdei iskola vagy nem lesz környezeti nevelés, jeles zöld napok? Miért ne lenne feladata?

(18.40)

Ugyanígy a Honvédelmi Minisztériumnál, habár be van írva, de semmilyen feladathoz nincs odatéve egyetlen X sem, tehát nem tudjuk, hogy őneki a szerepe ebben mi is lesz, a honvédelmi területeken levő természeti értékekkel akkor ki fog foglalkozni. Ugyanígy érdekesség az, hogy mondjuk, erdővagyongazdálkodásban vagy néhány dologban a nemzeti parki igazgatóságok a 8., 10., 12. jogcímnél teljes mértékben kimaradtak a végrehajtásból. Ez védett fokozat, ami erdők esetében például kifejezetten probléma.

De ugyanígy probléma az, hogy a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal mindössze két jogcímen, a 11., 12. jogcímen lett megnevezve végrehajtó szervként, holott lényegesen több finanszírozást tud megvalósítani, például a negyedik pilléres támogatásokból lényegesen több feladattal. A legnagyobb problémát ott látom, hogy a környezetvédelmi, természetvédelmi és vízügyi felügyelőségek - amit a szöveg is így említ, megint minden bizonnyal arról van szó, hogy benyújtás előtt nem lett aktualizálva, csak azt nem tudom, hogy ilyenkor mi történik, majd egy hónap múlva visszahozzák, hogy átírják ezeket kormányhivatalokká, vagy így marad-e, de még egyszer mondom, elfogadom az indokát államtitkár úrnak. Tehát a környezetvédelmi, természetvédelmi és vízügyi felügyelőségeknél gyakorlatilag négy jogcímet említ meg, ahol szerepe van. Az összes többi engedélyeztetésnél elvonja ezeket a jogcímekeket. Tehát ott lényegesen több, gyakorlatilag majdhogynem minden elemén keresztül lenne feladata és felelőssége az engedélyező hatóságnak. Nem lehet biológiai sokféleséget védeni úgy, ha az építési engedélyeztetés, vagy bármi más, ami egy kormányhivatalhoz tartozik, ne lenne itt megnevezve!

Ugyanígy - megint visszamegyek azért csak, hogy Magyar Zoltán képviselőtársamra visszautaljak, mondjuk, a veszélyeztetett fajok kereskedelmével kapcsolatban - a rendőrségnek mindössze ehhez az egy akcióhoz, a 18-ashoz van bejelölve a szerepe. Az illegális fakivágások mennyisége védett területeken, az illegális kilövések védett fajok esetében, általános természetpusztítás, általános környezetpusztítás, mindegyiknél ott kellene lennie a rendőrségnek, és sehol nincs, és nincs megnevezve ugyanezeknél a Belügyminisztérium sem! Tehát ezeknél a végrehajtó feladatoknál nincs letisztázva ez a táblázat, ami azért probléma, mert a stratégia végrehajtásánál jelentkezni fog az a háttér, hogy ki a felelős, ha ez pontosan nem deklarálja azt, hogy kiknek kell ezeket az akciókat végrehajtaniuk.

Összességében, átnézte ezt rajtam kívül más is egyébként a frakcióban, és az volt a benyomásunk, hogy tudjuk támogatni és tudjuk elfogadni ezt a javaslatot, mert irányai tekintetében véleményünk szerint támogatandó, de az biztos, hogy a záróvitáig, illetve a szavazásig ezeket a hiányosságokat legalább, amelyek a 4.2. táblázatban vannak, tehát amikre az

intézményi eszközrendszer megvalósításánál utaltam, ezeket mindenképpen pótolni célszerű. Igazán boldogok akkor lennének, ha számszerűsítve lennének a finanszírozás hátterét teremtő rendszerek, mert megint ugyanaz elmondható, mint amit a nemzeti környezetvédelmi programnál elmondtunk, hogy forrásháttér nélkül nem jelent biztosítékot arra, hogy ez a biológiai sokféleség megőrzéséhez hozzá fog járulni.

Nagyjából, azt gondolom, hogy azok, akik szakpolitikusként ezzel foglalkoznak a különböző frakciókban, akár államtitkár úr, tisztában van azzal, hogy milyen problémáról beszélünk, tehát naponta hogyan veszítünk el fajokat szerte a világból, hogyan csökken a biológiai sokféleségi index szerte Európában, hogyan hozunk egyre rosszabb mutatókat agrárélethelyeken történő biológiai sokféleségben, tehát ha ez a nemzeti stratégia alkalmas lesz arra, hogy az ágazati szakpolitikákat, beleértve, mondjuk, ebbe az agrártámogatási rendszereket, valamilyen szinten befolyásoljuk, akkor ez használható lesz és jó lesz. Ha erre annyi lesz a szándék, mint az elmúlt négy évben volt vagy mint a második Orbán-kabinetben, akkor sajnos ez csak papírgyártás, és egymás idejét raboljuk itt, mert nyilvánvalóan akkor ez semmit nem fog érni.

Ismét azt tudom kívánni államtitkár úrnak, hogy legyen meg a kormányzati szándék és a megfelelő háttér ennek megvalósításához, és abban bízom, hogy a 2016-os költségvetés tárgyalása során az ennek a stratégiai tervnek a megvalósításához szükséges pénzügyi források tervezését látni fogjuk a költségvetésben.

Köszönöm szépen a szót, elnök úr. (*Schmuck Erzsébet tapsol.*)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk.

Most kétperces felszólalások következnek. Megadom a szót Bartos Mónika képviselő asszonynak, Fidesz-képviselőcsoport.

BARTOS MÓNIKA (Fidesz): Köszönöm a szót. Csak egy gondolatot szeretnék hozzáfűzni a vitához. Felvetődött a magyarországi fecskepopuláció nagyságának a kérdése. Bevallom, hogy nem hallottam Magyar Zoltán képviselőtársam napirend utáni felszólalását, megígérem, hogy a jegyzőkönyvből elolvasom. De szeretném azt azért elmondani önöknek, hogy a hazánkba érkező fecskék telelőterülete elsősorban Közép- és Dél-Afrikában van. Az ottani, sokszor nagymértékű és ellenőrizetlen vegyszerhasználat a területeken okozza a fecskék populációjának a csökkenését, elsősorban a táplálékszervezetekbe kerülve és azokat a fecskék elfogyasztva, emiatt pusztulnak el. Tehát nem elsősorban a rossz időjárás, a sivatagi viharok és nem is a hazai vagy más civilizált területeken alkalmazott mezőgazdasági gyakorlat okozza, hanem elsősorban a probléma gyökere az afrikai telelőterületeken alkalmazott nagymértékű és

ellenőrizetlen vegyszerhasználatban keresendő. Köszönöm szépen a figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Szintén kétperces felszólalásra jelentkezett Z. Kárpát Dániel képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport. Öné a szó.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Jogosan merült fel a biológiai sokféleség megőrzésének igénye. Ezzel kapcsolatban a Vidékfejlesztési Minisztérium oldala már akkor tartalmazta Magyarország GMO-mentes státusa megőrzésének fontosságát, amikor magam a Mezőgazdasági bizottság tagja voltam az előző ciklusban, de azóta egy újfajta veszedelem jelent meg Magyarországon. Ezt pedig transzatlanti befektetési megállapodásnak hívják, ami nem egy magyar betegség, de sajnálatos módon egy vitanap ellenére sem tudtunk eljutni a magyar parlamentben addig, hogy a kormány kerek perccel kijelentse, hogy nem kér sem ebből a befektetési megállapodásból, sem abból a génpiszkált szemétből, ami akkor áraszthatja el Európát, ha az USA gyakorlatilag egy sokadik uniós tagállammá válva, kötelezettség nélkül azon élelmiszer-ipari termékeit zúdíthatja a teljes európai piacra, amelyekből ma tíz vizsgálat esetéből négy terméksokféleség fennakad.

Látható, hogy már az európai szabályozás is hígul, hiszen az utóbbi években a rovarrezisztens kukorica és az Amflora GM-burgonya is lényegében könnyítéseket tudott elérni, már-már engedélyezték a termelését, és az is látható, hogy a transzatlanti befektetési megállapodás előtt a Kanadával aláírt egyezmény szintén súlyosan csorbíthatja azokat a jogokat, amelyek szavatolják a GMO-mentesség megőrzését, legalább ezen részleges mentességét, hiszen a haszonállatok takarmányozása során sajnálatos módon ezen módosított összetevők már megjelenek itt is.

Éppen ezért a kormányzat irányába egyértelmű elvárásunk az, hogy jelentse ki, deklarálja végre, hogy a transzatlanti befektetési megállapodást Magyarország viszonylatában nem tartja támogathatónak, a későbbiekben pedig ragaszkodjon is ehhez az álláspontjához. Csak ezzel lehet ugyanis hosszú távú biztonságunkat megalapozni. Köszönöm. (*Taps a Jobbik soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most normál időkeretben felszólalásra jelentkezett képviselőknél adom meg a szót. Elsőként Schmuck Erzsébet képviselő asszonynak, LMP-képviselőcsoport. Parancsoljon, képviselő asszony!

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Néhány napja a következő jelenetre lettem figyelmes. Egyik belvárosi terünkön sétáltam, illetve mentem keresztül, és előttem egy fiatal pár haladt. Egyszer csak megálltak, és az egyik tagja a párnak oldalra téve a lábát, a talpával lassan,

komótosan eltaposott valamit. Közelebb értem, és akkor láttam, hogy nem mást taposott el, mint egy még végtagjait mozgató rózsabogarat. A pár másik tagja közömbösen nézte a jelenetet. A rózsabogár a napsütéstől beleégett az utcaköbe.

Arra gondoltam, hogy ezek a fiatalok biztosan nem voltak közte annak a 2012-ben megszámlált 1,4 millió ökoturistának, akik nemzeti parkjaink látogatóközpontjaiban ismerkedtek a biológiai sokféleséggel. Sőt, ökoiskola hallgatói sem voltak, és az erdei iskolákban sem szocializálódtak a természet védelmére. Azt viszont gyanítom, hogy ők is azok közé az emberek közé tartoztak, akik gondolkodás és ok nélkül elpusztítják az eléjük kerülő élőlények javát, hisztérikusan reagálnak egy denevérrre, utálattal néznek egy békára, félelemmel egy kigyóra, chemotoxszal a hangyákra és szeretettel a pandamacira és az őzikére.

Az eset számomra több tanulságot rejt. Az első és legfontosabb, hogy az emberek legtöbbje nem tiszteli a teremtett világot, magát az életet, gondolkodás és ok nélkül megsemmisíti a körülötte lévő élőlények nagy részét, mivel abban kártevőt lát. Nem csoda, hiszen azt látja, hogy az ember ádáz harcot folytat a természettel, hogy szolgálatába állítsa.

(18.50)

Az ember kisajátította más élőlények élőhelyeit, jókra és rosszakra osztályozta a társteremtényeket aszerint, hogy azok számára szépek vagy közvetlenül hasznosak-e. A jók kihasználhatók, a rosszak feláldozhatók az ember érdekében. Ezt a szemléletet erősíti meg az iskola, a társadalom és gazdaság egész működése, viselkedése, így nem csodálható, ha a biológiai sokféleséggel kapcsolatos szemléletformálás eredménytelen marad. A rózsabogarakat eltaposák, ugye?

Az emberek műveltsége a biodiverzitással kapcsolatban sajnos sekélyes, hisz ez a tudás gátja lenne a rövid távú haszonszerzésnek. Még a tudomány is adós marad azzal, hogy feltárja az élet sokszínűségét, hogy legalább megnevezzük azokat a fajokat, amelyeket azelőtt irtunk ki, mielőtt megismertük volna őket. Feltételezzük, hogy a jelenleg ismert fajok és az ismeretlenek száma között a szorzó ötvenszeres-százszoros. Az ismeretlenség azonban éppen arra adna okot, hogy kíméljük azt, amit még nem ismerünk, hiszen nem tudjuk annak a nagy egészben játszott szerepét. Vajon hányan lehetnek itt a teremben is vagy az egész országban, akik tudják, mi a rózsabogár szerepe a nagy egészben? A rózsabogár feláldozható, ezt a fajt nálunk nem védi természetvédelmi oltalom, eltíróját nem fenyegeti a jog eszmei értékkel, állatkínzással, az eset nem fog az újságok címlapjára kerülni; csak egy rózsabogarat öltek meg a nyílt utcán, a látvány nem okoz közfelháborodást. Mint ahogyan az sem, amikor egy dózer végigszántja a természet, szakszóval ökoszisztéma testét, gyöke-

restül semmisíti meg az ott élőket, teljesen mindegy, hogy védett vagy védtelen státusú. A paradoxon, hogy a természetvédelem, ha tudja, szankcióval sújtja azt, aki elpusztít egy védett élőlényt, ám tehetetlenül kénytelen végignézni, ha egy fejlesztésre szánt zöldterületet betonnal fednek le.

Tisztelt Országgyűlés! Az előttünk lévő stratégia a biológiai sokféleség jelentőségének alacsony szintű kezeléséről tanúskodik. A biológiai sokféleség védelme a társadalom és gazdaság rendszerén belül lehetséges csak, ezért az egy ágazathoz való kötöttsége nem tükrözi azt a szándékot, hogy a biodiverzitáspolitikát átítassa az egész döntéshozást, a stratégia kapcsán egy ágazati partikuláris ügy marad, amely ráadásul nagy részben azonosítható a természetvédelem hagyományos felfogásával és eszközrendszerével, amely sajnálatos módon eddig sem volt képes megakadályozni a biológiai sokféleség hanyatlását.

Az alárendeltséget jelzi, hogy a stratégia előterjesztője a Földművelésügyi Minisztérium; hogy témánknak megfelelő stílusban fogalmazzak: a döntéshozás a kecskére bízta a káposztát. Ugyanis a földművelés valóban terjedelmes kapcsolatban áll a biológiai sokféleséggel a hatásmechanizmusát tekintve, de kétséges annak elvárása, hogy az alapjában véve gazdasági teljesítményelvárásokat szolgáló ágazat képes legyen önmagát korlátozni a biológiai sokféleség védelme érdekében.

A stratégiában bizonyosságát találjuk ennek, amikor a mezőgazdasági és biológiai sokféleség összefüggéseit tárgyalja az anyag. Hogyan lehetséges az, hogy a talaj biodiverzitásáról egyetlen szó sem esik, a talaj rövidke úton, mint a növénytermesztés letéteményese, a tápanyag-ellátottság szempontjából kerül csupán említésre. Pedig ez az év a talaj nemzetközi éve, és nem véletlenül. A Földön élő fajok tetemesebb része, mintegy kétharmada a talajban él, vagyis a biodiverzitás nagyobb része köthető a talajhoz. Ennek mi azért sem vagyunk tudatában, mert ez az élet nem a szemünk előtt zajlik, és a mikroszervezetek, paránylények szemmel amúgy is láthatatlanok. Ugyanakkor ezek a paránylények a felelősek a tápanyagforgalom 60-80 százalékáért. Egy gramm talajban hozzávetőlegesen egymilliárd alacsonyrendű élőlény található, és az élőlények együttes tömege egy hektár természetes vegetációval takart területen meghaladja a 15 tonnát és elérheti a 35 tonnát is. A talajlakó paránylények száma feltehetően meghaladja a másfél milliót, amelynek jelenleg néhány százalékat ismerjük csupán. A talajban lévő élőlények nélkülözhetetlen elemei a talajban zajló folyamatoknak, élőlények végzik a talaj lazítását, az elhalt szerves anyag lebontását, a tápelemek körforgalmának biztosítását, a talaj méregtelenítését.

Ezzel szemben a szántóföldek lassan sivataggá válnak az élővilág számosságának és mennyiségének tekintetében. A szervesanyag-takarójától megfosztott talaj ki van téve a szél és víz koptató hatásának, a talaj tömörödésének, a kiszáradásnak, a fagyváltozékonyságnak, a benne lévő élővilág pedig az éhenha-

lásnak. Összehasonlítva a természetes vegetációval takart talajokkal, az említett 13-35 tonna/hektár élőlényrel szemben itt jó, ha 2-4 tonna található. Az ember a talaj élővilágának oktalan elpusztításával a talaj támogató és szabályozó ökoszisztéma-szolgáltatását csökkenti le, amely végső soron az ellátó funkciókat is lecsökkenti, és a talaj pusztulásához és az alacsony élelmiszer-minőséghez vezet.

A stratégiában fenntartható hasznosításról beszélni, miközben a talaj lényegesen gyorsabban pusztul, mint megújulna, meglehetősen hiteltelen. A mezőgazdaságban tehát nagyléptékű technológiaváltásra lenne szükség, azokat a közösségi forrásokat, amelyek ma még rendelkezésre állnak, nem a rövid távú hasznosítás támogatására, hanem a közjó szolgálatára kellene költeni.

Tisztelt Országgyűlés! A biológiai sokféleség védelme nem holmi széplelkűség, hanem az emberi élet fennmaradásának záloga. A stratégia szerint a nemzetközi kutatások 33 billió USA-dollár átlagértékre becsülték az ökoszisztéma világmértékű értékét, amely a világ éves gazdasági kitermelésének közel fele. De vajon mekkora értéket termelne a világgazdaság, ha csak egyetlen napig nem lenne támogató és szabályozó szolgáltatása az ökoszisztémáknak? Ezek nélkül egyetlen nap alatt elfogná a levegőnk, mérgezetten lennének vizeink, elhervadnának a táplálékot adó növények, megszűnne az élet feltétele.

A biológiai sokféleség maga az élet, védelme pedig az élet védelme. Az emberi lét elképzelhetetlen biológiai sokféleség nélkül. Ehhez a nagy ívű igazsághoz képest ez a stratégia sajnos gyenge eszköz. Nincs olyan átfogó eszközrendszer, amely alkalmas lenne arra, hogy a biodiverzitás-védelem átfogó szempontjait érdemben be lehessen ágyazni a különböző szakpolitikákba. Nem tudjuk, hogy egy ilyen eszközrendszer hiányában mi akadályozza meg a zöldterületek további fogyását, az élőhelyek feldarabolódását, az invazív fajok elterjedését, mitől várjuk az ökoszisztéma-szolgáltatások javulását, vagy miért nem fogja történetünk főszereplője eltaposni a rózsabogarát. Köszönöm a figyelmet. *(Taps az ellenzéki padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra jelentkezett Magyar Zoltán képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport. Megadom a szót.

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Bartos Mónika képviselőtársamnak reagálnék, hogy természetesen a fecskék eltűnését nem a kormány nyakába akartam varrni, és nagyon jól tudom, hogy hazánkon kívül álló tényezők a legfőbb okai az eltűnésüknek. De azért, azt hiszem, mi is sokat tehetünk azért, hogy ez a folyamat lassuljon, ne adj' isten, megálljon, hiszen például egy európai közösség tagjai vagyunk, ahol, azt hiszem, összefogással lehetne nyomást gyakorolni akár azon orszá-

gokra is, ahol bizony ennyire felelőtlenül használják azokat a vegyszereket, amelyek e madarak elpusztulásáért is felelősek. Idehaza is a fészkelőhelyek védelme vagy éppen a táplálkozási lehetőségek eltűnése mind-mind olyan terület, ahol nagyon sokat tehetünk mi magunk is.

Szeretném megköszönni Schmuck Erzsébet képviselőtársam hozzászólását, a talajjal kapcsolatos felvetéseivel maximálisan egyetértünk. Nagyon sajnáljuk, hogy nemcsak ebben a stratégiában, hanem általában akár az ágazati törvényekben abszolút nem kap szerepet, abszolút nem látjuk a helyét annak, hogy milyen gondolkodás mentén, milyen eszközökkel próbálna meg akár a kormány, de akár Európa vezetői ezt a folyamatot megállítani, megfordítani. Sajnos még a probléma súlyával sem vagyunk igazán tisztában, ami szerintem itt a legnagyobb probléma.

De mit tehetünk mi, döntéshozók vagy átlag magyar emberek a stratégiát segítve vagy kiegészítve? Úgy gondolom, az oktatásnak nagyon fontos szerepe van, ezt már sokan kiemelték, és ez mindenképpen rajtunk, döntéshozókon múlik leginkább. A kormányon pedig a források hozzárendelése; ahogy a korábbi stratégiák, úgy e stratégia megvalósulása is mindenképpen ezen múlik, hogy érdemben a gyakorlatban ez mennyit fog érni, azon múlik, hogy mennyi forrást tudunk melléjük biztosítani.

(19.00)

Fontos a szemléletformálás, mind a saját környezetünkben, szűkebb-tágabb értelemben a környezetünkben a szemléletformálás. Nagyon-nagyon fontos szerepe van annak, hogy az állampolgárok miként tekintenek erre, érzik-e, sajátjuknak érzik-e ezeket a problémákat, vagy akár a saját környezetükben, a családjukon belül hogyan próbálnak meg tenni a biológiai sokféleség megőrzése érdekében.

Egy társasházban élő magyar állampolgár is tud ilyen lépéseket tenni, de én magam a családi házas példát mondanám, hiszen én is családi házból származom. Ki tudjuk úgy alakítani a kertünket, a kis helyi gazdaságunkat, hogy ez akár a város szívében is a biológiai sokféleség megőrzését szolgálja, legyen szó a madarak védelméről, télen-nyáron a megfelelő módon, legyen szó akár arról, hogy a kétéltűeknek, hüllőknek megfelelő kis zugot alakítsunk ki, petézőhelyet alakítsunk ki. Ezek szinte semmibe nem kerülnek, és mégis egy kis csodává varázsolnak néhány négyzetmétert is a kertünkön belül.

Nagyon szomorú szívvel tapasztalom azt például, a Szigetközét jól ismerem, és ha tehetem, a legtöbb szabadidőmet ott töltöm, hogy az elmúlt tizenöt évben egyetlenegy olyan területet találtam már csak a Szigetközben, ahol a mocsári teknős életképes populációval rendelkezik, tehát fiatal egyedek is vannak, és nemcsak egynéhány, akár húsz-harminc éves idős példánnyal találkozom, hanem tényleg évről évre egy megújuló populációt látok. Egyetlenegy ilyen helyet

ismerek én magam, remélem, a szakértők és a nálam jártasabb emberek ennél többet tudnak felsorolni a Szigetközből.

De ugyanezt elmondhatnám a Rábaköz rétjeiről, ahol a gyíkoknak, a különböző gyíkfajoknak a visszaszorulása az elmúlt tíz évben, csak amit én saját magam tapasztalok, az olyan brutális mértékű, hogy az elképesztő. Tehát most már konkrétan egyes fajokat nem lehet megtalálni, a mennyiségről pedig ne is beszéljünk, mert nagyságrendekkel esett vissza, tényleg ha csak az elmúlt tíz évet tekintem.

Úgyhogy ezekben mind-mind, úgy gondolom, hogy mi magunk, állampolgárok is tehetünk, és nem feltétlenül csak a kormányra kell várni, de mindenképpen a legnagyobb és legfontosabb eszközök a mindenkori döntéshozók kezében vannak.

Még egy megjegyzés a végére, ha már ennyi előremutató vagy pozitív stratégiáról beszéltünk, nagyon szeretném, ha egyszer végre a nemzeti vidékstratégia is a Ház falai elé kerülhetne, azt hiszem, hogy arról is lenne mit vitatkozzunk, és lehet, hogy első hallásra nem tűnik úgy, viszont nagyon is úgy gondolom, hogy nagyon is komolyan összefügg a ma tárgyalt stratégiákkal. Jó lenne, ha lenne annyi bátorság a kormányban, hogy ezt is a Ház elé hozza, ahogy egyébként 2010-ben még ígéret volt róla, hiszen arról, azt hiszem, hogy más szemüvegen keresztül is érdemben tudnánk vitatkozni. Köszönöm, elnök úr. *(Taps a Jobbik és az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, kíván-e még valaki az adott napirend keretében felszólalni. *(Senki sem jelentkezik.)* Jelentkezőt nem látok. Az általános vitát lezárom.

Megadom a szót V. Németh Zsolt államtitkár úrnak, aki válaszolni kíván a vitában elhangzottakra. Parancsoljon, államtitkár úr!

V. NÉMETH ZSOLT földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Kezdhetném a hozzászólást Schmuck Erzsébet képviselő asszony hozzászólásával, azt főlemlítve. Magam elé azt írtam föl, hogy irodalmi, csiszolt, szép gondolatsor, és eközben még azt is megbocsátom, hogy a biológiai sokszínűségről velünk kapcsolatban viszont a kecskét és a káposztát emlegette, de engedje meg, hogy a továbbiakban ezt próbáljam azért cáfolni.

Hogyha a környezetügy területén a helyzet súlyosságát szeretnénk szemléltetni, akkor én általában mindig a több Franciaország területnyi úszó szemétszigettel szoktam példálózni. Itt a biológiai sokféleségnél a jelenlegi, e területen lévő szomorú adatsorra jó a fecskék hasonlata is, azért, mert azt valamennyien átérezzük, látjuk, hogy hogyan tűnik el a környezetünkben. Jó a WWF-nek az adatsora vagy más statisztikák, amelyek azt mondják, hogy a gerinces fajoknak 1970 óta, ezt többször megnéztem, hogy ez így van-e, hogy közel 50 százaléka tűnt el, a populá-

ciójának, bocsánat, 50 százaléka, és a vizes élőhelyeknél nagyobb számok is kialakulnak.

Bármennyire is nem egységesek ezek az adatok, mégiscsak sokkolóak, és engedjék meg, hogy ennek kapcsán azért hadd hozzam ide Sallai R. Benedek képviselő úrnak azt a félmondatát, hogy dicséri amúgy az előterjesztést. Ez nem minden esetben van így, ha a kormány a saját helyzetét értékeli. Szó nincs a saját helyzetéről. Tehát ha valaminél nem lehet négy évben darabolni az értékelést, akkor a biológiai sokféleségnél egészen biztosan ez így van.

Heringes Anita a 2017-es felülvizsgálatot tartotta helytelennek, hogy nem elegendő ez. Nyilvánvaló, hogy a szóban forgó témánál a természeti folyamatokban bekövetkezett változások rövid távú értékelésének semmi értelme, erre nincsen lehetőség, ez olyan kicsi időtáv.

Az elmúlt esztendőben, 1970 óta egyébként az eltűnt fajoknál, amelyek a környezetünkben tűntek el, érdekes, hogy 24 fajnak történt meg a visszatelepítése vagy arra kísérlet, és ennek bizony csak a negyede volt sikeres. Ezek közé tartozik talán a hód, bár hozzáteszem, hogy a hód esetén meg már jelentkezik az agrárium részéről némi aggály vagy inkább az erdőgazdálkodók részéről, aztán az árvízvédelem részéről, hogy lehetséges, hogy ez túl jól is sikerült. Az ezekben lévő sikerek viszont nem feledtetik el azt, hogy valóban eltűntek az apróvadak az országból, és a másik részén sokak szerint, szerintem is, a nagyvadakban viszont jelentős többlet van.

Idekapcsolódik Magyar Zoltán képviselő úr kérdése: a tárca dolgozik a vadászati törvényen, de éppen azért, mert annyira szerteágazó területet érint, annyira szenzitív, érzékeny ez a kérdés, úgy látjuk, hogy azért erre időre van szükség, és természetesen, ha elkészülünk ezzel a munkával, akkor a kormány elé fogjuk azt terjeszteni, majd az Országgyűlés elé.

Az akg-t hiányolta Heringes Anita. Erről azért hadd szóljak néhány szót, ismerve az elmúlt évek folyamatát is. Igazán ennél a napirendnél nem nagyon ildomos előző kormányzati tevékenységet idehozni, de azért én ebben kivételt tennék. Azért tennék kivételt, mert aki ismeri az előző vidékfejlesztési programot, az láthatja, hogy elképesztő arányokban kedvezve a nagygazdaságoknak, az akg-programot úgy alakították ki, hogy túlnyomórészt egyébként a szántóföldi növénytermesztéshez sorolták ezt a forrást, számukra adtak lehetőséget, valahogy úgy, hogy még mi az a méreg, amit kirakok, kirakhatok a földre, ami után megkapom azt, ami jár.

Na most, a program átalakításakor a következőkre kellett figyelemmel lenni. Az egyik az az, hogy az agrárium számára az összes forrás valóban nőtt a hét év vonatkozásában, azonban a vidékfejlesztési forrás, benne az agrár-környezetgazdálkodás csökkent. Tehát a kormányzat tehetett volna azt, hogy változatlan szerkezetben tovább folyósítja a forrást, változatlan szerkezetben, amelyben állapotunk meg abban, hogy azt változtatni kell, tehát azért, hogy a gyepek felé, az érzékenyebb területek felé fordítsuk a

támogatást, az lehetetlen, hogy a csökkenő forrást továbbvigyük, ezáltal még kisebb mozgásteret adva az elkövetkező időszaknak. Tehát egészen biztos az, hogy ugyanazok, ugyanannyit, ugyanolyan hosszú ideig nem kaphattak volna forrást, és más lehetőség nem volt, csak az előző helytelen programnak a továbbvitele. Tehát ezért dolgozza át a kormányzat az agrár-környezetgazdálkodási programot. *(Harangozó Gábor István: Két éve megszületett! - Heringes Anita: ...és ezért nem kapott senki.)*

Z. Kárpát Dániel képviselő úr a szabadkereskedelmi egyezményt említette meg most is a GMO kapcsán. Itt újra és újra el kell hogy mondjuk, hogy Magyarország a GMO-mentesség pártján áll, elsőként csatlakoztunk a Duna Szója Szövetséghez. Ideilően azért hadd mondjam el, hogy mi nem azt gondoljuk, hogy csupán a szója lenne az a takarmánynövény, amelynek az importfüggőségétől meg kellene szabadulnunk, és azt kellene kiváltani hazai takarmánnyal. A Növényi Diverzitás Központban jelentős genetikai tartalék van, mintegy száz növényfajtaról tudjuk igazolni, hogy takarmánynövényként felhasználható.

(19.10)

Sallai Róbert Benedek képviselő úr a táblázatban szereplő X-eket nehezményezte. Itt a táblázatban természetesen egy-egy célkitűzésnek a fő felelőseit nevezük csak meg, és nyilvánvalóan a megvalósításban más tárcák is részt vehetnek, sőt részt is kell venni a tárcákon kívül az egész társadalomnak is.

Mindent összevetve köszönöm azt, hogy hozzájárultak kérdéseikkel, megjegyzéseikkel ennek a programnak a sikeréhez, amelyhez a forrásokat egyébként a következő ciklusban az energiahatékonysági operatív program tartalmazza. Az elkövetkező hét esztendőre 30 milliárd forintot tervezünk az élőhelyfejlesztésekre, fajmegőrzési beavatkozásokra, a szükséges kezelési infrastruktúrákra, a természeti értékek bemutatására, tehát a természetvédelemre fordítandó forrásokat szinten tudjuk tartani az előző időszakhoz képest, amikor több mint 100 ezer hektáron javult a környezeti állapot. Emellett természetesen a LIFE programban is részt fogunk venni, és ahhoz a hazai társfinanszírozást biztosítani fogjuk. Úgyhogy hadd nyugtassam meg a képviselő hölgyeket és urakat, hogy szó nincs arról, hogy a kormányzat a természet ügyét valamiféle mostohaként kezelné. Hiszen a források akár a vidékfejlesztési programon belül, akár a közös agrárpolitika mindkét pillérén belül soha nem látott mértékűek.

Az intézményrendszer amikor felemlítik, mindig azt a példát szoktam felhozni, hogy vajon ma a természetvédelem számára az lenne-e a jó, ha lenne 10 százalékkal több természetvédelmi ór, vagy az a jó helyzet, amit a közös agrárpolitika hozott létre, hogy 30 százalékat a zöldítésre kell fordítani. Egészen biztos vagyok, hogy egyetlenegy tagállam saját magától nem vállalta volna azokat a kötelezettségeket, ami

akár az ökológiai célterületet jelenti, akár a biodiverzitás területén lévő elvárásokat, akár a gyep-területek megtartását jelenti. Ez egy jelentős változás az eddigiekhez képest, és ennek az ellenőrzését, betartását például nem a természetvédelmi intézményrendszer, hanem maga a Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Hivatal is végzi, bevonva ebbe a tevékenységébe.

Összegezve, hadd köszönjem meg mind a támogató, mind a kritizáló gondolatokat, és én biztos vagyok abban, hogy ha ebben a hangnemben tudjuk folytatni ezekben az ügyekben a diskurzust, akkor eredményesek leszünk az elkövetkező esztendőkből. Még egyszer köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **magyar nemzeti értékekről és a hungarikumokról szóló 2012. évi XXX. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája** lezárásig. Az előterjesztés T/4649. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Tisztelt Országgyűlés! Bejelentem, hogy a Házbizottság múlt heti ülésén elhangzottaknak megfelelően az előterjesztést nemzetiségi napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés.

Elsőként megadom a szót V. Németh Zsolt úrnak, a Földművelésügyi Minisztérium államtitkárnak, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon, államtitkár úr!

V. NÉMETH ZSOLT földművelésügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A magyar nemzeti értékekről és a hungarikumokról szóló 2012. évi XXX. törvény rögzíti, hogy a magyar nemzeti értékek, köztük a hungarikumok megőrzendő és egyedülálló értékek. Az összetartozás, az egység és a nemzeti tudat erősítése érdekében nemzetünk értékeit össze kell gyűjteni, dokumentálni, az értékvédelem alapjául szolgáló dokumentációt a szigorú nyilvántartás és kutathatóság szabályai szerint kell őrizni, az értékeket pedig ápolni, védelmezni és támogatni kell. Örökségünket, a magyar kultúra évezredek értékeit, a magyarság szellemi és anyagi alkotásait, ember alkotta és természet adta értékeit átfogó értéktárakban kell összesíteni; a nemzeti értékeink védelme hozzájárul a nemzeti azonosság tudat kialakításához és megszilárdításához.

Az általános szóhasználatban csak hungarikum-törvénynek nevezett jogszabály maga is bizonyos értelemben véve egyedi, hiszen hasonlóan széles spektrumú, átfogó jellegű és alapvetően a társadalmi kezdeményezésekre épülő szabályozásról más országokból nem rendelkezünk információval. A törvény megalkotása során annak egyediségéből és újszerűségéből következően számos kérdést még nem lehetett pontosan tisztázni, illetve egyes esetekben a gya-

korlati alkalmazás során derült fény arra, hogy további kiegészítő szabályokra is szükség van. A törvényjavaslat célja olyan pontosító rendelkezések megalkotása, amelyek elősegítik a jogértelmezést. Számos figyelemre méltó téma szabályozása is megtalálható a törvényjavaslatban, amelyek lehetővé teszik a törvény preambulumban megfogalmazott célok hatékony megvalósítását.

A módosítás a következő jelentősebb témák köré csoportosul. Az egyik legfontosabb rendelkezés a külhoni értékgyűjtés hazai mintára történő megteremtésének lehetősége. A Magyar Állandó Értekezleten részt vevő külhoni szervezetek a saját országuk vonatkozásában külhoni nemzetközi értéktárat működtethetnek. Emellett a külhoni önkormányzatok, jogi személyek saját országuk vonatkozásában a külhoni, Magyar Állandó Értekezletre meghívott szervezet támogatása esetén helyi, települési, tájegységi értéktárat hozhatnak létre. A cél az, hogy az országhatáron túl is megvalósulhasson a helyi, települési, tájegységi szintű értékgyűjtés és az alulról felfelé érkező kezdeményezések támogatása.

A hungarikumtörvény módosításának köszönhetően összhangba kerül a Magyar Értéktárba és a Hungarikumok Gyűjteményébe javaslatot tevő személyek és szervezetek köre. Javaslatot a Hungarikum Bizottság tagja, a helyi szintű értéktár-bizottságok, ágazati értéktárat működtető miniszterek tehetnek, illetve az a személy vagy szervezet, aki azt eredetileg benyújtotta.

A Hungarikum Bizottság feladatainak felülvizsgálata is szükségessé vált, ugyanis a hatályos hungarikumtörvény olyan feladatokat is meghatároz a bizottság számára, amelyek a gyakorlatban nehezen megvalósítható célokat fogalmaznak meg. Egyes célkitűzések pedig okafogyottá váltak, így azoknak a hungarikumtörvényből történő elhagyása is időszerűvé vált. A hungarikumtörvénynek a Hungarikum Bizottság feladatait meghatározó szakasza különbséget tesz a feladatok között aszerint, hogy azok a kiemelkedő nemzeti értékekre és a Magyar Értéktárra, illetve a hungarikumokra és a Hungarikumok Gyűjteményére vonatkoznak. Tekintettel arra, hogy e körben a hatályos hungarikumtörvény nem következetes, a módosítás elvégzi a feladatok rendszerezését is.

A módosítás nyomán bővülni fog a Hungarikum Bizottság tagsága. A Hungarikum Bizottság tagjai között a Külgazdasági és Külügyminisztériumnak, a Nemzeti Fejlesztési Minisztériumnak és a Honvédelmi Minisztériumnak is lesz delegáltja, hiszen a magyarság értékeinek külhoni, külgazdasági és külpolitikai, infokommunikációs és katonai hagyományőrzési vonatkozásai egyaránt vannak.

A módosítás tartalmazza a hungarikum kifejezés visszaélészerű használatának tiltását is. A hungarikum kifejezés jogi személyek, kereskedelmi és vendéglátó-ipari egységek elnevezésében a Hungarikum Bizottság hozzájárulásával használható, amelynek célja, hogy a hungarikum megjelölést a hungarikumtörvény rendelkezéseivel összhangban

levő tevékenységet folytató vállalkozások, kereskedelmi egységek használják, ezáltal a hungarikummá minősített nemzeti értékek mind magas minőséget képviseljenek.

(19.20)

A fentieken túl a törvényjavaslat a jogalkalmazás során szerzett tapasztalatoknak megfelelően kisebb módosításokat is elvégez, fogalmakat pontosít, kifejezéseket egyértelműsít. Nemzeti értékeink széles körű hazai és külföldi bemutatása, megismeretése, nyelvi, szellemi, kulturális, gazdasági teljesítményünk, természeti és épített értékeink elismeretése, valamint a nemzeti arculat erősítése egyaránt kiemelt jelentőségű cél.

Mindezek alapján kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy támogassa és fogadja el a benyújtott törvényjavaslatot. Köszönöm megtisztelő figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek, ezek első körében a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor.

Megadom a szót Pócs János képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

PÓCS JÁNOS, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A hungarikumtörvényt még 2012 áprilisában fogadta el az akkori Országgyűlés négypartii egyeztetéssel, és az azóta eltelt három évben elkezdődött a céljaink megvalósítása. Megkezdődött a magyar nemzeti értékek és a hungarikumok körének meghatározása, elindult azok dokumentálása, rendszerezése, népszerűsítése a jelenlegi és a jövő nemzedékkel történő megismertetésük és megőrzésük érdekében.

Az előttünk fekvő javaslat az eltelt három év tapasztalataiból kiindulva több értelmezési kérdést tisztáz, és olyan kiegészítéseket tesz, amelyek az eddigi jogalkalmazás során felmerült problémák megoldására irányulnak. Szeretnénk néhány fontosabb javaslatot kiemelni: a módosítás lehetőséget kíván adni arra, hogy ezentúl a Külgazdasági és Külügyminisztérium, a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium és a Honvédelmi Minisztérium is tagot delegáljon a Hungarikum Bizottságba, így valamennyi minisztériumnak joga lesz képviseltetnie magát a szervben. Ez azért jelentős, mert már eddig is kerültek be olyan magyar értékek a nemzeti értéktárba, amelyek ezen minisztériumok illetékességi területéhez tartoznak, és felmerült az igény, hogy a jövőben a mindenkori kormány ezen szerve is jó rálátással rendelkező, aktív résztvevője legyen a magyar értékekkel kapcsolatos munkának. További fontos, új szabályozási elem, hogy bekerült a törvénybe egy hungarikum kifejezés, a visszaélészerű használatát tiltó rendelkezés is. Az értékek védelmében az is érdekünk, hogy azok a természetes vagy jogi szemé-

lyek, akik tevékenysége nincs összhangban a hungarikumtörvény célkitűzéseivel, ne használhassák a kifejezést.

Kiemelném még, hogy a logikusabb, átláthatóbb működés érdekében a javaslat összhangba hozza a Magyar Értéktárba és a Hungarikumok Gyűjteményébe javasolt javaslatot tevő személyek és szervezetek körét, valamint arra is javaslatot tesz, hogy a külhoni értéktári szabályozás a belföldi értéktárhoz hasonlóan épüljön fel. Fontosnak tartom a jogszabály finomhangolását célzó javaslatokat, így a Hungarikum Bizottság azon feladatainak elhagyását, amelyek célszerűtlen kívánalmakat fogalmazznak meg vagy okafogyottá váltak, illetve azon feladatok delegációját, amelyekről bebizonyosodott, hogy azok törvényi szintű szabályozása indokolatlan.

Tisztelt Országgyűlés! Lehetne még sorolni vagy részletezni a különböző javaslatokat, de összességében megállapítható, hogy azok mind a célszerűség és a törvény jobb alkalmazhatóságának irányába mutatnak. Ezen módosítások tehát a három éve működésbe lépett magyar értéket védő rendszer tökéletesítésére irányulnak.

Remélem, hogy ez az Országgyűlés is nagyarányú támogatással áll a témához és konkrét javaslatokhoz, mint az előző, amely a törvényt 2012-ben elfogadta. Elnök úr, köszönöm a szót.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Az MSZP képviselőcsoportja jelezte, hogy a frakció álláspontját két vezérszónok ismerteti, összesen 15 perces időkeretben. Megadom a szót Harangozó Gábor képviselő úrnak. Parancsoljon, képviselő úr! *(Jelzésre:)* Látom, képviselő úr jelzi, hogy valami zavar lehet. Az előzetes bejelentések alapján Harangozó Gábor képviselő úr és Legény Zsolt képviselő úr volt jelezve, amennyiben képviselő úr egyedül akarja a frakció álláspontját ismertetni, természetesen lehetősége van rá 15 perces időkeretben. Parancsoljon, öné a szó!

HARANGOZÓ GÁBOR ISTVÁN, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Valóban, egyébként valószínűleg ez valami adminisztrációs hiba, én egyedül fogom ismertetni az álláspontunkat, már csak azért is, mert egy nem túl bonyolult ügyről van szó, hiszen úgy, ahogy államtitkár úr vagy akár Pócs képviselő úr is elmondta, egy olyan ügyről van szó, ami egyébként az egész parlament körében közmegegyezésnek örvendett. A Magyar Szocialista Párt is támogatta ezt a kezdeményezést, és most is támogatja magát a kezdeményezést is, és egyébként nincs kifogásunk a módosításokkal kapcsolatban sem, hiszen azok valóban olyan részletszabályokat pontosítanak, tisztáznak, amelyek a magyar hungarikum ügyét előrébb viszik, tehát ezzel nincsen semmilyen probléma.

Nagyon fontosnak tartjuk azt, hogy ez egy kifejezetten sikeres kezdeményezés legyen, ami kapcsán mindenkinek a kiválóság, az egyediség, a büszkeség,

a nemzeti büszkeség jut eszébe. Ezért támogattuk magának a törvénynek az elfogadását is, és ezért vagyunk együttműködő partnerek ennek javításában is. Helyes az az elképzelés is és az a kialakult gyakorlat is, hogy az értékeink védelmének több szintjét állapítja meg a törvény, és az is egy támogatandó kezdeményezése ennek a módosításnak, hogy tegyük lehetővé azt, hogy ahol visszaélészerűen használták a hungarikum kifejezést, ott valamilyen védelmet vezessünk be a törvénybe. Itt arról van szó, hogy a hungarikumnak van egy európai védelme, van egy nemzeti védjegy típusú védelme, és magát a kifejezés használatát is most már a törvény szabályozni kívánja úgy, hogy ne lehessen bárkinek a hungarikum kifejezést egyszerűen marketingcélokból öncélúan, visszaélészerűen fölhasználni, hanem ezt a kifejezést csak az használhassa, akinek ezt a Hungarikum Bizottság engedélyezi.

Ez így rendben is van, és az is rendben van, hogy a Hungarikum Bizottságot ennek megfelelően szélesítsük is ki, hiszen ez a bizottság dönti el például azt, hogy ki használhatja magát a hungarikum kifejezést. De ha már így van és egy olyan ügyről van szó, ami a nemzet nagyságát és egységét hivatott kifejezni, szimbolizálni, és ehhez rendel hozzá eszközt, akkor számomra egy picit érthetetlen az, már a 2012-es elfogadaskor is az ellenzék nehezményezte, hogy miért úgy áll össze a bizottság, hogy a parlament mindösszesen két tagot delegálhat, és miután a kormánytöbbség már akkor is úgy alakult, ahogy most is van, tehát hogy a Fidesz-KDNP többségben volt, ezért a Hungarikum Bizottságba - nem fognak meglepődni - egy fideszes és egy KDNP-s tagot delegált a magyar parlament. Hogyha ahhoz, hogy a nemzet egységét megfelelőképpen tudja a bizottság megmutatni, megtestesíteni, most ez a módosítás betesz például a Honvédelmi bizottságot és az összes minisztériumot, amelynek következtében, mondjuk, tíz minisztériumi képviselő fog bent ülni ebben a bizottságban, én nem hiszem, hogy bármilyenféle többséget fölborítana az, ha lehetővé tennénk, hogy minden parlamenti frakció képviseltesse magát ebben a Hungarikum Bizottságban.

Egyszerűen ezzel azt tudnánk biztosítani, hogy valóban ez az egység a működésben is meg tudjon valósulni, és például senkinek ne jusson olyan eszébe, hogy mondjuk, a hungarikum elnevezést valamilyen pártkötődés miatt könnyebben odaítéli ez a bizottság, hiszen csak egy pártból, illetve pártszövetségből lévő emberek ülnek benne, hanem ha minden frakció benne van, akkor ennek az átláthatósága, kontrollja is egyrészt biztosítva van, másrészt valóban jobban tudja a nemzet egységét is megmutatni, azt, hogy ha már politikusokat is belerakunk, akkor minden parlamenti frakcióból ezt tegyük lehetővé.

Ennek megfelelően mi már a mai nap folyamán módosító javaslatot is nyújtottunk be, ami ezt indítványozza. Én nagyon kérem a parlamenti többséget alkotó Fidesz-KDNP-t is, hogy támogassa ezt a javaslatot, hiszen ez nem árt az ügynek, hanem használ,

és az egyébként jó kezdeményezést így az átláthatóság és a politikai korrektség tekintetében is még jobbra tudjuk tenni.

(19.30)

Én ennek jegyében tudom azt mondani, hogy ha ebben önök tudnak partnerek lenni, akkor mi továbbra is nagyon jó szívvvel tudjuk ezt a kezdeményezést támogatni. Ha ebben nem képesek partnerek lenni, azt őszintén szólva nem nagyon tudom megérteni, mert nem látok rá semmilyen épeszű, elfogadható magyarázatot, hogy ha már kibővítjük a Hungarikum Bizottságot újabb minisztériumokkal, akkor miért ne tudnánk megtenni azt, hogy az egyébként is meglévő parlamenti konszenzust a bizottság összetételében is meg tudjuk jeleníteni.

Tehát hogyha ebben önök partnerek tudnak lenni, akkor természetesen mi is a továbbiakban is tudjuk támogatni az ügyet és a módosításokat is. Köszönöm szépen, ennyit kívántam hozzátenni. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Csak a pontosítás végett: Harangozó Tamás frakcióvezető-helyettes úr jelezte, hogy két előadó lesz a frakció részéről - semmit nem jelent, csak pontosítottam. 11-én 14 óra 4 perckor küldték faxon ezt a tájékoztatást. Köszönöm szépen *(Harangozó Gábor István: Köszönöm, elnök úr.)*, ezt a kollégáim védelmében voltam kénytelen bejelenteni.

Tisztelt Országgyűlés! Folytatjuk munkánkat. Megadom a szót Földi László képviselő úrnak, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

FÖLDI LÁSZLÓ, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A magyar nemzeti értékekről és hungarikumokról szóló 2012. évi XXX. törvényt azzal a céllal fogadtuk el az előző ciklusban, hogy azonosítsa és összegyűjtse a magyar nemzeti értékeket, kiválassza ezeken belül a hungarikumokat, s lehetővé tegye a minél szélesebb körben való megismerésüket. A törvényben a nemzeti értékek és így a hungarikumok definiálásakor egy szerteágazó, több tudományterületet lefedő fogalom szerepel, amelyen belül nyolc kategória különíthető el. A tárgyi javakon túl nemzeti értéket képviselhet egy szolgáltatás, például a védőnői szolgáltatás, vagy egy szellemi termék, például gróf Széchenyi István szellemi hagyatéka.

2015 januárjáig összesen 107 kiemelt nemzeti értéket regisztrált a Hungarikum Bizottság, amelyek közül 42-t nyilvánított hungarikummá. Időközben mind a 19 megyében megalakult az értéktár bizottság, és 486 település is létrehozta azt, eddig 1351 települési és 518 megyei értéket vettek számba.

Ezzel párhuzamosan a külhoni értéktár is több mint száz értékkel gazdagodott. Ebbe a sorba kapcsolódva az idén Cegléden zárult a Pest Megyei Értéktár konferenciasorozat április végén.

A Ceglédet, Nagykőröst és Abonyt magába foglaló Dél-Pest megyében különösen fontos a hagyományok ápolása, a nemzeti értékeink védelme. Egy Pest megyei imázs kialakításában fontos lépés ez, tisztában kell legyünk azzal, mit tartanak fontosnak, mit tartanak értékeknek a településeink. A Pest Megyei Értéktárban eddig 35 érték található, de folyamatosan jelentkeznek az újak. Ilyen javaslatok fognak hamarosan érkezni Ceglédről is, mint például a ceglédi kajszibarack, a ceglédi kanna, a ceglédi Református Nagytemplom vagy az egyedülálló Dobosgála és Dobmúzeum.

A kormány 4649. számú törvényjavaslata a magyar nemzeti értékekről és hungarikumokról szóló 2012. évi törvény módosítására irányul a törvényi szintű rendelkezések egyértelművé tétele céljából. A szabályozás megalkotása során számos kérdést még nem lehetett pontosan tisztázni, illetve egyes esetekben a gyakorlati alkalmazás során derült fény arra, hogy még további kiegészítő szabályozások is szükségesek. Továbbfinomodott az egyes fogalmak köre és értelmezése, mint ahogy az államtitkár úr is említette, Pócs képviselőtársam is említette, országhatáron túli települési, illetve tájegységi értéktárat kizárólag a MÁÉRT-ban részt vevő államok szervezete által támogatott személyek és önkormányzatok hozzátják létre.

Fontosnak tartom - többen elmondták előttem -, hogy bővül a Hungarikum Bizottság, újabb három minisztérium tud belépni ebbe a rendszerbe. Azt is jó érzéssel hallgattam és hallottam, hogy számos olyan dolog kikerül a Hungarikum Bizottság számára azon meghatározott feladatok közül, amelyek eddig célszerűtlenek voltak, nem voltak megfelelőek, okafogyottá váltak.

Egyes szabályokról bebizonyosodott, hogy azok törvényi szintű szabályozása indokolatlan, ilyenek például a törvény Magyar Értéktár alcím alatt szereplő, az egyes helyi szintű értéktárak adatszolgáltatási kötelezettségére vonatkozó rendelkezések. Ezek a rendelkezések a javaslattevő szándéka szerint a jövőben alacsonyabb szinten lennének szabályozva.

Az értelmező rendelkezések és a különböző fogalom meghatározások pontosítása jelentős részét képezi a javaslatnak. Ezekon kívül több módosítás arra irányul, hogy megszüntesse a jogszabályszerkesztési következetlenségeket, vagy helyesírási pontatlanságokat javítson.

Összefoglalva kijelenthető, hogy a módosítások szükségesek, azokat az alkalmazás során szerzett tapasztalatok igazolják. Tudjuk, mekkora érték van a kezünkben, a mi dolgunk az, hogy ezekkel a kincsekkel jól sáfárkodjunk, megóvjuk a jövőnek, hiszen a magyar nép egyedi azonosítóiról van szó. A KDNP frakciója támogatja az előterjesztést, és erre ösztökéli kedves képviselőtársaimat is. Köszönöm, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Magyar Zoltán képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

MAGYAR ZOLTÁN, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Képviselőtársaim, nem szeretném a hungarikumokról szóló törvény mostani módosításakor az egész vitát újra lefolytatni, úgyhogy ezt előljáróban elmondanám. Természetesen ahogy az eredeti előterjesztést, ezt is javarészt tudjuk támogatni, olyan technikai jellegű pontosításokat is tartalmaz, amelyeket egyébként már régóta szorgalmaztunk, sőt hogyha az ellenzék kritikáit komolyan vették volna a törvény vitájakor, akkor a mostani módosítások felének nem is lenne értelme, hiszen ezekre már akkor felhívtuk a figyelmet.

Amit viszont én is ki szeretnék említeni, az az a rész, amit a már előttem szóló ellenzéki képviselők is említettek, mégpedig a Hungarikum Bizottság tagjainak megválasztása, és hogy kik is lehetnek a Hungarikum Bizottság tagjai. Nekünk is ezzel kapcsolatban vannak problémáink, és nem azért, mert Lezsák vagy Simicskó képviselőtársunknak a munkájával bármiféle problémánk lenne, vagy személyes kifogásunk lenne az ellen, hogy ők tagjai ennek a bizottságnak, biztosan nagyon jól végzik a munkájukat, és tudom, hogy a bizottság megalakulása előtt is foglalkoztak már ilyen témákkal, biztos megérdemelten vannak ebben a bizottságban, de azt mi, jobbikosok sem értjük - és ezt már a törvény eredeti vitájakor módosítóként be is nyújtottuk -, hogy miért nem lehet a parlamenti frakciók számára megadni ezt a lehetőséget. Ez érdemben az égvilágon nem változtatna semmin, olyan értelemben legalábbis, hogy a kormánynak nem kellene azon aggódnia, hogy az ellenzék bármit el tud érné a bizottság többi tagjával szemben, tehát ilyen jogosítványokat ez nem jelentene, ugyanakkor talán a benyújtott írásbeli kérdéseimből is kitűnik az, hogy minket is megkeresnek szép számmal olyan kérésekkel a legkülönbözőbb területekről, amelyek érintenék a bizottság munkáját. Ezeket természetesen továbbítjuk, illetve megvan a megfelelő menete annak, hogy a bizottság ezekről értesüljön, és eljusson a döntésig az adott ügy, de úgy gondolom, hogy a nemzeti együttműködés rendszerében mégiscsak egy pozitív gesztus lenne az, ha legalább a frakciókkal rendelkező pártok megkapnák azt a lehetőséget, hogy egy-egy képviselővel részt vegyenek a munkában.

Nem hiszem, hogy ebben bármiféle hátsó szándékot fel lehet fedezni, semmiféle plusz költséggel nem járna, és mégiscsak - ahogy mondtam - az önök részéről egy pozitív gesztus lenne, a mi részünkről pedig, azt hiszem, biztosítaná azt, hogy átláthatóbban tudjon működni ez a bizottság, hiszen azért voltak olyan viták különböző szervezetek részéről, amelyek egy-egy döntést nem helyeseltek, vagy éppen másképp hoztak volna meg. Ezeknek az elsímítása is egyszerűbb lenne, illetve tényleg érdemben, azt hiszem, minden frakcióból lenne egy-egy olyan képviselő,

aki részt tudna venni a bizottság munkájában, tehát még magának a bizottságnak is egy könnyebb dolga lenne, hiszen azért feladat van bőven, azt látjuk.

Ezért én arra kérem az államtitkár urat, hogy ezt fontolják meg, most újra benyújtjuk ezt a módosító indítványt. Korábban voltak olyan zavaros érvelések a kormány részéről, hogy azért nem támogatták ezt a fajta módosító indítványomat, merthogy bizonytalanná tenné a bizottság létszámát, hiszen a frakciók változhatnak. Akkor mondjuk azt, hogy három kormánypárti, három ellenzéki képviselő, és akkor mindjárt egy fix számmal tudunk számolni, ha ez esetleg probléma - bár nem értem, hogy miért jelentene ez gondot a működésben -, de bármilyen más megoldásra is nyitottak vagyunk.

(19.40)

Illetve vannak a magyar tudományos életnek olyan szervezetei, képviselői, akiknek a szerepvállalását szintén hasznosnak tartanánk, ezzel kapcsolatban is a módosító indítványokat természetesen benyújtjuk. Ha jól tudom, akkor a holnapi 16 órás időpont az, amíg ezeknek be kell érkezniük. A nemzeti együttműködés rendszerének követelményeként remélem, hogy részesülünk abban a kegyben, hogy mi is részt vehetünk ebben a munkában, mert azt hiszem, hogy a hungarikumok nemcsak a kormánynak a hungarikumai, hanem a teljes magyar nemzeté, és minden ellenzéki pártnak, a több mint egymillió szavazattal rendelkező ellenzéki pártnak is, mint a miénk, úgy gondolom, hogy joga van arra, hogy részt vegyen egy ilyen munkában, és kérem, hogy ehhez biztosítsák a feltételeket.

Köszönöm a lehetőséget, elnök úr, most röviden ennyit akartam mondani. Annak nem látom értelmét, hogy a többi technikai jellegű módosítás mellett itt most érveljek. Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk.

Tisztelt Országgyűlés! Most a nemzetiségeket képviselő bizottság által felkért nemzetiségi szószóló felszólalása következik. Megadom a szót Hepp Mihály horvát nemzetiségi szószóló úrnak. Parancsoljon, szószóló úr!

HEPP MIHÁLY nemzetiségi szószóló: Štovani Predsjedavajući, štovani zastupnici Madarskog Parlamenta!

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! Magyarország Alaptörvénye a Nemzeti hitvallás részében kinyilvánítja, hogy a velünk élő nemzetiségek a magyar politikai közösség részei és államalkotó tényezők. Ezen hivatkozás alapján a Magyarországi nemzetiségek bizottsága és az országgyűlési törvény 11. § (1) bekezdés b) pontja alapján a nemzetiségek érdekeit, jogait érintő napirendi pontként

határozza meg a magyar nemzeti értékekről és a hungarikumokról szóló 2012. évi XXX. törvény módosításáról szóló T/4649. számú törvényjavaslatot.

A törvény preambuluma többek között kinyilvánítja: „A nemzeti értékek tárházát gazdagítják a magyarországi együtt élő népek, a magyar államalkotó nemzetiségek és az országhatáron túli, valamint szerte a világban élő, magukat magyarnak valló egyének, közösségek értékei.”

A fenti törvény módosításával kapcsolatban a Magyarországi nemzetiségek bizottsága 2015. május 11-ei ülésén lefolytatta a törvényjavaslat vitáját, és kialakította a véleményét, amelyet felszólalásomban szeretnék ismertetni.

A Magyarországon élő nemzetiségek nevében büszkék vagyunk a világon egyedülálló kezdeményezésésként megvalósuló hungarikumtörvény alapján létrejött széles körű és átfogó, valamennyi figyelembe vehető területet lefedő nemzeti értékeket tartalmazó nyilvántartásra. A nemzeti értékek tárházát gazdagítják a Magyarországon együtt élő népek, a magyar államalkotó nemzetiségek és az országhatáron túli, valamint szerte a világban élő, magukat magyarnak valló egyének, közösségek értékei.

Az említettek alapján kijelenthetjük, hogy a magyarországi nemzetiségek közösségi értékei szerves részét képezik a nemzeti értékek tárházának, amelyről a több száz éves kulturális, történelmi és közösségi összefonódás tesz tanúbizonyságot, amelynek következtében a nemzetiségi közösségek számos esetben közvetlenül, illetve közvetetten is hozzájárultak nemzeti értékeink öregbítéséhez, színesebbé tételéhez.

Ezt mi sem bizonyítja jobban, mint a jelenlegi hungarikumok és nemzeti értékek listáján szereplő számos tétel, amelyek eredete sok esetben vezethető vissza a jelenleg is Magyarországon fellelhető nemzetiségek kulturális, közösségi és természeti értékeire, illetve a tájhoz és élővilághoz kapcsolódó materiális vagy immateriális javakat magába foglaló tájértékekre, amelyek egy emberi, adott esetben nemzetiségi közösség és az adott terület történelmi kapcsolatáról tanúskodnak.

Említhetnénk akár a Hungarikumok Gyűjteményében helyet foglaló kaloccai fűszerpaprika-őrleményt, amely szintén nagy részben az adott területen máig is élő horvát nemzetiség szellemi és gasztronómiai terméke, mivel a fűszerpaprikájáról méltán híres Kalocsa melletti horvátok lakta települések - mint például Bátya és Dusnok - lakosságának nagy része az említett termék előállításával foglalkozik. Másrészt a köztudatban magyar gyökerekkel rendelkező csabai kolbász is említést érdemel, amelynek eredeti receptúrája és elkészítésének módja szlovák nemzetiségi gyökerekkel rendelkezik.

Másrészt a vélhetően mindenki által ismert és nagy kulturális vonzerejű rendezvény, a mohácsi busójárás mint maszkos télűző szokás is horvát nemzetiségi néphagyomány ápolásával kezdődött, aminek következtében a mohácsi és környékbeli horvát

nemzetiségű, sokác eredetű lakosság télűző hagyománya országos szinten elismert kulturális rendezvényre nőtte ki magát, és megérdemelten kapott helyet a Magyar Értéktár legmagasabb szintű gyűjteményében.

A felsoroltak mellett azért ejtsünk szót a világszerte híres 100 Tagú Cigányzenekarról is, amelynek minden tagja roma nemzetiségű, így az általuk létrehozott szellemi és művészeti érték nemcsak a Hungarikumok Gyűjteményét ékesíti, hanem egyben a roma nemzetiség magyar kultúrához való nagymértékű hozzájárulását is jelképezi, kategóriájában egyedülálló és művészeti szinten páratlan értékeivel.

A kulturális örökségek listájában fellelhető például a táncház módszer, mint a szellemi kulturális örökség átörökítésének magyar modellje, amely szintén nemzetiségi alapokon is nyugszik, és a magyarországi nemzetiségek jelentős részére jellemző az említett módszer.

A felsorolt példák alapján egyértelműen megfigyelhető, hogy a jelenleg is aktív magyarországi nemzetiségi közösségek jelentős mértékben, közvetlenül és közvetetten is részt vettek a magyar nemzeti értékek, hungarikumok megalkotásában, népszerűsítésében, valamint azokhoz megkérdőjelezhetetlenül jelentős hozzáadott értékkel járultak és járulnak hozzá.

Az elmondottak alapján a Magyarországi nemzetiségek bizottsága nevében az alábbi javaslattal szeretnék élni. Kezdeményezzük egy nemzetiségi értéktár megalkotását, amely biztosítaná számunkra a megannyi, közösségünkre jellemző kulturális, gasztronómiai, történelmi és közösségi örökség, érték megörökítését, mely által az adott nemzetiségekre vonatkozó felbecsülhetetlen értékek egy nemzetiségi gyűjteményben kerülnének feltűntetésre, és ezáltal tovább gazdagíthatjuk a magyarországi kultúra sokszínűségét, megörökítve a jövő nemzedékek számára.

Úgy vélem, minden magyarországi nemzetiségi közösség rendelkezik helyi, területi és országos szinten egyedülálló, az adott népcsoportra jellemző, autentikus értékekkel, amelyek egy, az említett értéktárhoz hasonló gyűjtemény hiányában egyre inkább feledésbe merülnek, és a multikulturalitás következtében integrálódnak a nemzeti értékek gyűjteményébe. Ebből kifolyólag, a nemzetiségek és azok kultúrájának fennmaradása érdekében létfontosságú lenne egy nemzetiségi értéktár, valamint értéktár bizottság megalapítása a már meglévő nemzeti értéktár formája és működési elve alapján, melynek segítségével megakadályozható lenne a nemzetiségi közösségek örökségének feledésbe merülése, valamint jelentősen hozzájárulna a kulturális, történelmi, gasztronómiai és egyéb ágazatokhoz tartozó értékeink népszerűsítéséhez és megörökítéséhez, illetve nem utolsósorban nagymértékben öregbíténé hírnevünket, növelné megbecsülésünket országos és nemzetközi szinten. Szeretnénk továbbá, hogy a Hungarikum Bizottság egy nemzetiségi szakemberrel bővülne, aki méltó-

képpen tudná a 13 nemzetiségi közösség érdekeit képviselni.

Ahogy az a magyar helységekre és tájegységekre is jellemző, úgy a nemzetiségeken belül is jól megfigyelhető az a kulturális, népművészeti és gasztronómiai változatosság, amelynek következtében az egyes népcsoportok, nemzetiségek által lakott területeken eltérő, autentikus és igazi unikumnak számító, egyedülálló szellemi és anyagi alkotásokat találhatunk, amelyeket az említett nemzetiségi értéktár megalkotásának segítségével a szélesebb közönség elé tárhatunk, és megőrizhetjük a jövő generációk számára, így is tisztelegve őseink kulturális és történelmi hagyatéka előtt.

Emellett a nemzetiségi tudat erősítése érdekében létfontosságúnak tartjuk a nemzetiségeinkre vonatkozó nyelvi, szellemi, kulturális, gazdasági és épített értékeink összegyűjtését, dokumentálását és elismertetését, az értékvédelem alapjául szolgáló dokumentáció és nyilvántartás megőrzését, ápolását, illetve védelmezését, amelynek segítségével szolgálhat az említett nemzetiségi értéktár megalapítása. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps.)*

ELNÖK: Köszönöm, szószóló úr. Tisztelt Országgyűlés! Most kétperces felszólalás következik. Megadom a szót Koranisz Laokratisz görög szószóló úrnak. Parancsoljon, szószóló úr, öné a szó.

(19.50)

KORANISZ LAOKRATISZ nemzetiségi szószóló: Κύριε Πρόεδρε, κύριε Υφυπουργέ, κύριοι βουλευτές ευχαριστώ το λόγο. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselők! Köszönöm a szót. A magyar nemzeti értékekről szóló 2012. évi XXX. törvény 1. § g), j) és l) pontja meghatározza, hogy mi tekinthető hungarikumnak, nemzeti értéknek. A 114/2013. kormányrendelet 1. §-a leírja, hogy milyen jellegű, típusú érték felvételének kezdeményezése lehet a magyar nemzeti értékek, illetve hungarikumok körében.

Az említett kormányrendelet 1. § c) pontja írja le az épített környezet kategóriáját. Ezzel kapcsolatban szeretném megemlíteni Beloiannisz falvát, amely az ötvenes években épült a magyar nép odaadó, hathatós segítségével, hogy a görög polgárháború menekülteinek befogadására otthont teremtsen, de nemcsak otthont, hanem minden szükségletet kielégítsen egy bölcsődével, óvodával, iskolával, kulturális intézménnyel és egy egyedülálló bizánci típusú görögkeleti ortodox templommal. Javasolom nemzeti értéként regisztrálni Beloiannisz falvát, ahol a mai napig a kettős identitással élők példáját mutatják a világnak, hogy a magyar nép befogadó, és együtt tud élni a befogadottakkal.

Fontosnak tartottam erről szólni azért, mert Magyarországot az utóbbi időben nagyon sok kritika éri, bírálják a menekültpolitikáját. Kérem a javaslatom elfogadni. Köszönettel. Ευχαριστώ. *(Taps.)*

ELNÖK: Köszönöm, szószóló úr. Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem, kíván-e még valaki az adott napirend keretében felszólalni. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok. Az általános vitát lezárom.

Megadom a szót V. Németh Zsolt államtitkár úrnak, aki válaszolni kíván a vitában elhangzottakra. Parancsoljon, államtitkár úr!

V. NÉMETH ZSOLT földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Először is engedjék meg, hogy megköszönjem, hogy ahogy a hungarikumtörvény elfogadásakor, úgy tűnik, hogy hungarikumügyben most is közmegegyezés van köztünk. Külön köszönöm, hogy a felszólalók valamennyien érték a törvény lényegét, hiszen itt szó nincs arról, hogy valamiféle új védjegyzendert alakítanánk ki, amely pótolná akár az európai uniós védjegyzendert, a földrajzi árujelzőket, az eredetvédelemben és a kereskedelemben meglévő védjegyzendert, hanem ez egy másik dimenziója, egy másik mezeje az értékeinknek.

A hungarikumoknál vagy az értékpiramis más szintjén lévő elemeknél nemcsak az a fontos, hogy az oda bekerülő szellemi vagy anyagi érték értékes legyen, hanem szerethető is; azért, mert a célunk az volt, hogy ez egy identitásalkotó, megerősítő erő legyen, akár települési szinten, a tájegység szintjén, megyei szinten, és nyilván a nemzet szintjén is. Ebbe a kategóriába, ebbe a közös együttműködésbe természetesen beleértettük, éreztük a hazai nemzetiségeket is, hiszen ők a velük lévő együttműködés révén, vagy akár önálló szellemi, kulturális vagy anyagi terméket létrehozva gazdagítják a hungarikumok körét, Magyarország értékeit, a nemzeti értéktárban lévő kiemelkedő termékek körét is.

Az itt megjelenő javaslatokat természetesen megfontoljuk. A Hungarikum Bizottság működésének egyik feltétele az, hogy valamennyi területről legyen hozzáértő szakember. Így kerültek be azon tárcák képviselői, akik eddig még nem vettek részt ebben a munkában, hiszen nyilvánvaló, hogy akár egy technikai újítás, forma révén a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium is ott lehet például egy közlekedéssel kapcsolatos technológia, eljárás vagy egy építmény kapcsán, vagy éppen a huszárhagyományok okán a Honvédelmi Minisztériumnak is ott a helye.

Viszont a másik korlátja egy ilyen testületnek az, hogy operatív legyen. Tehát fontos az is, hogy a döntések meg tudjanak születni. Én, aki a Hungarikum Bizottság tagja vagyok, látom, hogy milyen alapos munkát kell elvégezni ahhoz, hogy nagy egységben, szinte egyhangúlag megszülessenek a döntések, de természetesen mindegyiknél vita van. Vita van, és ezek a viták sohasem történnek valami párthovatartozás mentén, nem fedezhető fel, hogy a bizottságban részt vevő, akár a határon túli magyarok képviselőiben megjelenő tagok, vagy éppen a szakértők, a Magyar Tudományos Akadémia vagy más testület tagjai miféle pártszimpátiát hordoznak magukban.

Megfontoljuk ezeket a javaslatokat, és ha kialakítjuk a véleményünket, akkor azt nyilvánvalóan a Ház, illetve az illetékes bizottságok tudomására is hozzuk. Köszönöm a figyelmet. *(Taps.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Mai napirendi pontjaink tárgyalásának végére értünk. Most a **napirend utáni felszólalások** következnek.

Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Magyar Zoltán képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport: „Követeljük, hogy a földvédelmi bírság ne sújtson senkit igazságtalanul” címmel. Megadom a szót ötperces időkeretben. Parancsoljon, képviselő úr!

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Lehetett volna az is a felszólalásom címe, hogy hány áldozata lesz még az MVH-nak. Örülök, hogy államtitkár úr is még jelen van. Hiszen ha valaki azt kérdezné tőlem, hogy melyik az a szervezeti egység, amely a hazai mezőgazdaság működésébe a legtöbbször nyúl bele úgy, hogy azzal negatív hatásokat vált ki, a válaszom egyértelműen az MVH intézményére esne.

Az elmúlt években megszámlálhatatlan olyan eset történt, amikor a mezőgazdasági csúciszerv túlkapasaitól volt hangos a sajtó és a gazdatársadalom. Az, hogy az MVH képtelen feladatainak egy részét a gazdák megelégedésére ellátni, a határidőket betartani, természetesen nem sok embernek okoz jó érzést, de ezen nem is kell meglepődni. De úgy gondolom, ha konkrét pályázati kiírások történetét elevenítjük fel, akkor talán jobban érthetővé válik, hogy mit is akarok ezzel mondani.

A Nemzeti, Agrár-szaktanácsadási, Képzési és Vidékfejlesztési Intézet pályázatot írt ki az innovatív technológiákat bemutató üzemek létrehozására 2013-ban azzal a céllal, hogy a nyertesek 2014-ben két félévre bontva be tudják mutatni az östermelőknek és más gazdálkodóknak az egyes agrártechnológiák mibenlétét. Szakmai pontszámok alapján a NAKVI választotta ki a nyerteseket, amelyekről őket még 2013-ban ki is értesítették. Ezután meg kellett volna érkezniük az MVH-határozatoknak is még a program megkezdése előtt.

Az első féléves programot 2014. január 1-jétől kezdhették meg elvben a nyertesek, de az MVH-határozat hiányában eldöntötték, hogy vagy saját felelősségükre határozat nélkül elkezdik a tervezett bemutató programokat, és kockáztatják a programonként és hallgatónként a 25 ezer forintos költség előfinanszírozását, vagy várnak a határozatra és kicsúsznak az időből. Végül az MVH átírta a naptárat, és júniusban közleményben tudatta az érintettekkel, hogy az első féléves programot július és augusztus között megtarthatják, éppen akkor, amikor tudvalevőleg a gazdák a mezei munkákkal vannak elfoglalva.

De határozatot még ekkor sem kaptak az érintettek, hanem majd csak valamikor szeptember-október hónapban, vagyis kilenc-tíz hónap késedelemmel.

Az MVH ez alatt az idő alatt számos alkalommal közleményben változtatta a feltételeket. Mindez persze alaposan letörte a lelkesedést, hiszen a bemutatni szándékozó üzemek, egyetemek szervezőinek ezek a feltételek már nem voltak vállalhatóak, vagy éppen olyan szinten változtak meg, hogy képtelenek voltak azt követni.

(20.00)

A folyamatos változások és a bizonytalanság több esetben a kifizetési kérelmek elutasításához, majd fellebbezésekhez vezetett. Mivel azonban időközben az MVH-tól a vidékfejlesztési ügyek átkerültek a Miniszterelnökséghez, a káosz még nagyobb lett, és láthatóan a miniszterelnök sem képes megbirkózni a magához vont szakmai ügyek nagy számával, amelyet jól mutat, hogy vannak öt hónapja benyújtott fellebbezések a legkisebb válaszreakció nélkül. De a jóváhagyott 2014-es első félévi programok kifizetése sem történt még meg.

Egy másik, a gazdákat igen nehéz helyzetbe sodró intézkedés, amely a földforgalmi törvény e téren helytelenül kialakított gyakorlatát jelzi, a földvédelmi bírságokkal járó, haszonbérleti pályázatokból való kizárás. Természetesen van alapjuk az intézkedéseknek, hiszen ha egy gazdálkodó nem becsüli meg az államtól kapott földet, és azt nem a kitűzött célokra használja, akkor igenis essen el a további pályázati lehetőségektől. Viszont vannak esetek, nem is egy, tucatszámra keresnek meg hasonlóakkal, amelyekben már-már indokolatlanul zárnak ki gazdákat a rendszerből. Hiszen az MVH helyszínelői ma már minden kósza szalmabáláért kizárással sújtják azokat a gazdákat is, akik mellesleg 30-40 éve a mezőgazdaságból élnek és tartják el családjukat, egyetlen bevételi forrásuk, erre rendezkedtek be. Hiszem, hogy szükség van a gazdálkodási fegyelem betartására, de fontos, hogy az arányosság elvét mindig betartsuk. Mert ha egy gazda hibázik, és elismeri, befizeti a pár tízezer forintos büntetést, amivel lényegében elismeri a bűnösségét, így fellebbezési jogától is elesik, a hibáját rendbe hozza a megadott időpontra, nem biztos, hogy a pályázatokból való kizárással is sújtani kellene őt. Hiszen sokuknak akár ez az egyetlen bevételi forrásuk, és így a család megélhetését is kockáztatják.

Sok esetben mindez egy kósza bála miatt vagy hasonló kaliberű esetek miatt történik meg. Úgy gondolom, az arányosság elvének ilyen esetekben mindenképpen érvényesülni kellene. Persze, az MVH mindenekfelett állása jelenleg átírja az ilyen jellegű írott és íratlan szabályokat, így lesz a csúciszervből csúfszerv a gazdatársadalom szemében. Annak a rétegnek a szemében, amely alázattal és legjobb tudása szerint végzi a dolgát. Remélem, hogy ez a gyakorlat meg fog változni, és az MVH sokkal inkább a

gazdák érdekében fog tevékenykedni a jövőben. Köszönöm a lehetőséget. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót V. Németh Zsolt államtitkár úrnak, aki a kormány nevében válaszolni kíván az elhangzottakra. Parancsoljon, államtitkár úr!

V. NÉMETH ZSOLT földművelésügyi miniszteri államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! A napirend utáni felszólalásában felemlített két ügy közül nyilván az egyik a Miniszterelnökségre tartozik, de ez nem tart vissza attól, hogy néhány gondolatot mondjak róla. Az első nyilvánvalóan az, hogy az ügy konkrét ismeretében ki fogjuk vizsgáltatni, és a választ írásban ön meg fogja kapni.

Az elmúlt években jó néhány hasonló ügyet végighallgattam, végigolvastam, végignéztem, és ezek a tapasztalatok óvatosságra intenek. Mindegyiknél tudni kell a részleteket, azután kialakítani a véleményt. Az MVH-t lehet persze bírálni, én ezt tettem négy éven keresztül, ugyanakkor most hadd védjem őket abban a tekintetben, hogy nemcsak azt láttam, amikor az ügyfél őket bírálja, és egy-egy eljárás elképesztően bonyolultnak tűnik számukra, bár ebben mindent megtettünk, hogy ezen enyhítsünk, hanem láttam azt is, amikor megérkezik az európai uniós audit. Ugyanis az európai uniós eljárásrend úgy bonyolult, ahogy az ég kék és a fű meg zöld. Persze, ezt a terhet valamely szervezet leveheti a pályázó, az agrárgazdálkodó válláról, akár megteszi ezt a kamara vagy más érdekképviselő, de azon a ponton, amikor az Európai Unióval el kell számolni, az elképesztően bonyolult, nem csak itt, az Európai Unióban mindenütt.

A másik kérdés, az, hogy a gazdánál való ellenőrzés milyen szigorú vagy milyen nem, nagyon sok esetben ez sem szabadon választott kategória. Magyarország kapott már büntetést azért, amiért a szankciórendszere nem volt elég szigorú. Amennyiben több, úgymond nem megtorolt hibát talál az ellenőrzési rendszer, akkor fölemeli az ellenőrzési rátát, rázúdítja ugyanarra a szervezetre a még nagyobb terhet, még több gazdának okozva kellemetlenséget a vizsgálatokkal.

Ezeket mind általánosságban mondtam, ami persze abszolút nem jelenti azt, hogy az adott ügyben akár önnek, akár a panaszosnak ne lenne igaza. Kérem, forduljon hozzám az egyszerűség kedvéért mindkét ügygel, és én oda továbbítom, ahonnan ez a válasz korrektül megszülethet. Köszönöm a figyelmüket.

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Ugyancsak napirend utáni felszólalásra jelentkezett Farkas Gergely képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport: „Meddig kell várniuk a kárpótlásra a Felvidékről a csonka országba telepített magyaroknak?” címmel. Megadom a szót, ötperces időkeretben.

FARKAS GERGELY (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Felszólalásomban szeretném felhívni a kormány és képviselőtársaim figyelmét egy olyan problémára, aminek a megoldása a mindenkori magyar kormány régi adóssága.

Néhány hete volt a második világháború után a szülőföldjükről tízezzrel elüldözött felvidéki magyarok emléknapja. Az emléknap létrehozását természetesen a Jobbik is támogatta, de továbbra is úgy gondoljuk, hogy szimbolikus tettek mellett anyagilag is szükség lenne az erőszakkal, fenyegetéssel kitelepített honfitársaink kárpótlására. Ők ugyanis egy 1964-es vagyoni egyezményen kívül, amelynek keretében a kitelepítetteknek csak egy töredéke jutott némi visszatérítéshez, nem kaptak méltó kárpótlást.

Annak ellenére nem részesülnek jóvátételben, hogy elképesztő szenvedésekben volt részük. 1947-48-ban elsősorban a nagyobb felvidéki falvakból és városokból telepítettek ki magyarokat, azok közül is leginkább a módosabb embereket, de a szegényebb sorú parasztok közül is sokat vonatra tettek. A telepítések legfőbb célja a dél-felvidéki magyar tömb megbontása volt. Voltak olyanok, akiknek mindössze néhány órájuk volt arra, hogy összeszedjenek néhány csomagot abban a tudatban, hogy talán soha nem fogják viszontlátni szülőföldjüket. Sok családot szakítottak széjjel és telepítettek az ország különböző pontjaira.

A Jobbik szerint a jóvátétel elsősorban a szlovák állam feladata lenne, ugyanakkor ők még a magyarokat máig kollektív bűnössé nyilvánító Beneš-dekrétum hatályon kívül helyezésére sem hajlandók, így egyelőre nem számíthatunk arra, hogy bármiféle anyagi juttatást indítanak a károsultak felé. Mindezzel persze nem jelenti azt, hogy Magyarországnak le kellene mondanii ilyen irányú követelésének későbbi érvényesítéséről.

Szülővárosom, Kecel szomszédsága is erősen érintett az ügyben, ugyanis a szomszédos Császártöltés és Hajós lakossága, ahol ma is jelentős német közösség él, szintén sokat szenvedett az embertelen szerződés következtében. A két településen a kitelepített sváb lakosság helyére felvidéki magyarokat hoztak, akiket máig nem kárpótlottak megfelelően. Ilyen módon 248 család, azaz 914 személy érkezett Hajósra, Császártöltésre pedig 139 család 599-es lélekszámmal. Közülük sokan máig őrzik identitásukat, amelynek megmaradásáért tevékenykedik például a Hajósi Felvidékiek Kulturális Egyesülete és a Császártöltési Kulturális Egyesület is. Éppen a múlt heti hajósi fogadóórán volt lehetőségem beszélgetni egy úrral, aki mindössze két éves volt, amikor kitelepítették a családját.

Korábbi képviselőtársam, dr. Gaudi-Nagy Tamás legutóbb tavaly februári interpellációjában érdeklődött a kormány kárpótlásra irányuló terveiről. Rétvári Bence államtitkár úr ekkor azt válaszolta, hogy sokfajta számítást elvégeztek, többfajta modell is létezik a kárpótlásra. Ugyanakkor konkrét ígéret helyett csak annyira tellett tőle, hogy bízik benne,

hogy ezek közül valamelyiket költségvetésileg is alá tudják támasztani, ha az ország gazdasági teljesítő-képessége ezt lehetővé teszi. Az utóbbi időszakban éppen ez folyik a csapból is, hogy Magyarország jobban teljesít. Szeretném kérdezni tehát, hogy a kormány azóta milyen lépéseket tett a kárpótlás megvalósulása érdekében, teljesítik-e erkölcsi kötelességüket.

Tisztában vagyok vele, hogy a jóvátétel kiszámítása, megítélése nehéz feladat. Államtitkár úr tavalyi válaszában a hiányos dokumentációra is hivatkozott.

(20.10)

Véleményem szerint viszont ez inkább csak kifogás és a felelősség elhárítása a kormány részéről, hiszen az igazság az, hogy nagyon sokan rendelkeznek bizonyító erejű iratokkal a velük történekről. Kérem tehát a kormányt, hogy ahogyan más, korábban üldözött csoportok esetében is évről évre megteszi, úgy tegyenek erőfeszítéseket az otthonukból elűldözött felvidéki magyarok kárpótlására is.

A Jobbik egyúttal felszólítja Magyarországnak kormányát, hogy határozottabban lépjen fel az EU-s intézményeknél honfitársaink érdekében. Érték el a Szlovákiára való nyomásgyakorlást, hogy az emberi jogokkal, a

nemzetközi jog általános elveivel, a diszkrimináció és a tulajdon sérthetetlenségének elvével is ellentétes dekrétumokat végre hatályon kívül helyezték.

Ugyan most a kormány részéről nincs jelen senki, pedig tudták előre, hogy milyen témában fogok felszólalni, de remélem, hogy ez nem a kormány ügryhöz való hozzáállását tükrözi. Bízom benne, hogy egyrészt a kárpótlások megítélésével közel hetven év után végre rendeződik ez a méltánytalan helyzet, másrészt pedig hamarosan megszűnik a több száz-ezer felvidéki honfitársunkat megbélyegző dekrétumok hatálya is.

Kérem a kormányt, hogy tegye meg a szükséges lépéseket mindkét ügy érdekében. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A napirend utáni felszólalások végére értünk. Megköszönöm munkájukat.

Az Országgyűlés holnap reggel 9 órakor folytatja ülését. Az ülésnapot bezárom. Jó éjszakát kívánok mindenkinek!

(Az ülésnap 20 óra 11 perckor ért véget.)

Gelencsér Attila s. k.
jegyző

Hegedűs Lorántné s. k.
jegyző

Mirkóczki Ádám s. k.
jegyző

Móring József Attila s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv
Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés főigazgatója
Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,
Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda
Budapest, V. Kossuth tér 1-3.
Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4
Telefon: 441-4222
Telefax: 441-4599
Nyomda: MULTISZOLG Bt., Vác
MINDEN JOG FENNTARTVA!
ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)
ISSN: 2064-8367 (Online)